

கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டு

46144

நெர்ச்சி

ததி-கரு.] பிங்கல்-வரு புரட்டாசிமீ [பததி-கக.

l. XV. September-October, 1917. No. 11.

கடைச்சங்ககாலம்.

கடைச்சங்ககாலம் கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டென்றும், 5-ம் நூற்றாண்டென்றும், 8-ம் நூற்றாண்டென்றும் பலர் பலவிதம் கூறுவர். இவ்வுத்தரத்தில் உண்மை யாதென ஆராய்வோம்.

கடைச்சங்கத்திறுதிக்குரிய அசோகன்காலத்தில் (கி. மு. 250) தென்னிந்தியாவிற்கு

புத்தசமயம் தமிழகத்தில் 19ர்பலமாய்வழங்கிற்றென்று மனல்கூறும்.

உத்தரன்விசித்திரன் உருத்திரன் பாவன்
சித்திரன் சிங்கன் தனுத்தரன் சிவேதன் (Silap XXVI 182-3),
ஆரியவரசரைச் செங்குட்டுவன் வென்றான். இவர்களில் ஒருவர்து கி. பி. 125-க்கு முன் ஆரியநாட்டில்

ஆண்டதாகத் தெரியவில்லை. கி. பி. 127-160ல் ஆண்ட

உருத்திரதாமன் என்ற சகவரசன் குட்டுவன் வென்ற உருத்திரனே போலும். கி. பி. 40-75ல் இயற்றப் பற்ற Periplus (T. R. A.

S. 1916 p. p 836-7) உறையூரையே

மூர்பேரூராசக்கூறுநிறதேயன்றிப(T. R. A. S. 1913 p.p.

132-3) ரை ஒருசிறிதுக்கூறவில்லையாதலின்,

அக்காலத்துக்குப்பிறகே ரை, கரிகாலன்கட்டுவித்தான் எனக்
கருதல்தகும். மேலும் மணி

லையிற் சாவகநாடு பலவிடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்நாட்டுக்
களுக்குப் பஞ்சகாலத்தில் மணிமேகலைஉணவளித்ததாகவும் சாத்த
கூறுவர். சாவகநாடு என்பது இக்காலத்தில் ஜாவா என்று கூறப்
ப்டாடே. அந்நாட்டிற்கு கி. 9.78-ம் நூன் முதன்முதல் இந்தியர்கள்
யேறினர். குடியேறின ஆந்திரர்களின்தலைவனான ஆதித்தன் பெயர்
இன்னும் ஜாவாவில் ஒருசகம் வழங்குகின்றது. அங்ஙனம்
யேறிச் சிலகாலம் நிகழ்ந்தபின்னரே மணிமேகலை அந்நாட்டிற்குப்
புகுத்க்குமாதலின், சிலப்பதிகாரத்திலும் மணிமேகலையிலுந்
பபிம் நிகழ்ச்சிகள் கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டிற்குமுன் நடந்திருக்க
யாது.

சேவ

திருமுறைவகுத்த நம்பய

முதலான கடைசசங்ரபபுலவர் தனை தத

ராணர், நக்கிரர்

ண்டத்திருவந்தா

தியிற்குறிப்பதோடு அவர்சன் பாடலெய 11-ம்

திருமுறையிற (கி. பி 1025) சோதகி ருபென்றார்.

மாணியசவாசகரியற்றிய திருக்கோவைபாரிலும்,

ஸடச்சங்கம் இறந்தசாலத்தா கூறப்படுவதால்,
 மாணிங்கவாசகர் சாலத்தாக்கு பிகவு முன்னர் ஆ இ
 நந நி நுகவேண்டும. சி. பி. 862ம் டட்டமெய்கிய
 (Uttamapalayam inscription of Varaguna) வரகுணனை
 மாணிங்கவாசகர் “வரகுணனாகிறதென்னவனைதானுசிறநம்
 பலத்தான்” எனத் திருநெல்வேலியார் (306)
 நிகழ்ச்சாலத்தாற் குறிப்ப தால், அவர் கி. பி. 11-ம் நூற்றாண்டின்
 9ம் நூற்றாண்டில் இ நந்தவராவர். கிருத்தொண்ட ததொ டைய ந
 சாதாரணாத கி. 862 ‘மொய்யடிமையில் வாதபுலவர்’ என்ற சண்ட
 சங் டட்ட ஸ்வலாச கூறுகின்றார். ஸ்ரீமான் டி. ஏ.
 சோபிராதராயாவார் “சேந்த பிழ” III-ம் தொகுதியில்
 “சங்கம் புர்த்ததென வரகுணன் சாலத்தவர் என
 நிரூபித்திருக்கின்றனர். இதற்குரியத கிருவினையாடற்புராணம்
 விறகுளிற்றா டட்டத்தில் சந்தா புர்த்ததென திருவாய்மொன சே
 மாணபெருமானையுரை வரகுணன் சாலத்தவர் எனக் கூறிய
 மேலுள்ள சேனாபரந்தா தில் “சங்கக் குவடி நக்குதகியமாத
 மொய்யாக்கொலையாரை” என்று கம்பாசுறுவதால்,
 மொழுவார்காலத்தாற் குமுன ஸந சநாமிநாததா 11 நூற்றாண்டில்
 தவ சாதி. ஜடிலவாய்மொநத மொய்யாபெற (சி. 19. 770)
 ஸ்ரீவர ஸ்கலத்தைபும (Thuvaymoli 509 19) வரகுணனால்

வற்ப்படி (நக ௨௨௨௨) வரகுணமங்கல சையடி. (Tn p. 897)

நம்மாழ்வாபாடுவதா ன், ஆதிததசோழன் (ச. பி. 880-947)
காலத்திலேயே நம்மாழ்வா பீட்டாரணப்பெயரான சடசோபன்
என்றது ஸாதாரணஜனம் - முக்குத் பியராய்வழங்கிவந்ததாலும்,

(இசெய்யிந்தி ஒரு சாஸனத்திற்கு) ணப்
விவதாகக் கோபிநாதராயர்வர்கள் எங்கு அன்புடன்
தெரிவித்தினர்) கடைச்சங்ககாலம் ௫௯௯

நம்மாழ்வார்காலம் சி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியெனவே
நிர்ணயிக்கப்படும். நச்சினர்க்கினியர்

‘பின்னுள்ளோர்செய்தசிந்தாமணி’ என்று

‘வஞ்சிப்பொய்யாமொழிபுறமுமயற்காட்சித்திருத்தகு முனிவன்’
என்றும் எழுதினார். நம்மாழ்வார்களும், பொய்யாமொழிப்புலவர் ஒரு
தமிழ்ச்சங்கத்தைக்கூட்டுவதற்குமுயன்றாரென்று தெரிதலாலும், பொய்யாமொழியின்சங்கத்தைப்போ நம்மாழ்வாரழித்தாரென்றும், அச்சங்கத்திலேயே

ஜீவகசிந்தாமணி

அரங்கேற்றப்பெற்றதென்றும், கடைச்சங்ககாலத்துக்குப்பின்னரே

சிந்தாமணி இயற்றப்பெற்றதென்றும் கருதத்தகும். ஸ்ரீமான் எல.

டி. ஸ்வாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்கள் சிந்தாமணியின் காலத்தைத்

தந்தகாரணங்களால் கமார் சி. பி. 814 என்று

நிர்ணயித்திருப்பதால், கடைச்சங்ககாலம் சி. பி. 8-ம் நூற்றாண்டில்

அல்லது அதற்குமுன்னர் கடைச்சங்ககாலம் முடிந்திருக்கின்றன.

திருமங்கையாழ்வாரும் ‘சங்கத்தமிழ்’ என்றும் ‘சங்கமுத்தமிழ்’

என்றும் சில விடங்களிற்கு வருவதால், சி. பி. 750-க்கு முன்னரே

கடைச்சங்கமிழ்நூல் தென்று தெரியலாகும். (See 'Tamil
திருமங்கையாழ்வார்காலம் IV p. p. 60-9.)

சிலப் V; மணி I 39-40) மாதனிக்(குத்
தலைவாரிசைகொடுத்தவனானும் (சிலப் XV 21-2) அவன்
பல காலம் வெல்ல வடநிசைசென்றதைப்
பழையசெய்தியாகக் கூறப்படுதலானும் (சிலப் V 89-104;
அதற்கு அடியார்க்குநல்லாது முன்னுரை : மணி I 39-40),

வெற்றிவேற்செழியன், கொங்கிங்கோசர், சபவாகு,
 பெருங்கிள்ளி முதலான அரசரைக் கூறுபிடத்து, கரிசாலனைமட்டும்
 இளங்கோவடிசன் கூறுததாலும்(சிலப் உரை பெறுகட்டுமா),
 செங்குட்டுவனுக்கு முந்தினதலைமுறையில்
 அவனிநுந்திருக்கவேண்டி. சரிசாலனுக்குப்பின்
 புகாரையாண்ட (மணி XXIV 25-9) தெரிமுடி கிள்ளியும் அவன்
 தம்பியும் காரியாற் றில் வென்றனர். (மணி XIX 1 25-7).
 அப்போதில் செங்குட்டுவனது அம்மான் நெடுங்கிள்ளி
 தஞ்சையிலிருந்து (புறம் 44, 45, 47), செங்குட்டு வன்
 நெடுவாயிலிற்பொருது தான் இரண்டா முறை வடநாடு செல்
 வதற்குமுன் தன் மைத் தானை விட நுங்கிள்ளியைப் பட்டத்தில்
 நிறுவி னான் (சிலப் XXVII 1 18-23; புறம் 16). ஆகையால்
 அச்செய்கிக்கு முன்னரே நெடுமுடி கிள்ளி பட்டமாயினான்.
 புகாரைக்கடல்கொண்ட டிறகு, தெரிமுடி கிள்ளியின் மான்
 தொண்டைமான் இளந்திரையன் காஞ்சியில் ஆண்டான். (மணி
 XXIV 29-71; XXV 176-204; பெரும்பாணாற் றப்பாடல்). “இ
 டி சிலம் நங் தெப் பொருநலாப்பெ றறுஅச்
 செநுவெங்காதலிற்றி நுமாவளவன்” எனக்
 கரிகாலனுக்கூறப்படுகிறான். (சிலப் V 89-91). மேலும்
 மணிமேகலை கச்சிமாநகர்புக்ககாலத்து, ஆங்கு ‘ தொ
 நெழற்கிள்ளிதுணை யிளங்கிள்ளி ’ கட்டுவித்த புத்தசேதி யத்தை
 மணிமேகலை தரிசித்ததா சக் கூறுபட்டுள்ளது (மணி XXVIII 1
 72-7) .
 ஆகையாற் சரிசாலனாரால் முதல் இளந்திரையன்சாலம்வரை சுமார்
 100 வ நஷ்டகாலம் காஞ்சி சோழரது ஆட்சிக்குட்பட்டிருக்க
 வேண்டும்.

கி. பி. 437 முதல் 458 வரையிலும் சிம்மவாமன் II என்ற பல்லவன் காஞ்சியில் ஆரம்பித்தான் (T. R. A. S. 1915 p. 482). அவன்றதை விஷ்ணுவிசாகபட்டைய (Ep. Md. VIII p. 160) சமுத் திரகுப்தன் (கி. பி. 340-380) வென்றது. இவன் 85 ஆண்டுகள் உயிர் பெற்றிருந்தனவென்றும், 18 வயதிலேயே பட்டம் எய்தினவென்றும் கருதியபோதிலும், இவன் பட்டமெய்தியகாலம் கி. பி. 370. இவனுக்கு முன் ஸ்கந்தவர்மன் I, வீரவர்மன், ஸ்கந்தவர்மன் II என்றவர்

கடைசியாக

கடைசியாக

காஞ்சியில் ஆண்டனர் (EI VIII 160). தலைமுறை, ஒன்றுக்கு 25 வருஷங்கள் என்ற கணக்கின்படி ஸ்கந்தவர்மன் I கி. பி. 295-ல் பட்ட மெய்தியவனாவான். ஆலகயாச கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியி லாண்ட சிவஸ்கந்தவர்மன் (Smith's Early History of India p. 471) இவனையாவான். இவனும இவனுக்குமுன்னிருந்த பப்பனும (Circa 270-295 கி. பி.) காஞ்சியிலேயே ஆண்டதாக இவனது தாயிர சாஸனங்களினின்றும் தெரிநின் மது (Venkayya's 'Pallavas'). சிம்மவர்மன் IIக்குப் பின் அவன் மகன் ஸ்கந்தவர்மன் III (T.R.A.S. 1915 p. 482), குமாரவிஷ்ணு I, புத்தவர்மன், குமாரவிஷ்ணு II (EI VIII 234), நந்திவர்மன் I, சிம்மவாமன் III, சிமமவிஷ்ணு (T.R.A.S. 1911 p.p. 521-4) இவர்கள் ஆண்டார்கள். சிமமவிஷ்ணு கி.பி.

575-ம் பட்டமெய்தினன் (Smith p. 472). ஸ்கந்தவர்மன் III
 முதல் சிம்மவர்மன் III முடிய அரசர்கள் 575-478-117
 வருஷங்கள் ஆண்டது பொருத்தமுடைத்தே. சிம்மவிஷ்ணு முதல்
 திருபதுங்கவர்மன் (873-899 க. 19.) முடிய இடைவிடாமற்
 பல்லவ அரசர்கள் காஞ்சியில் ஆண்டுவந்தன என்பது
 பாண்டுகுருதெரிந்தவிஷயமே. ஆகையால் க. 19. 270 முதல் 1100
 வரை இடைபட்டகாலத்திற் கரிகாலன் முதல் 4 சோழர்களது
 ஆட்சியிற் காஞ்சியிற் ப்பது ஏலா தென்பது வெளிப்படையு
 ஸ்ரீமான் இராசவையங்கார் கடைச்சங்க காலமென்று கூறும் க. 19.
 1-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், அவர் கூறுவது சிறிதே
 னுமேற்புடைத்தாயின, விஷ்ணுசோழனுக்கும் அவன்மகன்
 சிம்மவர்மன் II 7 தம் பதில் கரிகாலன்மரபினரன்றோ காஞ்சியில்
 இருத்தல்வேண்டும். மேலும், கடப்பாவுக்குஸ்மீபத்திற்
 சோழர்கள் குறுநிலமன்னர்களாபி நந்தார்களென்று க. 19.
 640-ல் விழுந்தஸாந வ முதியிருப்பதும் சுண்டுவணிக்கத்தக்கது.
 (Smith p. p. 462-3; Beal ii 227-30; Vatters ii 224).
 ஆகையால், சோழர்கள் காஞ்சியை அரசுநிதிருக்கக்கூடியகாலமும்
 கடைச்சங்கத் திருநிக் கா ஸ்ரீமான் க. 19. 271-84 மன் என்றே
 பொறுப்பிடும். க. 19. 3-ம் நூற்றாண்டிற்குப்பின்
 கடைச்சங்கம்நிகழ்ந்ததென்றால், சங்கநூல்க ளிற்
 பல்லவர்களைப்பற்றி ஓரிடத்தேனும் பிரஸ்தாபங்கேட்கப்படா
 மைக்குத் தக்கசமாதானம்வேண்டும். பல்லவர்கள் காஞ்சியைத்
 கைப் பற்றி ஆளுதற்குமுன் சோழ அரசர்களை
 வெற்றிகொண்டிருத்தல் இஃதே சேதமில்
 வேண்டுமன்றோ. தங்கனதுராஜ்யத்தை வரவரப்பெரிதாக்கி
 அமைத் துக்கொள்வதெனின் குறுநிலமன்னர்களையும் மற்றை

அரசர்களையும் போரிற்புறங்கண்டிருத்தல்லேன் சிமன்றோ.
மேற்சட்டிய வெற்றித் திறமெல்லாம்,
குறுகிலமன்னர துசிறுவெற்றியையும் பெரிதாகப் போற்றிப்பாடும்
சங் கூப்புலவர் சளதுகா லத்தனவெனின், அவைகள் பாடல்பெறுஞ்
சிறப்பினவல்ல என அவர்கள் கருதுவதற்குக்காரணம் தான்
யாதோ!

கி.பி. 470-ல் வஜ்ரநந்தியால் நிறுவப்பெற்ற
ஜைனதீர ாவிடசங்கம் கடைச்சங்கத்வதப்
புனருத்தாரணஞ் செய்வதற்கென்றும், ஆகையால் அக்காலத்துக்குச்
சற்றுமுன்புதான் கடைச்சங்கம் இருந்ததென்றுங் குட்டுவ நூலா
ர்கூறுவர். இம்முடிபு எவ்வாறு பெறப்பட்டதெனக்
கூறுதுவிடுத்தனர். கடைச்சங்கத்தைப் புனருத்தார
ணஞ்செய்வதற்கே வஜ்ர நந்தியின்சங்கம் நிறுவப் பெற்றதென
ஆதாரமில்லாமல் ஒப்புக் கொண்டாலும், கி. பி. 470-க்குச்
சிறிதுமுன்புதான் கடைச்சங்கம் இருந்ததென்று கூறுவதென்னாம்?
சங்கம் நிலைகுலைந்ததின்காரணம் கிரேசனச சிலவருஷங்களுஞ்சுள்
மறைந்துவிடுமா? வஜ்ரநந்தியின் சங்கமே கடைச்சங்கமாயி
ருத்தலாகாதோவெனின், அவ்வாறு 'திகம்
பரதரிசனம்' கூறவுடில்லை, கடைச்சங்கங்கூட்டுவித்தபுருமை
தங்கட் குரியதென ஜைனர்கள் வா தாடவுடில்லை.

அநநா னூற்றிற் றில் சிவ சிவம்முட னுளை ஆதாரமாகக்கொண்டு
அவை களிர்கூறுப்படுங் கருத்துக்களைப்போட்டு
த கூடிணத்திற்பிர யேசித்து மோகரால் அபயமடைந்த
'வாய்மோரிபர்' சூத்திரே என சீயங்கா ரவர்கள் கட்டுரை
நின்றார்கள். பூர்வீகவாஸின்கு லவர்கள் இது தவ

தென்காட்டியுள்ளார். வடமோரியர் என் லுந் தொடருக்கு
 லீயங்கா ரவர்களு றும்லண்ணைப் புதிய மோரியர் என்பதுதான்
 பொருளாயினும் அத்தொடர் குப்தமரக்குறிக்காது. ஏனென்றிற்
 குப்தருக்கும் மோரியருக்கும் யாதொரு இயைபும்
 காணப்படவில்லை. மேலும்

குப்தர்கள்வருவதற்கு ஓர் நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே
 (பி. பி. 227-ல்)

அழிவெய்திய ஆந்திரரின்சேனையைத்துணைக்கொண்டு குப்தர்கள்
 வந்தனரென்பது தகாது. கி. பி. 150-ற் சகவரசன் உருத்திரதாமன்
 ஆந்திரர்களைவென்றதுமுதற் பின்னோதுராஜ்யம்
 அழிவெய்தத் தொடங்கிற்று. இதுதான்நகைசமயமெனப் பழைய
 மோரியமரபினர் கவிச் சங்ககாலம் என

ஆந்திரராஜ்யத்தின் புறப்பகுதியான
 மகதத்தைக்கைக்கொண்டு தோல்விபுற்றவரிகவரச
 சேனையா ஆந்திர பித்த திக்விஜயஞ்செய்ய
 வேண்டுமென்றபோவாவுடன் தக்ஷிணத்தைநோக்கிப்
 படையெடுத்து வந்து மோகூரால் அடையப்பட்டனவெனல் பொரு
 த்தும. இவர்களைப் புதியமோரியரென்றலும் தரும். பின்னர்
 இவர்களைச் குப்தர்கள் வென்ற கீழ்ப்பிடுதசிபிடுக்கா கூடும்.
 ஆயினும் இவர்கள் அடியோடு அழிக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால்,
 உருயுந்தலாக மகதமவருவதற்குச் சிறிதுமுன்னர் (பி. பி. 151)
 அசோக வம்சத்தினரால் கடைசியான பூர்ணவர்மன் மகதத்தை
 ஆண்டான் (Watters II 115).

சமுதரகுப்தன்

சோழபாண்டியர்களைமடங்கு தான்

வென்றதாகக் கூறுதலின்காணம் இவா களால் அவன் தோலவியு
ந்நடைவியெயனப் குட்டுவனுலாசிரியர். ஐக்கேகவீரனுன் ச
முதர நுப்தனைச் சோழ பாண்டியர்கள் வென்றிருந்தால், அசை
திலைபச் சங்க புலவர்கள் பாடாதுவிடுவோர் ஆகையால் ச
முதர நுப்தன்காலத்து, சோழ பாண்டியர்கள் பலவரது ஆட
செகுடப்பாட பெற்றாசர்க்களாய் இருந் இருக்கவேண்டி

நககீரது ளவிய லுரை கு நுப்தன்காலமாசப பதத்துதலை
முறை வந்து பின்னா எழுத்து நடப்பதற்குள் மம், அவர் ந
முதப்பாட உரையின் அரிசியை, பாரங்குசை, பெரிமா னை என
உடையாழ்ந்தவனும, சங்கரமங்கலகலி வெண ர க. 770-ய் கு
முன் இறந்தவனுமா விய பாண்டியன் உ ர விட உடையுட்கள்
ச பாண்டியனிலா உ சசீரர் ம. 770-11 x 11 = 170-ல
இருந்தவர்களுக்கேவென்றென மம் ஐயங்கா ரவர்கள் எழுதுகின்றார்
ஆராளவிய லுரை லு ரு சிவந்த ஆதாரமாகா
தெனா ரின் லையலா லா - 770 டுசீனாரர்கள்.

ந. 19. 170-ல் நககீரர் இருந்தார்
என்றால், அவர் வயதா உ நினைச்சந்ததிலன்றோ இ நுக்கிருக்க
வேண்டும். மேலும் ந. 19. 771 நான் அவ்வுரை
எழுதப்பட்டதென் மம், வெகுதாலகிறகுபாடுனார் எ
முதப்படவில்லை என்றம் சொல்வ தற்கு நியாயநதானென்கை?
நககீரே அவ்வுரையை எழுதினாரென் மம், அரிசியை
பாண்டியப்பறறியச்செய்யுட்கள் பிரகித்தங்களென்றம் சொல்ல
தகாதோர் 'இங்கனமல்குகின்றதுஉரை' என்றால், குரு
சிஷ்யகர மததைச் சிறிது து ர ஓசொ லலிப்

பின் னுள்ளோரைக்கூறுது கேச சேந்தமீந்

விடுத்து இவ்வாறு வருகின்றது உரையெனப் பொருள்கோடல்
 தவ ருமோ ? புத்தரது காலத்திக்குப்பின்
 வருஷத்திற்கு ஒரு புள்ளியாக இட்டு வைத்துப் பின்
 சில வருஷமாகப் புள்ளியிடமறந்து பின்னால்
 மொத்தமாகக் கணக்கிட்ட விபர (மும் ௪ ண்டைக்கு
 ஒப்புநோக்கத்தக்கது (Smith p. 47; 9 R. A. S. 1905 p. 51).

சமுத்தரகுப்தன்காலத்தில் மாளுவத்தைப் பலசிறந்தாசர்கள்
 ஆண்டு வந்தனரென்றும், 'நூற்றுவார்கண்ணர்' இவரையென் றும்
 குட்டுவனுலார் கூறுவர். அவரே ஒப்புக்கொண்டபடி, கி. பி.
 390-ல் சந்திரகுப்தன் II மாளுவத்தைக் குப்த
 ஏகாதிபத்தியத்திற்குட் சொண்டிவந்தானென் றால், கி. பி.
 5-ம் நூற்றாண்டி ல் அந் நூற்றுவார்கண்ணர் செங்குட்டுவனுக்கு
 எவ்வாறு உதவிசெய்யக் கூடுமோ கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டி லும்
 அக்கண் னர் ஏன் மாளுவத்தை ஆண்டுகொண்டிருக்கக்கூடாது?

சிலர் 'நூற்றுவார்கண்ணர்' என் னுத்தொடர் யக்குபுரீ
 சாதகர்ணியைக்குறிக்கலாமென்று கருதுவாராயினர்.
 'நூற்றுவார்கண்ணர்' (சிலப் XXVI 163), 'ஐயிருபதின்மர்' (சிலப்
 XXVII 177), 'ஐம்பத் திருவர்' (XXVI 223),
 'மாளுவவேந்தர்' (XXX 159), 'மாளுவநூற்றுவர்' (XXVII
 184) என்பனபோன்ற பிறயோகங்களைநோக்கினால் 'கண்ணர்'
 என்பது பன்மையைக்குறிக்கின்றதென விளங்கு ம்.
 யக்குபுரியென்பவன் ஆந்திரவரசன். கி. பி. 135-ல் டாலசி
 உஜ்ஜினி யில் சகன்சஷ்டனன் ஆண்டதாகச் சூறுவதாலும்,
 அவனுக்குப்பின் கி. பி. 130 முதல் 390 வரை மாளுவத்தை
 உருத்திரதாமன் முதலான சகவரசர்கள் ஆண்டிவந்ததா லும்,
 மாளுவத்திற்குப் ஆந்திரருக்கும் யாதொருசம்பந்தமும இல்லை.

கூறு வது பொருந்தாதென்றும், பின்பு கா வாழ்ந்தாபாபு 9
 ராணகசுளிற் சில அசராஸம் 2-வது ஹதாணுண்டபகரிக் பொ
 நுதுகனறன்னவென் றங்காட முனைன. இனி இம்முடி சிறு நு நற
 4 ரிதகிர ஆதாரங்களைச் சிறிது கூறுவேன்.

பாண்டிய வம்சாவளியை அறிவதற்கு 1
 சின்னமனூரரசாஸனங்க ளும், வேள்விகுடி சசாஸன முப, ஜனைய
 லைச்சாஸிந்த மும் பெரிதும உபகாரப்படுகின்றன அவற்றை
 சின்ன மனூரரசாஸனமெபரியதிற்

பின்வரும் வம்சாவளி பெறுபாபு 10-வது
 சம்ஸ்கிருதப்பகுதி (1) அரிகேசரி. அவன்மகன் (2) ஜடலன்.

அவன்மகன் (3) இராஜசிம்மன் I. அவன்மகன் (4) வரகுணன்,
 தமிழ்ப்பகுதி. இது சாஸனஞ்செய்த தோனது முன்னோரின் பெ
 நலமாளை கூறுமிடத்து, தலையாலங்கானத சில இரண்டு அரசரை
 வெற நிறைண்டதையும், மகாபாரதத்தைத்
 தமிழிற்செய்ததையும், மதுரைநிற்

சங்கங்கூட்டுவித்ததையும் குறிக்கின்றது. (1) பாண்டியர்களைச்
 சங்கரமவாசியிலவென்ற பராக் குசன். அவனுக்குப்பின் (2)
 இராஜசிம்மன். அவன்மகன் (3) வரகுணன். சின்னமனூரரசரி
 ரியசாஸனம் இரண்டுபாண்டியரையே குறிக்கின்றது. (4)
 ஜயந்தவாமன். அவன்மகன் (5) அரிகேசரி, அசமசுமன்,

மாவாமன். வேள்விகுடி சசாஸனத்தைப்பற்றி பரிமான்
 வெங்ஞ்சரவாகன் எழுதி வெளியிட்டிருப்பதினின் மும் பின்வரும்
 வரி சாவளி பெறுபாபுகின்றன.

ருள்க

சம்ஸ்கிருதப்பகுதி.

மாறவாமன

ரணகிரண

மாறவாமன இரணகிரண

செந்தமிழ்

தமிழ்ப்பகுதி.

பலயாகமுதுகுநிமிப்பெருவழுதி
முதன்முதற சாஸனங்கற்பித்தவன்
வெகுசாலகதிமகுடபின

சுளபடிராது ஆகிக்கம்

9 நிற்கோன். சுளபடிராசுளையோட்டி
ஆராமீண நெசுசு உகாண்டவன்

பாறவாமன் ஆவாசி சுளாமணி

உசுரியன்சேநதன்

அரிசேசரி. அசமசமன், மாறவர்
மன், நெல்வேலி வன் நவன்

சாசசடை யன்

தாறன்

மலையன் வன் நவன்

ஜயலலககண வசசாயளி இவ } மகநுசல ரான, பரிவரபாரந்த
னோதி நன்னுவிநிந நத சாஸனாப } னன சாஸனாப புதுக்கியயன).
புதுக்கியவன இரான என்னமதப
புலப்பிதது நனநது)

இசச ரஸனக்கி லிளள ஆ ரு ம்,

சரவநதபுரத கிமா நனதுடரன மதுரகவினனு
யவதயர் ம. 19. 770 (சனி 1971) சாராதகரை ரூபிற் றயசு
முயயயில் விஷ னுவுக்குக கற்கோவிஸிபித்ததாரொனறும, அவா
மார நதப ராணடியனது உத்தர

மநதிரி என்றும், ஆனமலேச சிலா விந்த
சமஸ் ந நதப ரகுதி தெரிவிக்கின்றது. அதன் தபிழ் ம ரகுதி
மாறனசடை யனது உத்தரமநதிரியாகிய மாறன்காரி என்ற வவதயன்

முழுவதும் மங்கலம் போலாயினால் அது கற் கோவில்
கடப்பட்டுத் தன் அறிவிக்கின்றது.

கடைச்சங்கராலம்

ருள

முதலாவதாக

வேள்விக்குடிச்சாஸனத்திலுள்ள

ஆக்ஞப்பதியும் ஆனாலைச்சிலாவிநிதத்திற் கூறப்பட்ட வரும்
ஒருவரையென்று விளங்கு கின்றது. ஏனெனில் இருவரும் கூற வந்த
பாற்றிலுள்ளவர்கள். மாறன் காரி, முழுவதும் மங்கலம் போலாயின்,
மதுரதரன் அல்லது மதுரகவி என்ற பெயருடையவர்கள்.
அதனால் இப்பெயருடையா சேவித்து வந்த அரசனும்
ஒருவரையாதல் வேண்டும். ஆகவே தெரிஞ்சடையன்,
புரீவரன், பரார்தரன் என்பனவல்லாம்

அவ்வரசனது பெயரே என்பதும் அவன் கி. பி. 770-ல் அரசு
புரிந்துகொண்டிருந்தானென்பதும் வெளிப்படை. வேள்வி

க்குடிச்சாஸனம் பி. ச. குடியையுங்கற்பித்தது ஒருவனாகவே இரு
நபர் வேண்டும். ஆகையால் ஜடிலன் என்பதும் மாறன் சடையன்பர
மதுரதரனுக்கு ஒரு பெயராகவேண்டும். எனவே இந்த ஜடிலனும்
சின்னமனுர்ச்சாஸனம்பிரதிபதிக்கானபரிம

ஒருவனே. ஆகையால் ஜடிலனது தாதை தெர்மாறன், அரசு
ஜவீம்மன், அரிகேசரி என்ற பெயர்ச்சாஸனம் யவநினனப்தும்
ப. கல்வமல்லனை ஜடீத் தவனென்பதும் தெரிவிக்கிறது.

கந்திவரம்மல்லவமல்லனாலும் அவன் சேனாதிபதி
உதயசக்திானு, வங்கபதிக்கப்பட்ட உதயேந்திரசாஸனம்
பாண்டி யனோபி சங்கரமல்லசாதிற் பி
பார்க்குந்ததைக்க றுகின்றது.

இதிலிருந்து பலவையம் வேள்வன் மதுரகசுபைரல்விக்கொள்ளும்
ஜடிலன் தந்தையும் சின்னமனுர்ச்சாஸனம்பிரதிபதி தம்பி

புதுசியிற்காணப் பதும் பராங்குசனும் ஒருவன்என். அதும்,
 பல்லவமல்லன் என்றது நந்தி வர்மபல்லவமல்லன் என்பதும்
 தெளியப்படும். மேள்விக்குடிச்சாலை னத்திசிறந்து தேர்மா
 நனதுதந்தை கோசசடைபன்ரணதீரனென்றும் இவனதுதந்தை
 நெல்வேலியிலுன் நமாநவர்பன் அரிகேசரி அசமசமன் என்ற பேர்
 கள் உடையவனென்றும் அறியலாகும். கடைசியிற்குறிய
 இவ்வரசனே சின்னமனுர்ச்சிறசாசனத்திற்குநட்பட்ட
 அரிகேசரி அசமசமன் மாநவர்பனுக்கேவண்டும். இவர் ஐடிலனுக்கு
 (சி. பி. 770) புன்ருதலைமுறைக்குமுன்வந்தவரையெயர். பி.
 7-ம்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்தவராதல்வேண்டும். நந்த
 புரத்திசனது கிருத் தொண்டத்தொலகாதிருநட்பட்ட
 நெல்வேலியிலுன் நின்றசீர்நெடு மாநவர்பனுர் இவ்வரசன்
 மரியபுராணங்கூறுவதுபோல் இவரை சம்
 பந்தரால் ஷஜனசமயத்தினின்றுசொத்திற்குத்தி நத்திய
 னனிகொள்ளப் பட்டவராவர். கனவியலுரையும்
 உதயேந்திரசாஸனமுந் தெரிவிக்கின்றபடி சங்கரமங்கலாதிர்வி
 நந்த ஐடிலன்தந்தையும் நெல்வேலியிலும் ௫௭௮

சேந்தமிழ்

அமர்புரிந்திருக்கவேண்டும்.
 ஒரோயிடத்திற் பொருத அச்சர்க
 னிருவர் பேர்ஒற்றுமையுடையராய் இருக்கின்றமை
 அவர்களுள்

ஒருவரோடொருவரை மயங்கிச்
 சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கருதுவதற்கு இடந்தருகின்றது.
 நெல்வேலியிலுன் நெடுமாநனதுதந்தை செழியன்

சேந்தன்ஜயந்தவார்மன் என்றும் தெரிகின்றது.

வேள்விக்குடிச்சாஸ

னம் செழியன்சேந்தனதுதந்தை அவனிசுளநமணியென்றும்
இவனது தந்தை கடுங்கோனென்றும் தெரிவிக்கின்றது. ஆகவே
கீழ்வரும்வழிசா வளி பெறப்படுகின்றது.

பல்யாகமுதுகுநிரிப்பெருவழுதி

|

.....

கனப்பிராது ஆசிரம்

.....

கடுங்கோ (கனப்பிராதுவென்றவன்)

|

மரபுவர்மன் அவனிசுளநமணி

|

செழியன்சேந்தன்ஜயந்தவார்மன்

|

அரிசேகரி அசமசயன் மரபுவர்மன், நெல்வேலிவென்ற
நின் நசிரம்நடுமாறநாயனார்

|

கோசசுடையன்மணதீரன்

|

அரிசேகரி, பராங்குசன், தேர்மாரன், இராஜவீரம்மன்
சங்கரமங்கைநீர் பல்வமல்லன் நத்திவார்மன் வென்றவன்.
நெல்வேலியிலும்

வென்றவன்

|

ஜயலவார்மன்நெடுஞ்சுடையன் மரந்தகன்

இவனது 2-த்தாமத்திரி

மாறன்காரி (கி. 19. 770)

இராஜஸிம்மன் I

வரகுணமஹாராஜா (கி. 19. 862-ம் பட்டமெய்தியவன்)

இவர்களுள் நெல்வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார் கி.பி.

680 க் குப்பின் பட்டமெய்தினுள்ளேன்றல் பொருந்தாது.

யெனினில் கி. 19. 642-ல் வாதாடியையாழித்தசிறுத்தொண்டவர

நேரிற்சீந்தித்த 16-வ பிராயத்தினராகிய சம்பந்தர் இந்நெடுமாறனைச

வைசவசமயியாகினர். ஆகவே இந்நெடுமாறனிடமிருந்து முன்

ரதலைமுறைக்கு $770 - 680 = 90$ வருஷம் கிடைக்கின்றது. இது

ஒவ்வொருதலைமுறைக்கும் சரா சரி 30 வருஷந்தருின்றது.

இவ்வாறுசணக்கடிந், கிங்கோன் கி. 19. 680— $3 \times 30 = 590$ -ல்

இ. நந்தானுவன். இவனுக்குமுன் களப் பிரப துஆதிக்கமும்,

அதற்குமுன் நன்மாறனும், நன்மாறனுக்குமுன்

உக்கிரப்பெருவழுதியும், உக்கிரப்பெருவழுதிக்குமுன்பு

தலையாலங்கா னத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியனும்,

இவனுக்குமுன்பு வெற்றி வேற்செழியனும், இவனுக்குமுன்பு

ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழிய னும் இருந்தவர்கள். சராசரி

30 வருஷம் இ. நந்தா ர்களன்று வைத் துக்கொண்டால்,

ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன் இறந்தகாலம்

$590 - 5 \times 30 = 440$ கி. 19. ஆகும். கி. 19. 590 தொடங்கி

900 முடிய உள்ள பாண்டியர்களில் ஒருவர துபையராவது சங்க

தூல்களிற் காணப் படா மையாலே கி. 19. 450-க்குப்பின்

கடைசசங்கம்மிகழந்ததாக எ வ , நம் சொல்லத்துணியார்.

மேலும் கனடா பிரதமர் துஜுட்சி சில நூற்றாண்டுகளாக
இருந்திருக்கலாமென்பதையும், பாண்டியர் உள்ளூர் பின்வந்தவர்கள்
பிசுபியும் வடமொழிப்பெயர் கனோபிஸ் முன்னோர்கள்
தனித்தமிழ்ப் பெயர்களை யுங்கொண்டிருந்தார்களென்பதையும்,
சங்க நூல்களிற் பரின் றுள்ள சோழர்கள்
விஜயாலயன் காலமுதற்காண்டு (சு. பி. 841) 13-ம் நூற்றாண்டு இ
றுதிவரையுள்ள சோழர்களின் று என்பதையும், விஜயால
யன்காலத்திற்குச் சில நூற்றாண்டுகட்கு முன்னும் (சு. பி. 641)
சோழர் களைக் கடப்பாவினுள்ள தாழ்த்தாகுப்பினர் அக
விழுந்தஸாக் வரைந்

துள்ளா ராதலிற் றோ று முர்ச்சுநாக்குப் பிரதா னியும்
எற்படவில்லையென் பதையும், ஆனால் சங்ககாலத்திற் சோழர்கள்
உந்ததிலேயிலிருந்தார்களென்பதையும் உற் றியோக்கின், சு. பி.
6-ம் நூற்றாண்டுக்கும் வெகு காலத்திற்கு முன்னரே கடைச்சங்கம்
கடைப்பற்றிருக்கவேண்டுமென் பது தெனியலாகும்.

சு. பி. 1500-ல் இருந்த ஆராய், தமது தேவாரத்தில், திருப்பா
சூர்ப்பதிசுதத்தில், 'விண்ணாகி' என் றதொடங்குஞ்செய்யுளிற்
சங்ககாலத் தரசனாகிய கோச்செங்கட்சோழன் முற்பிறப்பிற்
சிலந்தியாயிருந்த வர லாற்றையும், திருப்புத்து ர்ப்பதிசுதத்தில்
'புரிந்தமரர்' என்னுஞ்செய்யு ளில், கக்கோரோடுசம்பந்தப்பட்ட
தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்தகதை யையுஞ் சுட்டிக்கூறுகின்றார்.
கக்கோர்முதனியோர் நாவுக்கரசருக்கு இவர

செந்தமிழ்
எத்துணைக்காலத்துக்கு முந்தியிருந்தவர்தல்வேண்டும்!

செங்குணனைச்

சம்பந்தரும், சுந்தரரும், திருமங்கையாழ்வாரும் பாடியிருப்பதும்
என்றி கவனிக்கத்தக்கது.

இங்ஙனமிருக்கவும்

ஸ்ரீமான்

4வாபிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்கள்

8-வது

தூற்றாண்டிதான்

கடைச்சங்ககாலமென்று

வெளியிட்டிருப்பது

ஆச்சரியம்.

இம்முடிபு

சிலாண்டித ஆதாரத்தோடு

முரண்படுகின்றது.

சிலப்பதிகாரவிருத்தாந்தம்

அவர்கூறுமவண்ணம் கி.பி. 750-ல்

திருந்த

தாரின்,

அக்காலத்திலிருந்த

பாண்டியன்

அரிசேசுரியா யன்றோ இருத் தல்வேண்டும். "நெடுஞ்செழியன் ஆமா
யில்லையே. மணிமேகலைச்செய்தி கள் கி. பி. 771-ல்

நடைபெற்றனவாயின் அக்காலத்துள்ள பாண்டியன் ஜடிலனையன்றி
வெற்றிலைவாழ்செழியனாவனோ. ஆகவே, நெடுஞ்செழிய னும் (II)
ஜடிலனதுமகனான இராஜவரம்மனாகவேண்டும். இஃதுண்மை யாரின்,
மேலே ஆராய்ந்த சான்றுங்கொள்ள ஒன்றேனும் இராஜவரம்மனைத்
தலையாலங்கானதொசெருவென்றவனாகச் சொல்லாததுந்தவிர,
அவற்றுள்ளொன்று, அவனதுமுன்னோரின் பெயர்குறிவாத
ஒருவனுக்கு அக்கீர்த்தியைக்கொடுத்திருப்பது ஆச்சரியமோன்றோ.

புத்தச யாயம் கி. பி. 8-ம் சங்ககாலத்தினில் மிகவும்

உருந்தநிலையிலிருந்த

தென்பது

மணிமேகலைதூலா

புறப்புகட்டிக்கொண்டு.

கி. பி. 1500-க்கு வெகுநேரமாகிற்று முன்னோ

ஆபுத்தசயாயம்

தளர்வடைந்து

எல்லா

ராலும்

பரிகலிச்சத்துருந்தநிலையையிஸ் வந்துவிட்டதென்று ஹியுன்ட் எரிக்

க. ஹதாஷா, பமீகதர்வம் (கி. பி. 1500—1525) எழுதிய
மத்தவிலாஸாபாஸனத்தாஸும் தெரிந்தது. பாஷ்யாஸும் (கி.
பி. 399—411) இந்தியாவில் புத்தசமயங்குன்றிவ ராஷதாச
எழுதியிருக்கிறார். ஆகையால் கடைச்சங்ககாலம் கி. பி.
400-க்குப்பின் எனல் பொருந்தாது.

சிலப்பதிகாரத்தில்

வடநாட்டியாத்தியை சென் ற்செங்குட்டுவன்
தனிமுடியரசரேகணார் வன்றதாகச் சொல்லியிருக்கிறது.
சந்திர குப்தன் II கி. பி. 390-ல் சகலாவென்றது முதல்
ஸ்கந்தகுப்தன்வரை (கி. பி. 480) வடஇந்தியாவில்
குப்தர்கள்மட்டுமே ஆண்டனர். ஆதலால் அக்காலத்தில்
வடஇந்தியாவில் பலர் தனிமுடிமன்னர் இருந்தா ரென்றல் ஏலாது.
கி. பி. 480-க்குப்பின் 550 வரை யசோதர்மனும் கடைச்சங்ககாலம்
இருக்க

அவன் வழியினரும், குப்தரும், சிலசாலம் ஹுணரும் மட்டுமே
ஆண்டனர். செங்குட்டுவன் கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டில்
இருந்தானெனின் அவன் குப்தரைமட்டுமே மேலாரில்
எதிர்த்திருக்கக்கூடும். கி. பி. 370-ல் சமுத்ரகுப்தன்
திருவிஜயஞ்செய்து ஆரியவாசர்பெரும்பாலான யுந் தனக்குக்
கீழ்ப்படுத்தினான். கி. பி. 320-க்குப்பின் சங்ககாலமெனின்,
அக்காலத்துப் பிரதானமாரிருந்த குப்தவாசரைச்
செங்குட்டுவன் வென்றதாகக் கூறாதவிடம்பே.

இனி, சிலப்பதிகாரத்தினும் மணிமேகலைவினும்
விரித்துரைக்கப் படுஞ்செய்திகள் இன்னகாலத்தாபிசுழந்தனவென்று

புத்திரிர்வாணகாலம் ஒன்றினின்றே உணரக்கூடுமாதலின், அதன்காலம் இன்னதென்று நிச்சயிப்பது ஆவசியகம். தன் அபிஷேகத்துக்குப்பின் 14-வது ஆண்டிற் பிரசுரிக்கப்பட்ட சிலாஸிந்தங்களில் அசோகமௌரியன், கஜிபட்டாலயபிலிடெலபாஸ் II (நி. மு. 285-317), மாவட்டோனியா அண்டி கோணஸ் கொனாடஸ் (277-239), ஸீனியசஸ் (நி. மு. 258-ல் இறந்த வன்), இபைபாஸ் அலெக்ஸாண்டர் (நி. மு. 272-ல் உட்கொண்டியவன்) ஆகிய இவர்களைத் தன் சமகாலத்தரசராகக் கூறியுள்ள ராபர்ட் (Rapson's Ancient India p. 21; Smith p. p. 146-5). ஆகையால் அசோகனது அபிஷேககாலம் $272 + 258 + 13 =$ நி. மு. 385 to 271 ஆகும். அலெக்ஸாண்டர் இந்தியாவிற்குப் படைவெய்ந்ததுவந்தபோது, சமாவிய நந்தன் ஆண்டிவந்தான். அதன்சிறை சந்திரகுப்தன் அரசனாயினன் (நி. மு. 326). ஆகையால் சந்திரகுப்தனது அபிஷேககாலத்திற்கும் அசோகனது அபிஷேககாலத்திற்கும் இடைப்பட்டகாலம் $326 - 271 = 55$ -க்குமேல் ஆகாது. புராணங்கள் சந்திரகுப்தனுக்கு 24 ஆண்டுகளும், பிந்துஸாரனுக்கு 25 ஆண்டுகளும் தருகின்றன. மஹா வம்சம் சந்திரகுப்தனுக்கு 24 ஆண்டுகளும், பிந்துஸாரனுக்கு 28 ஆண்டுகளும் தருகின்றது. அசோகனுக்குப் பி. ப. உ. மெய்சி 1 வருஷங்கட்குப்பின்னரே அபிஷேகம் ஆயிற்று. ஆகவே, சந்திரகுப்த அசோக அபிஷேகங்களுக்கு இடைப்பட்டகாலமாகப் புராணங்கள் 53 ஆண்டுகளையும், மஹா வம்சம் 55 ஆண்டுகளையும் தருகின்றன. இவைகளுள் மேற்கூறினவற்றால் 55 மிகவுய்ஸடையாகையால் 53-ல் ஒப்பத்தக்கது. ஆகவே, சந்திரகுப்தனது அபிஷேககாலம் 326 -க்கும் $271 + 53 = 324$ -க்கும் இடைப்பட்டகாலம். அலெக்ஸாண்டர் இந்தியாவைவிட்டுப்போனது

ஸெப்டம்பரில் (Smith p. 114).

கார்மீனியாவிலிருக்கும்பொழுது (324 பிப்ரவரி Smith p. 114)
தன் அதிகாரிகளை இந்தியர்கள்கொன்ற தாகக் கேள்வியுற்றான்
(Smith 109, 1 10). தலையாய்வின்று இக்காரி
யத்தைமுற்றுவித்தவன் சங்கிர குப்தன் (Justin XV 4).
இதற்கு முன்பே அவன் அரசனாய்விட்டான் (Smith 43-4, 117-8);
ஆகையால் சங்கிரகுப்தனது அபிஷேககாலம் கி. மு. 325.
அசோகனது அபிஷேககாலம் கி. மு. 272.
அசோகனது அபிஷேகம் புத்தர் உலகு நீத்து 218-வது
வருஷத்திலென்று இலங்கைச்சரிதங்களைப்பாவுங்கூறும். ஆகையால்
புத்தநிர்வாணகாலம் $272 + 217 =$ கி. மு. 489 எனப்பெறப் படும்.
ஆகையால் இலங்கைச்சரிதங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு கால
நிர்ணயஞ்செய்யுங்காலை, கி. மு. 489யே
புத்தநிர்வாணகாலமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இம்முடிவை இரண்டொரு உதாரணங்களால்
சரிபெனக்காட்டுகின்றேன். சில்வேன்லெலி என்பவர் இலங்கை
அரசனான மேகவர்ணன் சமுத்திரகுப்தனது காலத்தவென்றும்
இக்குப்தவரசன் கி. பி. 370-ல் தென்னிந்தியாநிற்குப்
படையெடுத்துவந்தபோது இலங்கையி னின்றும் அடியுறையாக
அரியபொருள்களை அனுப்பினவென்றங் காட்டியிருக்கின்றார்
(Journal Asiatique 1900 Pt. I. p. p. 316 for 401). இவன்
புத்தருக்கு 533 வருஷத்திற்கும் பின்வந்து 28 வருஷம்
ஆண்டவென்று மஹாலம்சங் கூறும். ஆதலால்

மேகவர்ணன்காலம் கி. பி. 345-373 ஆகும். இது
பொருத்தமுடையதாகவே இருக்கிறது. மேலும் பாஷியான் கி. பி.
399-ல் சீனத்தைவிட்டுப்புறா யட்டு கி. பி. 404-ல்
இந்தியாவிற்குள்வந்து இவ்விடத்தே கி. பி. 410 வரை இருந்
தான். பின்னர் இலங்கைக்குப்போய் அங்கே 41 1-2-ல்
தங்கியிருந்தான். மேகவர்ணனது 9-ம் ஆண்டில் (கி. பி. 353)
இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட புத்தரதுதந்தம்
எல்லாரும் தரிசனஞ்செய்யும் பொருட்டு ஓர் பொதுவிடத்தே
பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டமைபாஷிய னுற்சொல்லப்படுகின்றது
(Wijesingha's mahavamsa p. 154). இன்னும் த-மோ-சியு-டி.
என்னும் புகழ்பெற்ற சிரமணர் பாஷியானது காலத்திருந்ததாகவும்
சொல்லப்படுகிறது. இவர் இம்மஹாவம்சத்திற்
புத்ததாஸனதுகாலத்தவ ராகக்கூறப்படுகிற 'தம்மகத்தி'யா
யிருக்கவேண்டு மென்றதோன்றுகிறது. தான்
இலங்கையிற்றங்கியிருக்கும்போது கடைச்சங்ககாலம்
நிகழ்

மஹாவீஹாரம் இலங்கையாசனாற் கூட்டப்பெற்றதென்று பாஷியா
ன் தெரிவிக்கிறார். இவ்விஹாரம் புத்ததாஸனாற்
நிரமாணமாயதென்று மஹாவம்சங்கூறும். இக்காரணங்களாற்
புத்ததாஸன் கி. பி. 411-2ல் இருந்ததாக ஏற்படுகின்றது.
மஹாவம்சத்தின்படி புத்ததாஸன் புத்தருக்குப்பின் 870-880 ஆர
ம்பிக்கான். அதாவது அவன்காலம் 382-411 என்றாகும்.
இதுவும் பொருத்தமுடையதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆகையால்
புத்தர்நிரமாணகாலம் கி. பி. 480 என இலங்கைச்
சரிதங்கள்கொண்டமோமேகா-டபர்பெற்றவற்றை

நன்கரியக்கிடக் கின்றது. இனிச் சிலப்
 சிகராமசரிமேகலேசர்செய்துள்ள சிகழ்ந்தகாலத் தை நிச்சயிப்பதற்கு
 மீழ்ந்தண்டளவும் எவ்வாறு 2 கவுரின்றதென்பதனை
 விவரிக்கின்றேன்.

பத்தினிதேவியிக்குக்கொயிற்செய்தது 16 கவுரின்றதென்பதன்
 விழுவியற்றியகாலத்தே 2 உடலி 16 ந்த இளங்கொயிற்செய்தது ('பா
 னுஞ்சென் றேன்' 171), இவ்விழாவித்து "கடல்
 ஆழிலவலகககககககுவிவந்தனும்" (160) வந்திருந்தனவென்பதும்,
 அவன் இவ்வாறுசெய்திருப்பியவன் தவது இராஜமததில்
 பத்தினிதேவி மெய்யாபிஷேகமடவ்வதனவென்பதும் கூறுகின்றார்.
 2(11) வதவதம் 12 குஞ்சு சரிசுராங்களை இடையே டின்னிக்கிறின்ற
 இலங்கைச்சரிசுச்சுனிற் 2 கவுரின்றதென்பதன் பெயருள் ளார் இருவரே
 கேட்கப்பட்டிருக்கின்றார். அவர் 2 கவுரின்றதென்பதும்
 துற்றாண்டினிருந்தனவென்பதும் அவர்கள்
 செங்குதலிவன்காலத்தவனாக எவருங்கருதார். கவுரின்றதென்பதும் I
 2-ய பாற்சுண்டினிருந்தாவென்பதும்
 பது பின்னர்க்காட்டப்படும். 'கவுரின்றதென்பதும்'
 இலங்கையரசர்சரிசு
 ளின் 1 பட்டப்பெயராரி, நுகுவலாவிமலின் அங்கனம் ஒரு
 இலங்கைச்சரிசு
 மாவதுகருததுமன்றி, இருதிரிப்பெயர்தாவென்பதனை அது
 ஆதிக்
 சின்றது.
 முன்புஞ்சுரகாலதென்பதற்கு 2 கோழர் 16 உடலிப்பெயர்செய்தகாலே
 யில்வேலைசெய்தகாலச்சிலாபுதகாட்டிப்பெயர்

இலங்கைக்குக்

கயவாகுவென் னுபரகன் இந்நியாவிற்ருவந்து

சொறமீட்டுத்திருந்திய

தாக, பூஜாவளி, இராஜரத்தாகரி, இராஜாவளி, ஆலையுன்று
சரிதங்க

ளும் கூறுவன்றன. இக்கயவாகு. புத்தாது

பிரகாபாத்திரத்தையும்,

பத்தினிதேவியின்காலணிகளையும் இந்நியாவினின்றும்

கொண்டுபோனதாக இராஜாவளித்தரிவிக்கின்றது.

இலங்கைக்குக்

இதனால் செங்

குட்டுவன்காலத்தவன் கயவாகு I என்பது

தெள்ளுகுணுரைக்கிடக்

கின்றது. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்கட்டி

மகிளெயித்தகரிகாலன் இவசு

சேந்தமிழ்

(பட்டினப்பாலை), இலங்கைக்குச்சென்று

வேலையாட்களைக்கொண்டு வந்தனன்போலும். இதனைப்பே

‘சோழர்படையெடுப்பு’ என்று சரிதங்கள் கூறுவதாயெண்ணுதல்

தவறுகாது. இனி, கயவாகு என்னும் பெயருடைய

அரசர்கள் பலர் இருந்திருக்கலாமென்றும், பிந்தியஅரசர்

களதுசரித்திரங்கள் சி. 19. 13-வது நூற்றாண்டிற்குள்

எழுதப்பெற்றன வாகையாற்

பிழைப்பட்டுப்போதற்குடமுண்டென்றும் சிலர்கூறுவர். ஆனால்,

இலங்கைச்சரிதங்களிற்காணப்படும் அரசர்களது பட்டிகையோ

இடையீட்டின்றித் தொடர்ச்சியாயும் பூரண மாயுமிருக்கிறது. இலங்கையிலுள்ள பெளத்தர்கள் தமது வழக்கப்பிரகாரம் எழுதிவைத் திருந்த பலமுயசரித்திரக்குறிப்புகளை ஆதாரமாகக்கொண்டே இவை வரையப்பட்டன. இவைகளிற்கூறப்பட்டனவெல்லாம், சிலாசாஸனங்களாலும் நிறைநூலியாலும் இதுகாறும் உண்மையெனத் தேற்றப்பட்ட விஷயங்களோடு முழுவதும் பொருத்தமுடையனவாகவே இருக்கின்றன. கி. மு. 500 முதல் கி. பி. 13-ம் நூற்றாண்டுவரையுள்ள ஒவ்வொரு அரசன்காலத்தையும் நுட்பமாக எடுத்துக்கூறுவனவாயுள்ளன. இலங்கையிலுள்ள பல பெளத்தமடங்களில் கி. பி. 400-ல் 'அத்தகத மஹாவம்சம்' என்ற புராதனசரித்திர நூலொன்று பல ரூபபேதங்களுடன் இருந்ததாகத்தெரிகின்றது. மஹாவம்சத்தின் உரைகாரருக்கும் அவர்காலத்தவர்க்கும் மேற்குறித்த நூல் கிடைத்ததென்பதிலும், அவ்வுரைகாரரொழுதுவனவெல்லாம் அந்நூலையாதாரமாகக்கொண்டுதான் ஊள்ளனவென்பதிலும், அனுவம்சம் உண்மைதானென்பதிலும் தமக்குச் சிறிதும் சந்தேகபோலும் பயனக் கெய்கர் எழுதிச் செல்சின்றார் (Introd p. XI). அனுவம்சங்காலம் என்று ஐயங்காரவர்கள்கூறும் 5-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பாஷியான் இலங்கைக்குவந்தபோது புத்ததாஸன் ஆண்டானென்போமா அல்லது ஐயங்காரவர்கள் ஓரிடத்திற்கூறும்வண்ணம் ஒரு கயவாகுவே ஆண்டானென்போமா, அல்லது அவர் வேறிடத்திற்குச் சொல்வதுபோலத் ததியன்றான் ஆண்டானென்போமா? இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகின்றதை அவர்கள் மறந்தனர்போலும்.

தீபவம்சம், மகாவம்சத்திற்கு முந்தியது. அதன்படி
 கஜபாகுவின் காலம் புத்தருக்குப்பின் 642-664.
 மகாவம்சத்தின்படி புத்தருக்குப் பின் 653-675.
 டர்னர் தம்மாவம்சத்தின்படி புத்தருக்குப்பின் கடைசிக் காலம்

மேலே

665 வரை 12 வருஷம் அரசாண்டான். ஆகையால்
 தீபவம்சத்

திற்கொடுத்திருப்பதுதான் சரியாயிருக்கலாம். ஆகவே
 முதலாவது கஜபாகுவின் காலம் (642 to 664) அல்லது (653 to
 675—488 = (154 to 176 கி. பி.) அல்லது 165 to 187 கி.
 பி. யாயிருத்தல்வேண்டும். எங்ஙனமாயினும் கி. பி. 187-க்குப்பின்
 இருக்கமுடியாது. கடைச் சங்கத்திறுதிக்காலமும் கி. பி.
 2-ம் நூற்றாண்டுக்குப்பின்னில்லை. இனிச் சிலப்பதிகா
 ரத்திற்காணப்படும் ஜோதிஷக்குறிப்புக்களையெடுத்து ஆராய் வோம்.

சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளை யவர்கள்
 தாங்குறிப்பிடுங்காலத்துக்கு ஆதாரமாகக்கொண்ட சிலப்பதிகார நூ
 லுரைப்பகுதிகள் கீழ்வருவன:-

“வான்கண்விழியாவைகலையாமத்து
 மீன்றிகழ்விசம்பின்... எமதிசீக்கர்
 காரிருணின்றகடை... எந்தல்” (சிலப். X 1-3)

“ஆடித்திங்கட்பேரிருட்... எந்த
 தழல்சேர்துட்டத்தப்பரிஞான்று
 வெள்ளிவாரத்தொள்ளெரியுண்ண
 வுரைசான்மதுரையோடரசுகேடுறுமெனு
 முரையுமுண்டே” (சிலப். XXIII 133-7).

“அந்தச்சித்திரைத்திங்கட்பகுதிநாள், சோதி; திதி—முன்றும்

இக்கம், வாரம்—ஞாயிறு. இத்திவகளிருபத்தெட்டிற் சித்திரையும்
 பூரணையுங் கூடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி, 'நாலேழ்நாளினும்'
 என்பதனால் இருபத்தெட்டுநாளும் விழாததத்து கொடியிறங்க,
 வைகாசி இருபத் தெட்டினிற் பூருவபக்கத்தின்
 பதினமூன்றாம்பக்கமும் சோமவாரமும் பெற்ற அனுடத்தில்
 நாட்கடலாடி யூடுதலின், வைகாசி இருபத்தொன்ப திற்
 செவ்வாய்க்கிழமைபுங்கேட்டையுமெ ிற்ற நாசயோகத்து நிறை
 மதிப் பதினாலா ம்பக்கத்து வைகவரப்பொழுதினிடத்து
 நிலவுபட்ட அந்தரத்திருளிலேயென்றலா று. அது

பூருவபக்கமென்றதோன்றக் 'காரிருணினிறகடைநாட்கங்குல'
 என்றார்". (சிலப். X 1—3 உரை பக்கம் 230). மேற்கண்ட
 ஜோதிஷக்குறிப்புக்களை வைத்துக்கொண்டு நான் கணித்ததில் ந. பி.
 1 முதல் 1400 வரை நியாருவருஷமாவது
 முழுவதும் பொருந்தவில்லை.

சிலப்பதிகாரப் பாடல்களிலிருந்து மகா மகோபாத்தியாயர்
 சாமிநாலாயிரவாக்களும் "இ ள்ளசேடவுரையிலுள்ள ஜோதி
 ஷக்ரமீழ்

காலவரையறை பொருந்தாததுபோற்றோற்றுகிறது"
 (சிலப்-பக்கம் 230) என்ற எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால்
 சுவாமிக்கண்ணப்பிள்ளை யவர்கள் ந. பி. 756
 எல்லாஜோதிஷக்குறிப்புக்களுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கிறதென்று
 எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் கொடுக்
 குங்காணங்களை யும் கொண்டமுடி புக்கையும நுண்ணிதின்
 ஆராய்தல் வேண்டும்.

(முதலில் அந்தவருஷத்தில் (ந. பி. 756) சித்சிவரமாதம்

ஞாயிற்றிக்

சிழமையன் று தெ டவகிற் றென றும், நக்சுத கிர ம்
வாதிஎன்றும், இநதநக்சுத்திரம் க்ரியோதயததின்மேல் 38
நாழிலகப்பின்வந்து மறு நாள் உதயாத்பரம் 35½ நா ழிலகமுடிய
இருததென்றும், அந்நாளேச் சித்திரைநாளென்றுதான்
சாதாரணமாய் வந்தங்குலதென்றும், ஆனால்
கண்ணகியுங்கோவலனும் புகாரைவிட்டுச்சென்றது செ வ் வா யு
ங் கேட்டையுமொருநதியநாளாதலின்
அந்நி நந்து : இன்னாற்கணித்துச் சோதிநக்சுத்திர மென் று
அடியார்க்குநல்லார் வரைகின்றாரென்றும்
சுவாமிக்கண் ணுப்பிள்ளை யவர் க்குள் சொல்லு ரெனார்சன்.
ஒருநாளில் க்ரியோதயததில் என்னநதி நக்சுத்திரம் இருக்கிறதோ
அதைத்தான் அந்தத்தினத வுத நதிநக்சுத ரெனா கசெவசால் லுவது
நமதுதேசத்தின் வழக்கம். ஆனால் ஒருதினத்தில் ஒரு நல்கனத்தைச
சபகரமானதென்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டி யதாயி் இருதால் ,
அந்தலக்னத்திற்குரியதிதி யும் நக்சுத்திரமும் கூறப்படும்.
சித்திரைப்புதுதிநாளேச்சொல்லவேண் டிய இந்தஇடத்தில் கபல்
கணமுதலியவைவார்க்கும் ஆவசியகமில்லை. ஆகவே,
சித்திரைநக்சுத்திரத்தைச சோ, சிவென்று அடியார்க்குநல்லார்
கூறினாரென்றுகருதுதற்குத் தக்கசமாதானமஇ நுத்தலவேண்டும்.
29ந் தேதிக்கேட்டை விவ்ருந்து இன்னாற்கணித்துச
சோதியென்றுகொண்டார் என்று இன்னையவர்கள் இதை விவ
ரிக்கின்றார்கள். எநதஆதா ரத்தைக்கொண்டு
இவ்வாறுகூறினாரென்பது புலப்படவில்லை. நால்
தோன்றியகாலத்திருந்த ஓர் உரைகாரரால்
சோதிடக்குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்வி வரன்முறையாய் அடியார்
குநல்லார்காலமவரை வந்த தென்றும் அதனையாதாரமாககடுக

ரண்டே இவர் இவ்வளவு துட்பமாய்த் திதி வாரம நகத்திரங்களைச்
 குறித்தி நுகுன்முரென் டும் பிள்ளை யவர்க ளே வேறோரிடத்திலெ
 ழுதரின் றார்கள். இங்ஙனம் சொல்லுபவர்கள்,
 பிள்ளைக்கணித்துப்பார்த்து அடியார்க்குநல்லார்
 வரைகின்றார் கடைச்சங்ககாலம் **குடிசை**

என்றும் கூறுகிறார். இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்றுமுரணாகின்ற
 இவ்
 விரண்டும் பிள்ளையவர்களது கொள்வனையைச் சாப்பிப்பதற்கு
 அத்தியா
 வசியமாசின்றன. மேலும் பிள்ளைக்கணித்தபோதிலும்
 சோதி
 பெறப்படாது. ஏனெனில் சித்திரைப்புகுதிநாள் ஞாயிறாகவும்
 வைகாசி
 29 செவ்வாயாகவுபிருத்தலால், அச்சித்திரை மாதம் 30நாளே
 உடைத்

தென்றும், இவ்விரண்டுநாட்களுக்கும் இடைப்பட்டகாலம் 58
 நாட்க

ளெனவும் அறிகின்றோம். ச ராசரி நாளொன்றிற்கு
 ஒருநகத்திரமாகச்
 சித்திரைப்புகுதிநாளன்று, கேட்டைக்கு 58
 நகத்திரங்களுக்குமுந்தின

(அதாவது சோதியல்லாது) சித்திரைநகத்திரமே
 இருந்திருக்கவேண்
 டும். இவ்விஷயமொன்றே நமதுமனத்தில்
 கியத்தைவிளைக்கப்போது

மானது. கீழ்வருவன அவ்வையத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன.
சித்

திரு ரப்புகுதிநாளிலுள்ள திதி மூன்றாந்தியென்றிருப்பதை
ஒன்றாக

திதியென்று பிள்ளையவர்கள் திருத்துகின்றார்கள். ஏனெனில் 57
நாட் கழித்து வைகாசி 28-ல் திதி 0 13.* 0 3-ஹிருந்து 0
13 முடிய 55 நாளுக்குமேலாகாது. ஆகையால்
மூன்றாந்தியென்றிருப்பது ஜோதிஷ கணிதத்தின்படி
அசம்பாவிதம்என்றார். இதுசரியே. இது ஏதெழுது
வோரால்நேர்ந்த

பிழையெனின், அங்கனம்நேர்ந்ததென்றாகருதுதற்கு முடியாத
அநேகஇடங்களில் அடியார்க்குநல்லார் பிழைபடஎழுதுகின்றார்.
ஆகையால் சோதிடவிஷயத்தில் உரைகாரரது அறியாமையே
இப்பிழைகளுக்கெல்லாம் காரணமேயன்றிப் பிறிதன்று.
ஆதலின் பிள்ளையவர்கள் திருத்தியமைத்துக் கொண்ட
சோதிடக்குறிப்பைவைத்துக்கணித்தல் சரியன்று. மேலும்
அவ்வாறே ஒன்றாந்தியென்று திருத்திக்கொள்ளினும், சித்திரை
ரப்புகுதிநாளினதுதிதி அதுவன்று; பகல் 11-மணிக்குமேலேதான்
இத்திதி ஆரம்பிக்கின்றதாதலின். இவ்விதமாக கி. 19. 756-ல்
சித்திரைமாதமுதற்றேதிக்குக்கொடுத்திருக்குங் கணிதம் பொருந்
துமாவில்லை.

சித்திரை 28-ல், 0 13-ம்திதியென்றும், 14-ம்திதியும்
அன்று வெகுநேரங்கழித்துவந்திருக்கின்றதென்றும், ஆகையால்
அத்தினத்தில் பெளர்ணமியேயில்லையென்றும் பிள்ளையவர்களே
ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒருமாதத்தில், இன்னமேத்தியில்,
இன்னவாத்தில், இன்ன

* 018 என்மெழுதியிருப்பதைச் சங்கிலபுஷத்திரயோதசி என்றும்,
08 என்மெழுதியிருப்பதைச் சங்கிலபுஷத்திருதியையென்றும்

படித்துக்கொள்க. 09அ

சேந்திரி

திதியில், இன்னநஷத்திரத்தில் நடைபெறுவதென்றேற்படுத்திய
விழா வானது முன்பின்னாகத்தான்வருமென்றும், அதனால்
நூலிற்குறித்த காலத்துக்குச் சிறிது மாறியிருப்பினும்
தவறாகாதென்றும் பிள்ளையவர் கள் வாதிக்கின்றார்கள்.
இந்திரவிழவு இன்னதேதியில் நடக்கவேண்டு மென்ற
நியதியிருந்ததற்கு ஆதாரமு பில்லை. நமதுதேச வழக்கமுமது
வன்று. மேலும் இந்திரவிழவு பொதுவாக
இன்னகாலத்துநடக்க வேண்டுமென்பதைக்குறித்து
அடியார்க்குநல்லாரெ முதலில்லை. அவர் கூறுவதெல்லாம்,
கோவலன்கதைநடந்த அந்தவருஷத்தில், இன்ன காலத்தில்
விழாநடந்தது என்பதே. இது “அந்தச்சித்திரைத்திங்கட்
புகுகிரான்” என உரைகாரர் எழுதிப்போவகினுலேவிளங்கும்.
ஒரு திதியில் நடைபெறவேண்டுமென்றேற்பட்டு,
குறித்தஅவ்வருஷத்தில் அத்திதியிலன்றி வேறுதிதியில்வருமாயின்
பொதுவாகவற்பட்டதிதி யைக்கூறு து,
அவ்வருஷத்தாளத்திலையயன்றோகூறுவர் உரையாளர் ?
அவ்வருஷத்திலேநீர்ந்த சம்பவத்தை விவரிப்பதன்றோ ஆ சி ரி
ய ர் கருத்து? விழாக்கள் பிள்ளையவர்கள்சொல்லும்திதத்தில்
நடைபெற்ற வெண்பதற்கு மணிமேகலையில் இந்திரவிழவும்
சிலப்பதிகாரத்தில் காம னதுவிழவும்
அவ்வாறேவருமென்றுசொல்லியிருப்பதாக ஆதாரங்
காட்டுகின்றார்கள். க. 19. 756-லும் 771-லும் சிலப்பதிகார

மணி மேகலைச்செய்திகள் நிகழ்த்தன என்ற தமதுவொள்கையையே
ஆதாரமாகக்கொண்டதனாலே, இல்லீதற்பட்டதேயன்றிப்
பிறிதன்று. மேற் கூறியதினின்று சித்திரை 28-க்கும அவர்கள் கு
றிப்பிடுங்காலம் பொருந்தவில்லை.

இனி வைகாசிமாதத்தை எடுத்ததுக்கொள்வோம்.
இம்மாதம் 28ல் நாட்கடலாடி, 29-ல் இரவுவைகாசிமாதத்திற்
கேரவல்லும் கண்ணகியும் பிரயாணமானார்களென்று உரைகாரர்
தெளிவாகக்கூறுகின் றார். கி.பி. 756-ல் வைகாசி 28க்
குறிப்புக்களெல்லாமொத்திருக்கின்றன. ஆனால் 29-க்குறிப்புகள்
பொருந்தவேயில்லை. அன்றிரவு பிரயாணமானசமயமாகும். !
சின்னிகழந்த தூர்ச்சம்பவங்களுக்கெல்லாம் முன்னறி
குறியாயிருந்ததும் அக்காலம் உரைகா ரர்
சோ கிடகணவஞ்செய்தற்கு ஏதுவாயிருந்ததும் அது
முக்கியமான இச்சமயத்தில் உரைகாரர் கொடுக்குத்திதியும்
பிள்ளையவர்கள்கொடுக்குத்திதியும் பொருந்தவில்லை.
பிள்ளையவர்கள்கணனப்படி செவ்வாய்க்கிழமைபன்று
பெளர்ணமி கடைச்சங்ககாலம் ஜெக

பாதலின் இரவுமுழுவதும்நிலாவுண்டு. நிலவடைந்ததற்கும்
சூரியோதய மாவதற்கும் மத்தியில் இருளேயிலலை. ஆனால்
தூவிலோ “வெண்மதி நீங்கக்காரிருணினறகடைநாட்கங்குல்”
என்று கொடுத்திருக்கிறது. இதற்காகச்
செவ்வாய்க்கிழமைபிரவுஎன் னைதச் செவ்வாய்க்குமுந்திய
அதாவது திங்கட்கிழமைபிரவு என் றுகொண்டார்கள்!
அவர்கள்சொல வதுபேரற் கொள்ளினும்
செவ்வாய்க்கிழமைபிரவுஎன் னைதச் செவ்வாய்க்குமுந்திய
அதாவது திங்கட்கிழமைபிரவு என் றுகொண்டார்கள்!
அவர்கள்சொல வதுபேரற் கொள்ளினும்
செவ்வாய்க்கிழமைபிரவுஎன் னைதச் செவ்வாய்க்குமுந்திய

புறப்பட்டசமயத்தாகாதே ! அவனும் சண்ணகியும் புறப்பட்டு 4
 மணி நேரத்திற்குப்பின்னரே இ ரண்டும் சேருகின்றன. 4
 மணிகேரத்துக்குப் பின்வந்த நாசயோகம் கோவலன் கண்ணகியை
 ஒன் றஞ்செய்யவல்ல தன்றென்பது
 ஹோராசாஸ்திரத்திற் பழையார் எல்லார்க்கும் ஒப்ப
 முடிந்ததேயன்றே. செவ்வாய்க்குழமை பிரவென்பது
 திங்கட்குழமை பிரவென்று பொருள்படுமென்று
 தா ள் கொண்டதைவனியுறுத்தற்கு நாட்கடலடிய அன்றே
 கோவலனும் கண்ணகியும் புறப்பட்டார்க ளென்று நூலாதாரம
 காட்டி னார்கள். இது உரைகாரர் நூலுட்குறு வனவற்றோடு
 முர ணுநின்றாரென் றும் ஆய நயால் அவருரைப்பன வற்றை
 யாதாரமாக க்கொள்ளுதல் கூடாதென் றும் காட்டுமேயன்றிப்
 பிறிதன்று. மேலும் : இன்னையவர்கள்கணனப்படி
 ஒருநாளின்காலையில் 13-ம்திதியிருக்கின்றது. 14-ம்திதியும்
 அன்றுதொடங்கி அன்றே முடிந்துவிடுகின்றது. இது அபூர்வமே.
 இன்னையவர்கள் இவ்வாறிருக்க வேண்டிவதும் ஒருநியதியென் றும்,
 இந்நியதிக்கு கி. பி. 756 ஒன்றே ஒத்திருக்கின்றதென்றும்
 கூறுகின்றார்கள். இது நூலையும் நூலோடொல் வாதவுரையையும்,
 தாம் முன்பே அமைத்துக்கொண்டதோர்முடி போடு பொருத்த
 முயல்வ தின்பயனும். இவ்விதமாகவந்தமுடிபுக்குங் கூடச்
 சூரியாஸ்தமணபிரத்யக்ஷகா லத்தைக்கொண்டு முற்கூலத்திற்
 சங்கிராந்திசமயங்கணிக்கப்பட்டதென்றுங்
 கொள்ளவேண்டியதாயிருந் தது. கி. பி. 756-ல் ஏப்ரில் 20-ல்
 மத்தியசூரியோதயம் 30 நாழிகை 30 பலத்திற்குப்பின்
 இடபசங்கிராந்திநேரத்திலிருந்து இடபமுதற் நேதி
 ஒருநாட்குழித்துவந்ததென்பதைத்தவிர வேறுகாரணம் அவர்கள்
 காட்டவில்லை. இவ்வாறு திருத்தியும் புதுக்கியும் விளக்கியும்

அமைக் கப்பட்ட ஒருகொள்வக பிழையின்றியிருக்குமோ?

கி.பி. 756 லவகாசிப் பெளர்ணிமையன்று
சந்திரசிரகணமிருந்ததாகவும், ஆயின் நாலுரைஆசிரியரிருவரும்
அதனைக்குறித்து யாதொன்றுங் கூற
கூறவில்லை.

கூறவில்லைபாதவின் கவனிக்கவேண்டியதில்லையென்றும்
பின்னாயவர் கள் எழுதுகிறார்கள். கி. பி. 756
உண்மையானகாலமாயிருக்குமாயின், நாலாசிரியராவது
உரையாசிரியராவது இக்கிரகணத்தைப்பற்றி ஒன்றுக்கறாதது
ஆச்சரியம். கோவலனும் கண்ணசியும் புறப்படும் போது
ஏற்பட்ட துர்சிமித்தங்களை யெல்லாம் ஒருசேர எடுத்துக்கூறும்
போது, துர்சிமித்தங்களுள் அதி முக்கியமான சந்திரசிரகணம்
அன் றிருந்திருக்குமாயின் அதைக்கூறாததற்குக் காரணமென்ன?

இனி, இவர்களதுகாலகணனம்
மூலத்துட்கூறவனவற்றோடாய் னும் ஒத்திருக்கின்றதா என்று
ஆராய்கிறேன். இவர்கள் கணித்ததில் கி.பி.756 ஜூலை 23-ல்
மத்யசூரியாஸ்தமனசமயத்துப் பரணிகார்த்திகை யும்
அஷ்டமியுமிருந்தன. எனது கணனப்படி சூரியோதயத்துக்கு 38
நாழிகை 16 பலத்திற்கப்புறந்தான் பரணி தொடங்கிற்று. 6 திதி
41 நாழிகை 20 பலம்வரையிருந்தது. அன்று 8-ம்
திதியு வில்லை. கிருத்திகையுமில்லை. அவர்களது கணனமே
சரியென்றுவைத்துக் கொண்டபோதிலும், நூலிற்கண்டவற்றே 9, 10
பொருந்துமாறில்லை. ஏனெனின் மதுரையெரியுண்டது
நள்ளிருளாகலின் (சிலப்-பதிகம் 41-3), அந்நள்ளிருளில் பரணியும்,
8-ம்திதியும் சேர்ந்திருத்தல்வேண் டும். இன்னும், அ.

நம்பதவுரையாசிரியர் 'அழல்சேர்குட்டம்' என் பதற்கு
 அதன்பொ ருளா யெ ன் நத் தினை கயென் றெழுதாது 'பரணிகாரத்
 தினை' யென்றெழுதிபதைநோக்குங்கால்
 பதப்பொருளைவிசேஷமாகக் கவனிபாது உண்மையைக்கவனித்து
 எழுதுகின்றாரென்றேற்படுமாக வின் கள்ளிருட்சமயத்துப் பரணியும்
 8-ம்திசையும் நிச்சயமாயிருந்துகூட வேண்டும் என்று
 பிள்ளையவர்களே சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு
 சேர்ந்திருக்கவில்லையென்பது பிரத்தியகம். இனி
 நூலிற்காணப்படு வனவற்றோடு ஒத்தேயிருந்தது என்று
 வைத்துக்கொள்ளினாகூட, கி.பி. 8-ம் நூற்றாண்டிற்குள்ளு
 சிலப்பதிகாரச்செய்தி நடந்ததாகல்வேண்டு மென்று
 வேறுவகையால் நிச்சயிக்கப்பட்டாலன்றிப் பிள்ளையவர்கள்
 சொல்வது பயனில்லாததாய்முடியும். ஏனெனில்
 உரையைநீக்கி நூலுட் கூறப்பட்டவைகளைமட்டு
 மெடுத்துக்கொண்டால், அவைகளுக்குப் பொருத்தமானகாலம்
 2-ம் நூற்றாண்டில்மட்டும், 11 வருஷங்கள் கிடைக் கின்றன.
 அவைகள் கி. பி. 100, 103, 107, 117, 130, 134, 144, 157,
 171, 188, 198 ஆகவே கி. பி. 756 பொருத்தமில்லையென்பது
 காட்டப்பட்டது.

கடைச்சங்ககாலம்

நூல்க

'இனி, ஜோதிஷவிஷயத்தில் அடியார்க்குநல்லாருரை ஆதார
 மாகக் கொள்ளுதற்குத் தகுதியுடைத்தன்றென்பதைக்
 காட்டுகின்றேன்..

காமனது விழவைப்பாடு நிர சிவப்பதாரததில்,

"ராமர் ஷடந

.....
 வி நந்தாட்டம நமோசிஞ்ஞசவீரன்
 தென்றிசைம நந்ரீனோர்ஓமுடி ந்தன் னு ||
 இந்நிரவிழவுசொண்டெ டிச்துநா னி ந" (VI. 2-6)

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அடியாராந்தலலார் "ஃ" என்பது குறித்திங்கள் 29-ம்
 சித்திரைநாளிலே அவிழா முடி 3 மின் ... இந்நிரவிழவிற்குக்
 கால்கொண்டுகொடியெடுகுநா ன மெலைமாநக 3
 இந்நிரவிழவிரைகா னெனச்சொல்லியென்க. இந்நிரவிழவின்
 னான் அன் றம் சித்திரை யாகவின். ாண்டு திங்களுந்நியுங்ந
 ரிபுதந்நையெ நின்" என்று உரையெழுதிப்போரின்றார். பங்கு
 றியில ராமநிராடநதேறியதனால் அதற்கடுத்த நதிரைநில ந்த
 ராகந்ந நெ னெந்ந நெ. இந்நிர விழாத் தொடங்குமென்று
 முலத்தினின் றம் அ ரிபின்றோம். இந்நிரவிழவு நடக்கவேண்டும்
 நாளை நிகழாவிடத்தில் பாசுமந்நந்நிரமுந்தான் பிரதானமென்
 டது னானினின்று அநியர்ரிடசின்றது. இம்முடிபு சிலப். V.
 64-7யும் மணி I. 19-22யும் ஒத்தநோக்கினும் பெறப்படும். பங்
 குனித்திங்கள் 29-ல் சித்திரைநாளிலே

காமனதுவிழவுமுடிந்ததென உரையிற்காணப் படுகின்றது.
 சித்திரை 28 ஈ நிக்நிழமையென்றும் வைகாசி 28 திங்களென்றும்
 உரைநாரர் கூறுவதால் அச்சித்திரை மாதத்துக்கு 30 நாளைன்
 றம் அதற்கு முந்திய பங்குனிக்கு 1 நாளைன் றம்
 அநியர்க்கிடசின்றது. ஆகையால், பங்குனி 29-ல் சித்திரையானால்,
 சோதி பங்குனி 30-ல்வராமல், 31 நாளைக்குப்பிறகு சித்திரைமாதம்

1-ல் வருவது எங்ஙனம்? ஒருசதிகிரையிலிருந்து
மறுசத்திரைக்கு 27 நாளை இடைப்படுமாதலால், இந்திரவியு
சத்திரை 25-ல்வாராது 28-ல் வருவதெங்ஙனம்? 'பங்குனி
29' என்றதில் '29' கீத்திரியென்றே கொள்வோமாயினும், அடி
யார்க்குநல்லாரோ 'அது பூர்வபக்கமென்பது தோன்ற' (சிலப். X
1-3 உரை) என்றதனால் சுக்லபக்ஷமே பூர்வபக்க மென்று
கருதினாராதலால், சத்திரைநாளில் (பங்குனியில்) திதி 14.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

கூஉ செந்தமிழ்
அங்ஙனமாயின் அதற்கடுத்தசோதிநாளில் திதி 13 அல்லது 11
ஆவ தெங்ஙனம்? இவ்விதம் அடியார்க்குநல்லார் ஒன்றுக்கொன்று
முரண் படக்கூறுகின்றார். ஆகையால் சத்திரைப்புகுதிநாளன்று
முன்னாந்திதி என்றதில் பிழை அவநகரில் 2 ரிய து.
'நாலேழ்நாளினும்' (மணி I. 8) என்றதில் விழுவு 28
நாள்நடந்தது. சொடி பேற்றுநாளைத்தவிர்த்து 28 நாளெனினும்
வைகாசி26-ல் விழுவு முடிந்தி நச்சவேண்டும். அன்றே
கொடியிறக்கி, 27-ல் நாட்சு அல று பிநுர் சவேண்டுமே.
உரைகாரர் 28-ல் என்று கூறுவதெங்ஙனம்? இன்னும் நாட்சு
பட்டிம் கோவலனது பிரயாணமும் வெவ்வேறு நாட்களில் நிகழ்ந்தன
என்றுகூறுவர். ஆனால் நூலிலே இதற்குநீர்மாறாச்செ
தல்லா நாட்சு நச்சுறது. நாட்கடலாடிய அன்று மாதவியோடே
கோவலன் பிரிந்துசென்றவுடன், மாதவியே கோவலனிடத்
வசந்தமா லையைத் தூதுனுப்புகின்றாள். கோவலன்
வசந்தமாலையைக்கடிந்த னுப்புகுகின்றான். இது தனைக் கேட்ட
தும் 'கோவலன் இன்றிரவுவராதபோயினும்
நாளைக்காலேவரத்தவறான்' என்று மாதவி சிலப்பதிகாரத்தில் எட்ட

ரங்கநாதராவில் (68-71 & 109-118; பிள்ளையவர்கள் மூன்றாநாங்கா
 லாத வ ன்றது தவறாகும்) கூறுகின் றாள். பின்னர்க்கே ராவன்
 நேரோ ி ண்ண ராபிடத்துச்சென்று, அன்றே இரவுவிடியுமுன்
 தன்னோடுகொண்ட ி ரிப்போவதற்கு அவளை உடன்
 பிடுத்துகின்றாள். ஆகையால் சடலா. ிம் பிரயாணமும்
 ஒரேநாளில் நிகழ்ந்தன. மேலும் உரைசா ர
 ர்கொடுக்குஞ்ஜோதிஷச்சூறிப்புகளுக்குப் பொருத்தமானகாலம் ௧.
 பி. 1 முதல் 1400 முடியக்கணித்ததினும் கிடைக்கவில்லை.
 ஆகையால் உலாகாரர் ஜோதிஷத்தில்வல்லவான்று. சாதாரணமாய்
 நாசபோகமெனவழங்கும் செவ்வாயையடிங்ஸேட்டையை யும்
 ஆதாரமாகக்கொண்டு மற்றக்குறிப்பு களையெல்லாந் தம்மாலியன்ற
 வனவு கணித்துத்தருகின்றாரெனத்தோன்றுகிறது.
 அ ச்கூறிப்புகள் கர்ணபர ம்பை ரயாய்
 அவருக்குவந்தன வெனின், அவருக்குமுன்னிருந்த
 அரும்பதவுரையாசிரியர் அவைகளைக்கூறுததற்குக் காரணம்
 யாது?

இ னி, பிள்ளையவர் கள்
 அறுதியிட்டமணிமேகலைக்காலத்தை யாராய்தல்வேண்டும்.
 அவர்கள் பின்வரும் முன்றுதொடர்களைத் தமது முடிபுக்கு
 ஆதாரமாகக்கொண்டார்கள். அவை:—
 கடைச்சங்ககாலம்

௫௯௩

- (1) “இருகிளவேனிலெரிகதிரிடபத்
 தொருபத்தின்மேலுமொருமுன்றுசென்றபின்
 மீனதகிடைசிலேநீனதகலவாபிற்

பேரதிததலைவனெனநிலா நாதந்திததோன் ற
 மாபுதகிரன் கையமுதகாரியெனு
 மாமொருமபாதகிரன் உகொழுகேளா
 யந்நாளிநாளாய்விடாழிதிலா முது" (மணி. XI.

10-6)..

(2) "இருள்பரநகுரிடத்தமலா தலைபுலககது
 விரிகதூர்செல்வன் னீரன் றினென்ன
 வீரெண் ணாற்றோர் பெட்டாண்டிற்
 பேரறிவாளன்றோன் றா" (மணி. XII. 75-8).

(3) "ஆங்கவ்வா வாயிறமர் னா முயர்பத
 தீங்கனிநாவலொங்கு டிததீவினுக்
 கொருதா னாபுலகுதொழுகதோன் றினன்
 பெரியோன் றிறத்தபெருநிறைபுகேண்
 றிநினைவே விரிவரி டிபத
 தொருபத்தினோ னுமொரு மண் றசென்றின்
 நினதிலைடதிலைமீனத, மலவாயி, ந

[19-26.)

பேரதிததலைவனெனநிலா நாதந்திததோன் று" (மணி.

XV. என்பனவாம் மேற்காடப்படவற்றால் புத்தர்
 1616-வருடங்க ளுக்குப்பின் தோன்றுவரென்பது குறிக்கப் பி
 டித்தென்றும் குறிக்கப் பட்டவாறே மணிமேகலை
 மணிபல்லவத்திற்குசென்றசமயத்தில் புத்
 தர்தோன்றினரென்றும் ஆங்கவனத்தோன்றியது இடபமாதத்து
 விசாக மும் பெளர்ணாபிபுஞ்சேர்த்த 13-வது தேதியென்றும்
 நமது பிள்ளை யவர்கள் அனுபித்து மணிமேகலைபின் பாலம் 12, 19,

771-ஆக நிச்சயித் தல்குடுமென்று சொல்லுகிறார்.

மேற்குறிக்கப்பட்ட முதற் பகுதியில் முதற் பகுதியில் புத்தர் பிறந்த விசாக நினைதலை ஆபத்தி அபயபாதத்திரம் மணிபல்லவத் துக் கோமுடிப்பொய்யை மீண்டும் மெய்நிலை துத தோன்றுமென்றும், அங் கணந்தோன்றிவெண்டியநாளுந ரேரமும் அப்பொழுதேயென்றும் தீவதிலகை மணிமேகலைக்குச் சொல்லுகின்றான். புலவர் பெருந்தகை கோசு செந்தமிழ்

சாமிநாதையரவர்கள் மேற்குறித்த அபயபாதத்திரத்தோற்றம் வருடந் தோறும் நிகழ்வதொன்றென உரையெழுதியிருக்கின்றார்கள். அவ் வுரை ஆபத்திரன் தான் இறக்குந்த மவாழிந் துரிய

“கோமுடியென் னுங்கொழுநீர்லளுநிரி
னோரியாண்டொருநாட்டோன்றெனநிலுவோ
ன நாளறம்பூண் னாகா நூரோம்புந
நாளொன்னலா லாசா புருவாய்” (மணி. XIV. 91-4)

என்பதற்குப் பின்பு நுகத முண்டபதாரின்பு. உமனும தீவதிலகைமேற் காட்டியவாறு மணிமேகலைக்குச்சொல் லும்வரை, மணிமேகலை தூலுள், புத்தர் மறுமுறைதோன் றவெழுப்பற்றிப்பொன்றுங் உறப்படவேயில்லை. எண்டுக்குறிக்கப்பட்ட முதற் பகுதியிலும் அவ்வாறுதோன்றுவது குறிக்கப்படுவதாகக் காணப்படவில்லை. அங்கே

சொல்லியிருப்பதெல் லாம் அபயபாதத்திர ம ய நுடந்தோ டம் குறித்தசமயத்துத்தோன்று மென்பதே. அன்றியும் தீவதிலகை

புத்தர்தேதான் துலுதை மணிமே கலைக்குததெரிவிக்குபத புத
 துலுதயவாராயின் முகநியமான அவ்விஷயத் தை அவன்
 தெளிவாயும் பரங்கமாயும் வெளியிட்டு ருத்தல் வேண்டும்.

புத்தர்தேதான் துலுதென்ப து மணிமேகலை நானின் 12-வது
 காதை யினின்று காட்டப்பட்ட மெற்குறித்த
 இரண்டாவது தொடரிற்றான் முதன் முதல் 19-வது
 பகுப்பிற்றது. ஆண்டுள்ள 'தோன்றும்'
 என்னுஞ்சொல்லாற் புத்தரது பெயர்
 எந்நாகாலிகழ்ச்சியாகக் குறிக்கப் பட்டதன்றி அஃது இறந்த
 ஸஞ்சயத்தியாகக் குறிக்கப்பட்டிலது. பின்னையவர்கள் சொல்லுபபடி
 மணிமேகலை மணிபல்லவஞ்சென் நிருந்தகாலத்துப்
 புத்தர்தே தோன்றியதுண்வாயாரின், மணிபல்லவஞ் சென்றுமீண்ட
 மணிமேகலையசைந்தித்த அறவணவா கள் புத்தரது
 தோற்றத்தை இறந்த காலசெய்தியாகவன்றோ கூறுதல்வேண்டும்.

மே லும்
 பின்னையவர்கள் சொல்லுவோரது காலத்திலேனும் அதற் குச்சற்ற
 முன்பின்னும் புத்தர் தோன்றியவராதல்வேண்டு மென்ற
 நாம் ஊ ரிக்கலாம். 19-வது பகுப்பில் மாதவியின்ருந்த
 தானே ஒருகால் வெகுநேரம் நிற்கப்பறம் புதியபுத்தரிடமிருந்து
 அற வுரைகேட்டல் இயலாமென் று சொல்லுகின்றான்.
 வெகுகாலத்திற்கப் கடைச்சங்ககாலம்

புறமென்று சொல்லியது ஒருளகை இப்புதியபுத்தரும்
 கௌதமரைப் போலச் சம்போதியடைந்து

ஆசாரியனாகுங்காலத்தை (அதாவது 36வது வயதில்)
 க்குறித்ததென்போகொள்ளுதல்வேண்டும். மாதவியின்
 றந்தைபோன்ற ஒரு முதியோனுக்கு 35 வ. நஷங்களுக்குப்பிறகு
 என் பது வெகுகாலந்தான். ஒரு கா ல
 ம நபிறப்பின்காலமாகவுபிருக்கலாம்" என்று சொல் லுசின்றார்கள்.
 இவ்வாறு கூறியன அனைத்தும் பிழையே யன்றிவேறில்லை.
 பின்னையவர்கள் தாமே சிரமமெடுத்து மணிமேகலை நூலை வா சி த் தி
 ந ப் ப ர் க ள ர் பின் மாதவியின்றந்தையைப்பற்றி யாதொன்றும்
 எழுதமாட்டார்கள். மணிமேகலை நான்முழுவதிலும்
 அங்கனமொருவனுண்டென்றே னுஞ்சொல்லியிருப்பீதேயில்லை.
 ஆனால் கோவலன்றிதையாகிய மாசாத்துவான் புத்தரிடமிருந்து
 அறவுரை கேட்கும் விருப்பினனாயிருந்தான் என் ற
 நாவிற்கொல்லியிருப்பது உண்மையே. புத்தர்
 1616-வருஷங்களுக்குப்பின்னேருன் றுவரென்பது புதியபுத்தரது
 ஞானோதயகாலத்தைக் குறிப்பதாகலாமென்று அனு
 மானிக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள்காட்டும் வரிக ளுக்குச
 சிறிது பின்னேநோக்கினால் புத்தரது மறுபி ட்புத்தான்
 குறிக்கப்படுகிறதென் பது ஸ்பஷ்டமாகின்றது. "புத்தஞாயி
 ருதொன்றுங்காலை" என்பது தொடங்கி அதிசயசம்பவங்கள்
 எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இவைகள் மகான்களது
 பிறப்பையுணர்த்தும் அறிகுறிகளாய் நினைக்கப்படுவனவே யன்றித்
 தங்கள் தங்களுக்கமைந்த லோகோபகா ரச்செயல்களை நிறை
 வேற்றுகிறதென்பாருட் டி உலகத்தாரது முன் லிலை
 ஒருவர் வருதலைக் குறிப்பனவல்ல. இமேய நாதர், நஷணர்,
 புத்தர் இவர்களது சரிதங் களையொப்பிடுக. மேலும்,

“அந்நாட்பிறந்தவன நுளறங்கேட்டோர்

இன்னுப்பிறவியிகந்தோராதலின்” (மணி. XXII.

99-100) என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் முதல்வரியில், ‘அந்நாட் பிறந்து’ என்பதனை ‘கேட்டோர்’ என்பதனோடுகூட்டி, அவன் என்பது புத்தரைக்குறிப்பதா கப் கொண்டு, அந்நாளிலேபிறந்து புத்தரது அறவுரைபங்கேட்டோர் என்பது பொருளாகக்கொள்ளுதல் சிறிதும் ஏற்புடையதற்காது. ‘அவன்’ என்பது கட்டுப்பெயர் வயிற்றே! இதனால் கட்டப்படும்பெயரன்றியும் தனித்தும்பிரயோகப்படுத்துதல்

கூற

சேத்தியிற்

கூடுமா? ‘புத்தர்’ என்பதற்கும் ‘அவன்’ என்பதற்கும் மத்தியில் வேறு பலரையும் வேறு பலவிஷயங்களையும்பற்றிக்கூறும் பலவரிகள் வந்துள் ளனவே, அன்றியும்! அந்நாளிற் பிறவாதார யின் புத்தரது அறவுரைகேட்டகாலையும் அவர் பிறவியிகத்தலின்றென்பதா கருத்தா? அறவுரைகேட்டல் பிரதானமேயன்றி அந்நாளிற்பிறத்தலென்பது பிரதானமாகுமா? ஆதலால், ‘அந்நாட்பிறந்தவன்’ என்னுந்தொடரைப் பிரியாது ஒருசொன்னடையதாரக்கொண்டு புத்தரைக்குறிக்கின்ற தென்றுதான் பொருள்சோடலவேண்டும். புத்தர் இவ்வாறு மறு முறைதோன்றுதல் வெகுதாலததிற்குபயின் நிகழ்மென்று கருதப்பட்டமை மணிமேகலையிற் பல இடங்களி லுங் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சொல் வோரதுகாலத்தினே னும் அதற்குச சற்றுமுன்! சின்பாகவேனும்நிகழ்ந்த தாகக்கருதுவது பெரிதும் பிழைபாடுடைத்தாம். பின்னையவர்கள் கொண்டபடி அறவணவடி

களது பிரஸ்தாபசமயத்திற்குமுன்னரே புத் தர்
தோன்றியிருக்கவேண்டுமாயினும் அதுசபசம்பவங்கள் முன்னரே
நிகழ்ந்தனவாக அடிகள் கூறவில்லை. மறுபிறகு புநிகழ்ந்தாலம
எப்போ தென்பதைப்பற்றி
மணிமேகலையிற் சொல்லியிருப்பனவற்றைக் கீழே தருகின்றேன்
அவர் பின்வருவதே காக்கா உதாரணம் (மணி. XXI. 167-9)
புத்தரதுபிறப்பிற்குமுன் தாம பித்தரின்
நெககவேண்டுவதாயிருக்கு மென்று சொல்லுகின்றார்.
மணிமேகலையிற் பற்றியும் அவ்வாறே கூறப்பட்டிருக்கிறது
(XXI 171-9). பின்னும்காரணத்தால்,

“மேற்செய்தலவினையினையினவர்க்கென்றே
மவ்வினையிற்றுதிருவினையினையினவர்க்கென்றே
மெவ்வகையானுமெய்ததெலாழியா
தும்பரிலவழியின்பரிப்பல்பிறப
பியாங்கணுமிருவினைபுய்ததுமைப்போல
நீக்கரும்பிறலிக்கடலிடைநீத்திப்
பிறந்துமிறந்துமுழல்வோம்பின்னர்
.....

புத்தராய்வுதோன்றிப்
போகிமுலம்பொருந்திவந்தருளித்
தீதருநாலவகைவாய்மையுந்தொரிதது
.....

கடைச்சங்ககாலம்

இருள்

அன்புறுமனத்தோடவனறங்கேட்டுத்

துறவிபுள்ளந்தோன்றித்தொடரும்
பிறவிரீத்தபெற்றியமாகுவம்
அத்திறமாரினுமனேகூலம்

எத்திறத்தார்க்குவிருதசெய்குவம்” (XXVI.

35-61) என்று மணிமேகலைக்குக் கண்ணதெய்வமாய்நின்ற

உரைக்கின்றான். இவ்வரிகளிற் கடைசியிரண்டிற்கும

‘யாமிர்வாணத்தையடைவது பல நானைக்குப்பிண்டோயாயினை’ மென்

ற ஸ்ரீ சாபிநாயகயாரவர்கள் உரை எழுதியுள்ளார்கள்.

பிள்ளையவர்கள் தங்ஸனதுகொள்கைக்கு ஆதார

மாய்க்கொண்டிருக்குந்தொடர்ந்து நட எனதுகருத்திற்கு

அதுசாரண யாகவேயிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—

‘திவினையுருப்பச்சென்றின்றுதையுந்

தேவரிற்றோற்றிமுற்செய்தவப்பயத்தா

லாங்கத்தீவினையின்னுந்துய்த்துப்

பூங்கொடி முன்னவன்போதியினல்லறந

தாங்கியதவத் தாற்றான் தவந்தாங்கிக்

சாதலிதன் னொழிநாயிலையம்பொழி

ஒதனல்லறங்கேட்டுவீட்டெய்துமென்

றற்புதக்கீளவியறிந்தோகூறச்

சோற்பயனுணாந்தேன்றோகையானு

மங்நாடாங்கவனறநேறிகேட்குவன்” (XXVIII.

138-147) புத்தரது மறுபிறப்பைப்பற்றிப்போவோரில்

ஒருவராவது பரமோத் திருஷ்டமான அதனை

இறந்தகாலச்செய்தியென்று கருதியதாகவுந் தெரியவில்லை.

பிள்ளையவர்கள்காட்டிய 3-ந்தொடரில் மணிமேகலைக்கு

ஆபுத்திரன் கதையையும் அவனது உபதேசத்தையும்
அறவணவடிகள் கூறுகின்றார். புத்தரது பிறந்தநாளன்று
ஆபுத்திரனும் பற்பல அதிசயசம்பவங்கள் முற்றுகொண்டன
பிறந்தானென்று தெரிவிக்கின்றார். சிலர்
இதனைப்பற்றி ஆச்சரியங்கொண்டனர்.

“போதிமாதவன்பூமியிறன்றோன்றுங்

காலமன்றியுங்கண்டனசிறப்பென” (XV. 29-30) டீகவு

சேந்தமீழ்

ஆனால் இங்ஙனந்தோன்றிய ஆபுத்திரன்வேறு, அறவணவடிகள்
முன் அறவுணர்ந்து உரைக்கின்ற புத்தர் அவதாரமேயு.
ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தம் இருப்பதாக அவராற்கூறப்படவில்லை.
அன்றியும் இதற் குச்சிலவரிகளுக்குக்கீழே ஆபுத்திரன்
புண்ணியராஜனாகப்பிறந்திருக்கின்றனென்று தாங்கூறுஞ்சமயத்து,
அவன் ஒரு யுவராஜாவாக இருக்கின்றனென்று அவர்
கொறிவிக்கின்றார்.

“அரைசாள்செவ்வமவன்டா லுண்மைபி

னிரைதார்வேந்தகுழினை” (XV. 14-5)

ஆகையால் புண்ணியராஜன்பிறந்து குறைந்தபக்தம்
16-வருஷங்களா வது ஆகியிருத்தலவேண்டும். அவன் இர
ண்டாவதுமுறைகிருவவதாரஞ்செய்த புத்தராகயிருப்பா னானால்
பேருஞ்சமயத்திற்கு முந்தின நாளே பிறந்தவனாவன். ஏனெனில்
மணிபல்லவத்துக் கொழுநீரிலஞ் சிக்குவந்துசென்றவன்றே
மணிமேகலை தன் தாயினிடம்போய் ஆங்குத் தாமதியாதே டுடன்
அறவணவடிகள் அது ஆசிரமத்துக்கு ஆபுத்திரன்
கதைதேட்கும்விருப்பினனாய் போகின்றான்.

புண்ணியராஜன்பிறந்தது கி. பி. 752 என்றும்
புத்தரதுபுனாவதாரம் கி. பி. 771 என்றும் குறிப்பிடுவதனால்
பின்னர் அவர்கள் இம்முடியை ஒப்புக்கொண்டவராகின்றார்கள்.

இவ்விதமாகப் பின்னையவர் ரள் எடுத்துக்கொண்ட
மூன்றுதொடர் களுள், இரண்டு ஜோதிஷக் குறிப்புக்களைத்
தருகின்றன. ஆனால் புத்தரது புனாவதாரத்தைப்பற்றி யொன்
றும்கூறவேயில்லை. ஒன்று புத்தர்

மறுமுறைதோன்றுங்காலத்தைக் கூறுகின்றது. ஆனால்
அதனுள் ஜோதிஷக்குறிப்புகள் காணப்பட வில்லை.

முதலாவதுதொடர் அமுத சுரபி
வருஷந்தோறுந்தோன்றுவதைச்சொல்லுகின்றது. இரண்டா

வதுதொடர் புத்தரதுபுனாவதாரத்தைக் கூறுகின்றது.
மூன்றாவது தொடர் புண்ணிய ராஜன்பிறந்த காலத்தைத்

தெரிவிக்கின்றது. இரண்டு தொடர்களிலுள்ள
ஜோதிஷக்குறிப்புகள் புத்தரது (வருஷந்தோறு முள்ள)

பிறந்தநாளுக்குரியன. அந்நாடோறும் அமுதசுரபி பொய்
கைக்குமேலேதோன்றும். அந்நாளொன்றில்

புண்ணியராஜனும் பிறந்தான்.

உ

கடைச்சங்ககாலம்.

“செந்தமிழ்” (தொகுதி-கடு பகுதி-கக-ல்)

நூல்-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

ஜோதிஷக்குறிப்புக் களையாராய்வோம். “இருது இளவேனில்” என்பது சித்திரை வைகாசி மாதங்கள்.
 “மேஷவிருஷபௌஸௌரோவஸந்த:” * என்று போதா யனரும்,
 “சைத்ரோவைசாக்ரூசவஸந்த:” என்று கௌடிலியரும்
 (அர்த்தசாஸ்திரம் p. 109) கூறுகின்றார்கள். ‘எரிகதிரிடபம்’ என்பது வைகாசி அல்லது இடபமாதம், ‘மீனத்திடைநிலை மீனத்தகவையின்’ என்பது நக்சத்திரங்களுள் நடுவிலுள்ள நக்சத்திரம். புத்தரது சரித் திரத்துட் பெரும்பாலும் வருவதும், அவர் ஜன்மநக்சத்திரமும் விசா கந்தான். ஆதலால் நடுநக்சத்திரமென்பது இவ்விசாகமே. அங்ஙன மாயின், இப்போதுவழங்குகிறபடியன்றிக் கிருத்திகா நக்சத்திரத்தை முதலதாகக்கொண்டு நக்சத்திரங்கள் தொடங்கின வென்றல்வேண்டும். தற்காலவழக்கில் முதல்நக்சத்திரம் அச்சுவினி. கி. பி. 500-க்கு முன் ஜெல்லாம் கிருத்திகா திமுறைதான்வழக்கிலிருந்தது. கி. பி. 500-ல் மேஷாயனம் அச்சுவினியின்தொடக்கத்திலிருந்ததால் அச்சுவினியா ரம்பத்தை மேஷாரம்பத்தோடுபொருத்துவதற்காகக் கிருத்திகா தி முறையைக்கைவிட்டு அச்சுவினியா திமுறையைக் கொண்டனர்.

இதனால் மணிமேகலை கி. பி. 500-க்குமுன்செய்யப்பட்டதுவென்பதுபோதரும். புத்தரதுகாலத்தில்வழங்கியமுறையைப்பற்றிக் கிருத் திகை யீண்டு முதல்நக்சத்திரமாகக்கூறப்படுகின்றதென்றும், மணி மேகலை நூலாசிரியரதுகாலத்து அவ்வழக்குவீழ்ந்து

அச்சவினிமுத லாகஎண்ணப்பட்டதென்றும் சொல்வதற்கு நூலில்
ஆதாரமேயில்லை. அவ்வாறுதானிருந்ததுஎன்பதைச்
சான்றுதந்துகிறது வ வே ண் டி ம் பொறுப்பு
பிள்ளையவர்களைச்சேர்ந்தது.

‘ஒருபத்தின்மேலும்ஒருமுன்றுசென்றபின்’
என்றதன்பொரு ளென்ன? கருத்தினையிலிருந்து 14-ம்
நகைத்திரம்விசாகமாதலின்,

௨

கூடசு சேந்தமிழ்

இவ்வரியும் இதற்கடுத்தவரியும்சேர்த்து விசாகமென்று
புரீசு-மிநா தையாவர்கள்பொருள்கொண்டார்கள். மாதம்,
நகைத்திரம், திதி இம் முன்றுங்கொண்டு
ஜன்மதினங்குறிப்பிடும்வழக்கில்லையாதலின் இப்
பொருளேபொருத்தமுடையதாக இருக்கின்றது. மேலும் பு த் த
ர் பிறந்தநாளில் பெளர்ணிமையாயிருந்ததேயன்றி,
சுக்ல சதுர்த்தசி யன் று. மணிமேகலை
மணிபல்லவத் துக்குச்சென்றவருஷத்திலும் புத்
தாதுஜன்மதினத்தின்கிதி

“ மதிநாள்முற்றியமங்கலத்திருநாள் ” (மணி X. 83).
என்றுகூறப்படுவதனூல்பெளர்ணிமையென்பதுரிச்சயமாகின்றது. 1
3- ஆம் தேதியென்று பிள்ளையவர்கள்பொருள்கொண்டார்கள்.
யாதே னும் ஓர்காலத்தைச்சுட்டுதற்கு, மாதம், திதி, நகைத்திரம்,
இவற்றாற் குறிப்பது பண்டைவழக்கு. மாதம், தேதி, வாரம்

இவற்றிற்குறிப்பது தற்காலவழக்கு , ஆசிரியர்
தற்காலவழக்கையாசரித்தவராயின் நஷ்டத் திரத்திற்குப்பதில்
வா ரத்தையன்றோசொ ல்லியிருத்தல்வேண்டும் .
அங்குனஞ்சொல்லாமையின் ,
அவர்பண்டைவழக்கினையேயாசரித்த வராதல்வேண்டும். ஆ
தலால் தேதிஇட ம்பெறுதற்கு நியாயமே யில்லை. மேலும்
'ஒருபத்தின்மேலும் ஒருமுன்றுசேன்றபின்' என்று கூறுவதால்,
14-ம்தேதியென்றன்றோகணக்கிடுதல்வேண்டும். 13-ம்
தேதிஎவ்வாறுவந்தது.

1616

வருஷங்கள் கழித்துப்புத்தர்

மறுமுறைதோன்றுவரென்று தூனிற்கூறப்பட்டுள்ளது.
தென்னிந்தியாவிலும்இலங்கையிலும்பர்மா விலும் சையாமிலும்
வழங்குங்கர்ணபரம்பரையில்புத்தர் கி.மு. 544-ல்
உலகுநீத்ததாகச்சொல்லப்படுகின்றது தற்காலத்திற்குச்
சுமார் 1200வருஷங்கட்குமுன்பு புத்தர்நிர்வாணமானதாகச்
சிலபௌத்தர் கள் நம்பியிருந்தனரென்று ஹியூன் த்ஸாங்
தெரிவிக்கின்றார். இது மே
லேகாட்டப்பட்டகாலத்திற்குஒத்தேயிருக்கின்றது. 1200-640
560 கி. மு. (WatterII28) கி.பி.642-ல்நிகழ்ந்த
பல்லவநரசிம்மவர்மனுக் கும் சளுக்கியபுலாகேசுக்கும்
ஏற்பட்டயுத்தத்தைப் புத்தநிர்வாணத் திற்குப்பிறகு 1184—1
193-ல்ஆண்ட இலங்கைத் தாதோபுதிஸ்ஸன் II
காலத்தில்கடந்ததாக இலங்கைமஹாவம்சமும், பூஜாவனியும் கூறு
வதால் கி.பி.642ல் புத்தநிர்வாணம்(1184to1193)-642கி.மு.
543to 552-ல்,அதாவது கி.மு.544-ல்கடந்ததாகநம்பப்பட்டது.

பண்டைக்காலத்தில் புத்தர் கி.மு.489-லோ அல்லது 544-லோ
உயிர் நீத்ததாகத்தமிழர்நம்பினதாகக்கருதுவதற்கிடமுண்டு.

(மஹாவம்சம் அத்தியாயம்

47-செய்யுட்கள் 15, 18, 24 IRAS 1913 pp. 527-9)

பிள்

நாயவர்கள் இக்காலத்தை எடுத்தாளவில்லை.

இதனை எடுத்துக்கொண்டால் மணிமேகலையின்காலம் 16

16-544-1073 கி. பி. அல்லது 1616 489-1128 கி. பி.

என்று முடியும். இது அவர்கள் கொள்கையோடு மாறுபடுதலின்

சீன தேசகர்ணபரம்பரையில் வழங்கிவந்த காலத்தை

(கி. மு. 350) எடுத்தாண்டனர். இவ்வாறு எடுத்தாளுதற்கு

ஆதார மின்ன தென்பதுங்காட்டவில்லை. இன்னும்

அக்காலத்தையும் கி. மு.

846 என்று தமதுசொரு ரியத்திற்கு ஏற்றபடி

திரித்துக்கொண்டார்கள். தமிழ்

பௌத்தர்கள் தங்களுக்குள் வழங்கிவந்த காலத்தைக்கைவிட்டுச்

சீன தேசத்தில் வழங்கிய காலத்தைக் கைக்கொள்ளுதற்கு

நியாய மென்ன? மேற்காட்டியவாற்றால்

பிள்ளையவர்களதுவாதத்தொடரில் ஒவ்வொன்றும்

அதிதூர்ப்பலமாயிருக்கின்றதென்பது பெறப்படும்.

கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டிற்குமுன் வாரதினம் வழக்கில்
இருந்த தில்லையென்றும், இம்முடிந்தமுடிபு கடைச்சங்கம் 2-ம்
நூற்றாண்டு என்று சொல்வோரது கொள்கையோடு

முரண்படுகின்றதென்றும், ஆதலின் அக்கொள்கைமுற்றும்
 பிழைபாடுடைத்தென்றும் பின்னரே யவர்கள் வாதிக்கின்றார்கள்.
 இவ்வாதம் எத்துணைவலியுடைத்தென் பதனை இனி
 ஆராய்தல்வேண்டும். அவர்கள் “சிலப்பதிகாரநூலில் வாரதினம்
 சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்ற ஒரு விஷயத்தைக்
 கொண்டே அந்நூல் கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டிற்குமுன்
 ரோன்றி யிருக்கமுடியாதென்றும், வி. பி. 8-ஆவது 9-ம்
 நூற்றாண்டுவரையும் அதன் காலத்தை எதிர்பார்க்கலாமென்றும்
 நாம் நிச்சயித்தல் கூடும். ஏனெனின் டாகடர் பிரீட்ஸன்பவர்
 வாரதினங்களைப்பற்றி கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டிற்குமுன் பு
 இந்தியர்கட்குத்தெரியாதென் றும், 8-ம் நூற்றாண்டிற்குமுன்பு
 இந்தியாவில்எப்பாகத் தினும் அது பொது
 வழக்கில்இருந்ததில்லைபென்றும் நன்றாகஸ்தாபித்திருக்கிறார்”
 என்று கூறுகிறார்கள். சங்ககாலத்தில் வாரதினம் வழக்கில்
 இருந்தது என் பதை நான்மறுக்கவில்லை. ‘
 ‘நெருந்றுச்சென்றொடுங்காதலர்யாழ்’ மெழுநாளேமேனிபசந்து”
 எ ன்றுபின்னையவர்கள் காட்டும்திருக்குறட்
 செய்யுளையன்றி மணிமேகலையினின்றும்
 பலதொடர்கள்(VII-23-5, 24-5)

சேதமீதி

106-8, XIII-14, XXII-72-4, XXIX-19; மேலும், சிலப்.
 பதிகம்

50-63)

அவ்விஷயத்தைவலியுறுத்துகின்றன.

ஏழுநாள்என்றஅள விலே யாதொருபிரயாசமுமின்றி
 நினைத்தறியாமலே இனைத்தென அறியப்படாநாட்கள்கொண்ட

வேர்காலத்தைக்குறிப்பிடக்கூடும்படி

அத்துணைச்சர்வசாதாரணமாக வாரதினங்கள்
வழங்கிவந்தனவென்று தோன்றுகின்றது.

பிள்ளையவர்கள்

தேவாரத்தைமட்டும்பார்த்திருப்பார்களாயின் 8-ம்

தூற்றாண்டிற்குமுன் வாரதினங்கள் இந்தியாவில்வழங்கப்பட
வில்லையென்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள்.

ஏனெனில் 2-வதுதிருமுறையில் 'வேயுறுதோளிபங்கன்'
என்னும்பதிகத்தில் சம்பந்தமூர்த்திகவாமிகள்

' 'ஞா யிறு திங்கள் செவ்வாய்புதன்வியாழம்

வெள்ளிசனிபாம்பிரண்டுமுடனே ஆசுறு நல்லநல்லஅவை
நல்லநல்ல அடியாரவர்க்குமிகவே'' என அருளிச்செய்திருப்பது

லோகப்பிரசித் தம். சம்பந்தர் 7-ம் தூற்றாண்டிலிருந்தவாரதின
வாரங்கள் அக்காலத்தில் சாதாரணவழக்கில் இருந்தனவென்பது

நன்குணரக்கிடக்கின் றது. ஏனெனில்

நாம்காட்டியமேற்கோளிற் கிரகவரிசை பூமியி னின்றும்
கிரகங்களின் தூரத்தின்பிரகாரம் சனி, வியாழன், செவ்வாய்,

ஞாயிறு, வெள்ளி, புதன், திங்கள் என்ற

இயல்பானமுறையையல்லாது

வாரமுறையைப்பின்பற்றி இருக்கின்றது.

கி.பி. 5-ம் தூற்றாண்டிற்குமுன்

வாரங்கள்

இந்தியாவில்வழக்கில் இருந்ததில்லை என்பதற்கு டாக்டர் ப்ளீட்
காரணங்களாகத்தருவன இரண்டே. 1

'கி.பி. 484க்குமுன்னுள்ளசாஸனங்களில்

வாரநாட்கள்

காணப்படாமை. 2'

இக்காலத்திற்குமுந்தியதென்று ஒருதலையா ய்நிச்
சயிக்கப்பட்டதால்களில் வாரநாட்களைப்பற்றி
ஒன்றும் சொல்லப்படாமை.

கி.பி.484க்குமுன்னுள்ள சிலாசாஸனங்களில்
வாரங்களைப்பற்றிச் சொல்லப்படவில்லையானால் அதினின்
துணைக்கக்கூடியதென்ன? காலங் காட்டாத சிலாசாஸனங்களில் வ
ர ர நா ட் க ள் சொல்லப்பட்டிருக்கு மாயின் அவைகள் கி. பி.
484-க்குப்பின்வைக்கப்படவேண்டுமென்ப த ன் றி
அக்காலத்திற்குமுன் இந்தியர்கட்கு வாரநாட்களே தெரியா
தென்பது பெறப்படுமா? சிலாசாஸனங்களுக்குள் இம்முறையில்
சிலை கடைச்சங்ககாலம் கடை

யிலெழுதவேண்டுமென் னும் ஒருநியமனம் இருப்பது
சகஜமல்லவா ? சர்வசாதாரணமாய் வாரநாட்களை
ஜனங்கள் வழங்கத்தொடங்கியபின் னும் பகஷ்மதிநிகஷ்த்திரம்
இவற்றாற் காலங்குறிக்கும் பழையநிய மனத்தைமாற்றி
வாரத்தாற்காலங்குறிக்கும் புதுநியமனத்தை வேக கர் அ று ச ரி
ப் ப த ற் கு ச் சிலநூற்றாண்டுகள் சென்றிருக்கவேண்டு
மென்று கருதுவது தவறாமா?

மத்ஸ்ய, பத்ம, விஷ்ணுபுராணங்களில் வாரத்தின்முறையிற்
கிர கங்கள்வரையப்பட்டுள்ளன. (Matsya 93—10 to 20;
Padma V. 78, 79, 82; Vishnu. I 12). இவைகளில்
மத்ஸ்யபுராணம் கி. பி. 275—300-ல் இயற்றப்பெற்றது. (F. E.

Pargiter's Purana text of the Dynasties of the Kali
age M'rod. paras 48—52) வைகானஸகுத்திரத்தில்
புதவாரமென்பது காணப்படுகின்றது. (Macdonell's Skt.
Lit. p. 262). காளிதாசரது (கி. பி. 450)

சாகுந்தளத்திலுள்ள 'வைகானஸ்பரிநிஷ்டிதா:' என்பதை
புரிவிவாசர் என்னுமுரையாளர்

"வைகானஸஸுத்ர மேவவானப்ரஸ்தாசாமஸ்ய
உக்தத்வாத்நாசாமவர்த்திநாம்வைகாநஸத்வவ்யபதேச
இதிபாவ:" வைகாநஸகுத்திரம்ஒன்றிலேயே
துற ந்தோரதுநெறிகூறப்படுதலா னே
வைகாநஸர்கள் என்று அழைக்கப்படுவார்கள் என்று விரித்து
எழுதுகின்றார். இன்னும்மதுஸ்மிருதியில் (VI. 21)

"புஷ்பமூஸபலைர்வாபிகேவலைர்வர்தயேத்சதா
காலபக்வை;ஸ்வயம்ரீர்ணை;வைகாநஸமதேஸ்ம்ருத:"
என்று கூறப்பட்டுள்ளது. குல்லுகபட்டர்என்னும்
பிரசித்திபெற்ற உரையாசிரியர் "வைகாநஸமதம்.
விகாநஸப்ரோக்தம்ஸுத்ரம்வைகா நஸம்.
மதம்நதாஹிவாநப்ரஸ்தஸ்யதர்மஸ்யபூரண:உபதேச:"
என் மெழுதுகின்றார் (M. Seshagiri Sastri's search for Sanskrit
and Tamil Mss. II. p. 8). இதிலிருந்து
மதுஸ்மிருதிக்குமுந்தியது வைகாநஸகுத்திரமென்றும்
அந்தஸ்மிருதியில் அதுஎடுத்தானப்பட்டிருக்கிறதென்றும்

புலனாகின்றது. மதுஸ்மிருதி கி. பி. 270-ல்
தோன்றியிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுதற்கு நியாயங்களுள்,
ஆந் திரர் களுக்கு க்ஷத்திரியபதவிகூறப்படாமையேயன்றி,
அவர்களை வைதேவிகபுருஷர்களுக்கும் காரா வசஸ்திரிகளுக்கும்
உண்டான சம் ~~கூடவு~~ **சேதமீழ்**

பந்தத்தாற்றோன்றியவரென்றும், மிகத்தாழ்ந்தஜாதியின
ரென்றும், கிராமங்களுக்கு வெளியேவசித்துவந்தார்களென்றும்,
காட்டுமிருகங் களைக்கொல்லுதலே அவர்களது குலதர்மமென்றும்
அதிற்கூறப்பட்ட ன்ளது. (மதுஸ்மிருதி X. 36, 48).
ஆந்திரர்கள் கி. மு. 230- முதல் கி. பி. 227-வரை
அர சாட்சிபுரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆத லால் கி. பி .
227-க்குப்பின்னேதான் ஆந்திரர்களுக்கு மதுஸ்மிருதி
யிற்கூறியிருப்பதுபொருந்தும். மேலும் மதுஸ்மிருதியில்
விச்சிவி கள் 'விராத்யர்கள்' (பஞ்சமர்)
என்றழைக்கப்படுகின்றனர். (X. 22). குப்தஅரசர்கள் தங்களை
விச்சிவிவம்சத்தினராகப் பெருமையுடன்
சொல்லிக்கொள்வதினால், அவர்கள் இராஜ்யா
திகாரம்பெறுதற்குமுன் பு தான் விச்சிவிகளை
இவ்வாறு சொல்லுதல்கூடும். குப்தர்கள் கி. பி. 320-ல்
ஆட்சிசெய்யத்தொடங்கினர். ஆதலால் தற்காலத்தினிருக் கும்
மதுஸ்மிருதி சுமார் கி. பி. 270-ல் தோன்றினதாகவேண்டும்.
(S. V. Ketkar's History of caste in India I. 65—6).
ஆகையால் அதிலே எடுத்தாளப்பட்ட வைகாநஸகுத்திரம் கி. பி.
200-க்கு மிகமுந்தியதென்பதும்,
அக்காலத்துக்குமுன்னரேவாரநாட்கள் அறி

யப்பட்டிருந்தனவென்பதும் தெளிவாகின்றது.

மேலும் ஆரியதேவரென்ற பெளத்த நூலாசிரியர்
தாமியற்றிய ஒருநூலில்(Published in
I.A.S.B.1898)ராசியையும் வாரத்தையும் குறிக்கின்றார்
இவ்வாரியதேவர் நாகார்ஜுனருக்குச் சமகாலத் தவர் (I.A.O.S.
XXXI 2+1). நாகார்ஜுனரின் சரித்திரத்தையும் அவர்
இயற்றிய 'மஹாபிரஞ்ஜயாமிதாருத்திரவியாக்கியாசாஸ்திர'த்
தையும் கி.பி.405-ல் குமாரசுவர் சீனத்தில் மொழிபெயர்த்தனர்.
நாகார் ஜுனர் ஒரு சாதவாஹனனுடன்
ஒரேகாலத்திற்றந்தனரென்றும், அவருக்குப்பின் னும்
ஒரு சாதவாஹனனுடன் எனன்றும் ஹியூன் த்
ஸாங்(கி.பி.640) கூறுகின்றார்(Watters II207)
சாதவாஹனென்ற அடைமொழி
கி.மு.230 to கி.பி.227-ல் ஆண்ட ஆந்திரவாசருக்கே
உரியது. நாகார்ஜுனருக்குப்பின் னும்
ஒரு சாதவாஹனனிருந்ததால் ஆந்திரில் கடைசியான
புலோமான் III (கி.பி.220-7) பட்டமெய்து வதற்கு முன்னரே
அவர் இறந்திருக்கவேண்டும். அந்நேரம் கி.பி.
220க்கு முன்னரே அவரிடமிருந்திருக்கவேண்டும். அவர்
கனிஷ்கனுக்குப் பின் காச்மீரத்தை ஆண்ட
அபிமன்யுவின் சமகாலத்தவர் எனக் கல்ஹ கடைச்சங்ககாலம்

ணர்கூறுவர்.(இராஜதரங்கினி I. 1 73,177) அதற்கேற்ப
நாகார்ஜுன ரியற்றிய நூல்களிலும்

கனிஷ்கன், அவன் சமகாலத்தவரான வசுமித்
 திரர், அசுவகோஷம் முதலானவர்களின் பெயர்கள்
 காணப்படுகின்றன. (Watters II 204) மேலும் அவர் இயற்றிய
 'மஹாபிரஞாபாரமிதா சூத்திரவியாக்கியாசாஸ்திர'மென் பது
 கனிஷ்கன் கூட்டுவித்த புத்த சங்கத்தில் (கி.பி. 100 Smith p
 269) காத்தியாயனீபுத்திரரீயற்றிய

'மஹாபிரஞாபாரமிதா சூத்திர'த்தின் பாஷ்யமாகும்.
 ஆகையால் நாகார்ஜுனர் கி.பி. 100க்குப்பின்னும்
 220க்குமுன்னும் அதாவது 2-ம் நூற்றாண்டில் ஸ்வித்திருந்தனர்.
 அவருக்குச் சமகாலத்தவரான ஆரியதேவரும் அந்த 2-ம்
 நூற்றாண்டி லேயே இருந்தவராதல்வேண் டும்.
 அவ்வாரியதேவர் வாரதினத்தைக்கூறுவதால், வார பாட்கள் சொல்
 லப்பட்டிருக்கும் நூல்களெல்லாம் கி.பி.

5- ம் நூற்றாண் டிற்குப்பின்
 வந்தவை யாதல்வேண்டுமென்னுங்கொள்கை
 நிலைபெறுதென்பதும், கடைச்சங்ககாலம் கி.பி 2-ம் நூற்றாண்
 டென்பதற்கு வாரதினமொன் றைச் சிலப்பதிகாரங்கூறுவது
 ஓர்தடையாகாதென்றும் நன்கு தெனியப்பட்டது.

இதுகாறுஞ்செய்த ஆராய்ச்சியானே கடைச்சங்ககாலம்
 கி.பி. 2-ம் நூற்றாண்டென்பது தெளியப்பட்டது. இனிச்
 சிலப்பதிகாரமணி மேகலைச்செய்திகள்
 நிகழ்ந்திருக்கக்கூடியவருஷங்கள் இன்னவெனச் சுட்டி
 வரையறுக்கமுயலுவோம். கண்ணகியைப்பிரதிஷ்டித்து
 விழவுகொண்டாடிய சமயத்துக் கஜபாகு
 வந்திருந்தனனென்றும், அவன் கி.பி. 154—187ல்

ஆண்டான் என்பதும் காட்டப்பட்டது. மதுரை
யெரியுண்டசமயத்தைப்பற்றிச் சிலப்பதிகாரத்திலேகொடுக்
கப்பட்ட ஜோதிஷக்குறிப்புகளுக்கும் பொருத்தமானவை
கி.பி.2-ம் நூற்றாண்டில் 11 வருஷங்களேயென்றும், அவை
கி.பி.100,1 03,107
1 1 7,1 30, 134, 144,157,1 7 1, 188,1 98என்பனவென்றும்
கூறினோம். மதுரையெரியுண்டதற்கும்
கண்ணகியாதிஷ்டைக்கும் மத்தியில் 3வருஷங்களேசென்றன
என்பது கீழேகாட்டுவேன். கி.பி.100முதல் 1
44முடியவுள்ளகாலமும் கி.பி. 188,198
இவ்விரண்டுவருஷங்களும்
கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்திற்குப்புறம்பாகஉள்ளனவாதலின்
அவை களைக்கினால், கி.பி.157,171ஆகியஇரண்டேவருஷங்கள்
எஞ்சுகின் றன. இவ்விரண்டினுள்
எதைக்கைக்கொள்வோமென்பதற்கு, சிலப் ௯௪௦

சேதிபதி

பதிகாரத்திலும் மணிமேகலையிலுங்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற
விஷயங் களைப்பரிசீலனைசெய்யவேண்டும். கோவலன்
இறந்ததைக்கேட்டதும் மாதவிதானுந்துறந்து,
மணிமேகலையையும் போதித்தானம்புரிசின் றான்.
(சிலப்XXVII103-8) கண்ணகியைப்பிரதிஷ்டைசெய்யும்பொ
ழுது, செங்குட்டுவன்தேவந்திகையைநோக்கி மணிமேகலை
யினையளா யிருந்துந் துறத்தற்குக்காரணம்பாதெனவினவுகின்றான்
(XXX1-5). மணிமேகலை ஆடவரணைந்துபெருநலனுக்கும் பிடு
பெறுபருவ மடைந்தபொழுது

(அவ்வாறுபருவமடைந்ததினவருணனை XXX. 10—21-ல்
விரிவாய்க்குறப்பட்டுள்ளது), மாதவியின்மற்றாய் மாதவி யிடத்து
மணிமேகலையெயன்செய்யப்போகின்றா டெ ய ன க் கே க ட் ப,
(XXX. 22—3), மாதவி
தனதுமகளைத் துறவுபூணச்செய்தாளென்று
தேவந்திகைகூறுகின்றாள் (XXX. 24—9). சிலப்பதிகாரம்
XXX. 10—21 வரிகளேநோக்கினால்
கண்ணகியைப்பிரதிஷ்டைசெய்தசம யத்து மணிமேகலை
14-வயதிற்குக் குறைந்திருக்கமுடியாது என்ற நியலாம்.
மணிமேகலைநூலிலுள்ளசெய்திகள்நிகழ்ந்தகாலத்து
அவளுக்குஎன்னவயதிருக்கலா மென்று பார்க்கவேண் டும்.
அந்நூல் 3-ம் காதையில் அவளைப்
பருவமங்கையாயிருந்தாளெ ன்றுகூறுதனி னால்,
18-வயதிற்குள்ளாகத்தானிருக்கவேண்டும். உதயகுமான்என்
னும் அரசிளங்குமான் இவளைக்காதலித்து
மணிமேகலைபருவமடைந் தனளோவெனச்
சுதமதியிடத்துவினவுகின்றான் (IV. 97—102). இதனால்
குலத்தலைமக்களதுகண்வழிறழைந்து சுருத்தினையுருக்கும்
பெண்ணலங்கணிந்தபருவத்தள்ளன்பதுபோதரும். இன் னும்
“இளை யள்வளையோள்ளென்றுனக்கியாவரும், விளைபொருளுரையா
ர்” (மணி. X. 79—80) என்றசொல்லப்படுவதும்
அவளதுபருவமினைத்தென் பதைக்காட்டும்.
இதுகாறுங்கூறியவாற்றால் கண்ணகிபிரதிஷ்டை ச ம ய த் து
மணிமேகலைக்குவயது 14-க்குக்குறைந்திருக்கமுடியா
தென்பதும் அவள்மணிபல்லவத்திற்குச்சென்றகாலத்தில்
அவளுக்கு வயது 18-க்குமேற்பட்டிருக்கமுடியாதென்பதும்

ஊகித்தல்கடும். ஆகவே
இவ்விருசெய்திகட்கும் இடைப்பட்டகாலம் 4. வருஷங்கட்கு
மேற்பட்டிராதென்பது தெளியக்கிடக்கின்றது.

கண்ணகிபிரதிஷ்டைக்கு எவ்வளவுகாலத்துக்குமுன்
கோவல னிறந்தானென்பதை இனிக்கவனிக்கவேண்டும்.
கோவலனிறந்து கடைச்சங்ககாலம்

சுசக

'சிறிதுகாலத்துக்குட் கண்ணகியும் மரணமானாள். (சிலப்.
பதிகம் 50—3) கண்ணகி னிண்ணுலகிற்சென்ற
அதிசயத்தைக்கண்ணுற்ற மலைவாணர்கள்,
அ ப்போதுமலைவளங்காணுதற்பொருட்டுவந்திருந்த
செங்குட்டுவனிடத்தில் அந்த
அற்புதசம்பவத்தைத்தெரிவிக்கின்றார் கள் (சிலப். XXV.
57—61). மதுரையெரியுண்டதை நேரிற்கண்டு பின்
விர்பத்தினிசென்றவழியே 14-நாளகத்து (சிலப். பதிகம் 61)
சேரநாட்டுக்குவந்த சித்தலைச்சாத்தனாரும்
விவரித்துக்கூறுகின்றார். (சிலப். பதிகம் 41—3). தனதுதேவிபிரா
ர்த்தித்தவண்ணம் கண்ணகி யைப்பிரதிஷ்டித்தற்காக
இமயத்தினின் றுங்குல்தொண்டருதற்பொருட் டிச்
செங்குட்டுவன்வடநாட்டியாதநிறைசெல்கின்றான். மலைவளங்
காண்டற்காக வஞ்சியைவிட்டுச்சென்றதற்கும்
வடநாட்டியாத்திரை கழிந்துசேரதற்கும் இடைநின்றகாலம்
'எண்ணுன்குமதியம்' (சிலப். XXVII. 149) அவ்வாறு
வஞ்சியுட்புகுதற்குமுன்தான்சிறைபிடித்து வந்த ஆரியவரசரை
மற்றைத்தமிழரசர்க்குக் காட்டிவரும்வண் ணம்

வில்லவன்கோதையையனுப்பியிருந்தான். அவ்வாறே சோழ,
 பாண்டியர்களிடத்துச்சென்று ஆரியவரசரைக்காட்டிச்
 சேரன்செங் குட்டுவனதுவெற்றித்திறத்தை
 வில்லவன்கோதையியந்தபொழுது,
 அவர்கள் இகழ்ந்துகூறியதுகேட்டு மனம்பொறுதவனாய்த்
 தனதுஅரசனிடத்தில்டந்தவற்றைச்சொல்லுதற்கு
 நேராகவருகின்றான். இங்ஙனம் இவன்வந்துசேருதற்கு
 அல்லது 4-மாதங்களுக்குமேற்சென்றிராது.
 செங்குட்டுவனிதைக்கேட்டதும், கோபங்கொண்டெழுதினான்.
 மாடலன் அவனதுகோபத்தைத்தணித்து ஆரியவரசரைச்சிபு
 விடுக்கும்படிசெய்கின்றான். முன்னமேயுட்பித்திருந்தகோயிலில்
 இமா, மலைக்கல்லாற்செய்தகண்ணியைப்
 பிரதிஷ்டைசெய்கின்றான். (சிலப். XXVIII. 224—234)
 இவ்வாறு செங்குட்டுவன் வடநாட்டுயாதிரைசென்றிருந்த
 3-மாதங்களுள் கண்ணிகோட்டம்அமைக்கப் பெற்றது.
 அவன்திரும்பிய3,4மாதங்களில் கண்ணகிபிரதிஷ்டையு
 மாயிற்று. ஆகையால் கோவலன்மாணத்திற்கும்
 கண்ணகிபிரதிஷ்டைக்கும் இடைபின்றகாலம்
 3வருஷங்களேயென்றது பெறப்படுந்
 மேல்வரும்XXIX-ம்காதையிற்கூறப்படுவனவற்றாலும்
 இதுஉறு
 யடைகின்றது. அக்காதையுள்“காவற்பெண்டும் அடித்தோழியுங்
 வுட்சாத்தனுடனுறைந்த தேவந்திகையு முடன் கூடிச்
 சேயிழையு

செந்தமிழ்
காண்மென்று மதுரைநகர்புழுது
முதிராமுலைப்பூசல்கேட்டாங் கடைக்கலமிழந்தாயிழந்த
விடைக்குலமகளிடமெய்தி யையையவண்
மகளோடும்வையையொருவழிகொண்டு மாமலையிசையேறிக்
கோ மகடன்கோயில்புக்கு நங்கைக்குச்சிறப்பயர்ந்த
செங்குட்டுவற்குத்திற முரைப்பார்மன் எனக் காணப்படுகின்றது.
இதற்சொல்லியிருக்குஞ் செய்திகளுக்கு 3
வருஷங்களுக்குமேற்சென்றிராது. 32மாதங்கள் என்று
நூலகத்துக்காணப்படாமற்போயின, மிகக்குறைந்தகாலந்
தான்சென்றிருக்கவேண் டெமென் று
நினைக்கக்கூடிய விதத்திற்குள் செய்திகளுள்ளன. கண்ண
பிரசிஷ்டைக்குப்பின்னால் மணியேகலை
நூலாரம்ப க்திற் கூறப்பட்டசெய்திகள்வரை
4வருஷங் களுக்குமேலே சென்றிராது என்று
முன்னர்க்காட்டப்பட்டது. ஆகவே கோவலன் மரணத்திலிருந்து
மணியேகலைநூலா ரம்பத்திற் கூறப்பட்டசெய்திகள் வரை
7வருஷங்கட்குமேற்படாதுஎன்றேற்படுகிறது.

சித்திரை மாதத்துச்சித்திரைநகைத்திரத்திலே
இந்திரவிழவுஇயற் றுதற்குப் புகார்நகரிலுள் ளோர் கோரிக்கை
கசெய்துகொண்டிருந்த தாக
மணியேகலைமுதற்காதைகூறுபென்றது. இந்திரவிழவாரம்பித்த
முதல்காளன்று மாதவியும்அவன்மகளும்

நடனஞ்செய்தற்குவரவில்லை. நடனம் சாதாரணமாக மாடையில்

அல்லது முன்னிரவில் நடைபெறும்.

அன்றுவாராமைபற்றி மாதவிநற்றாய்கவன்று

உடனேவசந்தமாடையை மாதவியிடத்தனுப்புகிறாள் (மணி II 1-6).

இவ்வாறுவசந்தமாடையை பனுப்பியது இந்திரவிழுவின் 2-ம்நாளாக

இருத்தல்வேண்டும். இரண் டாங்காதையினும்

ஏழாங்கா தையினும் சொல்லப்படுஞ்செய்திகள்

ஒரேநாளில்நிகழ்ந்தன. அன்றிரவிலேமணிமேகலையை

மணிமேகலா தெய்வம் மணிபல்லவத்திற்குளடுத்தாச்செல்சின்றது.

எட்டாங்காதை யில் மறுநாளுதயத்தைப்பற்றி

(அதாவதுவிழுவின் 3-ம்நாள்)க் கூறி யிருக்கிறது. (VIII 18)

அன்றேமணிமேகலை மணிபல்லவத்தின் வளங்களைபெல்லாங்கண்டு

கோழுகுபென்னுங்கொ முரீரிலஞ்சிக்குச் சென்று

ஆபுத்திரனது அக்ஷயபாத்திரம்பெற்று (காதை IX, X & XI)

அன்றிரவிலேயே தனதுதாயிடத்துத்திரும்பிவருகிறாள்.

அன்று விசாகநக்ஷத்திரமும்பெளர்ணிமையும்சேர்ந்ததினமென்பது

மேலே கூறப்பட்டது.

II-ம்காதையிலிருந்து XI காதைமுடிய உள்ள

சரித

கடைச்சங்கப் பாலம்

சுசுடி

நிகழ்ச்சியினின்றும், மணிமேகலை தன் தாயைவிட்டு

ஒருநாளேபிரிந் திருந்ததாக ஏற்படுகிறது. இதற்கேற்பத்தான்

‘இன்றேழ்நாளினிக் நகர்மருங்கே’ (VII 23-5)

‘இன்றேழ்நா ளினிடைநீருள்யாமத்து’

(VII 106-8) இவ்விரண்டுவரிக்கும் ‘யிஞ்சினால்

7 நாளைக்குள்’ என்று யினும் அல்லது ‘கொஞ்சநாளேக்குள்’

என்றாயினும் பொருள் கொள் றுதல்வேண்டும்.
வாரநாட்களைப்பற்றி யான்கூறியதைநோக்கினால்,
இரண்டாவது பொருளைஏற்புடைத்தாமென்றுதோன்றுகிறது.
சித் திரைவிசாகநகரத்திரங்களு டியிடையில்
இரண்டேநகரத்திரங்களுள் ளன.
சித்திரையில்இந்திரவிழுவெடுக்கப்பட்டது. விசாகத்தில்
மணிமேகலைபாத்திரம்பெற்றது. இரண்டுகூத்திரங்களும்
1 முதல் 30 நாள் இடைப்பட்டாயினும், அல்லது 28 முதல்
30 நாள் இடைப்பட் டாயினும் வருவனவேயன்றி ஒன்றாகுகொன்று
7 நாளிடைப்பட்டவரு தலேமுடியாது. இந்தச்
சோதிடஉண்மையும் 'ஏழுநாள்' என்பதற்கு
யா ன்கொண்டபொருளையே
பொருத்தமுடைத்தெனக்காட்டுகின்றது. இந்திரவிழவு
சித்திரைமாதத்தின்கடைசியில் நடைபெற்றதெனவைத்
துக்கொள்ளினும், மணிமேகலை பிக்ஷாபாத்திரம்பெற்ற
புத்தரது பிறந்தநாள் வைகாசி 3-ம் தேதிக்குப்பின் இருக்கமுடியாது.
இரண்டாம் துற்றாண்டின்பிற்பகுதியில் கி. பி. 162,
170, 181, 189, 200 இந்தவரு ஷங்கனிலேயே வைகாசிவிசாகம்
முதன்முன் றுநா ள் களுக்குள்வருகின் றது.
கி.பி. 157 அல்லது 171-வதுவருஷம் ஏழுவருஷங்கட்குட்பட்ட
ஒருவருஷத்தை மேற்குறித்தவருஷங்களினின தும்
தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். கி.பி. 162 என்றஒருவருஷந்தான்
பொருத்தமுடையதா யிருக்கிறது. இதிலொடொத்துச்
சிலப்பதிகாரச்செய்திகழந்தகால மாயேற்படுவது கி.பி. 157.

சுவாமிக்கண்ணுப்பி ள்ளைய வர் கள்

சிலப்பதிகாரச்செய்திரிகழ்ந்த காலமும்
 மணிமேகலைச்செய்திரிகழ்ந்தகாலமும் முறையே கி. பி. 756 &
 771 என்றகணிதருப்பது முற்றிலும்பொருந்தாதென் பதை
 மேலேநிரூபணஞ்செய்தேன். அவர்களதுகொள்கைப்படி சிலப்
 பதிகாரக்கதைநடந்து 15-வருஷங்கழிந்து மணிமேகலைக்கதை
 யாரம் பிச்சின்றது. ஆனால் எனதுஆராய்ச்சியினால்
 7-வருஷங்களுக்கு மேற்படாதென்றுகாட்டினேன்.
 ஆதலால்இக்காரணத்தாலும் அவர் கள்குறித்தகாலங்கள்
 பிழையாதல்தெற்றபடும்.

செந்தமிழ்
 எனதுமுடிபில்வ ந்தஇரண்டுவருஷங்களும்
 அடியார்க்குநல்லார் உரையைநீக்கி,
 னாலுட்கூறப்பட்ட டஜோதிஷநிபந்தனைகளு க்கெல்லாம்
 மிகப்பொருத்தமாயிருக்கின்றன. கி. பி. 157 சித்திரைமாதம்
 27-ம் தேதியில் சித்திரைநக்ஷத்திரமும்
 சூரியோதயத்திற்குப்பின் 27- நாழிகை 40 பலமிருந்தது.
 இம்மாதத்திற்குமுந்திய பங்குனிக்கடை சி நாளில் சித்திரை
 நக்ஷத்திரம்சூரியோதயத்திலிருந்தது. ஆகையால்
 அன்றுகாமவிழவுமுடிந்தது. சித்திரை 27-க்குப்பின்
 28-நாள்விழா நிகழ்ந்தது. ஆகையால் அது வைகாசி
 24-ல்முடிபெய்தியது. அன்று கொடியிறக்கப்பட்டது.
 மதுநான்(வைகாசி 25)நாட்கடலாடுதல்நடை பெற்றது. கோவலனும்
 மதுரையைநோக்கிப்பிரயாணமானான்.அன்று திங்கட்கிழமை,
 விசாகநக்ஷத்திரம், சூரியோதயத்திற்குப்பின் 42- நாழிகை
 21-பலமிருந்தது; சகலநக்ஷத்து 14-ம்திதி சூரியோதயத் திற்கு

34-நாழிகை 5-பலத்துக்குப்பின் றொடங்கிற்று. புறப்படுங்
காலத்துத்திதியதுவாகையால் சந்திராஸதமனத்துக்குப்பின்
சிறிது நேரம் இருட்டிருந்திருக்கவேண்டும்.

மேலும்மரணயோகம்இருக்க
வேண்டுமென்று தூல்கூறவில்லையினும், மேற்கூறிய வைகாசி
25-ல் புறப்படுஞ்சமயத்துநக்சத்திரமஅதுஷமாயிருந்தாலும்
அந்நாளில்திங் கட்கிழமையும்விசாகநக்சத்திரமும்
சேர்ந்துவருதலால் மரணயோக மிருக்கிறது. ஆடிமாதம்
29-ம்நீத இ வெள்ளிக்கிழமை, அன்றுபரணி

சூரியோதயத்திற்குப்பின் 58-நாழிகை 17-பலம்
வரையிருந்தது. கிருஷ்ணஷ்டமி சூரியோதயமாய் 47-நாழிகை
38-பலத்துக்குப்பின் றொடங்கிற்று. மதுரைத்தேவிக்கும் க
ண்ணகிக்கும்நிசழந்தசம்பா ஷணத்தை நள்ளிருளில்
(அந்நாள்திரைவரைதான்இருட்டிஇருக் கும்) சாத்தனர்கேட்ட
ார். இதற்குஒருமணிநேரத்திற்குப்பின் பர
ணியும்அஷ்டமியுஞ்சேர்

ந்திருந்தசமயத்து(சூரியோதயத்திற்குப்பின் 47-நாழிகை
38-பலத்துக்கும், 58- நாழிகை 17-பலத்துக்கும்இடை
யிட்டசமயத்தில்)மதுரையெரியுண்டதென்று நாம்ணிக்கலாம்.

இனி மணிமேகலைக்கதையையெடுத்துக்கொண்டால் கி. பி.
162 வைகாசிமாதம் முதல் அல்லது இரண்டாந்தேதியில்
மணிமேகலை மணி ப ல் ல வ த் தி ர் கு ச்
சென்றிருத்தல்வேண்டும் வைகாசி 1-ல் சூரியோதயமாய்
22-நா ழிகை 22-பலத்துக்குப்பின் விசா கநக்சத் திரமும்
21-நாழிகை 15-பலத்துக்குப்பின் பெளர்ணிமையுந்தொடங்கி

மறுநா ட்சாயங்காலம் சுமார் 3-மணிவரையிருந்தன. ஆகையால் இரண்டுநாளிலும் விசாகமும், எள்ளிமையும் ஒன்று சேர்ந்தன. ஆகவே இந்திரவிழா சித்திரைமாதக்கடைசிராளிலாயினும் அல்லது அதற்குமுந்தியநாளிலாயினும் ஆரம்பித்திருத்தல்வேண்டும். பிள்ளை யவர்கள் ந. பி. 771-ல் வைகாசி 8-ல் இந்திரவிழாத்தொடங்கிற்றென்றார்கள். அப்போது சித்திரைமாதமாகவுபில்லை. சித்திரைநகூத்திர முயில்லை. பெளர்ணிமையுமில்லை. “சித்திரைமாதக்கடைசிக்கடுத் துள்ள பெளர்ணிமைக்குப்பக்கத்தானசனிகிழமை”யில் இந்திரவிழ வாரம்பம என்று அவர்கள்கொண்டதிற்பலன்இதுவேயாம்!

கோவலன்இறந்தது கி. பி. 157-ல் அல்லது 171-ல் ஆதல்வேண்டு மென்றும் அவற்றுள் மணிமேகலைக்கதையா ரம்பகாலத்தைநோக்கி கி.பி. 157 தான் பொருத்தமுடையதென்பதும் மேலேபெறப்பட்டது. கி. பி. 171ஐ எடுத்துக்கொண்டால் அதனோடுஒத்தமணிமேகலைக் கதைக்காலமில்லாமையாலே அதுகொள்ளற்பாலதன்று. மேலும் அவ் வருஷத்துச் சித்திரைமாதத்துச்சித்திரைநகூத்திரம் 22-ம் தேதியில் சூரியோதயமாய் 55-நாழிகை 16 பலம் முடிய இருந்தது. விழா 28 நாள் நடந்தமையால் வைகாசி 19-க்குள் முடிந்திருக்கவேண்டும். 20-ம் தேதியில் நாட்கடலாட்டம் பிரபா ணமுயிரந்தனவாதல்வேண்டும், ஆனால் அன்றுசனிக்கிழமையாதலின் கடனீராட்டுகிழாது.

19-ம் தேதிபுறப்பட்டாரீகளென்றால் அன்று 14-ம்திதியேயில்லை.
 21-லோ பெளர்ணிமை53-நாழிகை 51பலததுக்குவந்துவிடுவதால்,
 புறப்படுஞ் சமயத்து(அதாவது 58, 60-நாழிகைகளுக்கு
 இடைப்பட்டவைகறை யிருட்டிள்) திதிபெளர்ணிமையாய்விடும்.
 ஆகையால் கி. பி. 171 பொருத்தமில்லாமை நன்குணரப்படும்.
 இதுகாறுஞ்செய்தஆராய்ச் சியின்பயனாய்க் கோவலனிதந்தது நி.
 பி. 157 என்பதும், கண்ணகிக் குக்கோயிலெடுப்பித்துவிழ
 வியற்றியது கி. பி. 160 என்பதும், மணி மேகலை
 மணிபல்லவத்திற்குமுதன்முதலாகச்சென்றது கி. பி. 162
 என்பதும் துணியப்பட்டன. இதனால் கஜபாகுவின் (I)
 காலத்தைப் பற்றி
 முந்தியநூலாகியதீபவம்சம்சொல்வதுதான் சரியென்றும்,
 மஹாவம்சங்கொடுக்குங்காலம்பிழையென்றும் உணருதல் கூடு
 ம். கி. பி. 154-முதல் 176 முடிய, கஜபாகுஇருந்தவனாவன்,
 கண்ணகி பிரதிஷ்டைகாலத்தில் செங்குட்டுவனுக்கு
 50-வயதாயிருந்ததென்று, **சேந்தமிழ்**
 'திண்ணல்யாண்டையந்திரட்டிசென்றதற்பின்னும்' என்ற
 மாடலன் மொழிகளால்(சிலப். XXVIII. 1 29—30)
 உணரப்படும் ஆகையால் செங்குட்டுவனதுஜனனகாலம்
 160—50=110 கி. பி. அவன் 55
 வருஷம்வீற்றிருந்தானெனப்பதிற்றுப்பத்து 5-ம்பத்துக் கூறும்.
 அவன் 20-வயதிற்பட்டமெய்தினவனாயின் அவனது
 இராஜ்யகாலம் 130-முதல் 185-வரைஎன்றேற்படும்.
 சிலப்பதிகாரஇறுதிக்கட்டுரை யில் நெடுஞ்செழியன்
 செங்குட்டுவன்காலத்தவனாகச்சொல்லப்படுகி றான்.
 கோவலனைக்கொலைசெய்வித்தபாண்டியன் இவனேயாவன். இவ

ஹம் கி. பி. 157-ல் இறந்திருக்கவேண்டும்
 இவன் மகன் வெற்றிவேற் செழியன்
 தனது நாட்டி ஹம் கண்ணகியைப்பிரதிஷ்டித்து வழிபாடித்
 திருநெல். செங்குட்டுவன்காலத்தவன் சோழன் பெருங்கிள்ளி (சி ல
 ப். உரைபெறுகட்டுரை).

சிலப்பதிகார ஹாலாசிரியராகிய இளங்கோவடி கள்
 செங்குட்டுவனது சகோதரர். அந்நா ஹம் நிகழ்ந்தனவாகக் கூறி
 யிருப்பனவற்றை அவைகளை நேரிற்பார்த்தசாத்தனாரிடமிருந்து
 கேட் டெணர்ந்தார். இச்சாத்தனார்தாம் மணிமேகலை யாசிரியர்.
 இவர் நன் மாறனைப் (வெற்றிவேற் செழியனது மதுபெயர்) புறம்
 59-ல் புகழ்ந்திருக்கிறார். மணிமேகலை ஹாலிற் கூறப்பட்ட சரிதம்
 சிலப்பதிகாரச்சரி தத்திற்குப் பின் நிகழ்ந்த போதிலும்
 சிலப்பதிகாரத்துக்கு முந்தியது ஹம் மணிமேகலை. ஏனெனின்,
 இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரமியற்றி முடிந்தவுடன்,
 மணிமேகலை துறவியையும் பாடுதற்கு விருப்பமுள
 ரென்று சாத்தனாரிடஞ் சொல்ல அதற்குச் சாத்தனார் தாம்
 முன்னரே அதனை இயற்றி விட்டதா ய்ச் சொல்லுதலின்,
 ஒருவர் முன்னர் மற்றவர் அங்கே கற்றினர். (சில ப்.
 பதிகம்-97-9, மணி. பதிகம்-95-8). சாத்தனார் கி. பி.
 157-ல் மதுரைபெரியுண்டதை நேரிற்பார்த்தவராக ஹின்,
 அவரும் இளங்கோவடிகளும் கி. பி. 200-க்கு முன் மாணமடைந்
 திருக்கலாமென்று கருதுதல் தவறாகாது.

சிலப்பதிகாரத்தில் XXI-ம் காதையில் வரி 3-4ல்,
 திருக்குறளி லிருந்து 'இன்னாசெய்யாமை' யதிகாரத்து
 9-ம் செய்யுள் எடுத்தமைக் கூப்பட்டிருக்கிறது. மணிமேகலையில்

XXII. 59-61 ஒருகுறளை(55- வது)

யேயிடைப்பெய்துவன் ஞவரையுங்குறிக்கின்றார். இதைக் குறளைச்
சிலப்பதிகாரத்துக்கட்டுரைகாதை முடி வுரைவெண்பாவில்
எடுத்தா னப்பட்டிருப்பதையும் காண்க. ஆதலால்
இளங்கோவடிதட்டும், கடைச்சங்கக் காலம்

உரை

சாத்தனருக்கும் முன்னிருந்தவர் வள்ளுவரென்பதும்
கி.பி.150க்குப் பின் இருந்தாரென்றல் பொருந்தாதென்பதும்
பெறப்படும்.

இனிக் கடைச்சங்கத்தொடங்கியகாலத்தைச்
சற்றுக்கவனிப் போம். இடைச்சங்கத்திறுதியில்
பாண்டியர்தலைநகராகியசபாடபு ரம்
கடல்கொள்ளப்பட்டதென்றும், அதனால் அக்காலத்திருந்தமுடத்
திருமாறன் மதுரையைத்தலைநகராக அங்கேகடைச்சங்கம்
நிறுவினா னென்றும் களவியலுரை கூறுகின்றது.
அவ்வுரையிற்குறப்படுவன முழுவதையும் அங்கேகாஞ்செய்தற்கு
ஏலாதெனினும் மேற்குறித்த கடல்கோட்செய்தியினை
ஐயமின்றி யேற்றுக்கொள்ளலாமென்று தோன்றுகிறது.
அதற்குச் சங்கநூலாதாரமுமிருக்கிறது. கீழேவரு வனவற்றுற்
பாண்டியநாட்டிற்சிறிதுபா கம ரயினுங்கடலாற்கொள்ளப்
பட்டதென்பதுதெளிவாகின்றது.

“மலிதிரையூர்ந்துதன்மண்கடல்வெளவனின்
மெலிவின்றிமேற்சென்றுமேவார்நாடிடம்படப்

புரியொடுவின்னீக்கிப்புகழ்பொறித்தகிளர்கெண்டை
வலியினுன்வணக்கியவாடாச்சீர்ததென்னவன்”

(குறித்தொகை-முல்லைக்கனி.)

“வடிவேலெறிந்தவான்பகைபொருது
பஃறுளியாற்றுடன்பன்மலையடுக்கத்துக்
குமரிக்கோடுங்கொடுங்கடல்கொள்ள”

(சிலப்-காடுகாண்காதை)

கி.மு.2387-ல்இலங்கை இந்தியாவிலிருந்து கடலாற்பிரிக்கப்பட்ட
தென்றுஇலங்கைச்சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன. சங்கநூல்களிற்கூறப்
படுஞ்செய்திகள், இந்தியாவும்இலங்கையும்பிரிந்து வெருகாலத்திற்கப்
புறம்பிகழ்ந்தனவாக அறியப்படுதலாயினும், தலைச்சங்கம்ஒன்றிருந்த
துண்மையாயின், அதன்காலங்கடப் பாரதகாலத்தை (கி.மு.1287
Shama Sastri's Gavam Ayamamahabharata Asramavasika-
parva)ஒட்டியிருந்தமையானும்,தமிழ்நூலுரைகளிற்கூறப்படுங்கடல்
கோள் இதுவன்று. புத்தருக்கு31வருஷங்கட்குப்பின்னிர்ந்த(ஆதா
வது450கிமு)பாண்டுவாஸாவின்காலத்தில்கன்னியாகுமரியைப்படுத்து
இலங்கையின்தென்மேற்குப்பாகத்தில் வேறொருகடல்கோள்கூறப்
பட்டுள்ளது (E. Tennan't Ceylon Vol. I & 7 fn). ஆனால்இக்
கடல்கோளைப்பற்றி மஹாவம்சம்ஒன்றுங்கூறவில்லை. இதுநிகழ்ந்தது

உண்மையெனின் இவ்வளவு முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைத் தவறுமோ என்று ஆசங்கையுண்டாகின்றது. அது உண்மையினும், தலைச்சங்கத்திற் தியினிகழ்ந்ததாய்க்கூறப்படும் சகக்கருதலாம். திருநான்ஸீன் என்னும் பிக்ஷுவை ஹிம்ஸித தேவர்களுக்குக் கோபமுண்டாயிற்றென்றும், அதன்பய கடல்கோளுண்டாயிற்றென்றும், அது கொழும்புக்குப் பம்பாயினியென்னுமாகாண முழுவதையும் அமிழ்த்திவிட்ட இது நிகழ்ந்தது தேவாநாமீரியதிஸ்ஸாவின் பின்வந்த உபேரண திஸ்ஸாவின் காலத்திலென்றும் இலங்கைச் சரிதா கப்படுகின்றன. பெரியதொருமாகாண முழுவதையும் இக்கடல்கோள் பாண்டியநாட்டிலும் ஒருபகுதியை அமிழ் மென்பது மிகவும் பொருத்தமே. இராஜாவளியினும் (I. மஹாவம்சத்தினும் (XXII) இக்கடல்கோள் கூறப்பட்டிருக்கையால் இதனை உண்மையென்றே கொள்ளுதல் பொருந்துபுத்தருக்கு 276-வருஷங்களுக்குப்பின் 286-வருஷமுடியில் ஆட்சிசெய்தான். அதாவது கி.மு. 213-203 உத்தியாகாலத்து நிகழ்ந்ததாகக் கடல்கோள் கூறப்பட்டமையால் கி.மு. 213-203 பத்தியில் உண்டாயிருக்கலாடுமென்று கொள்ளுகிறது. பியத்திற்குப்பாயிரம் உரைத்த பன்னமாரணர், அந்நா நிறைந்ததொல்காப்பியம் என்றும், அது 'நிலந்தருதிருவிற்

வையத்து' அரங்கேற்றப்பெற்றதோர் இலக்கணம் என்று டிரார். கடல்கோள் ஒன்றே தமிழ்நாடிற்கு உறப்படுவதாயின, உ

சங்ககாலத்திற் தியில் நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன்காலத் தாதல்வேண்டும். களவியலுரையும் முடத்திருநாறன்காலத் தாகக்கூறும். ஆகலின், நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியனும், இப்

மாறணும் ஒருவனேபோலும் (Sen Tamil III 271-83; 38; 465-74). அந்நகனமாயின தொல்காப்பியம் க.மு.200௮ திற்றேன்றியதென்றேற்படும். ஆகவே கடைச்சங்ககாலம் முதல் கி.பி.200வரை எனப் பெறப்பட்டது.

இவ்வியாஸத்தைத் தமிழில் எழுதிமுடித்தற்கு எ6
 8. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் புரிந்த உதவி ஒருநாளும் ம
 தன்று. இதற் சொற்பிழைகள் அநேகம் இருத்தல் கூடும்;
 எனக்குரியவையேயன்றி என்ன பருக்குரியனவல்ல. பூகுறளி
 தயவுசெய்து பொறுத்தருளுமாறு செந்தமிழ்பிமானிகளைத் தமைக்
 ி வேண்டுகின்றேன். னை (55-
 கே. ஜி. சந்திரன் (குறளைச்
 70 க்குத்
 1க்கும,

உ.

தருவரத்துறை

திருநெல்வாரிலரத்துறை

என்று வழங்கும்

திருவரத்துறைப்புராண
 ம.

இஃது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சோதிடம்

காண்டி

பு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது
சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

சு. சி. திருமங்கலத்திற் பதிக்கப்பட்டது

1911ஆம் ஆண்டு 7ம்

56.
உருத்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வாயிலரத்துறை

திருநானசம்பந்தமூர்த்திகவாயிகள்

பண் பியங்கைக் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தையீசனெம்பெருமானேறமர்கடவுளென்றேத்திச் சி

ந்தைசெய்பவர்க்கல்லால்சென்றுகைகடுவதன்றற்

கந்தமாமலருந்திக்கடுமபுனனிவாமல்குகரைமே

லந்தண்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிசடம்மருளே.

(க)

சூரவார்சடைதன்மேலினம்பிறையணிந்தவெம்பெருமான் சீருஞ்செ

ல்வழுமேத்தாச்சித்தர்கடொழுச்செல்வதன்றால்

னாரிமாமலருந்திவருபுனனிவாமல்குகரைமே

லாருஞ்சோலைநெல்வா யிலரத்துறையடி கடம்மருளே. (உ)

பிணிகலந்தபுன்சடைமேற்பிறையணிசிவனென்ப்பேணிப் பணிகலந்
துசெய்யாதபாவிடொழுச்செல்வதன்றான் மணிகலந்துபொன்னுந்
திவருபுனனிவாமல்குகரைமே லணிகலந்தநெல்வா யிலரத்துறையடி
கடம்மருளே. (ங)

துன்னவாடையொன்றுதித்துயாவெண்ணீற்றினராவியுன்னிறைப
வர்க்குல்லாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றற்
பொன்னுமடமணியுந்திப்பொருபுனனிவாமல்குகரைமே
லுன்னமாருநெல்வா யிலரத்துறையடி கடம்மருளே. (ச) ட

வருகுரிஞ்சுவெங்காட்டிலாடியனிமலெனன்றுங்கி
யுருகிறைபவர்க்கல்லாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றான்
முருகுரிஞ்சுபூஞ்சோலைமாயம்மலர்சுமந்திழிநிவாவந்
தருகுரிஞ்சுநெல்வா யிலரத்துறையடி கடம்மருளே. (ரு)

உரவுநீர்ச்சடைக்கரந்தவொருவனென்றுள்குளிர்ந்தேத்திப்
பாவிநைபவர்க்கல்லாற்பரிந்துகைகூடுவதன்றற்
ஞ்ரவநியுஞ்சோலைக்குளிப்புனனிவாமல்குகரைமே
லரவமாருநெல்வா யிலரத்துறையடி கடம்மருளே. (ஈ) உ

திருநாவுக்கரசுகவாமிகள் தேவாரம். நீலமாமணிமிடற்று
நீறணிசிவனென்ப்பேனுஞ்

சீலமாந்தர் கட்கல்லாற்சென்றுகைகூடுவதன்றற்
கோலமாமலருந்திக்குளிப்புனனிவாமல்குகரைமே
லா னுஞ்சோலைநெல்வா யிலரத்துறையடி கடம்மருளே.

(எ) செழுந்தண்மால்வரைபெடுததெசருவலியிராவணனலற
வழுந்தலுன்றியவிரலான்போற்றியென்பார்க்கல்லதருளான்

கொழுங்கனிசமந்துந் திக் குளிர் புனனி யாமல்கு கரைமே
லழுந் துஞ்சோலைநெல்வாயிலரத் துறையடிகடம்மருளே.

(அ) துணங்குதூலயன் மா லுமிருவருநோக்கரியா னை
வணங்கிநைபவர்க்கல்லால்வந் துகைகூடுவதன்றான் மணங்கமழ்ந்
துபொன்னுந் திவருபுனனி யாமல்கு கரைமே
லணங்குஞ்சோலைநெல்வாயிலரத் துறையடிகடம்மருளே.

(சு) சாக்கியப்படுவாருஞ்சமணப்படுவார்களுமற்றம்
பாக்கியப்படகில்லாப்பாவி கடொழச்செல்வதன்றற்
பூக்கமழ்ந் துபொன்னுந் திப்பொருபுனனி யாமல்கு கரைமே
லார்க்குஞ்சோலைநெல்வாயிலரத் துறையடிகடம்மருளே
(க0) கறையினூர்பொழில்சூழ்ந்தகாழிபுண்ணாநை சம்பந்த
னறையுமபூம்புனல்பரந்தவரத் துறையடிகடம்மருளே
முறைமையாற்சொன்னபாடன் மொழியுமாந்தர்தம்வினை பேரய்
ப்

பறையுமையுறவில்லைப்பாட்டிவைபத் தும்வல்லார்க்கே.

(ஃக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுகவாயிகள்

திருவரத்துறை திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுளைச் சுகட லுள்ளெழுநஞ்சுண்ட

வுட லுள்ளையொப்பாரியலாதவெம்

மட லுள்ளையரத் துறைமேவிய

கடருளானை க்கண்டிர்நாந்தொழுவதே.

(ஃக)

கரும்பொப்பாணைக்கரும்பினிற்கட்டியை

நீரும்பொப்பாணை விண்ணோருமறிகிலா

திருநாவுக்கரசுகவாமிகள் தேவாரம்

௩

வரும்பொப்பாணையரத்துறைமேவிய

கரும்பொப்பாணைக்கண்டர்நாந்தொழுவதே.

(உ)

வரும்பொப்பாணையெல்லவுயிர்க்கும்மிறை

வேரும்பொணைவிண்ணோருமறிகிலா

வரும்பொணையரத்துறைமேவிய

வரும்பொணைக்கண்டர்நாந்தொழுவதே.

(ங)

பரப்பொப்பாணைப்பகலிருணன்னிலா

விரப்பொப்பாணையினமதிசூடிய

வரப்பொப்பாணையரத்துறைமேவிய

கரும்பொப்பாணைக்கண்டர்நாந்தொழுவதே.

(ச)

நெய்யொப்பாணைநெய்யிற்சுடர்தோல்வதேதார்

மெய்யொப்பாணைவிண்ணோருமறிகிலா

ரையொப்பாணையரத்துறைமேவிய

கையொப்பாணைக்கண்டர்நாந்தொழுவதே.

(ரு)

நிதியொப்பாணைநிதியிற்சுழுவனை

விதியொப்பாணைவிண்ணோருமறிகிலா

நிதியொப்பாணையரத்துறைமேவிய

கதியொப்பாணைக்கண்டர்நாந்தொழுவதே.

(சு)

புனலொப்பாணைப்பொருந்நலர்கம்மைமேய

மினொலாப்பாணைவிண்ணோருமநிகிலா

ரனொலாப்பாணையரத்துறைமேவிய

கனொலாப்பாணைக்கண்டிர்நாந்தொழுவதே.

(எ)

பொன்னொப்பாணைப்பொன்னிற்சுடர்போல்வதேதார்

மின்னொப்பாணைவிண்ணோருமநிகிலா

ரன்னொப்பாணையரத்துறைமேவிய

தன்னொப்பாணைக்கண்டிர்நாந்தொழுவதே.

(அ)

காழியாணைக்கனவிடையூருமெய்

வாழியாணைவல்லோருமென்றின்னவ

ராழியான்பிரமற்குமரத்துறை

யூழியாணைக்கண்டிர்நாந்தொழுவதே.

(க)

சு

சுந்தரமூர்த்திகவாமிகள்தேவாயம்.

கலையொப்பாணைக்கற்றார்க்கோரமுதிர்

மலையொப்பாணைமணிமுடியூன்றிய

வலையொப்பாணையரத்துறைமேவிய

நிலையொப்பாணைக்கண்டிர்நாந்தொழுவதே.

வதே.

(சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திகவாமிகள்

பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க ல்வாயகிலுங் கதிர் மாமணியுங்

நலந்துந் திவருநிலவின் கரை

மே,

னெல்வாய் லரத்து ஹைநீடு ஹையுந்நிலவென்மதிசூடியநின்ம
லனே,

நல்வாயில்செய்தார்நடந்தாருநித்தார்நரைத்தாரிறந்தாரே
ன்றுநானிலத்திற் சொல்லாய்க்கழிவன்றதறிந்தடிபேன்

றொடர்ந் தேனுய்யப்போவதொர்குழல்சொல்லே.

(க)

கழிமாமினகும் மிகுவன் மரமு
மிகவுந்திவருந்நிலவின்னகரை மே,

னெறிவார்குழலாரவர்காணநடஞ்செய்கெல்வாய் லரத்துஹை
நின்மலனே,

வறிதேநிலையாதவிம்மண்ணுலகின்னரானுவந்தித்த
னைநாநிலையேன்,

பொறிவாயிலிவையைந்நினையும்மவியப்பொருது
ன்னடியேபுகுஞ்சுழல்சொல்லே.

(உ)

புற்றாடரவமரைபார்த்துகந்தாய்புனிதாபொரு
வெவ்வகைடையூர்தியினு,

யெற்றேயொருகண்ணிலனின்னையல்லாநெல்வாயில
ரத்துஹைநின்மலனே,

மற்றேலெருபற்றிலனெம்பெருமான்வண்
டார்குழலாண்மங்கைபங்கினனே,

யற்றார்பிறவிக்கடனீந்தியேறி
யடியேனுய்யப்போவதொர்குழல்சொல்லே.

(ங)

கோடியர்கோங்கலர்வேங்கையலர்மிகவுந்திவருந்திவவின்ச
 ரைமே,
 னீயெர்சோலைநெல்வாயிலரத்துறைநின் பலனேநினைவார்மன
 த்தா,
 யோடுபுனற்கரைபாமிளமையுறங்கிவிழித்தாலொக்குழிப்பிற்
 வாடியிருந்துவருந்தல்செய்பாதடியேனுய்யப்போவதோர்
 சூழல்சொல்லே.

(ச)

உலவுமுலகிற்றிகைற்போழியவுயர்வோடிழியுரிவவின்சரைமே
 னிலவுமயிலாரவர்தாம்பயிலுநெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனே
 சுந்தர்முர்த்திசுவாடிகள்தேவாரம்.

ஞ

புலினைந்துமயங்கிபங்குழையப்பொருவேலோர்மன்றமர்தாந
 லீமலமலவந்துமயப்பெயர்வதன்முன்னடியே
 னுய்யப்போவதோர்சூழல்சொல்லே.

(சு) எல்லம்மிலவங்கமெழிற்சுனரமிகவுந்திவருந்திவவின்சரைமே
 னீமலமலப்பெயர்வதையிலன்னமலிநெலவாயிலரத்துறையொ
 ருநெல்,
 வாலூன்றவருந்தும்முடம்பிசுனைமசிழாதழகாவலந்தேனினியா,
 னுலனிழலிலமர்நதாயமராவடியேனுய்யப்போவதோர்சூழல்சொ
 ல்லே,

சிகரம்முசத்திற்றிநா ரகிலும்மிகவுந்திவருந்நிவவின் கரைமே
 னிகரின்மயில ரவர்தாம்பயிலுநெல்வா யிலரத் துறைநின்மலனே
 மகாக்குடை பாய்மணக்கோலமதேபிணக்கே காலமதாம்பிறவியிது
 தா, னகரமுதலினெழுந்தரின்றிபடிபேனுய்யப்போவ
 தெ ருழல்சொல்லே.

(எ)

திண்டேர்நெடுவீதியிலங்கை கயர்கோன் றிரடோ னிருபஃது
 நெ ரித்தருளி, நெண்டாநெடுவயல்சூழ்புறவினெல்வா
 யிலரத்துறை நின்மலனே,
 பண்டேமிகநான்செய்தபாக்கியத்தாற் பரஞ்சோதி
 நின்னாமம்பயிலப்பெற்றே,
 னண்டாவமரர்க்கமரர்பெருமா னடி
 பேனுய்யப்போவதொ ருழ ல்சொல்லே.

(அ)

மாணாவுநு
 வாகியொர்மண்ணா ந்தான்மலர்மேலயன்றேடியு வ்
 காண்ட ரியாய்,
 நீணீண்முடிவானவர்வந்திறைஞ் சுநெல்வாயிலரத்
 துறைநி ன்மலனே,
 வாணாநு தலார்வலைப்பட்டடியேன் பலவின்
 சனியீந்தது போலவதன்முன்,
 ஆணைபெண் ணமுருவாகிநின்று
 யடிபே பனுய்யப்போவதொருழல்சொல்லே.

(கூ)

நீருருடு நடுவயல்குழி .

புறவினெ ல் வா யி லரத் து றைநின்மலனைத்
தேருந் நெடுவீதிரன்மாடமலிதென் னுவலர்கோ
னடித்தொண்டுப ண்ணி,
யா ரூரணுரைத்தன நற்றமிழின்மிகுமாயொர்பத்திவைக
ற்றுவல்லார் ,
கா ரூர் க ளி வண் ட றையா னைமன் னாவரா கியொர்விண்
முழுதாள் பவதே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூநீ அருணகிரிநாதர்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திரு ப் புக ழ் .
திருவரத்துறை.

கறுவிமைக்கணிட்டினிதழைத்தியற்
கவிசொலிச்சிரித் - துறவாடி
களவுவித்தையிட்டுளமுருக்கமுற்
கருதிவைத்தவைப்-பவைசேரத்
தறுகணிற்பறித்திருகமுத்துறத்
தழுவினெக்குருக்-சூயிர்சோர

சயனமெததையிற்செயஸ்திக்குமித்
 தருணிகட்ககப்-படலாமோ
 பிறனியைத்தணித்தருளுநிட்களப்
 பிரமசிற்சுகக்-கடல்முழ்கும்
 பெருமுனித்திரட்டரவுசெப்பதிப்
 ப்ரபலகொச்சையிற்-சதுர்வேதச்
 சிறுவநிற்கருட்கவிநைநிததிலச்
 சிவிநையைக்கொடுத்-தருளீசன்
 செகதலத்தினிற்புகழ்படைத்தமெய்த்
 திருவரத்துறைப்பெருமானே

உ

திருமாந்துறை

ஆங்குடல்லளைந்துநீங்குபல்நெகிழ்ந்து
 ஆய்ஞ்சுதளர்சின்தை-தமோறி
 ஆர்ந்துளகடன்கள்வாங்கவுமறிந்து
 ஆண்டுபலசென்று-கிடையோடே
 ஊங்கிருமல்வந்துவீங்குகுடல்நொந்து
 வோய்ந்துணர்வழிந்து-வுயிர்போமுன்
 ஓங்குமயிவ்வந்துசேண்பெறஇசைந்து
 ஆன்றியபதங்கள்-தருவாயே
 வேங்கையுமுயர்ந்ததீம்புனமிருந்த
 திருப்புகழ்.

61

வேந்தியையினின்ப மணவாளர்

வேண்டுமவர்தங்கள் பூண்டபதமிஞ்ச
 வேண்டியபதங்கள் - புரிவோனே
 மாங்கனியுடை நதிதேங்கவயல்வந்து
 மாண்புநெல்விளைந்த வளநாடா
 மாந்தர்தவருட்பர்கோன்பரவிநின்ற
 மாந்துறையமர்ந்த - பெருமாளே

வாஸிசுண்டபுரத்தைத் துதித்து இத்தலத்தைத்
 துதித்த லால்

இப்புராணத்திற்குரிய திருமான் துறையையேயாம்.

இத்தலத்தை சிவசேஷத திரவிளக்கமுதலையவற்றில்
 திரு மாந்துறையென்றும் வழங்குகின்றது.

ஆக்சேடஸ் துதி.

ஐந்துளா னேந்துளா னேந்துளா னெனவைந்து
 வாயினு மறைந்தனன், வந்துளேன் வந்துளேன் வந்துளே
 னெனவைந் துஷ்வமாய்வந்தான், முத்தியேபூசனைக்குரியதே
 வனைமுனங்கா ண்பதெவ்வாறெனச், சிந்தையே புற்றன
 னெருவராயவர்வரச் சேடனுமணிசைப் படிந்தான்.

(க) திபாகமன்னனு மருணைதன்னுதனுஞ் சம்புத்
 தாகமுற்றதோ ரீசனும்வாயுவின் றலத்தனோன்றனு
 மேகமுற்றவராகபத்தவருடன் கூடியேயெழிலா
 யாகமுற்றொருவராயினாரத்துறை லிங்கமுர்த்தியுமே.

வால்மீகன் துதி.

வெள்ளைகொண்டிடும் கைலையும் வெண்மதியவனு

வெள்ளைகொண்டிடும் ரிஷபமும் வெள்ளுழைதானும்
 வெள்ளைகொண்டதில் வேட்டநீ விடுத்திலனாகி
 வெள்ளையாகிய வரற்றையும் விரும்வினாயரனே.

குருநமசிவாயரருளிய பரமரகசியமாவே.

திருவாத்துறையின் முத்தினுற்சமைத்த சிவிகையும்
 பந்த ருழெதிரே, வரவருள்கொடுத்துப்புகலி காவலர்க்கு
 வழங்கிய 'அ' முகவுரை.

வண்மையான்மறவே, னருமறைப்பெரியோர் மாதவமுனிவ
 ரடைந்திடந் தில்லையம்பதிவாழ், மருவரைக் கயிலைக் கழைவனே
 பொன்னம்பலவனே பரமராசியனே.

ஆதிசங்கராசாரிய சுவாமிகள் ஸ்லாக்ஷ

ஸீஸீவந வுஷ்மிரி பௌஷ்வந வாமெஸு-
 ஸ்லாக்ஷ தீரகவஸிஷ்ஷபாந நாதா-
 ஸீஸீவந ஶ்ரீமதமரூபநிபௌபௌய-
 தீஸு-பௌநிநாயகஹரஹரஶுரிதஜாலு॥

உ

முகவுரை.

அகண்டா கார நித்தவியா பக சச்சிதானந்த
 சொரூபரா சிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள்
 வழிபட்டுய்யும்பொருட்டுத் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருக்கும்

சிவஸ்தலங்களுள் நடுநாட்டின் கண் மிகமேன்மையுற்று
 விளங்குந்தலமா ம். இது நிவாரதிக்கரை யிலுள்ளது.
 திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் முதலிய மூவ ராலும்
 திருப்பதிகம் பாடப்பெற்றது. நெல்வாயில் ௮ ரத்துறை
 யென்றும், பிரமகைவர்த்தபுராணத்தில் தேவர்களு க்குச்
 சொன் ன சிவஸ்தோத்திரமகிமையில் பஞ்சபூதஸம்மீச்ர
 சிவஸ்தலமெ ன்றும், வடவாலசேஷத்திரமென்றும்,
 ஊழிகாசியென்றும், திரு வள்ளுவநாயனார் முதலியோர்களை
 பெற்ற கலைகளவதாரமாகிய ஆதியென்பவரது
 நீசத்துவத்தையொழித்து முத்தியளித்த கா ரணத்தால்
 முத்தி ஷேஷத்திரமென்றும் கூறுந் திருநாமங்கள்
 வாய்க்கப்பெற்றது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
 சுவாமிகள் அடியார் கள் திருக்கூட்டத்தோடு
 இவ்வரத்து றையை நோக்கித் தெரிசிக்கவருங்கால்
 வழிநடந்துவந்த சிரமத்தோடு மாறன்பாடியில் வந்தமர
 அதனைப்பொறுத திருவரத்து றையப்பர்
 நெல்வாயிலிலிருக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு "ஞானச
 ம்பந்தனம்பாலனைகின்றான்மான முத்தின் சிவிகை
 மணிக்குடைமான சின்னநம்பாற் கொண்
 டருங் கலைக்கோனவன்பாலனைந்து கொடுமென
 அருளிச்செய்து அவ்வாறே ஞானசம்பந்தருக்கும்
 புராணிகர் கருத்து.

நாம் மகிழ்ந்தளிக்குங்மவைகொள்ளலாகுங்
 கொண்டிய்த்தல்செ

யவாபென அனுக்கிரகித்துழுத்துப்பல்லக்கும் முத்துக்குடையும்
முத்துச்சின்னமும் கொடுக்கப்பெற்றது. ஆதித்துறை திருவார்
லந்துறை திருமான் றுறை திருஆடுதுறை திருவதிட்டத்துறை
திருக்கரத்துறை என்னும் ஆறுதுறைகளுந்
தெட்டார்த்திருத்தலா ல் சப்த துறைகளென வழங்கப்பெற்றது.
ஆதிசேடன் வால்மீகர் ஆதிசங்கராசாரியர் அருணகிரிநாதர்
முதலியோர் வணங் கித்துதித்து அபிஷ்டசித்திகளை
யடைந்தது. சேரசோழ பாண் டியர்களா ல்
சிவக்குறிதாபித்துப் பூசிக்கப்பெற்றது. விஸ்வாமி த்திராரும்
வதிட்டரும் தீர்த்தபுரீசர் முன்பாக வாதஞ்செய்து அனேக
அற்புதங்காட்டியது. ஆதிசேடன்பூசித்த காரணத்தா
ல் அரவத்துறை யெனவும் பெயர் வழங்குகின்றது.

சப்தரீஷிகளும், விஷ்ணுவும், சனிபகவானும்,
அங்கார கனும் பூசித்துமேன்மை யடைந்தது. இத்தகைய
அனேக ஐதீகங்களோடு விளங்கிய இந்தஸ்தலத்திற்கு சுமார்
400 பா ட ல்களுள்ள புராணத்தை திருத்தி
அச்சிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சிலர்
வற்புறுத்தியபடியால் ஸ்ரீ ஆனந்தநாயக சமேத
ஸ்ரீவரத்துறைநாதர் திருவருட்டுணைகொண்டு ஒருவாறு
பரிசோதித்து வி. அ. சுப்பராயதேசிகர் அவர்கள்
பொருளுதவி யால் அச்சிடப்பட்டது.
சிவபத்திமாந்கள் இப்புராண த்தையன்போடும் படித்தும்
திருவரத்துறைபைத் தெரிசித்து அபிமானித்தும்
போகமோகங்களை யெய்துமாறு திருவருளை
வழுத்துகின்றோம். சுபம்.

புராணிகர்கருத்து.

பெரிதுள தாகும் பெருகிய சூதர் பேசுதூற்
 றலங்களாம திலும், பெரிதுள தாகும் பேருளார்மூவர்
 பேர்சொலிப் பாடிய தீலங்கள், பெரிதுள தாகு
 நந்தியெம்பெருமான் பேசிடும் பெ ரிய நற்றலங்கள்,
 பெரிததி னுளதோ பேசவே வேறு பெரும்புவி
 யுலக மூவிடத்தும்.

(க) ௧0

சாற்றுக்கவி.

சூரியவம்சத் தோனூந் தொன்முசு சூந்தனென்பான்
 பாரியவாளுர் தன்னிற் றியாகரைப் பதிட்டை செய்தான்
 சூரியன் புதல்வ னாகுஞ் சக்ரீவ நாமத் தோன்றல் பேர்பெற
 விளக்கு வித்த வெழிலாடு துறை மற்றீதால். (௨)

ஆதலால் தலத்தின் மேன்மையாராலுஞ் சொல்லப்போமோ
 ஓதியமிருகம் புள்ளா லுண்டான தலங்க ளெல்லாம் தீதுகண்
 மிகவகற்றிப் பிறவியைத் தீர்க்குமென்றார் ஆதவன்
 மகன்றலத்தா லமைபலனறிவாராரே. (௩)

பதவிக்குப் போகத்தக்க பகர்நெறி வீதென்றீசு
 னுதவிய துறையில் வேழு முகந்தநற்புரிகளேழும்
 கதவுதலாகக் கொள்ள னைலையான்கருதித் தந்தா னிதுவென

வெண்ணிக் கொண்டேயீசர் தாளாய நன்றே. (சு)

இன்னதிக் கிச்சை கொண்டே யிருடிகனிவடம் வந்தார்
இன்னதிக் கிச்சைகொண் டேயிசைமணம் வராசன்
செய்தான் இன்னதி தன்னிலாடி லெழிற்கங்கை பலத்திரட்டி
இன்னதிக் கீடேயில்லை யெழிற்றறை துறையோரேழும்.
(ரு).

உ

உடையார்பாளய ஸமஸ்தான
லித்துவாணும்கம்பராமாயணப்பிரசங்கியுமாகிய
வீரசைவக் கனகசபைக் கவிராயரவர்கள்
இயற்றியது.

—————

சீரோங்கு தெய்வச் சிவகேசுத்திரமதனு
ளாரோங்கு நெல்வாயரத்துறைக்குப் பாரோங்க
மன்னுபுராணமதை மாணரங்காசாரியென்பா
ருன்னி யுரைத்தாருணர்ந்து.
சம்பந்தர் நன்முத்துத் தண்டிகையைப்பெற்றுவப்பா
னின்பம் பெருகு தமிழிபலி - னன்பாவால்
சீராரத்துறைசீர் செப்பினுனல்லரங்கா
சாரியவனன்பிற்றழைந்து.

அகவல்

கக

தஞ்சாவூர் கோட்டை மஹாவித்துவான் மக
ரா-மா-புரீ கணபதியாப்பிள்ளை யவர்கள். இயற்றியது.

எங்கு நிறைந்தசிவமின்னருளாற் பேருருவாத் தங்கு
மரத்துறைசீர் தாமிசைத்தான்-பொங்குதமிழ்
நல்லரங்காசாரியெனுநாமத்தேரான் சேர்திடத்தும்
வல்லோனும் வாயன்பின் வாய்ந்து.

சன்னாசுநல்லூர் வித்துவசுரோமணியாகிய
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மே. சண்முகப்படையாச்சியவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

வலஞ்சுழிவிநாயகக்கடவுளை வாழ்த்தி
சலஞ்சூழ்புவிபிற்சகலருமறிய
நிலந்த்னிற்பரமனீடித்துறையு
நிலமா மதனைநேர்ந்திடவெனக்குத்
தென்புனியனைத்துந்தெளிந்தநந்திச
முன்புளபுராணமொழிவழிகாட்டி
யின்பமாச்சொல்லெனவிறைஞ்சவான்மீக னன்புடனந்தியக
மகிழ்ந்துரைப்பா
னெல்லையிலீசனிருந்தலத்துயர்வை
நல்லதாச்சொல்வேனாநிறிந்தளவி
லம்புனியதனிலனந்தமாலயம்
பம்புறுமவற்றைப்பகருதற்கெனினே,நா
சொல்லுதற்கவற்றைச்சோருவன்சேடன் வல்லோயானும்வா
ரிதிப்புவிபிற்
துல்லியமாகச்சொல்லொணாதடியினும் வல்லுந

ரவகுத்தவழிமுறைப்படியே
 வேடலைவென்றவேடுவமுனிவரே
 சொல்லுவலொன்றுசுருதிநான்முறையின் நல்லதென்றெவரு
 ம்நயப்புறும்பெரிய பிரமகைவர்த்தப்பெருநூலதனுட்
 கூட அகவல்.

சுரர்தமக்குரைத்தசொல்சிவத்தோத்திரத்
 தறைவதுகேண்மதியறைவதுகேண்மதி
 யெல்லைதீர்புகழ்பெறுமிசைமுதுகுன்றஞ்
 சொல்லுமவ்வூர்க்குச்சத்ததென்மேற்கு
 நல்லதிருமுட்டநகர்க்குமேற்றிசை
 வல்லநல்வசிட்டர் வாழ்துறைக்கீழ்பாண்
 நல்லூர்வில்வநதிக்குநீர்தெற்கு
 நெல்வாயிலரத் துறைநீடுறுந்தலந்தான்
 சொல்வார்நிவாநதிசயம்பார்னடக்கிற்
 பல்லாண்டாகப்பாரினன்றுறுமே
 தெள்ளுவெள்ளாறுதீர்த்தமதாரு
 முன்னிவந்துறுநர்க்குறுகதியளிக்கு
 மறுகுதோலணிந்தவரத்துறைநாதரொ
 டறிவுருவாம்பிகையானந்தநாயகி
 பிரியமாயங்குப்பெயர்ந்திடாதுறைவ
 ருரியவத்தலந்தாணுணர்வுறப்பெரிதுந்
 திருநெறித்தமிழனுந்திருப்பெயர்புனைந்த
 வரியசெய்முவருமருளுதேவாரமும்
 பெற்றதாலதனைச்சொற்றிடற்கெளிதோ

வாதிசங்கரர்தானருந்துதிசெய்தார்
 காதலாற்றிருப்புகழ்கவிஞரேறுரைத்தார்
 செப்பினர்குருமசிவாயகுரவரும்
 ஒப்பில்வான்மிகியொளிர் தருமனந்தனுந்
 திருத்தமாப்பூசைசெய்துமங்குற்றார்
 பெருத்தநற்சேரசோழநற்பாண்டியர்
 பேருடனாலயப்பதிட்டையுஞ்செய்தார்
 சீர்பெறுந்தருமுரமடத்தோருஞ்
 செய்தனர்மடங்கள்சேராவடுதுறைச்
 செய்தவத்தோருஞ்செய்தனர்மடங்க
 ளிருக்குமேயிதற்குத்திருக்கிப்பேர்ப்பத்தே
 இத்துறைகிழக்கினேன்றவைம்முக்காற்
 சித்தியைப்பளிக்குந்திருக்கரந்துறையில்
 வித்தகவகத்தியர்விதிப்படிபூசை

அருவால்.

கூட

மெத்தவேசெய்துமேன்னைபாடிநீற்றார்
 செத்திராங்கதைநீண்டுச்சுதைவுறாமல்லை
 சத்தியாய்வளர்ந்ததுசாரந்தற்பேர
 யேங்கதின்மேற்கேயிசையுமைமுக்காற்
 றங்குவதரத்துறைத்தலந்தானுஞ்
 மரியெல்லவாயிலாத் துறையெண்ணார்
 பிரியமாம்புன்னார்ப்பேசியதினுளை
 இத்தலமதனி லிறந்தோர் பிறந்தோர்
 பத்தியின் வாசஞ் செய்துமேனார் பார்த்தோர் சத்தியம்
 பட்சி சதினிலங்கியாடிம்

.மெத்தவனு சாமுன் மேன்மைபெற் கேட்டோர் நித்திய
 மோக்க நிலையுறப் பெறுவார் நித்திலச் சிவிகை
 நிறைந்து பொற்கின்னம் தத்தையப் பெற்றார்
 ஞானசம்பந்த
 ரெழுவர் தாய்கலைமக விசைந்த னீமைபைப்
 பழுதிதனத் தொலைத்தார் பகர்கலியுநத்தேயன்ன
 மலர்ப் பொய்கை யவட்காயதுவே பின்னமுநில
 மலரெனும் பெய்கையில்
 வன்னமா மாயன் மகிழ்தவஞ்செய்தான்
 சொன்னநற்சேடனும் சொற்றவம்புரிந்தான்
 நன்னயமாக நற்சனிசேயும்
 . தந்நோய்நீரத்தவஞ்செய்திட்டார்
 இறந்தோர்முத்தி யெய்தப்பிதிர்க்குப்
 பிறந்துளதொன்று பெருவடவாலே
 மாற்றிதன்மேற்கே மலருமைமுக்காற்
 சொற்றனர்வசிட்டத் துறையெனமுன்னோர்
 திகழுதன்மேற்கிற்றிரண்டவைம்முக்கால்
 நிகழுநற்றலந்தானே ராடுதுறையுரம்
 செப்பினவதன்மேற் சேருமைமுக்காற்
 றப்பிலாமான்றுறை தானதுவாகும்
 இத்தலவடமே விசையுனாஃமுக்கால்
 ஆத்தலவிராகு வினாலந்துறையே
 இங்குதன்வடக்கே விசைந்தவைமுக்கால்.

தாய்

அகவல்.

தந்தையாதி எத்திதன்றுறையே நுத்தையையுநினு
மெழிலெழுநானிவர் குந்தாமரம்புதுசை
செய்துளரதனன் பெத்தவம்பெருமை
மிருத்துளவென்னுச் சத்தாநட்டராணத் துத்தகவிரித்தே
யிட்டினையொத்த தமிழ்மொழியதனி வித்தக
வாகவியம்பினனொருனி
வித்தியவாசநெல்வாயரத்துறை தாய் றுவைணவ
சமயத்தவனாப் பசர்வுறுபாரத்துவாச கோத்திர வற
ங்காசாரியபிதானப்
பெருந்தகையென்னும் பெருந்தவத்தேனோனே.
அகவல்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவரத்துறைப்புராணம்!

காப்பு.

திங்களங் குழவி நேருஞ் செவ்விய தந்தச் சோதி தங்குங்
கரத்தான் முன்னாட் சந்தன வச்சி றுத்தோன் புங்கவர்க் கபய
மீந்த புனிதவெண் ணீற்று மேனித் துங்கமா முகத்தோன்
பாதத் துணையடி தலைமேற் கொள்வாம்.

பாயிரம்.

விநாயக வணக்கம்.

பூமேவு திசைமுகனு நெடுமாலு மசபதியும் போற்று
கின்ற, ஏமேவு முதல்வனெனப் புகழ்பெறுவான் யாதுமெழு
துறுமுன் யாரும், பாமேவு சுருணைபொழி தருகவென
வண்டவருட் பான்மைநல்கு, மாமேவு மாமுகத்து
வலஞ்சுழிப்பேர் விநாயகனை வாழ்த்தி வாழ்வாம்.

(க)

சுபிரமணியவணக்கம்.

புயலேறும் புரந்தரன்றன் மருமகனென் றிடுங்காதல்
பொ ள்க்கிற்பக், குயிலேறு மொழிமகளை மணமேற்றிக்
களிசிறந்த குகப்பே ரெம்மான், வெயிலேறு மெயிலேறு
மரத்துறையில் மெய்யடியார் மிகவே வாழ்த்த, மயிலேறும்

பெருமானை யயிலே ந்தும் கோமானை வணங்கி வாழ்வாம்.
(உ) உ திருவரத்துறைப்புராணம்.

பரசுவவணக்கம்

சீர்த்திமிகு

மரத்துறையிற்றிருஞான சம்பந்தரசுவிகையோடு, மார்த்தவிய
றிருச்சின்னங் கொடுத்தருளு மண்ணடி யவர்தமக் குப்,
பூர்த்திமிகு மின்பளித்தபு பின்னுரப்பொன் னடி நிழலைப்
புரிந்த ளிச்சூந், தீர்த்தபுரி யீசர்திரு வ டி மரை
பு டி மலாபேற் சேர்த்து வாழ்வாம்.

ந

பராசத்தவணக்கம்.

வரத்துறையேன் டியபேர்ச்சு ண்டமிழஞ்
செந்திருவும் வாட்ப்ப னென்றுங், கரத்துறையேன்
லீக்கன்போற் சடைக்கணி த்தே டெண்ணெயெலாங் சளிப்பி
னிய, வரத்துறையின் சோதது றையுங் சருணைநாடகியாளா
மொப்பி லாத, வரத்துறையாழானந்த நாயகிதாண்
மலர்முடிமே ணின்துவாழ்வாம். (ச)

சண்டேசுர வணக்கம்.

சண்டியி சுரத்தலைவ ரீணைக்கண்டா லெனைக்கண்ட

தகைமையா மன்றி, யுண்டிகா மலர்யாவு முன்னையன்றி
யாக்குரிய வு ரைப்பா யென்று, சண்டிகாப்புடனேயுந்
தொடையன்முதற் றர ப்பெற்றேசன்னு ளின்ற, சண்டிகே
கவர்திருத் தாண்டரைச் சென்னிம்சை தரித்து வாழ்வாம்.
(நி)

சமயாசார்யணைக்கம்.

சாநினியி லுள் ளபல சிவலொடமைச்செருதிக் சண்டு
பாடிப, பூசனைசெய் தவரவரைப புசும்நேதகிப ஞ்ததெதிற
புகழே தந்த, வீசரெனுஞ் சம்பந்தா திருநாவுக கரசர்பிரா
னெழி லாளுரர், யோசனைகொள் மாணிகை வாசகரோ
டிவாதனை யுட த்தில் வைப்பாம்,
(சு)

பாயிர முற்றிறறு.

சிவம்பம்.

புராணவரலாறு.

சொல்லு நற்கவி சுருணமாச் சோர்வின்றித் தூய்தர மெல்லை
யிற்புகழெய்திடப் பாவல ரேத்த

வல்ல பைக்கருள மாமுகத் தவனடி வாழ்த்தித்
தொல்லை நாளுள வடமொழி தமிழினிற் சொல்கேன்.

(க) திரும டந்தைதன் காதலன் நிகழ்மல ருந்தி
மருவு நான்முகன் வாயுறை வாணியை வாழ்த்தித் தருவு
நேரிலா வீசையா னரத்துறை தனில்மே
விருஷ சம்பிடை யவனியிற் புராணம் திசைப்பேன்.

(உ)

செப்பு நற்றல மிருப்பிடந் தேர்ந்துற வெண்ணி
லொப்ப றுந்திரு முதுகுன்ற நிருதியென் றுரைப்ப மெம்பு
றுந்திரு முட்டமாம் பதிக்கது மேற்குத் துப்பு றுந்திரு
வதிட்டர்தந் துறைக்கெதிர் கிழக்கு. (ஈ)

வேறு.

எல்லையாம் வில்வ நதியெனு நல்லு ரிதற்குத்தென்
மேற் கென விசைப்பர், சொல்லிவா ழம்மை யழைத்திட வந்த
சுவேத திற் குத்தார். துலங்கு, நல்லவான் மீகர்
சேடனுஞ் சனியனாடொறு மிழைத்திடு பெருமை, நெல்லு
வாய்ந் துற்ற வரத்து றை மகிமை யாவரே நிகழ்த்திடற்
பாற்றே. (ச)

வேறு.

முன்னஞ் சொன்னது பிரமகை வர்த்தமென்
றுரை தரு முதுதூலி, னன்னர் தேவருக் குரைத்ததோ ரி
ச்சிவதோத் திர நயந்தன்னிற், பன்னு தூலினிற் பகர்ந்திடு

சரிதத்தைப் பலரறி தரும்வண்ண, மன்ன நற்கதை யாமென
நந்திவான் மீக ருக் கறைந்தாரால்.

(டு)

வேறு.

வேண்டி னுர்க்கதை வடமொழி வகையினால் • விரித்தார் மீண்டு
மிக்கதைத் தமிழினுற் குலோத்துங்க வேந்தன் ச
திருவரத்துறைப்புராணம்.

நாண்டு கோலினுற் பாடினன்னவைவச் சுகுணன் காண்டு
நாடெனு மரங்கவா சாரியாங் கவிஞன். (சு)

தழையும் வெண்ணிலாத் தரளவெண் குடைநிழற் றரணி வழியி
னால காண்டவன் குலோத்துங்க வள்ளல் விழைவு
கொண்டபின் னித்தல மகிமைபை விரித்தான் பழியி லாததோ
ரரத்துறைப் பதியின்சீர் பரவ. (எ) முன்ன னாகிய

முதலவ னாகிய முனிவோர்

பன்னு நாவினுக் கானவ னாகியும் பருந்தி

வன்னன் மேவிடு கயிலையாழ் நந்தியெம் வரதன்

சொன்ன வாறுதென் மொழியினுற் சொல்கெனச் சொற்பென

)

வேறு.

அவையடக்கம்.

மழைபொழி யமுத மியாவர் மந்திர மருவுற் றுறும்
விழைவொடு சேர்ப்ப தல்லால் விலக்குவ துண்டிடை மென்

கழைகவைக் கைக்கக் சற்றோர் கண்டுரை நூலி னுட்ப

கிழிவுள செலினு மிந்நூ லுபல்வல்லோ தோற்ப ரனே, (

1-1) வின்பெய் சருட னைக விழித்ததைக் காண்ட சேவல தின்

முற மாகச் சேருஞ் செயலிலாச் செயலைப் போலப்
 பன்னடமோர் பகர்ந்த தூலைப் பகுத்தறி யாத யானு மிண்டுரீர்
 புராணஞ் சொல்ல விதைந்தன னறிவி லேனை. (170) ஆர்மரை
 சேறும் றுலு மழகினர் பூவுற றுலும்

பார்பய நீரும் றுலும் பரிந்ததைக் கொள்வார் போலத் தேரிலா
 தடிபென் சொல்லுந் தெளிவிலா தெனினு மிந்நூல சீர்மிகச்
 செம்போர் யாருஞ் சிறப்பெனத் கொள்வ ரன்றே. (171)

வேறு.

சொல்லு மிக்கதை கருணம தலவெனத் துணைக்கா தொல்லை
 நீக்கினுஞ் செங்குறை மேவினு மிச்சொ லல்ல னீக்குறு
 மரததுறைச் சரிதமென் றாய்ந்தே பெல்லை பேர்களு மிக்கதை
 பேற்பரே யினிதின். (172)

வேறு.

கத்தவெண் ணிலவைப் பெற்ற சுருணப்பா லாழி தன்னை
 மத்தினு லுழக்கி வாணோர்க் கமுதருட் டிருமான் மான
 தலவிசேடம். (173)

நு

வித்தல மிசைத்து நந்தி யெவ்வகை வருணத் தோருஞ்
 சத்தியம் வீட ளித்தார் சகலமு முய்ய வென்றே.
 (174)

நுற்பயன்.

வேறு.

கண்ணுதலி னருளமைந்தோன் காசினியி
 லரத்துறையூர் கலந்து வாழ்வோ, வெண்ணுபாரத்வாச
 கோத்திரத்தான்காண் றீ ரா னிரங்கா சாரி, பண்ணுநமிழ்ப்
 புராணமிதைப் பரிவுடனே பகர்ந்துரைத்தோர் படித்தோர்

கேட்டோர், வண்ணமுடனெழு கிளைத்தோர் வாங்கினோர்
நீழி வாழ்க மாதோ. (கச)

புராணவரலாறுமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் உக.

தலவிசேடம்.

ஊர்நி லத்தினு மதிகமா மத்திய மருத

மைநா லததலத ததிதமா மாததுறைத் தலகதா

னோநி ல்த்தெய்வத் ததிதமா மாததுறை நாந

னோநி லத்தலை யனந்தன்செய் தலவிலை யங்கண்.

(க)

வேறு.

இத்தலப் பெருமை பெடுத்துமே யுரைந்தா ரெழினு
ளா வலுந் நம்பி, கித்தமாய்ச் செய்தார் சிறப்புட னடந்தா
ருடுத்

ந வர் சீவனை விடுத்தோர், சத்திய நிரைத்தார் சகலரும்
புதவி சாபுச்சியஞ் சர்ஸை மென்றார், மெத்தமே லுளதோ
வேறுள தலங்கள் மேவவுங் காணவு மிலையே

(உ)

சாதியிற் பிரமன் மணியினில் வயிரஞ் சாத்துறு
புஷ்பமேற் சாதி, நீதியி லரச னீரினெற் சுங்ை நீள்பு வி னைபு
மொப்பாந்,

காதுமொள் புனித சுங்கரன் கதைபாங் கடற்புவி
யதனிலை யுள் ள, மேதகு தலங்க ளனைத்தினு மதிகம்
விளம்புவார் திரு வரத் துறையே.

(ந.)

பிறப்பினால் மரண மாவதாற் சிந்தை பெறுதலாற்
 பார்ப்பதி னாலும், பிறப்பிலா ஞானப் பதவியை யடைவா
 ரெய்திடார் பிற
 கியிப் பாரிற், சிறப்பினா லுடைய புலவர்கள் சொல்லுஞ்
 சேர் தல் மைந்துமொன்றாகி, யெறிப்புறு கற்பின் மங்கைபர்
 போல

வெழினிறை வெய்துயிக் தலமே.

(ச) ~~க~~ திருவரத்துறைப்புராணம்.

பூத மைந்தினுக் கைம்பதி புகன்றது மறிந்தாய்
 பேத மன்றிவந் தவைந்துயிப் பேரும்பதி யடையு ம் ஏது
 வென்னென வத்தலக் கடையின்முன் னெழுத்தை யோதி
 யுற்றிடின றிருவரத் துறையென வுணர்வாய். (ந)

காளவத்திரி யருணையுந் திருவாணைக் காவற்
 ருன்பெ யர்த்திடுஞ் சிதம்பர தலமதுதரணி
 மீள விகலான் மேவிய மருததுவத் துறையே
 கோளி னீற்றினூர் மூன்றெழுத்தீற்றினிற் கொளுவாய்

(சு)

(இ-ள்) காளவத்திரி-என்பதில்-தி-அருணை

என்பதில்-ரு

திருவாணைக்காவல்--என்பதில்-வ்-சிதம்பரம்-என்பதில்

ர-திருவாரூருக்குச்சிறந்த

பெயராகிய-மருத்துவத்துறை-என்பதில்-த-து

றை-ஆகத்திருவரத்துறை எனவருதல் காண்க. (எ-ம)

நாற்றலத்தினில் நாலெழுத்தேயெடுத்

தீற்று நற்றல வீற்றினில் மூன்றெழுக்
தாற்ற வேயெடுத தாளுத லேனெனின
சாற்று மேழுதுறை தமயினமுன்னுனதால

(1)

வேறு

பிறக்கி னுந்தல மிறக்கி னும்விழி சிறக்கி னுயபெயா
நீள்க்கினும், பிறக்க வும்புவி யிலலை காண்பாம னடியில
வாய்வுபெறு புனிதரென், றறப்பெ ருமபலவு நாலு
ரைகருமுயிர போரு முன னெருவனஞ்செவி, திறத்த
ரததுறையெ னபபு கனறியில னெனெ மிலலையிது காணுமே

(2)

வேறு.

காது ரைத்திமின் கன்னன் மந்திரக கதியால
தித கற்றியே சீவனுஞ் சேர்த்தி மோககம
யாது மந்திரத் ததிகமா பரத்துறை யரனபோ
காது ரைத்திமின் கயிலைப யடைவதற் புதமோ

(3)

வந்து நோற்றுவான் மிகிய மாலயம் வதிந்தான்
சுருதை நன்குடைச் சேடனும் செய்தனன் தவஞ்சம
பந்த நாதன்பொற் சின்னமுஞ் சிவிகையும்

புதுடைததான்

எந்த மூவருஞ் சொல்லிய பாடலு மினிதே.

(40)

வேறு.

இதற்குரிய பெயர்சப்த சங்கையென்பா ரிவைதாமு

மென்னை பென்னின், மதித்திடுமு ரைநதொடுக்கங்
காணாழி காசி தீர்த்தவிசேடம்.

எ

தலம் கடவால் கேலுதாம், துதித்திருநீர்த்தபுரந்
திருநெல் வா மரத்துறைதான் னாயோர் சொன்ன,
விதித் துரைத்த வா ன் பீகர் வியந்தவிந்நா மங்களை யே
விரித்துச் சொல்வாம். (கக)

பேரொணிவா நதிபுரமே

பேசுமர வத்துறையே பெரியோர் சொன்ன, சீருளபே
ரிவைமயன்ப திசுந்நடுபே ரிவைதம்மைச் சேப்பு மன்பாற்,
காறலவும் புனைமெல்லாங் சண்டறிய நானு ரைத்தேன்
கருதும் வேத, நீருளந் தீர்த்தபுர நிருமலன்சீர் யா மெடுத்தே
நிசுழ்த்து வாரே. (கஉ)

வேறு.

பால காசியி னுயிரத் ததிகம்பார் விருத்தை
சால மற்றதி னுயிர மதிகமித் தலந்தான்
காஸ வுழியின் காசியா மரத்துறை கான்பா
யானு டன்வலஞ் சுழிக்கண பதியிங்கு மறிவாய்.

(கங)

தலவிசேடமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ஈச.

தீர்த்தவிசேடம்.

ஆறு மத்தி னுறும்காடி பவனிம்தில் தீர்த்தமாம்
பாறி லொன்று சேர்வதான சங்கையாதி நதிகளாம்
வீறுமாலின் பெய்யின் வேர்வை மேவுதீர்த்த நிதம்பூம்

கூறு மாலின் நேசகத்தி கொடுத்ததிந்த தீர்த்தமே.

(க)

வேறு.

ஆய்ந்ததோ ரேனக் சடவுளின் நதியிலேனகநா ள்
ருந்தவம் பூரிதே, தோய்ந்தினி திருந்த தன்மைபா லவர்பெய்
தூய்மை வைய யுராதா பென்பர், தீர்ந்திடப் பாவத்
தொடர்ச்சியைசெய்யுந் திருவுளத் திச்சையே டளிக்கும்,
வாய்ந்தவந் நதிநேர்வை யகத் திலேகூண் வானதிக் கண்ணுமவ்
வாழே.

(உ)

வேறு.

அன்னமல ரெனும்பொய்கை யமைந்துளதங் சதின்
பெருமை உறியோ னாதாள், சொன்னதுதேள் நீயெவர்ப்
பொய்கை யென ளுளதொன்று சொல்வத் தோன்று,
பின்னுளான் னிவாந்
தியா மிதன்பெருமை யாரேனும் பேசற் பாற்றோ, நன்னதியோ
கவேசமுறும் பன்னதியுங் சிறப்படைதல் நலமேயன்றோ. (ங)

அ

திருவரத்துறைப்புராணம்.

ஒவ்வொரு தலத்தி லொவ்வொரு வருகதே பொலவெ
ராந் வரமுநிலியல்பா, மிவ்வரத்
துறையி லினியமா றனக்கு மெழிலுள் வாதிசே டனுக்கு,
மெவவகை யருளு மிசைரலை மகடரு மேத்துவான் மீகநன்
முனிக்குங், கவ்வையை யொழித்துக் கரு த்தெலா மளிக்குங்
காதையைக் கழறுவ தரிதே.

(ஃ)

ஆதலா லிங்குப் பிறந்துளோ ரிறந்தோ ரபுகுடன்

வாசமே செய்தோர், தீதெலா மொழியத் தானமே செ
 செய்தோர் தீர்க்க மாய் மனதிலே நினைத்தோர், சாதியா வி
 திவை யுற்றவ ரெனினுஞ் சார்வகைப் பிறவியேழ் தனிலு,
 மாதியாம பரம னருளினான் மோக்க முடைவது திண்ணமென்
 நறநீ. (ரு)

எத்தலத் தேனு மிசைமறை யோருக் கெழிற்பக
 ரிகய மீந்தோர், மெத்தநல் லாடை மேவிடப் பூண்கள்
 மேன்மையா மீந்திடு பலன்கள், சுத்ததன் லெழுஞ்
 சுவர்ணபாத் திரமுஞ் சொற்பமா யாயினு மீண்டு, பத்தியாப்
 பிதிருக் களித்திடி னவை கட் காயிரத் திரட்டியாம் பலனே,
 (க)

அன்னசத் திர ங்க ளாலய மமைத்தோ
 ரமைவுறச்சிகரியும் புரிந்தோர், பின்னமில் லாம லேரியுங்
 கண்வாய் பிறழ்விலாக் கூ பஞ்சா வடியு, நன்னய வேத
 பாடசா லையுமே நாறுநீர்ப பந் தனற் பலன்கள், பன்னவே
 புரிந்தோ ருலகினி லடையும் பபன் களைப் பக, நவ தெவயே .
 (௭)

தீர்த்தவிசேட முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் சுச

மூர்த்திவிசேடம்.

முடி யார் மா ரெழுங்கடவுள
 முன்குடி னைச சென்னிவைத்

தோன் முதல்வ னானான், றெடியரவங் கைபுடையான்
 றென் டனுக்குப் பணிவுடையான் றாயோர் யார்க்கு, செயு
 துடைத்துச் சீரளிப்பான் பல்லுயிரைப் புரந்தளிக், குஞ்சுவனை
 யானான், றெடியணியு முனமகேள்வ னைத்துறையெம்பெருமா
 ன்சீரே சொ ல்வார் யாரே.

(க) நாட்டுப்படலம்.

கூ

காலனைமுன் னுதைத்தொழித்தான்காமனையுஞ் சுட்ட
 ழித் தான் கருதுந் தக்கன், சிலநெடு மகமொழித்தான்
 றகர்முகத்தை யுங்கொடுத்தான் சிறந்தவாழிச், சாலவரு
 மாலமுண்டான் சலசமுதற் பல்லுயிர்க்குந் தந்தை யானான்,
 பாலரெனு ம் பன்றித் தைக் காத்தளித்தான் சிவனைபல்லாற்
 பரமன் யாரே.

(2)

வேறு.

ஆளவிலா தவனா யாதியா ய்நாதி யாகியே
 யகிலமுமவனாய், வினைவதற் குரிய வினைப் பாய் நெல்லாங்
 கெடுத்தலும் விடுத்தலு மவனாய், களைகளை பயிர் போ
 லுயிர்களைக் காக்குங் கருணையங்
 கடலென நிறைந்த, வுளபு வனங்க ளனை த்தையுங் கடந்த
 வொ

ருவனை யுரைக்குமா றெவனை.

(ங)

வேறு.

யாக மன்னனு மருணைதன் னுதனுஞ் சம்புப்
 பாக முற்றதோ ரீசனும் வாயுயின் பதியு
 மேக முற்றவா காயத் தினிறையு மொன்றாகி

யோக முற்றிடி னரத்துறைப்
பெருமையாருரைப்பார்.()

வேறு.

ஐந்துமைந்து மைந்து நான்கு மதிகமான வீசனீ
யைந்துநீக்கு மைம்முகத்தா னைந்துமூர்த்தி யாகையா
னைந்துசென்னி யானைழக்க வைந்துகாட்டி யொன்றதா
பைந்தமர்ந்த மூர்த்தியா னரத்துறையி னாதனே.

(ரு)

மூர்த்திவிசேட முற்றிற்று

ஆக செய்யுள் சக.

நாட்டுப்படலம்.

செய்தவ மனமுஞ் சிவன்றனைப் பேணுஞ் சிந்தையுஞ்
செல் லமுஞ் சிறப்பா, மெய்யுள வுரையு மிடியுளார் தமக்கு
மேம்பட வளித்தலு மல்லால், நெய்தலுங் கமல மலருமே
நிறைந்து னெழு ந்கிடு வயலெலா மள்ளர், கொய்திடுஞ் சாலி
யோங்குறுஞ் சோழ

நாட்டின்சீர் கூறவும் படுமோ.

(க)

* தியாகம் என்பது தலைக்குறையாய் நிற்கின்றது.

2

க0

திருவரத்துறைப்புராணம்.

வேறு.

கலைமக னொருவெனக் கலந்த விண்ணிடை
நிலைமைகொண் மாமுகில் படர்ந்து நீள்கட
லலைகளை மேய்ந்துய ரரியி னாகமாய்
மலையினிற் சூல்கொடு மருவி யுற்றதே.

(2)

வேறு.

அரத்துறைப் பதியரன் மழுவென மின்னி யன்னான் திரத்தி
னாறும் போதணி சிலம்பெனச் சிலம்பிப் பெருத்த வன்றரு
கொடையெனப் பேருல கிடையே வருத்த நீங்கிடப் பெய்திடும்
வளம்பெற மழையே.

(ங)

வேறு.

ஆறுநன் னதிசு ளங்க ளழகிய வோடை யெங்கும் பேறுபள்
ளங்கண் மூடப் பெருவெள்ளங் கொள்ளா தாகிச் சேறுள
கழனி சேர்ந்து செழும்புன லாற்றி னூடே காறிகழ்க் கடலைக்
காணக் கன்கைபோ லேகு மன்றே.

(ச) காணக மயில்க

ளாடுங் காவிவில் கமலம் பூக்குந்
தேனுள வல்லி பூக்குந் தெரிந்ததி னன்ப் ரன்றி
மேனறு நறவ மாந்தி மிகுசுரம் ன்ரிமிறு பாடுங்
காணக மலர்க ளாலே கமழ்தலைக் கவிக்கு மன்றே.

(ரு) தருசனி முதிர்ந்து பாயுந் தக்கநற் றேனும் பூவின்
பெருமணங் கமழுந் தேனும் பேருள கொம்பின் றேனுஞ்
சுரமதிற் படர்ந்தே யாறாய்ச் சொன்மடை களையு டைத்து
நிரவ்யே பாயு நன்செய் நீள்பைங்குழ் தனைவ ளார்க்கும்.

(சு) பேடையோ டோதி மங்கள் பேர்ந்திடாக் கழனி தன்னில்
மெடெலாஞ் சங்கி னங்கள் மிளிர்ரொளி தரள மீனும் வாழலா

வானே தாவி வளர்தருந் தேங்கிற் பாய்ந்திங்

கீடிலா தடித்த லாலே யீண்டி ள நீரு திர்க்கும்.

(எ)

தேங்கொடு கழுகு வாழை தேற்றமா பலவோ கொய்பா
வோங்கிடுங் கழைந் ரத்த முயர்ந்திடு பொழில் க ளெல்லாம்
பாங்குள விண்ணு டெய்திப் பண்ணவர் யாரு முண்ண
வாங்கவை கொடுப்பக் கண்ட வைந்தரு நா னு மன் ற.

(அ)

செப்பிய செய்யிற் பையப் பவிரடுஞ் சேடி மாரின்
தப்பிலாக் கமலக் கண்கள் சலத்தினிற் றோன்றலாலே
யொப்பிலாக் கஞ்ச மென்றே யுளர்தரும் வண்டி னங்கள்
அப்புள கழனி தோறு மலைந்தலைத் தயரு மம்மா.

(க) நாட்டுப்படலம்.

கக

ஏறுகட் டேரு ழற்கே யெழிலுள நீர்க்கால் பாய்ச்சிச்
சேறுசெய் குருந் தெய்வந் தொழுதுநற் செந்நெல் வீசி
நாறுசெய் குரு நாற்றை நடவுசெய் குருந் பின்பு மாறுசெய்
களைகட் டோம்பி வளம்படுப் பார்க ளானார். (க0) களைகடிந்

தொறுங்கு கின்ற கடைசியர் முகத்தைக் கண்டு வளைதரு
மரைக ளெல்லா மதியென நாணி வாடு
நளிர்நருங் குவளை யெல்லா நல்விழி கண்டு நா னும்
வளையெலாங் களத்தைக் கண்டு வளையினிற் புதுந் து
மல்கும். (க1) பழியுள கள்ளை மாந்திப் பணி செய்து கடைசி
மாதர் மொழிதடு மாறி வேர்வை ஈடத்தொடு முறுவ றோன்ற
விழிசிவப் பேறக் கூந்தல் மென்றுநில் விள்ளஞ் சோர

வொழிதவத் தோர்கள் போல வுடலை. மறந்து ளாரே.

(கஉ) அரும்பவி முநங்கன் வானி யாற்றில ராநித் தத்தந்
திரம்புகழ் கொழுந ரோடுஞ் செவ்விதற் புணர்ச்சி யுற்று
விரும்பினார் கருப்பம் போல வெளியுளா ராருங் காண
நிரம்பின மணிச்சூல் முற்றி நிலத்துறை சாவி பெல்லாம்.

(கங) ஒத்தநற் சாவி தானு முயர்கதிற்க் காடு சாய
பித்தனார் போலே தாமும் பெரும்படி யளக்க வுன்னி
வித்தெலா முதிரக் கண்டோர் விரயிமுன் னதனைப் பற்றிச்
சத்துவம் விடாத றுத்துச் சாலநற் பேர்வைப் பாரால்.

(கச) கற்றைவை களைந்தெ ட்த்துக் காற்றினாற் றூற்றி நெல்லைக்

கொற்றவர்க் காறி லொன்று கொடுத்துப்பின் கொள்ள
வந்தோர் மற்றைய பேருக் கீந்தும் வரன்முறை யாகப் பின்னர்
வெற்றியாய்ச் சகடத் தேற்றி வீதிய்த்து விருந்தோ டுண்பார்.

() கார்பய நெள்ளு சாமை கடலைகோ தும்பை மல்லிசீருறு
துவரை யோடு சிறந்ததோர் மொச்சை பச்சை நேருநற் பனினோ
டின்ன புன்செயி னேர்ந்த வெல்லாஞ் சேருபல் பண்டி யேற்றிச்
செழுநிலங் கிழியச் சேர்ப்பார். (கசு) துறவினர் தாசர் நேசர்

தொண்டினோர் புசிக்க நல்லுண் டுறவினி தளித்தே யேற்குர்
தினர்க டமக்கு மீந்து முறைவிடம் பிறிது நல்கி யுயர்தவஞ்
செய்தே யோயாப் பிறழியை யொடுங்க நீக்கிப் பெருங்கதி

யுய்ப்பார் யாரும். (கஎ) கஉ

திருவரத்துறைப்புராணம்.

நிச்சலு மீச னன்பர் நெறியுளார் வரவைக் கண்டால்

குச்சியில் குருகு பாலர் குடித்தெய்வங் காணல் போல
வச்சமுங் கொண்டு கூசி யடிபணித் தினிதா யேத்தி
யிச்சையா யொழுதி யுள்ள குறிப்பறிந் தேவல் செய்வார்.
(கஅ) நிறைதரு கனிதேன் பாலும் விழைவொடு நெய்யின்
வெள்ள

முறையுள வென்னி பொன்போ லுற்றிடு மடிசி றன்னைக்
குறையிலா தனித்துப் பின்பு கோருத லெல்லாக் தந்து
மறையுளார் தவத்தோ ர் யோதி மல மடி பணிவர் கண்டாய்
(கக) பின்னுமந் நாட்டிற் சாலை பேருள மடமுஞ் சத்ரம்
வன்னமாங் கோவிற் கூவல் வளரறச் சாலை மற்றுஞ்
சொன்னநீர்ப் பந்த லன்றிச் சோர்விலாப் பயிற்சி வித்தை
நன்னய மாகச் செய்வார் நாடொறு நாட்டா ரெல்லாம்.
(க௦)

நாட்பேபடல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் சுசு.

நகரப்படலம்.

நீலம்புகழு மரத்துறையி னிவாநதியின் வட்டா லி
னிலவு கொன்றைச், சலம்பரவுஞ் சடைமுடியான் தீர்த்தயூர்
சருக்கரு காய்த் தனித்து வாழு, நலம்புரியுந் திரிபுரசுந்
தரியாகு நாயகி யின் ற்ருளு நால்வாய், வலம்புரிப்பேர்
விநாயகன்றன் மலாப தத்தைத் துதிசெய்து வணங்கு
வோமே.
(க)

வேறு.

சீரியர் கூறுஞ் சிறந்ததீஞ் சொல்லின் நெளிவெலார்

திரண்டசே விடையா, னூரிய கவியா எனரழ் குரைத்தாங்
கருந்தவ ரதி சய மடைந்தார், தேரிலா தடியேன்
நெரிந்தமட் டுரைத்தேன் றிருவரத் துறைநக ரெழிலாக், கூரிய
தனைத்துங் குடியுளார் வகை யுங் கூறுவேன் குவலயத்
தவர்க்கே. (உ-)

பூமகள் முகமோ திலதமோ நிறைந்து புகழுறுங் கமலமா
ம் விழியோ, மாமுலை யணியு மாரமோ மணிகொண் மலையோ
வள் னையின் குழையோ, வாழறச் சென்னி யணிகொலோ
வு யிரினாகு மோவென வெம்மால், சேமமிக் குயர்ந்த நகரினுந்
குவமை செ ப புறப் பாலதோ வம்மா.

(ந) நகரப்படலம்.

கந

மஞ்சுறு மாட மாளிகை நகரின் முடியதோ வானவர் நகரோ
விஞ்சையர் நகரோ வதற்குமேற்படியோ விண்ணவர்க் கேறவே
ணியதோ, கஞ்சமா மலரா னந்நகரனைத்துங் கைபுனைந் தியற்றி
க்கண் டதுவோ, வெஞ்சொலான் முடியப் பாலதோ
னிசைப்பவஞ் சுவனேல்,

நாவி ராயிர

(ச)

வேறு.

பார்தள் யாகத்திற் பரிஸ்ரமம் பதத்திடு வாஸ்தோ
தேர்ந்த சிப்பிய ரைவரற் நெரிந்துரை வாஸ்தோ
வார்ந்த பானுவின் வாஸ்துவோ வளர்மதி வாஸ்தோ
வேந்து குண்டல வாஸ்துவோ விரங்கர் வாஸ்தே.

(ரு)

கோண லானதிங் குறைவிலாக் கரும்பன்றி யிலேயாம்
பாண மானதிற் கொலையிலை பாவைக ணல்லால்
மாணு ருமது வுண்பவர் வண்டலா லுளதோ
காணத் தாழ்வுக தலியலாற் கழறவும் படுமோ,

(சு)

வேறு.

பூமகள் வீதி யு ஁ந்தவன். பேரான் புரந்தரன்
றருவென விவார், நாமகன் குடிக ணுவுவிட் டொழியா
ணன்மக விலாவக மறியார், மாமக னொங்கு மாடிவிட் டிழியான்
மனுமுறை பிறழ்ந் திடார் மாந்தர், மீமக ளனையா மின்னா
துமே வினவால்.

வேறு.

ருருவம் வேறுபா டிலா

(எ)

வாழைமூ கொடுதேங்கு வளருருகு கிற்பலரை
வாவெனக் கொடிய னைக்கும், தாழைமல ரணிகணிகை
தாளமொடு நிர்த்த னைத் தாம்புரிவர் பரத மென்றே, ஏழுகர
முங்கொண்டு குயில்கி ள்ளே நானியிட வெவ்விடையர் பாடு
மதனை, வேழமுக னும்வ ந்து வேடிக்கை பார்க்கவே வீதியிடை
மேவி னனரோ. (அ)

வேறு

உதிக்குமுன் றுனஞ் செய்வா ருபர்சந்தி யோமத்
தோடு

வீதிப்படி கருமஞ் செய்வார் விட்டிடார் விரத நோன்பு

கதிக்குள பிதிர்மசுங்கள் காண்டெய்வ மதிதி பூசை
பிதப்படி. செய்வார் சொன்னே னீக்கிடா ரீகை தன்னை.

(கூ)

இலக்கணங் கணித நூற்க ளெழுத்துள விலக்க
ணந்தான்

தூலக்குறுஞ் சோதி டந்தான் றெல்பல தூல்கள்
விஞ்சை கசு திருவரத்துறைப்புராணம்.

விலக்குறு தருக்கம் சாஸ்திரம் விதிப்படி மதனூ
லெல்லாந்

தூலக்குறப் பார்ப்பார் கற்பார் தோற்றமா ரறிவின்
மிக்கார்

வேறு.

மந்திரி பவுரோன் சேனை மகிபதி மனுநா லுள்ளான்
தந்திரி வணிகஞ் செய்வான் றரல்கொளல் தனத்தின் மிக்கான்
சுந்தர வழுவோ ரெல்லாம் தூப்பயிர் சுகமாய்ச் செய்வார்
விந்தைசேர் குடிகள் செய்கை விளம்பிடப் பால தன்றே.

(கக)

வேறு.

மற்றுள வருணர் யாரு மரபுள மனுநாற் கொள்வார்
கற்றறி வுடையார் திங்க டருமழை கதிக்க வுள்ளா
ருற்றதின் பெருமைசொல்ல வுயர்குண மெவர்க்கு முண்டோ
வுற்றறி யு ங் கால்வாய்மைபெ பாறைபெண்ண
முண்மையுள்ளார்.(கஉ)

நகரப்படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் எஅ.

நிவாநதிப்படலம்.

நாடுநன் எனகா நன்புக மு ரைத்தாய் நதியினற்
புகழையு நவில்வாய், நீடுவா ணந்தி நீயரு ளென்ன
நிறைந்தவான் மீகனை

நோக்கி, வீடுதான் வேண்டி வெகுதவ மிழைப்போர்
விரும்பியிந் நதியிலோர் தரந்தான், ஆடுவா னாகி னுன்குளா
ரெவரு மவலமாம் பிறவிநோய் நாடார்.

(க)

தீதிலா மொழியான் நிருவருள் புரிவான் நேவனா
யவனிவா ழுந் திருப்ப, னேததற் குவமை பெய்திய வாறு
மிந்நதிப் பெரு மையு மெழிலுங், கோதிலா தெனக்குக் கூறுநீ
பென்றான் குறை விலா விடைகளிந் துரைத்தான், நீதெலாம்
விட்டுத் திரிகுண மொன்றாய்த் தெளிந்தவ ருரைத்தன ரீதே.

(உ)

காண்டிமுன் சதுர்யு கத்தினிற் கற்றோ னருந்தவன்
மதங்க னுந் கனவான், வேண்டுநன் புதல்வி யிருவரு மலர்மேல்
விளங்கி னைக் கொத்தவ ரவரும், பூண்ட நற் பதத்தைப்
புகழுடன் றுதி த்துப் போற்றினுந் வராகனைப் புவிமேல்,
வேண்டி-னுந் கணவ னீபெனக் கென்றார் விண்மெய் விழைவுற
விதித்தான். (ங) நிவாநதிப்படலம்.

கடு

அண்டு டாண யோனி யதிலுறை யாம லழகிய
நதியதாய் வருவாய், நன்றுநன் னதியா யிருவரும் வருவோ
நன்மண மடை தலைச் செய்வாய், விண்டுநன் னதியின்

வெகுபலன் றருவாய் வேட்டமுற் றவாவர் தமக்குத்,
தண்டுழாய் மார்பா தாவெனக் கேட்டார் தந்தனன் றா
ணியை யளந்தோன். (ச)

அந்தமார் தேக மக்கினிவிடுத்தா னக்கணஞ் சேரநா
டடை ந்தார், முந்தவே யிருக்குங் கவுதமன்
சிகரி முதுளவயோத்தியின் னகரஞ், சிந்தையா மதிலே
சேர்ந்துள தவத்தோ ரெவரினுஞ் சீரழ கமைந்தான்,
கந்துகஸ் தனத்தாள் கௌதமன் கையில் கமண்டல
சலத்தினி லெழுந்தாள். (ரு)

மந்திரத் தவன்கைக் கமண்டலஞ் சேர்ந்த மங்கையும்
வரா கனை பெண்ணி, யந்தரத் தோரு மதிசய மடைய வழகிய
நதிவடி வமைந்தாள், சிந்தையின் படியே வளர்ந்தயல் பரவி
செழுமலை யிடமெலா நிறைந்து, வுந்திவந் தன்னை
யுலகினோர்க் கமைய வேர்நொடிப் பொழுதில்வந் துற்றாள்.
வேறு.

(சு)
அலைதொடி கரமணி யழகிய மணிநகை யமலையொ
டழகு டையாள், வலையிலை துகிலுரை கடிகொடி துணுகிடை
விழியிரு புடைகவர்வாள், வலையெனவழி தடவிரை வளைகுழ
லினள்வரி விழிகயல் வருநகையாள், கலைகரி தனமுள்ளகடது
னு ளுறைபவளே.

வடவிலை கடலி

(எ)

விரைபடு மகிழ்முதல் சுந்தனம் விரிமா முதலிய
மிக்கிடவோ யரைபட வரை பொடு முதுகினை யரைபட

வெரடிபட கடி.

தடிழாக், குரைபட விரைவினில் துயிர்சிற் குடியரை குறைவிடா
தடியோடே, கரைபட வெறிவதும் வருவதுங் கழறிடில் கடுவி
சை யொடுவருமே.

(அ)

வேறு.

ஆடுமார்தரி னணியினை யலைத்துக்கொ ட்வர்த
நாடுசேலையை யீர்த்துமே நதியது வேகத்

தோடு வந்திடுஞ் சிறப்பினை
பீடி தந்தலை யென்றிசைத்

யுலகுளோ ரெவரு
தேத்தலற் புதமோ.

(க)

வேறு.

ஆன வேந்த ரமர்ந்த மனுநெறி
தானி றைந்த தரும்புகழென்னவே

குக

நிருவரத்துறைப்புராணம்.

ஞான முன்னிய நான்மறை யாளர்கைத்
தான மென்னத் தழைந்தது நீத்தமே.

(க0)

கொலையு லாவங் கரிகள் கொடுவிலங்
கலையு மான்முத லனைத்தையு மீர்த்துமே
மலையின் மேலுள மற்றவு மண்டலால்
விலையின் மாதரை பொக்குமவ் வெள்ளமே.

(கக)

வேறு.

நன்செயைப் புன்செயாக் கிநற்றிட ரான மேட்டைத்
தன்செய லகழி யாக்கித் தனித்ததைத் தோட்ட மாக்கி
விஞ்சையால் வித்தை கற்றோர் வேடிக்கை விதமாக் காட்டி-
யஞ்சன வண்ண நென்ன வவனியோர்க் கமைந்த தன்றே
(௧௨)

இப்படி உறைந்த தீர்த்த மினிதுடன் பெருகக்கண்ட தப்பிலா
முனிய ரெல்லாந் தாஞ்சிரஸ் நானஞ்செய்தா ரொப்பிலாத்
தேவர் சூழ்ந்தா ருமையர னங்கு வந்தான் மைப்படி நதியி
னாளு மனத்தினுற் றியானஞ் செய்தான். (௧௩) கர்த்தனரு
னவட்குச் சொல்வான் கனக்குழ லரிவைமாதே நித்திய
பதமும் பெற்றாய் நீயெர் வராகன்றன்னை
யுற்றனை புருஷனாக வுணக்கொரு குறையுண் டாமோ முத்தியா
முனது தோய மூழ்கினோர்க் கென்பால்வீடே. (௧௪)
ஆன்னையே யழகாச் சென்றே யலைகடல் புக்குநீயுந் துன்னுதி
வராகன் றன்பாற் றோகைமா மயிலேயென்று சொன்னதோர்
வரத்தாற் கங்கை சூழ்ந்தவர் சுருண மாக மன்னிய புனரோய்
வார்தா மாற்றுவார் பிறவியூசல். (௧௫)

வேறு.

இன்னதி யோர நின்றே பெவர்தவ முஞற்றி னாலு முன்னிய
பலன்க ளெல்லா முற்றுகை சரத மென்றார் நண்ணின ரன்று
தொட்டு நன்முனி நதியின் பக்க மின்னிடை பாகத் தோனை
மேன்மையாய்ப் பூசை செய்தார். ()

வேறு.

காண்டியிந் நதிபால் கையிலையி னுறைபூர்
கண்டவர்க்கெளிதி னின்முத்தி, பூண்டநற் றிருவைப்

புனைந்துளான் றலமோ புகழுள் வேழதாம் புவிபில்,
வேண்டினோர் தவத்தை விரும்பினோர்க் கெல்லாம்
வினைத்தொடரறுமெனவுரைத்தே, யாண்டவின் னதி யிற்
கணமந்ததை யுரைப்பே னர்வமிக் குற்றநீ யறியே. (௧௭)

நிவாநதிப்படலம்.

௧௭

இத்தலத் தருகி லிந்ததி யுற்றா ளிவடுகினை
கீர்ஷ்ணையென்

பவநாங், கர்த்தன் ற னுதரயால் வரநதி யாகிக் கடுகிவந்
திவரு

டன் கலந்தான், கொத்துளான் பெரியான் கோதைபின்
சின்

னா கூறுநற் பெயரெவை பென்னில், நித்திய சுவேதை
நிவா

நதி வெள்ளா றெனு மிதி தானமா நிகழும்.

(௧௮)

விட்டுடன் போன விழைவுள துணைவி கிட்டிவந்
திவருடன்

மேவப், பட்டிசை நிறியப் பெருத்தநல் லுயரம் பாரினில்
சிகரி

போலாக்கந், தொட்டதாற் றுணைவி தானுமல் வாராய்த்
தாரி

தமா பேகினா ி தொடர்ந்து, கட்டதா யிங்கு காமனை
யெரித்த

கடவுளைக் கௌரிபைத் தொழுதான்.

(கக)

மலைமகள் மகிழ்ந்து மகிணன்முன் வந்து மாநதி
மங்கையைப்

பார்த்தா, ள்லையு வந் தடிமேல் சரணமுஞ் செய்தா
ளவளுநீ

வாநதி பென்றான், கலைஞரு மதுவே வ பேரெனக்
கொண்டார்

கனங்குழை நதியடி ஷெழுந்தாள், தலைமக னோடு தையலைத்
துதி

த்தா டன் மையைத் தரணிபாற் கேளே.

(உ௦)

சோதியு நீயே சொற்குண நீயே சுயம்புநீ சொருபியு நீயே
நீதியு நீயே நீதிஞா னமுநீ நேர்பர ஞானமு நீயே
யாதியு நீயே யநாதியு நீயே யகண்டபூ ரணமதா யமைந்தா
யாதினை யிசைப்பே னறிவிலாத் தமிழே னடிமலர்ப்
பெருமை

யா னறியேன்) , (உக)

வேறு.

சுந்தரியே துரந்தரியே சுகமளிக்குங் கருணைமிகு
சோதி நீயே, யந்தரிபே பெனைக்காக்கு மழகுதிரு வடிபணிய
வறியேன் றுமே, யுந்தாமா பெனைபமைந்தா யுத்தமி யே
யுனக்காரொப்

பார்கண் டாயே, வந்தனையே பெனைக்காக வாமரிப்பார்
வே

றெவரே வழங்கற் பா லார் .

வேறு.

(உஉ) நிததியா நந்தி நிர்மல சொருபி நீல கிரகங்கி நீயே
மெத்தறி வேரார் சித்தமிசை மேன்மேலு முற்றவனும்
விமலைநீயே

சித்கூர் தொழு மடிதம்மைச் சிறப்பாக யான்பணிந்தே
சென்மம் விட்டேன், கற்றவர்கள் மிக்கபுகழ் ழானந்த
நாயகியே காத்தி

டாயே.

(உங)

ந.

கஅ திருவரத்துறைப்புராணம்.

வேறு.

அந்தமாய் துதித்தே யம்பா னடிமலர் வணங்கும் போது
சந்தரன் றாதனா சுயம்புவை நதியுங் கண்டா
டந்தனன் சென்னி தாட்டுக் தவப்பலன் கண்டே னென்று
பந்தமாய்ப் பரமன் றன்னைப் பார்த்திவை துதிக்க லுற்றான்.

(சங்கரா சிவனே சம்புசதாசிவப் பொருளே சத்தாய்ப்
பொங்கரா வணிக்தோய் பூமான் கங்கொய்த புருக முர்த்தீ
திங்களை யணிந்த சோதி திரிபுர மெரிதத தீதவே பங்காவில்
லாமல் காப்பாய் பரமனே சரண மெனருள் (உரு)

பத்திரக் கைலை விட்டுப் பாருளோ நய்ய வெண்ணி மித்திர
மாக சேஷத்தர் மிகமனம் விரும்பி வரதாள அத்திர முறையுந்
தேவர்க் கரசனா மாதி சேடன்

சத்திய முனைய டைந்து சார்ந்துயர் னுயரொ ழித்தார்.

(உஃ) வித்தகா காலகாலா விழைவுட னாடி னோர்கு

நித்திய பதிவோ னாகி நீன்புணிக் கரசாய னைப்பாய பித்தகா
பேதைப் பெண்மேல் பெருகிய அருளை செய்வாய்த்தன
னுனைய டைந்தேனடைக்கல மடிமை யாமே. (26)

என்றவ ளிறைஞ்ச வீச விவடவ மெல்லா நோக்கு முன்றிகழ்
நினைவின் போலே மொழியுமபூ வரமனா நன்னைக் குன்றலிற்
புமனா வெண்ணக் குறையதைத் தீர்ப்பான் மாலு நன்றுநின்
றுதிபா தீர்த்த புச்சனா நாமம பொற்றும் (2-அ)

வேறு

ஆர்ந்தி யிடத்தி ளம்பிகை பாளு மடையன் சிவகணா
சூழ்ந்தார், வன்னயா முனிவர் தேவரும் வந்தார வரமது
வேண்டினள் கங்கை, புண்ணிப னாகப் புனல் டை நிருநது
பொற்கொடி சமேதனா யார்க்கு,
மெண்ணிப பொருள் களிபாவுநீ யீந்தே பரு ளென வீந்தன
என்றே (2க)

அனியராய்த் தேவி யாரும்வந் துற்றா ரரு வரை
முனிவரும் வந்தார், கணிதநன் வழியா மசமுதற் பருவன
கலந்திடுத் திதிசூடமதியிற், புன்றிர னாததி பொலியுநாட
பேர் பூவரா கப்பெ
ருமாடான், குணமுடன் சென்றே நீள்கடற்
படி யிற் குறுகியே மணந்திடு வானே.
(20)

திருவரத்துறைப்படலம்.

காணினு நதியை பாடினு ஸீரைக் கையினு வெடுத்ததை யுணர்
னு, ஸீரனுறம பிறவி தொடர்ச்சிவிட் பொழிந்து வருகுறை
பனைக்கையுந் தீப்பார், வேணியோ ளருளும் விசயமும் பெறு
வார் ஸீர்துளார் தங்களி னென்பைப், பேணியித் நதியி லுய்த
திடி னன்றிப் பிணமெரி தரினுமே முத்தி.

என்றுதான் சொல்ல விமையவர் சென்று ரிறைமுத் லாகு
மேகனரால், நன்றிது வென்றே நன்மலர் பொழிந்தார் நதியெலா
பிந்ததிக் கொவ்வா, வன்றுதொட் டின்று வனாயினு மந்த
விழா வினை யன்புடன் புரிவார், கன்றுலு மகத்திற் கருதிய
திருநாள்

கவினுமந் நதிமுதற் கடையே.

(௩௨)

பிள்ளுமிந் நதியிற் பெருங்கதிர் மைந்தன் பிரமனு
மனைவியோ டெற்றுத், தன்னுடன் சாபந் தவிர்க்கினி திருந்தார்
தலத்தி னின் பெருமைபைப் பேசு, வென்னுரை யாமோ
வியன்றமட் டிரைத்தே ன் சீற்குமுன் னிகனையே குறித்துச்,
சொன்னவிக்

நதியிற் குழரன் கோயிற்சோடச தலத்தினு மிதுவே.

(௩௩)

நிவாநதிப்படல முற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் ௧௧௧.

திருவரத்துறைப் படலம்.

முன்ன நாடணி நகரணி நதிபணி மொழிந்தேதம்
பின்னு மாமுனி வரவையும் பிணைந்தலம் பெற்ற
சென்னி மாதுளான் செய்கையுஞ் செப்பமாச் செய்ய
பொன்னி றத்ததா ணந்தியைப் போற்றி யே புகல்வாம்.
(க)

வேறு.

தண்டகர வனத்தினின்று தவஞ்செயுமுனிவான் மீடு
கொண்டகார் வண்ணன் றன்பாற் கூடிட் நதியாய் வந்த
கண்டையான் மடுமை கேட்டுக் கிளர்வியுப் படைந்து வந்து
பண்டுள வாற்றி னுடேகவேதையைப் பரிவாய்க் கண்டான்.
(1) கொண்டநற் றவவான் மீது குலவிய விடையைக் கண்டு
உண்டைய வறிவா னிண்ணப் பார்க்கவு மரிதிக் காதல் உ0
திருவரத்துறைப்புராணம்.

கொண்டதந் நதியின் காதை கொடியனுக் குரைப்பா
பொன்ன விண்ணெவ யடைந்த வந்த நதியின்சீர் விளம்பக்
கேட்டான். (2)

வேறு.

எத்த லத்தினு மித்தலம் பெரிதிதன் றன்மை
புத்தியுற்றிடப் போதரா பலன்வகைக் கெட்டா சித்தரானவர்
சிறந்தடைந் திதிற்றவஞ் செய்தார் அத்தனற் புகழளவிட
லார்கொலோ வறிவார். (3) என்னசொல்லுவே

னித்தல மெல்லையி லுக்கந்தான் முன்னமாகிய முதலவ
ஹைந்திவண் பேரான்

பின்னனாயகன் பேசுமி மூர்த்தியாச் சிவந்த
வன்னமாகியோன் வழங்கிடும் வரம்பல வம்மா.

(நி) பண்டைநாளையிற் பவனனு மனந்தனும் பகைத்துச்
சண்டைசெய்திடத் தரங்களைச் சகலருங் காண
வண்டார்நாயகன் வாழ்ந்திடு மேருமா மலையின்
கண்டவுச்சியை முடினன் கடுவுளோன் கனன்று.

(ஈ) முடிக்கொண்டுபின் மேருவின் முடிகளி லொன்றை
நடுமாருதி யசைத்திடின வீரன் யென்றான்
கூடலாவதோ வச்செய நமக்கெனக் குறித்து
நாடலாயின னூரத மாமுனி தனையே.

சி)

வேறு.

நாரத னோடி வந்து நல்லிசைக் கூட்டிப் பாடச்
சீரிய வனந்தன் கேட்டுச் சிமசைத் தாடநின்ற
வீரிய னான சாற்று விசைகொடு மேத லாலே
பாரிய சிகர மூன்று பாடினில் வீழ்ந்த தம்மா.

(அ)

இவ்விதத் தன்மை கண்ட வேர் நலா மனந்தன் சீறித்
திவ்விய விசையிற் காது திரும்பிடுஞ் சமயந் தன்னில
கொளவையில் வலியாஸ் வென்ற கள்ளனை வெல்லத்

தானுஞ்

செவ்விதா மித்தலத்திற் நிகழ்தவ நெடுநாட் செய்தான்

(இ)

வேறு.

ஜி.றுமாறு மாறுமாறு மாறுமெட்டு † மேதவீர்த்
தாறுமாறு மாறினோடு மாறுமைந்து † மன்றியே

† குரோதம்

† முன்மதன்

திருவாத்துறைப்படலம்.

உக

யாறுமாறு மாறுபத்து மாறு * மொன்பதாகவே
யாறுசென்னி யைந்துளாளை யகத்திருக்கச் செய்தனன்.
(க0)

வேறு.

எந்தவிட யமுங்கவரு மிதயமதை வசப்படுத்தி
முடிசெய்தல் லறிவடக்கி மூர்க்கவழி முயலாமற்
புந்தியினை யரன்பதத்திற் புகவிட்டே பொலிவுபெற
ந ரதலிலா வருநதவத்தை நாகனிறை புரிகின்றான்.
(கக)

வேறு.

பொறிபுலன் வழிசெலா தடக்கிப் புந்தியை
நிறைபெரும் பொருளினிட நிறுத்தி நேயமாய்க்
கறையிடற் றண்ணலைக் கருதி யூண்டியி
லறுதிபெற் றிருநநன னருநந வத்தினே.
வேறு.

(கஉ)

கொண்டநற் றவத்தே தான மறைபுள்ளிர் பாரான்

கோடையை மனதிலே யெண்ணு, னண்டிய தலத்திப்
புகையழம் கூடி யமரு மென் டிசைகொள்ளா தப்பால், மண்-
வமரர் பயமடைந்தோடி வழங்கின ரரனிடையிதனைப், பண்-
நா னறிவே னவனெனைக் குறித்துப் பன்னெடு நாட்டவம் பயி-
லல்.

(கங)

வேறு.

என்றமரர் தமக்குரைத்தே யீசனவ னனந்தனிட
மேகக் கண்டே, பொன்றியநன் மனத்தேநாடு துதிசெய்து
நமஸ்கரித் தே யுன்னைக் காணப், பொன்புலி லா வித்தலத்திற்
றவம்புரிந்தேன் புண்ணியனே பூதநாதா, வின்றெனக்கைந்
தொன்றாகு மெழிலு

ருளுவக் காட்டெனக்கென் றிசைத்தா ன் சேடன்.
(கச)

ஆண்டாரிரா னவ்வுருவத் தொடுவரவே யனந்தனுந்தா
னன் போ டேத்தி, மண்டுபுகழ்ப் பணியிறைபே வேண்டுவர
மென் னெனவே மருவுநாமங், கொண்டுவென் பெயராலே
யிப்பதி தா னருள்வையெனக் கொடுத்திட டையன்,
உண்டுகொலோ வரமினிபென் றுரைத்திடவே யனந்தனுந்தா
னுரைக்கலானுன்,

வேறு.

முன்னம் வாயுவோ டென்வலி காட்டிட மேருத்
த னீனமாமுடி படத்தினுற் றடுத்துறும் போது

பன்னுநாரத மாமுனி வந்துபண் பாடச்
கன்ன மீந்துநற் றலைபசைத் திடவது காலம்.

(கக)

வாயு மீறியே மும்முடி கொண்டுபோய் மறைத்தான்
ஆய காரிபந் தீதுசெய் யவனையா னுண்ண
நீய ருளவே வேண்டுமென் றிரந்திட நிமலன்
பாய வாயுவாய் நானுமுற் றிருத்தலாற் பலிபா.

(க௭)

வேறு.

ஆயினு முனக்குண் டளவுநீ யுண்ண வளித்தன
னெனவு ரைத் தையன், மாயமாய் மறைய வாயுவை
யுண்ணும் வகையி னைமன்னுல கத்தோர்க், கேயுமா றாவத்
துறைபெனும் பேரு
ளியைந்திடும் வகரவச் சொருவ, சேயரத் துறைபென் றுறைத்
திடல் சான்றார் தேர்ந்துநீ கொள்வையென்றிசைத்தான். (க௮)

வேறு.

இந்த நற்றலப் பெருமையை யியம்புறக் கேட்டே முந்து
மிந்ததி யேழ்துறைத் தலத்தினுண் முதன்மை யெந்தை
யாதென விசைத்திடக் கேட்டுமற் றநின்றின் விந்தை கூறுவல்
வேண்டிக்கே னென்றனன் விடையும். (க௯) திருத்த
மானதோ ராதிரந் துறையதன் குணக்கிற் பெருத்த தோர்திரு
மாலயன் றுறையதிற் பெரிதே வருத்தந் தீர்திரு மானுறை

பதனிற்கீழ் மன்னு கிரித்து றந்திரு வாடுந் றுறையதின்
கிழக்கே. (உ௦) பண்டு ளான்றிரு வதிட்டந்

றுறையதன் பாங்கே திண்டி றற்றிரு வரத்துறை தெய்வமாப்
பதிக்கீழ் கொண்ட நற்றிரு முடவன்றன் றுறைப்பதிக் குலவு
மண்ட லுற்றபெண் ணாகட மெனுந்தல மருங்கே.

(உ௧) திருக்க ரந்துறை யகத்தியன் றிருவரத் துறையிற்
செருக்கு வான்மீகி வதிட்டன்றன் றுறைவயிற் சேர்ந்தா
னருக்கன் மைந்தனு மாடுந் றுறையினி லமர்ந்தான் றருக்கு
மாற்றுறை சேர்ந்தனன் மிருகண்டு தவனே. (உ௨)

பின்னு மாலயன் றுறையினிற் பெருமைசால் ராகு மின்னு
மாதிரந் றுறையிலிந் திரன்மாண்ட வியனுங்

திருவரத்துறைப்படலம்.

உ௩ கன்னி பின்னுா தொகையதாய்ச் சிவதலங் கலந்தார்
பன்னு சோடசத் தலமதாம் பாரின்மர்கைந்தே.

(உ௩) புத மைந்தினுக் கைம்பதி புகன்றது மறிந்தாய்
பேத மன்றிவந் தவைந்துமே பெரும்பதி யடையும்
யாதுகாரணந் தானெனி லைக்கலப் பெயரதி னீற்றுக் கோத
யல்லெழுத் தாமவை திருவரத் துறையாம். * (உ௪)

வேறு.

பிறக்கி னுந்தல பிறக்கி னும்விழி சிறக்கி னும்பெயர்
நினைக் கினும், பிறக்க வும்புவி யில்லை காண்பாம னடியில்
வாழ்வுபெறு புனிதரென், றறப்பெரும்பலவு நூலு
ரைக்குமுயிர் போகு
முன்னொருவ னஞ்செவி, திறத்த றத்துறைபெ

விடில் சென்ன யில்கையிது காணுமே.

னப்பு கன்று
(௨௫)

வேறு.

காது ரைத்திடுங் கருணைதன் மந்திரக் கவினாற்
நீத கற்றியெச் சேவனுந் திருநதிடு மோக்க
மாதா மந்திரத் த்திகமா மரன்பெய ரறையிற்
காது பெற்றபேற் றினைபெயர் முடியுறக் கரைவார்.

(௨௬)

பாலகாசியி னாயிரத் ததிகம்பார் விருத்தைச்
சாலமற்றதி னாயிர மதிகயித் தலந்தான்
காலவூழியின் காசியா மரத்துறை காண்பா
யாலுடன்வலஞ் சுழிக்கண பதியையு மறிவாய்.

(௨௭)

கங்கைநற்றல முளபல குறிகளுங் காண்பா
யிங்குவநநரிச் சந்திர னிருந்ததே சான்றங்
கங்குல் நீணிறக் கவுசிகள் புரமுமே கண்டாய்
பெரங்குசானவி யினும்வெள்ளா றதுபெரும் புகழே.

(௨௮)

வேறு.

மாதை நோக்கியே வராகனு மேல்முக மமைந்தான்
நீதியம்பிகை யழைத்தனள் நிவாரதி யென்று
கோந்த நீக்கியே புனிதமே கொடுக்கும்வெள் ளாறு
மாதியானுமே தீர்த்தபு ரீசனென் றறைந்தான்.

(௨௯)

* இதன் விரிவுரையை சு-ம் பக்கம் சு-ம் செய்யுளுரையிற் காண்க.

உச திருவரத்துறைப்புராணம்.

நன்று நன்றுநீர் நவின்றது நாடினா மறிபோ
மின்று கூறிப்பின் னிங்குநின் நிறைவனைப் பணியச்
சென்று புண்ணியப் பேறெலா மடியனைன் சேர
துன்று றம்புனல் படிந்துயர் சிவன்றனைத் தொழுது.

(௩௦)

சென்று வந்துமே யணுகினான் சேரவே வேண்டு
நின்று சொல்லிய பலவகைப் பொருளையு நினைவாய்
நன்று கேட்பனா னீவிடை யருளென நவின்றான்
குன்று றுக்குண நந்தியு முத்தரங் கொடுத்தான்

(௩௧)

ச)

தேடி மாமுனி தீவினை தீர்ந்ததென் றிசைத்தே
பாடி மாநதிப் புனலபடிந் தவனையே யன்பாய்ச்
சூடி மாமுடிச் சுருதியா லச்சொல்வ ளந்தர
நாடி வந்தன னுனிலத் தாலப மதனை.

(௩௨)

கண்ட நன்மனு வியற்றியே கட்டட மதிலுங்
கொண்டல் வந்தடை குறிகளுங் குவிமலைக் கொப்பாய்
விண்ட மாமதிள் சிகரியா வரணமு மென்மேற்
குண்ட வாறகழ் விரப்பையு நோக்கினான் குறித்தான்.

(௩௩) தொண்டு செய்பவன் மூவலம் வந்துளே டொழுதான்
வண்டு றுங்குழல் வல்லியும் வந்துமுன் வணங்கிக் கண்ட மாதவ

னம்பிகை திருவடிபலகால்

தண்ட மென்றடி பணிந்தனன் றரணியில் வீழ்ந்தே.

வேறு.

(௩௪). ஆதிசுந் தரியுநீ யனாதர ஸூகியுநீ யண்டபக ரண்டியே
ந்திகுரு வண்ணீந் நித்தியகல் யாணிந் நிமலவா னந்திநீயே
கோதிலா புராணிந் நாரணன் சோதரி குலவுறா ரணியுநீயே
யேதிலார்க் குதவுந் பெவரையுங் காப்பைந் பேழைபங்
காளிநீயே

வேதியர்கள் பூசிக்க விற்ப்பருக் கின்றநீ மெய்யடிய
ருளமாகுந், மேதினியி லுண்ணைவிட வேறொருவ ருண்டோவி
ளம்புவார் ஜெக தீஸ்வரீ, தீதிலா சத்திந் திவ்வியகுண பூஷணீ
திருவடியிற் சேர்ப்பவளுநீ, சோதியாய் நின்று
மரத்துறையில் வாழ்கின்ற சுத்த வா னந்தவுமையே.
(௩௫) ஆந்தரி பரம்பரி நிரந்தரி தூரந்தரி யமலிபிர
ணவருபியே தந்திரி கிருபாகரி சுமங்கலி மதங்குநீ
தத்வமசியானவளுநீ

நீலமலர்ப்பொய்கைப்படலம்.

உரு சுந்தரி புராணி தயாபரி திவாகரி சுராசுரர் வணங்கு நிமலீ
விற்கைமிது குலிமிது கீலிவிழி சேலியே வேண்டினே
னருள்பா லியே.

(௩௬)

வேறு.

விண்டு பின்னவ னேகலும் விமலனைக் கண்டு
கொண்டவைந் தெழுத் துள்முறக் கைசிரங்குப்பி
பண்டை நான்மறை பாடிய பரமனைப் பகர்ந்து

தொண்டி எழுத்தவ னோதினன் பலதரஞ் சூழ்ந்து.
(௩௮)

வேறு.

நாகம தடுத்தனை நாகம தெடுத்தனை நாகமது வேபுணினு
ப், நாகமீ ருற்றனை யாகமுமை வைத்தனை நன்றாக
மத்திலுற்றாய் நாகநா டிபவனை நாய்க்கடைய நறிவனோ
நாகமலரணிபாதனை
நாகனல் வரிபட்ட நன்னு னுக்கருள்செப் நாதனை
யருள் புரி வையே.

வேறு.

(௩௯)
செய்ய வேண்டிய யாவையுஞ் செய்துபின் சேர்ந்தோ
னுய்ய வேண்டிய துறுதிதொண்டோகையா னுடனே
துய்ய தான்யுகத் தொகையுளான் விடையனைத் தொழுதுக்
கையு வாயுமெய்க் கரணமு முரிமையாய்க் கலந்தான்
(௪௦)

திருவரத்துறைப் படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் கருக.

நீலமலர்ப் பொய்கைப் படலம்.

பண்டை நாடிகழ் பெளண்டிக வாசுதே வன்றான் அண்டொ
னாதவன் யாருக்கும் வலியனா மரசன் கொண்டல் வண்ணனாங்
கண்ணனைக் குறைசெய நினைத்துச்
சண்டை செய்தனன் சராசந்த னோடவன் ஈர்ந்து.

எட்டி ரண்டு நெட்டுமே முறைமுறை பெதிர்ந்து
 விட்டி டாதமர் விளைத்திடமேவுமா விளைத்துக்
 கெட்ட லைந்துபின் கிளர்வட மதுரையை விட்டுக்
 கட்டம் நீங்கியே துவாரகை யனுகின் கண்ணன்.

(உ)ச

உசு திருவரத்துறைப்புராணம். விட்டி
 டாமற்போய் வெருவிதம் போரினை விளைத்தான் கூட்ட
 னால்மனக் கிலேசத்தாற் சோர்ந்துமே யவன்றன் கொட்டம்
 நீக்கிடக் குறித்துவந் தித்தலங் குறுகி நிட்டை யார்தவம்
 புரிந்தன வீண்டமா றுணும். (ங) அந்த ரத்தினும்

வானினு மம்புவி யதிலுங்

கந்த ரம்மெனக் கதுவிப தவப்புதை கடுகி

நொந்து மால்கொள வானவர் நோன்புறு முனிவர் வந்த

ரத்துறை நாதனைச் சூழ்ந்தனர் வணங்க. (ஊ)

பெத்த நொந்தன மேலினிச் சகிக்கிலோ மேலோய் நித்த

கின்னலை நீக்குவாய் நெடி யமா றவத்தைக்

கர்த்த னேயென கைலையன் கருணையோ டெழுந்தே அத்த

வத்தினை யொழித்திட மாயன்முன் னனைநதான். (ஈ)

ஏற்றின் மேல்வந்த விறையினைக் கண்டன னிறைஞ்சி யாற்றி

லேன்றுய ரையனே யவனைக்கொல் லெனவே போற்றி

னான்வர மீந்திடு புராரியு மகிழ்ந்தே

வேற்றி லானைத்தான் வென்றிடத் தந்தனன் விமலன்.

(ஊ)

வேறு.

நேர்த்தியா யென்ன நெடுங்கணு லருவி நிலத்திடை
வீழ்ந்திட விறைஞ்சிக், காததிலை யையா கனகனைத்
தொலைக்க கருர சிங்கமூரம் போது, பார்த்திவ மூர்த்தி
சரபமாய் வந்து பழைய வென்பலத்தைநீ கவர்ந்து,
கீர்த்தியைக் கொண்டா யதுமுத லெனக்குந் கெழுவலி
குறைந்ததை யருளே. (ஏ)

தோத்திரஞ் செய்த தூயமா லவனைத் துலங்குறக்
கைகளாற் றாக்கி, நேத்திர சலத்தைத் தன்கையாற்
றுடைத்தே நீள்வலி யருளினு னீச, னாத்திர மடக்கி யழகனை
யனைத்தே யாசையா மவைகளை யளித்து, நேத்திர நீரா
னிறைவிட நீலப பொடி கையின் றுலகினி னிலவும்.
(அ)

வேறு.

நீலமே கத்தன் கட்புன னிலத்தினில் விழலால்
நீல மாமலர்ப் பொய்கையென் றறைந்தன னிமையன் தீல
கண்டனு நேர்த்தியா நெடும்பெயர் வகுத்தான் ிலை புற்றமா
ல் மாதவா வென்றுபேர் விழைந்தார். (க)

நீலமலர்ப்பொய்கைப்படலம்.

உள

கண்ட தேவரும் புனல்படிந் தாடினார் கருதிக்
கொண்டல் வண்ணனுங் கொற்றவன் வலியினைக்
கவர்த்தோன் பண்டு போலவே பெற்றதன் பலபதைக் காட்டி.
விண்ட பேரிது நீலமா மலர்ப்பொய்கை மேவி.
(க.0)

சூடி னாரதை மதித்துளோ ராசையி னயின்னோர்
தேடி னேரதைத் தீண்டினோர் தேவராய் வாழ்வார் சூடி
னோன்மதி சொன்னதீவ் வரமெனச் சொல்வார் கூடி மும்பல
னளவினைக் கூறுவ தெவரே. (கக)

வேறு

கைப்பெ றும்வளத் திகபர முழுதுறக் களிப்பார்
தர்ப்பணஞ்செய்து விதிமுறை தானங்கள் புரிந்து முற்படும்
படி பிதிர்தனக் குவப்பமுன் னீந்து
யிப்படி க்கைந்தோ டெட்டையுஞ் சொல்லினோ ரெவரு
ஆப்புனல் தனிவேதா சூடின ரயன்மா லாவர்
தப்பிலா முனிவே ரெல்லாம் வரந்தருந் தரத்த ராவ
ரெரப்பிலாப் பொய்கை தீர்த்த முன்னின பேருக்கெல்லா
மொய்ப்பருந் திருவும் பெற்றே பொருநர கெய்தி டாரே.
(கங) தேனலர் பொழிற லங்கள் செய்பூசை விரத மோமந்
தானமுந் தரும சந்தி தபயிவை முதலா வுள்ள
வானநற் பலன்கள் கோடி யதிகம்வந் தடைத லாகு
மேனைய பலனின் றுயா யிப்புகழ் நீலப் பொய்கை.

(கச) விரும்பியிப் பொய்கை மூழ்கில் வினைவளர் பிறவிநீங்குந்
தெரிந்துகொள் கும்பந்தன்னி லாதித்தன் சேரும்போது
வருந்திடும் பிதிர்பொ ருட்டே மருவிய பிண்டந் தானம்
புரிந்திடு போர்கட்கெல்லாம் புரியினற் பலம னந்தம்.

(கரு) இத்தலநதியி னிசைவட பாலி விருந்திடும் வடவால

விருக்கம் மெத்தவவ் விடத்தில் மேயினான் மாறு வெள்விடை
 யூர்தியி னரு ளால் சுத்தமா மயனுஞ் சேர்ந்தினி துறைந்தே
 நின்றிட வவ்வி
 டுந் தனிலே, செத்தவர் தமக்குஞ் சீருளார் தனக்குஞ்
 னனந்தமாய்க்குடும்.

செய்ப்பல

(கக) ௨௮

திருவரத்துறைப்புராணம்.

ஒவ்வொரு தலத்தி லோரொரு ணர்க்கோர் வரமுல கெய்
 சி டலாலே, யிவ்வரத் துறையி லினியமா வயற்கு மெழிலுள
 வாதி சேடனுக்கு, மெவ்வன நதிக்கு மிசைகலைமகட்டு
 மிருக்குவான் மீகநன் முனிக்குங், கவ்வையை யொழித்துக்
 கருதியமுடித்தார் கழறவோ வித்தலப் பெருமை.

(க௭)

ஆதலா லிங்குப் பிறந்துளோ ரிறந்தோ ரழகுடன்
 வாசமே செய்தோர், தீதலா லொழியத் தானமே செய்தோர்
 தீர்க்கமாய் மனதிலே நினைத்தோர், சாதியா விழிவை யுற்றவ
 ரெனினுஞ் சார்வகைப் பிறவியேழ் தனிலு, மாதியாம் பரம
 னருளினால் மோக் கமடைவது திண்ணமென் றறியே.

(க௮)

நீலமலர்ப்போய்கைப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ககக

வடவால விருக்ஷப்படலம்.

கெபையொடு பிரயாகை காசி கேடிலா சனூர்த்த நந்தா
னயன்றலைக் கபாலகேசுத்திர மறையுமீவ் விடத்திற் பல்லாண்
யெர்தரு மறமெண் னுன்கோ ளெபுண்ணி யங்கள் செய்தோர்
பயனப வர்க்க மாதிபலனெலா மெய்த நிண்ணம்.

(க) ஆதலாலிங்காஷின் கீழன்புட னொருகால் யாரு
மேதேனு மொன்று செய்வோர்க் கெய்திடுபலன் றுன்பல்ல
ஆதியான் பங்கயத்தா னரிமுதற் றேவரெல்லா
நீதியா யங்கடைந்தே யருள்செய்வர் நியதியோடும்.

(உ) தந்தையே யம்மான் றுயார்தங்கிடு மரபோலாந்தாந்
தொந்தமில் குரவராதி சொற்றிடு வோர் கட்கெல்லாம்
புந்தியில் நினைந்தே பிண்டம் புண்ணியத்தோடு செய்ய
நந்தலிற் பலன்களெல்லா நனுகிடுந் திண்ணத்தானே.

(ங)
அனந்தன் செய்தவத்தைக் காண வடைந்திடு மமரெல்லா
லனந்தமாஞ் சீவகோடிக் கருடரும் வடவா றன்னி
லனந்தன்றன் புண்ணியத்தா லானடி பூசைசெய்தே
லனந்தன் செய்தவம்போ லம்மாவழர்ந்தன ரென்பமாநோ.

(ப)

அன்னமலர்ப்பொய்கைப் படலம்.

வந்ததோர் தீர்த்த தேவர் முனிவர்கள் வாணோ ரெல்லாஞ்
 சிந்தனைசெய்து நின்றார் சீதர னயன் சேர்சித்தர்
 விந்தையாய்ப் பலவாய்வந்த விபத்தெலாம் தீரக்கண்டே
 புந்தியில் மகிழ்ந்தங்குற்றார் பூதலம் சிரேஷ்டமென்றே.

(ரு)

வடவாலவிருக்கப்படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்புள் களச.

அன்னமலர்ப் பொய்கைப்படலம்.

தூங்காணை மாடமதி லுறைவணிக மரபுளான்
 றாய்கலிக் கம்பு னென்பான், வாங்காமல் வருபரம வடியார்க்
 றுக்கனம் வழங்கிவரு ளாவி லேதான், தீங்குசெய்
 திடெனைவிசெய்யகை த்துணித்து பின்னேர்ந்த நல்லடியாருட,
 னோங்குறு மாத்துறை, பின்னுற்றதன் பெருமைகளி லோங்
 கன்ன மலர் பொய்கையே. (க)

வேறு.

இந்த வேர்தம ாலரெனும் பொய்கையி னியறான் முந்து னானே
 யிற் கலைமகள் சாபத்தை முற்றுந்
 தொந்தத் மானதைத் தொலைத்துற தோன்றிய பொய்கை
 வந்த வாறிது கேட்கவென் றுரைத்தனன் வள்ளல்.
 (உ) மின்னு பூவுறை பிரமன்றான் மனையிட மொருகால் தன்
 னிசைப்படுந் தரணியி லுயிர்களுக் கெல்லாஞ் சென்னி
 மாமுகம் வேறதாய்ச் செங்குவ னென்றான் என்னி னைக் குர

லங்ஙன மில்லையோ வென்றான்.

(ங)

ஆக்கணத்தினி லயன்சினர் தரி லையை நோக்கித் தக்க நீசரில்
நாரியாய்த் தோன்றெனச் சபித்தான் மிக்க வையநீ

பனவனுய்ப் பிறந்தெனே மேவத்

தக்க நல்வரங் கொடுத்தரு ளென்னவே தந்தான்.

(ச) சண்டங் கூறிய யிருவரும் பாரினிற் சார்ந்து

பண்டு சொற்படி பரிவுடன் கூடியே படியிற்

கண்டு மேயிடைக் காடரோ டதிகமான் கடிலர் லீண்ட

வள்ளுவ ரவ்வையோ டெழுவ ரீன் றனரே.

(ரு) ஈயி

திருவரத்துறைப்புராணம்.

செப்பு மக்களைச் சேர்ந்தொவ் வேர் தினத்தினிற் செனிக்க

வொப்புஞ் சாபத்தை வொழித்திடப் பதுமனு முன்னி கற்பு

வாணியோ டெய்தியித் தலந்தனிற் கணவன் தப்பி

னிட்டையைப் பார்த்தன ளாதியார் தையல்.

(சு)

இந்தச் சாபத்தை யொழித்திட வெனக்கரு ளென்ன முந்தி

யித்தட மூழ்கிநீ முதல்வனைக் கருதிச்

சிந்தை யுற்றிடச் செழுங்கறை மிடற்றவன் சேர்ந்து வந்து

னக்கருள் வழங்குவன் வல்லியென் றுரைத்தான்.

(எ) கந்த

மாமல ரோன் சொல்லு முன்றடங் கண்டே யெந்த மாதவ

மெத்தவத் தினுமரி தென்றே

விந்தை யிற்றவ மியற்றினன் விமலனும் வியந்தே புந்தி

கொண்டதிப் போதுநீ புகலெனப் புகன்றான்.

(அ)

எங்க னாபகி நவின் றிடு மென்புலை நீக்கி

யங்க னாவெனக் குரைத் தவச் சாபத்தைப் போக்கி யெங்க
னுபக னுடன்மகிழ் வெய்தி வாழ்ந் திருப்பப் புங்க வாவருள்
வாயென வானிபாற் றினனே. (கூ) மலரு

னோனுமவ் வரமெனக் கருளென வணங்கச் சிலைவி லாளுஞ்
செப்பின விணபந்து நன் சிறப்பாய்க் கலைபி னுபக வாணியே
காவலைப பொழிந்தே

யலையுந் தண்புன லாடலாற் சுத்தமேயானீர்.

(க0) செய்த பாவமும் சென்னத்திற் சேருந் தீவினையோ
டெய்தும் பிடைபு மெழில்மனக் குறையும் விட்டேகி
நொய்தில் மாநிதி சுதன்மனை விரும்பிடு நோன்மை யெய்து
மித்தட மூழ்குவோர்க் கென்றன னிறையும். (கக)

அன்ன வாமென வரிமுத லமரர்க ளார்த்தார்

சொன்ன மாமலர் மாரியுஞ் சொரிந்தனர் மறைய வன்ன
மாமலர்ப் பொய்கை யின்பெரு கமையச் செப்பி பின்ன
ரேகினன் பிராட்டியோ டயன்றன னுலகம். (க2)

சொன்ன தன்றியுஞ் சூழ்தட மற்றுமொன் னுளதா லன்ன
திற்பெறும், பெருமைபை யறைந்திடற் பாற்றோ

சனிசேய்சாபநீங்குபடலம்.

கூக

மன்னு தீவினை பாற்றிட மாலுக்குப் பயந்த
தென்னு நீலமா மலர்ப் பொய்கை யென்பதொன்
றிலங்கும். (க3)

அன்னமலர்ப்பொய்கைப் படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் க4௭.

சனி சேய் சாபம் நீங்குபடலம்;

காரிதா னின்கே யுறைந்ததைச் சொல்வேன் காசினிக்
கரசனே கேளாய், பாரினு னிராசி யீராறுமே சொந்தம்
பாணுமாம தி தனக்கென்பார், பாரினில் குருசேய் வெள்ளி
சுழன்மேதை பணிந்திவர் வீடளியென்னச், சூரியன் மதிதான்
தனித்தனி யொரு வீடளித்தனர் துணிவுட னவர்க்கே,
வேறு.

(க) பின்பு ராகு கேன வந்து பேசிவி டிரப்பவே
வன்பு சா னு முங்க னுக்கு மாறு நாங்க ளாகையால் முன்பு
நில்லிர் போமெ னத்தா முடவன் சேய்தன் வேண்டவே
யன்பொ டொவ்வோர் வீட் ளிப்ப வலரி தானுஞ் சிறியே.
(உ)

வேறு.

ஆருமே யில்லை யென்னவவ்வரா மெமக்கு மாறுச் சேருத லறி
ந்த சேயே திண்மைசேர் சனியே நீங்கள் நேரவி
டளித்ததென்றோ நீதியென் றறிந்தீர் கொல்லோ பாரினி
லும்மைப்போலப் பார்த்திலேன் தன்மவான்றான். (ங)

வேறு.

என்று சேயை நோக்கியே யீளையாலே நொந்துந்
நன்றுவே னூரடைகுவாய் ஞானமற்ற சனியனே
உன்றன் கைகால் விரல்கடா மொழுகசியு நொந்துமே நின்று
நீயுமில்லையென நினைந்து வாடினார்களுே. (ச)

வேறு.

ஆகையா லிதனைத் தீர்க்க வயனிடம் வேண்டிச் சென்று
ஏகுநா எின்னலென்றோ வென்னவே சிலநாள் சென்றால்
போகுநா ளதனைக் கண்டே புராரியைப் பூசைசெய்வாய்
ஆகமுன்பண்டு போலே யழகுள்ள தாகுமென்றான்.

(ரு) நட உருவரத்துறைப்புராணம்.

அப்படிச் சொல்லக் கேட்ட யாதித்தன் மைந்தனென்பான்
தப்பிலாத் தலங்கள் நண்ணித் தவத்தினுற் தீர்தலின் நி
யிப்புகி யெங்குஞ் சுற்றி யிங்குவந் துறைவதானான்
செப்பினான் பட்ட தெல்லாஞ் சிறந்திடு மீசன்பாலே.

(க)

பரிந்துசன் கரண நான்கும் பண்புறு புலனா ரைந்துந்
தெரிந்தொரு வசப்படுத்தித் தியானிக்கச் சிவனேர்வந்து
புரிந்தவர் தலமுனைப்போற் பூதலத் தெங்குமில்லை வருந்திட
வேண்டா மென்று வரமவற் கருளினானே. (எ)

தந்தை சொற் சரதந் தன்னைத் தவிர்த்தவா தவத்தினாலே
யெந்தநா ளினுமி லங்கு மெழிற்பல நெளிதி னெய்திப்
பந்தமா னதம சுற்றிப் பாரொலா மறியும் வண்ணஞ்
சிற்தையானது தெளிந்தே சீரொலா மடைவை யேனும்.

(அ) தாதையா லடைந்த சாபந் தவிர்த்திட லாகா தப்பா
வாதலால் னோயுமற்ப மொருவியே யாகநீலம்

பாதமு முடவனாகப் பாரினிற் றுதிப்பா ருன்னை
மீதுட னினிமையாகு மிசைசுக மினிதுண் டாமே.

(க) இத்தனை பலனுந் தந்தே னுன்பிதா தபன ளிட்ட சத்திய

விரதம் பொய்யா சதுர்யுகத் தவஞ்செய் தாலும் வித்ஸதயாள்
கௌரி யாளும் விலக்கிட மாட்டா னென்றே மெத்திய
தாதைபானீ மேவென வரன் மறைத்தான். (க0)

தொல்லைநா டொட்டே யிர்தத் தலத்துறு சுன்னோன் றன்னை
பெல்லையோ ரேத்தித் தங்க ளிடாழித் தெழிலை யுற்றார்
சொல்ல நான் வலனோ சொன்ன சொற்படிப் பூசை செய்
பி சொல்லிய பலன்கள் யாவுஞ் சோர்வறப் பெறுவா ரம்மா.

(கக) ஈதிவ ணிற்க முன்ன மிரவிதன் சாபமுற்ற
மீதுள குருதி யோன்றன் மெய்தனிற் கயகோ யுற்றே
பேதுநான் செய்வே. னென்றே யெண்ணாந்
வெண்ணிச்செவ்வாய் தீதினூல் மயங்கி பொன்றுந் தெளியிலா
தலைவதானுன். (கஉ) பித்தனாய் மயங்கி நெஞ்சம்

பிதற்றிடும் படியாய் நின்றா னெத்தினு லுலகைக் காப்பே
னென்பிணி தீர்ப்பா ருண்டோ உபதேசப்படலம்.

௩௩

சித்தனே சிலனே யென்றுஞ் சேயுழைக் கரனே யென்றும்
முத்தனே வரனே யென்றும் முதல்வனைப் போற்றி
செய்தே. (1) இப்படித் தலங்கடோறு மினிதிருந் தனாக
நாட்கள் டப்பிலா தவங்கள் செய்து தன்பிணி தணிபா தாக
வீற்றிடி மேருக்கையான் விளங்கரத் துறையி னண்ணி
மெய்ப்படிந் தவரை நோக்கி மேவினன் நவம் பன்னாடாம்.
(கச) சிந்தை பைந்தொன்றுஞ் சேர்ந்து செழும்பொறி
யீசன்பாலே யுந்தினன் முகத்தால் நோக்கி யோர்கையை
வூன்றி மண்மேல் சிந்தையாய் மட்டியிட்டு வேண்டினன்

சிவனெம் மாணைக் கந்தனைப் பயந்த கொன்றைக் கடவுளு மெங் கு
றந்தார். (கரு) நெந்தனைப் பெண்ணே பேதா னோற்றமேரன்

பதனா லென்று சிந்தனை வென்ற வைபன் செகத்துறை யாவ
ருக்கும் பந்தனை நீக்கு மெங்கோன் பார்த்துச்செவ் வாபை
யன்பால் கந்தரப் புமாளேயென்று சோதியான் மலங்கச்

சொன்னான்' () பெற்றனை சாபந் தன்னைப் பேசிர விபின
லஃதைச் சற்றுநான் கழிந்த பின்னர் சாருமிந் நதியி லாடி
லுற்றிடுஞ் சாபநீங்க வுனக்குள்ள குறைகடையும்
நற்றவப் பலனுண்டாகு நண்ணு வை பழமை போலே.

(கஎ) கர்த்தனா ரருளாற் செவ்வாய் கடுகவேசுவேதை யாடிப்
பத்திர மலர்க ளாதிப்பலவுமே கரத்திற் பெற்றுச்சித்தனா ய
வனுஞ் சேர்ந்து செப்பிய வபிடே காதி முத்தனைப் பூசித்
துற்றே முதன்மையாய் விளங்கினுனே. (கஅ)

சனிசேய்சாபநீங்குபடலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்.உரு.

உபதேசப்படலம்.

இத்தல மமர்ந்த செய்கை யிதில்வரம் பெற்ற தெல்லாஞ்
சுத்தமாய்க் கேட்டு நின்ற சுருதிவான் மீக னென்பான்
புத்தனாய்ப் புவன மூன்றும் பாலனஞ் செய்யுந்ந்தி யுத்தம
பாதம் போற்றி யுரைத்திடு காதை சொல்வாம். (க)

(13)

185

திருவரத்துறைப்புராணம்.
வேறு.

ஆனை நான்கினு னரும்ப டைப்பினிற்
 றுனை முன்வருந் தக்க வேந்தனுப்
 பானுவின் குலத்தினிற் பண்பு தோன்றவே வானலர் பூவென
 வந்து தித்தனன். (உ) அவன்பெயர் யாதெனி

னற்பு தத்திரி
 புவனவேந் தென்னவே போற்ற லாயினான் சிவனிடத் தன்புகொ
 டேறு வெந்தனைப்
 புவனியில் யாவரும் புகலல் மேயினார். (ங)
 வேறு.

தரும மேயுரு வாகிய சாந்தனுங்
 கரும மன்னவன் காசினியாததிரை
 வருமனி கத்தொடு வாழ்த்தெ டெக்கவே
 வருவ னாயினன் வாதைகள் மாற்றவே. (ச)
 தீங்கிலா வேந்தனுந் திருவரத் துறையுற : நீங்கிட வினையது
 நிமலன் பாதமே

தார்குவான் மீகனார் தவத்தன் றன்னையே வீங்கிடும் புயமனன்
 வெளியிற் கண்டனன். (ரு) இப்படி யன்புட
 னிறைவன் பார்த்துழித் தப்பிலா முனிவரன் றரணி மன்னவ
 கற்புட னிவண்வருங் கருத்தென் கூறென ஒப்பிலா
 முனிவவெற் குன்னரு ளீயென. (க) ஆய்யனே
 வரசனே வறைந்த வாசக

நொய்யல தெனினுநா னொடியிற் செய்குவேன் பொய்யிலை
 யிதுநிசம் பொருந்தக் கேண்மதி வெய்யவன் குலத்துளாய்
 விகற்ப மின்றியே. (எ) என்நிட விழைவனு மெழுந்து

போற்றியே பண்டைநாள் வயதுளாய் பகரு நின்மொழிக்
 கொண்டிடத் காத்தனன் கொடியற் கன்புடன் தொண்டனா

அதலின் றொழுமப னாகுவன்.

(அ) நன்றுநீ யுரைத்தது

நல்ல தாகையா

ஐன்றுனக் கருளுவே னினிய வாசகஞ்

உபதேசப்படலம்.

நடு

சென்றுநீ ராடியே சிவனை நாரியைக்

கன்றலி லன்புடன் கண்டு வாவென.

(க)

வேறு.

அந்தமுனி யு னாதத்தபடி யப்புனலிற்

ரேய்ந்தெழுந்தே யனைப் போற்றிப், பந்தம கல்
முனிவீவார்கள் பலருடனே யுபதேசம் பகர்வான் மீந், வீ
ந்தையுரைப் படிமுறையே சமித்து நெய்தீ முதலாக வேண்டும்
யாவும், வந்தனையிற் கொணர்ந்திட வே பேற்றதின்பின்
னனுநராகை வகையிற்செய்தே. (க0)

செய்முறையுங் கைமுறையுஞ் சிறி தேனும் பிசகாமற்
சுர மேறும், லுர்வகைபே மனுப்பகர்ந்தே யொழுக்கமுடன்
குண மாதியுடத்திற் கொண்டே, அபபமது வாராம
லகமெழ்த்தே யவிப்பாக மளித்தே யார்க்குந், தெய்வமுனி
யாசனுக்குங் கொடுத்திட்டே யுபதேசஞ் சிறப்பச் செய்தான்.

(கஉ)

சித்தமதி லாங்கார மகற்றி யபின் சேர்ந்தொருமை
யாகும்வண்ணஞ், சித்திபெறு மைவிடாஞ் சேராமற்
சிவனருளே சேரு ஞான, முத்திபடை முனியான்று னுபதேச
மொழிந்தி டீவே முழுந் மீமார்த்து,

வித்தருமொடு தூசுமணி வெண்பசுவே புவிமுதல வேட்டோர்க்
நீந்தே. (கஉ)

இப்புவிபா வரசனவன் முனிவர்களுக்கிறைபான
வெழில்வான் மீசன், செப்பமல ரடியி றறஞ்சி யென்பரிசு
செய்வதினி செப்பு வாயென், றற்புடனே வேண்டிடவே
யரசுண்ப்பார்த் தருமுனிவ னமலன் பாதந், தப்பிவாந்
திருவினதான் மும்மல மும் புறங்கொடுக்கத் தனிப னாபு
(கங)

வேறு.

நேசிக னுரையைக்கேட்ட தெளிவுள வரசன்றனு யாதிலா
நேசி கற்கு மனதுடன் குருநாணிகை

யெலொ தீபா விட்டா லெனக்கொரு பலனுண்டாமோ
வரசவன் வணங்க வாழும் வனசத்தான் முனிவே பென்றான்.

(1) விண்டவ னுரைக்கக் கேட்ட வான்மீச முனிபா மேலோன்
கண்டுகை யாரத்தாய்நீ கருதிய வண்ண மரிகத்

நட்கு திருவரத்துறைப்புராணம்.

தொண்டரை யாளு மன்பாற் றெருகையிலா நிதிபைப்
போட்டுக் கண்டவிவ் வால யத்தைக் கட்டியே முடிப்பை
பென்றான். (கரு) அங்கதை யுரைக்கக் கேட்டவரசனு மகம
கிழந்தே யிங்குள வால யத்தை யெழில்பெறச் செய்யுங்
கொத்தர் பங்குள சிற்பமாறைப் பலரைக் கொண் டரிதாய்ச்
செய்வித் திங்குள விருடி தன்னைத் தெரிசித்தே யெடுத்துச்
சொன்னான். ஆக்கினைப் படியே யந்த வாலய மதில்கடுபி
சிக்கிர முடித்துச் செய்தேன் றெரிநுதி மண்ட பங்கள் கா

கருநல் லாக மத்தின் கருத்துளபடிபே கற்றோர் வாக்குறை
வழாது நிற்க வகையுடன் வகுப்பித் தேனே. (௩௭)

இன்னுநான் புரியும் வேலையின்னதென் றருள்வா யையா
சொன்னதோர் தலத்தின் வண்மை சொல்லவும்
வேண்டிமென்ன வன்னவர்க் காசை யோடு மரத்துறை
தலத்தின் றன்மை முன்னநா ணந்தி சொன்ன முறையெலா
மொழிப லுற்றான். (1)

பின்னுமே யுரைக்கக் கேட்பாய் பெரும்பதி யிதனில் வைகுந்
தன்னுள நதியுந் தாருந் தருஞான வரவத் தோனு
மென்னுளத் தினுமே தெய்வமெவருவந் திறைஞ்ச லாகு
முன்னவ னுனவீச னுறைதல மேன்மை முற்றும்.
(௩௯)

அத்தல் மனேகத் துள்ளு மணிபெறு மாயி ரததெட் டத்தலத்
ததினு மேன்மை யறுபத்து நான்கையாருஞ் சுத்தமா
மதனினைந்து சுருக்கிடின முதன்மையையா [லோர்
முத்தியைக் கொடுக்கு மென்று மொழிந்தனர் பறைநூல வல்
வேறு.

என்றெடுத் தியம்பியேழ் துறைத்தல மிந்நதிக்
கன்றுள வென்னலா லவற்றை யன்புட
னின்றுனக் கெடுத்தநா னிசைப்பன் கேளென்ச
சென்றதை புணர்ந்திடு நந்தி செப்புவான்.

(௨௧)

உபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆ செப்யுள் ௨௨௬.

திருவதிட்டத்துறைப் படலம்.

௩௭

திருவதிட்டத்துறைப்படலம்.

கடையுதத்தின் கதையிதென வதிசயித்துக்
காவலன்றான் கழறக் கேட்டே, யிடையிலுள சதுர்பு கங்க
ளீரேழு கடந்த தென் விறைமாழாந்து, புடையிலுள
தலப்பெருமை புகலுமெ னப் பொன்னடியைப் போற்றி நிற்க,
மடைதிறந்த வெள்ளமெ ன மாமுனிவன் புகலலுற்றான் மன்ன
னுக்கே- (க)

இப்பதியின் மேற்குளது வதிட்டகுடி
யெனறிசைப்பா ரெவரும் பாரில், செப்புதல மதற்குவமை
செகதலத்தி னிலை யென்பார் சீராய்க்கேட்டுத்,
தப்புடைக்கும் வேங்கைவனத் தர னிபனாப்ப் பின்னகரந்
தன்னைக்கண்டான், ஒப்பிகந்த வசிட்டமு னியுறைந்திருக்கு
மதிசயத்தை யுரைக்கக் கேளாய். (உ)

வேறு.

முன்னேநா ளயன்றான் படைத்தகா வத்தி னூர்வசி
யெனும் பெயர் மொழியுங், கன்னிதன் னெழிலாள் கலைவலா
ளவளைக்கல ந்திடக் கருதலுங் கருத்தில், உன்னினா
னுனலும் வயிற்றிடை வதிட்ட னூர்வசி சுதனென்
வதித்தான், மன்றுநான் மறைதேர் மலர்மகன் மேலா மரபினை
நினைந்து நைந் துற்றான். (ங)

அன்னத்தைக் கண்ட வன்னவா கன்னு மருஞ்சுதன்
 கட்டி னலகல, முன்னேநா ளாக வேங்கைமா வனத்தில்
 முதல்வனும் வைத்திய நாதன், நன்னதி சுவேத நதிக்கரை
 யுறைந்தா னயந்து நீயவன்ர னை நாடிச், சொன்னதோர்
 முறையின் படிபணிந் த பர்வைத் தொலைதருள்
 பெறுகெனச் சொற்றான். (ச)

ஆங்கது கேட்ட வழகிய வசிட்ட னுங்கதே கருமமென்
 றடைந்தான், பூங்கணை யானை வென்றதோர் முனிவன்
 புகலருந் தவத் தினைப் புரிந்தே, யோங்கரன் றானை யாகமப்
 படியே பூசனை தோத்திர முஞற்ற, வீங்குனைப் புகழ்ந்தே
 னின்னைப்போ லன்ப ரெ வருளா ரென்விறை யிசைத்தான்.
 (ரு)

சங்கரன் மொழியக் கேட்டபின் வசிட்டன்
 கசிந்துளங் களித்தினி திருந்தா, னங்கவன் றனக்கன்
 பராகிய தவத்தோ ருனைகர்வந் தவ்விட மமைந்தே,
 புங்கவன்றனைப் போற்றிரன் மறையுப் புகன்றவ னெடுத்தவம்
 புரிந்தார், இங்குநன்மாரி யின் றியே வருடம் பன்னிரண்
 டாகிய தெனலாம். (க) ௩௮

திருவரத்துறைப்புராணம்.

எங்குதான் பேரவோ மேதுதான் செய்வோ மிங்குள
 நாங் களென் றிசைத்தார், நொங்கியதருண நாரதர் வந்தார்
 நோன் பெலா நோற்றவா நோக்கிக், கங்கைமா நதியென்
 றாயிர முகத் தாள் கடல்படுங் கங்கைகன்னாடன், தங்குமா
 வரசன் றனபதி யவன்றான் றருவதில் மாபலி யொப்பான்.

(௭)

ஆங்கவ னிந்த வருந்துயர் நீக்க மடைவதை
யறிந்ததைக் காக்க, வோங்கிய தான்யம் பொருள்வதை
யனைத்து முதலியே யோம்புவா னெவரு ட், தீங்கிலா
வரசனிழிகுலந் தவனென் றிது வரையெண்ணியே சேரார்,
தாங்கொணுப் பசிகேயத் தணிப்ப தேபெரிது தடையிலா
தவனை நீ யடைவாய். (௮)

முந்தவோர் மொழியை நாரத னுரைத் து முந்நில
கடைய வே போனான், கொந்துள முனிவர் நோக்கியவ்
விடந்தை நொடிப்பொழு திடைவிடா தேகி, தந்துள வரசன்
றனக்கிதை யுரை த்தார் தரணிபன் ருனும்வந் திவரைப்,
புத்தியாற் பணிந்து டோ னற் றிசெய் திவரைப் புகலுவ
தொருமொழி யானான் (௯)

அடியுளான் றனக்கு மகனிலா மையினு லருந்துப
ரனேந் நா எமைந்தேன், படியின்மீ தொருநாள் பலருடன்
கூடிப் பார் வனம் வேட்டைமேற் சென்றேன், செடியின்சீழ்
மதலைச் சிறுவி யைபாரத்தேன் சென்றெடுத்த தாண்மனை
சேர்ந்தேன், முடியுளா ய்செய்வு முன்னகத் து றையான்
முதல்விபைத் தீண்டிடா யென் றே.

(௧௦)

புடையச ரீரி வாணியும் புகன்றான் புத்திபென் றடிய
னு

முடனே, அடையுநன் னகரம் புறமுளவ வியதி லொருமாட
முண்டாக்கி, உடைமுத லுண்டி யுள்ளது மளித்தே

யுவந்துகாப் போரையும் வைத்தே, யிடையதில் பிணிச
 ளெய்திடா திருக்க வெளியன லானதுஞ் செய்தேன்.
 (கக)

நானொரு மேனி யாய்வ ளர்ந்தொப் பினலம்பெறு
 குணமிகவு டையார், வாளெயி றனந்தன் சொலமுடி யாத
 வடிவை யெவ்வு லகி னுங்கானேன், நீற்று நிதியிற் தவத்தினு
 மகிகம் நேரிழை

யவளும் நற்பருவம், வானுறு கண்ண ளவளே நீ ரோடு
 மெளிக்குவே னென்றான்.

மகிழ்வோ

(கஉ)

திரு

வதிட்டத்துறைப்படலம்.

கக

பொ ருந்திநீ ரிந்தப் பூவையை யுவந்து புகழ்மணஞ்
 செய் திடி லுமக்கு, வருந்திட வேண்டா தரசினில் பாதி
 வழங்குவேன் மாறிலா தென்று ந், திருந்தித் தவத்தோ
 ரேனையோ ரேனும்

யிருக்குநா ளளவினு மவர்க்கு,

விருந்திட

ன்று வேண்டினன் வதிட்டனை

மிகவே.

நானு மிருக்கிறே னெ

(கங),

யோசனை செய்துங் குரைக்குது

மென்றே யோர்பகல்த் த வகைநாளுதவித், தேசிகன்போனான்
 திருவுளச் செயலைத் தெரிந்தி னெனவிழை யிருந்தான்,

நீசனன் மரபி னெழிவுளா னருந்தனே யநன் மகளை நா
 னனைந்து, போசனஞ் செய்து பொருந்திவாழ் வதிலும்
 போவது கருமமென் றிசைத்தான். (கசு)

யாவருங் கூடி யங்கண்விட் டு ழிந்தார் ரமுகலை
 யென்றனள்வாணி *தீவிர மொழியத் திரள்முனிவோர்கள்
 திகிலடைந் தேதில ரானு ஆவகை யாவு மறிந்தமா வசிட்ட
 னனைவருமி றப்பரென் றஞ்சிச் சாவதைத் தடுத்து சகலரு
 முய்யச் சம்மதி யாகியே நடந்தான்.

என்றுதன் மனதில் விவையெலாம் நினைந்தே
 யிடர்தனைக் காப்புனென் றிசைத்து, சென்றன னரசன்
 றிருநக ரெய்தித் தெரிந்திட விசைத்துமங் குற்றார், கன்றலை
 பொழிந்தே யமை த்திடு சாலை யதில்முனிக் கணங்களை
 யிருத்தி, குன்றுற முனிவ ர்ருறித்தன
 வெல்லாங் கொடுத்தளித் தருளிஞன் கொடைபோன்.

செப்பிய சேயைக் கொள் கெனத் தவத்தே ; ன்
 செழுங்கரத் தளித்தனன் சிறப்பாய்த், தப்பிலா முனிவன்
 தானுவந் தங்கண் தனித்திரு வேள்விதான் முற்றி, யப்புற மை
 ழத்துப் போவமென் றுரைத்தே யடைந்ததோர் சூராமரன்
 கழித்தார், ஓப்பிலாமுனி வர் தம்மிடம் வரவே யுரியரும்
 உடன்வர னின்றான். (கவு)

ஆன்னவள் தன்னை யழைத்துமே போனா லாம்புக
 ன மென்று, நன்றுத லானே நடுவழி நிறுத்தி' நண்ணியுந்

முழிந்த
றிடவிட

மமைத்தே, அன்னெறி அவளைக் குணத்துட னிருத்தி
யழைத் திட வருவன்யா னென்றான், முன்னவர் க் கெல்லா
முதல்வனும் வதிட்ட னுரைப்படி யிருந்தனள் முனியா ள்.

(கஅ)

மென் ளநா மிவளை மேன்மையா விட்டோம்
மேவினோம் மெத்தவும் பெருமை, கள்ளமா மாயங் கருத்திது
வென்று நளித் சூ
திருவரத்துறைப்புராணம்.

துமுன் னுறைதலங் கண்டார், உள்ளதோர் வயித்தி னாதனை
ப்பு கழந்தார் உரைபதி செழிப்பையு முவந்தார்,
வெள்ளமாமரி வி னைவு முண்டாகி மெத்தவும்
விளங்குமப்பதியே (கக)

மருவுறும் செழிப்பும் மா மறைக் கொழிப்பும்
மாமுனிக் கொழாத்துட ன்னிருப்பும், கருதிலான்
கடந்தகாதலை நினைத்து கன்னியுங் கவலைமேற் கொண்டு,
இருபது வருடம ள வுமே இரு தாள் ஏந்திழை அவளென
வெண்ணி, ஒருவருக் கொருவர் பா ர் த்தினி திருந்தார்
உற்றவட்குற்றதையுரைப்பாம். (உ௦)

கோட்டிடை நின்ற குளிர்மதி முகத்தாள் குளிர்மழை
காடையைப் பாராள், நாட்டமுன் றுள்ள தேவனை நாடாள்

நான் மறைவதிட்டனைத் தொழுதே, நாட்டிய வடிவும்
நலமிகுமொழியும் நான்கினும் கரணமும் பிசகாள், தீட்டிய
தவத்தால் தீபதேயெழுந்து திசைதொறும் மனலதாய்த்
திகழும். (௨௧)

வேறு.

எறிந்தோடின புனைந்தோடின எதிர்ந்தோடின திசைபோய்
விறிந்தோடின விண்ணோடின விமலன்றலம் வெருவாய்க்
கறிந்தோடின மற்றெங்கணும் கனலாயின கார்மண் சறிந்தோ
டின தென்னில்லதை யாரேசகிப் பாரே. (௨௨)

அன்னுள்தவ மழியாதெனி லமரோ மெனவமரர்
சொன்னாரய னிடமேவினர் பலருந்துதி செய்தார் என்னுமிது
செய்வாமென விசைத்திட்டிட வினிமேல் மன்னாயக
னறன்மாதனை மணஞ் செய்பெனப் புகன்றார். (௨௩)
என்னுலது வாகாதெனக் கைகைக்கிறை யவன்முன் சொன்னாது
சுருதிப்படி யுண்ணுனெனச் சொல்ல நின்னுலது நிலைசெய்திட
நீவாவென நேர்ந்து
பன்னுளிறும் விடையானொடு பரிவாய்ப்பதம் பணிந்தார்.
(௨௪)

வேறு.

சுந்தர வதிட்டன் றன்னைத் தோன்றலும் வரவழைத்தே
இந்தமீனென்பா டானுமிழிகுலத் துதித்தாளல்ல இந்தனை
யாகா தென்று நீணிலத் தோர்கள் செய்யா வந்தனள் யோனி
யன்றி ஆயோனியாய் வந்தா ளன்றே. (௨௫)

திருவதிட்டத்துறைப்படலம்.

சுக அருந்திட முள்ளவ நாம மருந்ததி பெனவ சூத்தோர்

[கை] கெதரிந்திட மணஞ்செய் பென்று தெனியித்தார்
வதிட்டன்றன் விருத்திடவுண்ப மென்று வேண்டச
ரிசிகேட்டுப்

புரிந்திட பரிசை சூழ தீ பால் புகழ்மணம் புரியலுற்றான்.
(உக) நஞ்ச்கையை மணந் செய்த நன்மையா லின்றுதொட்டுத்
தங்குமா புதியி லுள்ள சதுரெனும் வருணத் தாரு
மெங்கொரு மணஞ்செய் தாலு மிழிவென்ற விம்மின்னானை
வங்கண மாகப் போற்றி வாழ்ந்திட வரமளித்தார்.
(உஎ)

ஆனது காலே தேவர் துந்துபி யார்த்தார் பின்னும்
வானினன் மலர்கடையி வழங்கினன் குலிசென்றானு மானநா
ளணியப் பொற்பூண் வழங்கினன் காமதேனு தாலுண வளித்த
திந்தத் தரையுளோர் பலருண் ணற்கே. (உஅ)
செப்பிய மணத்தைச் செய்து செழுங்கனிப் போடு முற்றார்
தபடிலா மூவர்தேவர் தவத்துள பலரும் போளு ரொப்பிலா
மறைவகிட்ட னுழைவிழி யானுமொன்று யிப்புவி வந்து
சேர்ந்தே யிருந்திட்டா னினிமையாக. (உக), நல்லற
மீதென் றெண்ணி நாயகி போடு நண்ணச்
சொல்லொரு நாளிற் பண்டுதூய்த்தவ முனிவ ரான
வல்லரின் வல்லோர்க் கெல்லாம் வழங்குவேன் மணந்தா

[று.
னென்

சொல்லிட வதிட்டன் சொல்லுஞ் சூக்கும முனிவர் கேட்டார்
எல்லையில் யோனி பன்றி யிசைந்திடு மாதர் தம்மைப்
புல்லுவோ மென்று சொன்னார் புனிதரு மஃதே பென்னி
னல்லது தருவோ மென்று நானூறு கூர்ச்ச லாடி சொல்லினா
லுருவமுள்ள சுந்தரத்தோகை யானார். (௩௧)

தங்கிய தவத்தோர்க் கொவ்வோர் தைபலைத் தானஞ்
பங்கதாய் நீநூ றியப் பாவைய ரொன்று மீந்தா

செய்தான்

ரங்குறை வைத்திய நாத னருமறை தவத்தோ னாகச்
செங்கையை நீட்டித் தானுஞ் செய்பெனக் கவளை யென்றான்.
(1) ஆங்கையாற் றானஞ் செய்தா னற்புத வரனீ யென்றான்
வேங்கையா ளிவட்கு நாமம் வேறிலை யென்று சொன்னான் ச
உ திருவாரத்துறைப்புராணம்.

வீங்கின வசிட்டன் றோளும் வியப்புற்றார் முனிவ ரெல்லாம்
பூங்களை யாளைப் போற்றிப் பொருத்தி வாழ் நாளிற்
பின்னுந். (1) இப்படி தவத்தோர் நிற்க வெழிற்புவி யாளும்
வேந்தன் செப்பிடு மனுகு லத்தோன் சிறந்தவை வசுத
னென்பான் றப்பிலாப் புலன மூன்றுந் தனிக்கொடைத்
தானு யானான் ஆப்புள கமலத் தோளை யரசன்போ யாங்குக்
கண்டான். (௩௪) எனக்குமோ தீகையில்லை யிபலவே யுப்தே
சித்து மனக்குறை யிதனைத் தீர்த்து மாபுவி யனுப்பு மென்றான்
உனக்கிதை யுரைப்போ ராரிங் கொருவரு மில்லை யோர்வாய்

கினக்குறி யடையா யின்னஞ்
 செப்புலோந் தெனியாய்க்கேளாய் புவிக்குள்ளே யுறையோர்க்
 கெல்லாம் புனியோர்க ளுறையவேண் குவிக்குநன் பொன்னீந்
 தாலுங் கொள்ளு வோரொருவரில்லை[டும் தவிக்கிற மனதை
 விட்டுத் தரையுள்ள வதிட்டர், தானே அளிக்கினமன்றி யன்பா
 படைந்துந் பெறுதி யென்றான். (௩௬) அண்ணலிம் மாற்ற
 ன்கேட்டே யயனுல கதனை விட்டுப் பண்ணுறும் வதிட்டன்
 றன்பால் மாமலர்ப் பதத்தைப் பேரற்றிச் சுண்ணன்றன் சிறுவன்
 கொண்ண காரியங் காப்பா யென்றான் எண்ணந்தான் தீர்ப்பே
 வென்றே யிறைவனுக்கவனி சைத்தான்

அன்னது காண நானே யறிவிப்போம் வைக்க வேண்டும்
 மன்னுப கரண மெல்லாம் விரைவினில் வருவித் தாங்கு
 பொன்னினூற் காப்புக் கட்டிப் புகழுறத்தீக்கை சேய்தே
 யெந்நிலத் தவருங் காண வெவர்க்குமாம் பரிசை
 யீந்தான்(௩௮) அன்னது பெற்றுக் கொண்டே னழகிய
 மனுவே கேணீ முன்னநா ளாகி யிவ்வூர் வைத்திய நாநன்
 முன்னோன் முன்னவரா லயத்தைத் தரணியிற் புதுப்பித்திட்டே
 மன்னவில் வளத்தை யேநன் னகரென வகுப்பா
 யென்றான்.(௩௯) ஆயவ னுரைக்கு முன்னமாலயம் விரைவிற்
 செய்தான் தூயமா நகரஞ் செய்தான் தோன்றல்வாழ்
 விருப்பஞ் செய்தான் தோயநற் றடமியற்றித் தொடுத்திடு
 மாடம் வீதி நேயமிக் குறப்புரிந்து நிகழ்மனு குலத்தோன்
 சென்றான். (௪௦)

சிறுவாடுதுறைப் படலம்.

வேறு.

ஆகலா லீந்தத் தலத்திலே முத்தி யடைந் தவரளவிலா
ரா னார், தீதிலாக் கங்கை முதற்பல நதிகள் பரவுநி
வாநதிச்சிறப் பார், கோதிலா வசிட்ட ஜறைவதா லீந்தத்
தலந்தின்சீர்குறொ ணுதென்றே, மரதுள மார்பன் மகிழ்ந்தினி
பெருமையர்வகுப்பார்.

திருக்கின் மற்றதின்
(சக)

திருவதிட்டத்துறைப்படலமுற்றிற்று.
ஆ செய்யுள் உசக.

திருவாடுதுறைப்படலம்.

பெருமலர்த் தவிசோன் மகிழ்பதி யுதுவாம் பின்னரே
நிரு தியின் றிசைபால். தரைபுக ழாடுதுறையெனப்
பெயர்கொ டலை மைசேர் துறைமிக வுயர்வாம், திருமல ரானுந்
தினமும்விட் டகலா டிகழ்மறை வேதமுங் குடியாம்,
வருபலா தெங்கு வளர்கழு கோடு வாழையுங் கழையுமே
வளரும்.

(க)

ஒள்ளியான் பெயர்கொள் ளுறுதலத் திறைவ
ருயர்தரு சூற்றமே பொறுத்தார், கிள்ளைநன் மொழியா
னேலவார் குழலா ள் கேட்டிடு தென்மொழி நாடம், நள்ளம
ரவருந் நாடின துறைப்பேர்நன்மணந் தெளிந்திட நாடிவ்,

அள்ளு காம துறையதன் சிறப்பை யானறிந் திட்டவா
றறைவேன். (உ)

வெய்யவன் நேரை விரைவினிற் செலுத்து
மேன்மையான் சேரதித் தொழிலான், பொய்யிலா
னவன்பேர ருணனென் றி சைப்பார் போகமார்
புரந்தரனுலகம், பையவே நடக்கும் பா வையாய்ச்
சென்றான் பார்த்தனன் குலீசனும் பண்பால், ஐயுற வாகி
யழைத்தன னவனு மனங்கனம் படுதலா லிசைந்தான். (ங)

பங்கமாய் நின்ற பாகசாதனனும் பாவையோ
டொருபுடை

யேகி, அங்கமோ டணைய வக்கணம் வாலி யழகுடன்றேன்றவே
யருணன், துங்கமோ டவனைக் கொண்டு போய் ரவிபாற்சொற்ற

ன்னிரவியவ் வருவம், மிங்குகாட் டெனக்கென்
யருண னெழிலுரு பார்த்துமால் கொண்டே.

றிசைப்பவே

(ச) சச

திருவரத்துறைப்புராணம்.

சுந்தர நாரி யெழுவரு நாணச் சொல்வனப்
பவையெலா மொன்றாய், முந்தவே நின்ற வரிவையோ
டிரவி மோகமாய்த்

தழுவி யே யவனபாற், சுந்தனப் பொதியத் தென்றனற் தேரோ
ன் றனியுரு வென்னசக் ரீவன், விந்தையாப்த் தோற்ற வவற்கு
சாத் திரங்கள் விளம்பியே விடுத்தனன் புகியிங். (சு)

அந்தர முள்ளா ரதிசயப் படவே யவனியிற்
றவத்தனை பெ
ய்தி, விந்தைய தாக வுயர்புலஞ் செலுத்தி மேனிபே
யோவியம்
போல,
விரவி,

மந்தர வெற்பில் மருவி நூறுண்டு மாதவம் புரிந்திட
சுந்தரம் விளங்கச் சுருணமாய்த் தோன்றிச் சுக்கிரீவனு
க்கருள் புரிந்தான்.

(சு)

மைந்தநீசெய்த தவமுவந் தனமால் வரம்பிலா வாகுவு
மழ கும், பந்தம தகற்றுஞ் சாத்திர வுணர்வும் பண்புட
னீயடைந் திடுவாய். சிந்தனை யுற்ற படியெலாம் வலியுஞ்
செல்வமுந் திறமையுஞ் சேரும், எந்தனை நோக்கிந்
தவம்புரிந் துழலே லென் னரும் புதல்வவென்றேக.

(எ)

ஒங்குகிட் கிந்தைக் கரசனாபுள்ள வரமுள வாலிபாற்
செ றுன், றுங்கிடா துழக்கத் தம்பியும் பயந்தே தனித்துமே
யாற் றல னாகித், திங்கமா வாலி தொடர்ந்தனன் றம்பி
தாய்மனை யானையுங் கவர, வீங்குமுன் னெதிர்க்கத் திறமிலா
தவனு யிருந் தொளித் தேகின னவனும்.

(அ)

பீடையைத் தூத்திப் பெரும்வலி பெறவே பேசுமி
முனி வரீபா லேகி, நாடிய விடய முறைத்திடக் கேட்டா
ருவப்புட ன்வன்றனக் குரைப்பார், நீடுமா நதிப்பேர்
சுவேதையென் று ஸகங்குவிவா நதித் தென்கரை யதனிற்
கூடிடு மாடு துறையொ லுண்டாங் குவலயந் தர்மமாம்
பதிதான். (க)

தேடி நீ சென்று தெரிசனஞ் செய்து திகழ்த்திடத் த
வத்தி னையியற்றில், வாடிய மனதுன் விருப்பெலா மாகும்
வந்திடும் வலிமிகு நிதியும், கூடிடுமென்று குறைவற
வறைந்தான் குணமு டை சக்கிரீவனுக்கு, கோடில்சக்கிரீவ
னவ்விடஞ் சென்று குலவி புகழைநினைப் புகல்வாம்.
(கஉ)

பேரணநா ளதனிற் புகழ் மறைப் புனிதன் புரிந்திடும்
கலைவ னானவன்பேர், ஆனநல்லேத பண்டித னென்பானம
ருவான்

திருவாடுதுறைப்படலம்.

சுரு

கோகுலா புரத்தில், வானவன் றன்னை மனத்துற வழுத்தி
மற்றி வன் மனைவியாய் நின்ற, மானினைர் விழியாண்
மைந்தனைப்பயந் து வருமொரு திங்களின் மரித்தாள்.
(கக)

பணிசெய் மம்மா திறந்தபின் வேதன்
 பாரிற்செய்ந்திய வேமம், அணியுள னாக மைந்தனைப் போற்ற
 அமையு மைங்களை யினான் வவம்போர், தணிநிலா தாகத
 தாரமே கொண்டான் றன் சுதன் றகவுற வளர்ந்தான்.
 கணிதமோ ரெட்டின் மணம்புரிந்) ததன்பின் கலையெலாம்
 கழறினான் சுதற்கே. (கஉ

தந்தையின் மிக்க பண்டிதனான றரணியி லரசருந்
 தாழ்ந் தார், வந்தவன் பெயர்வே தாந்தனென் றுரைப்பார்
 வரிசையா ய் மணமுத லியற்றி, அந்தமா வேறுதூறைவகை
 யெல்லா மளந் தறி தன்மகனோடு, சொந்தமாய் வாழ்வற்
 றிருக்குநா ளதனிற் சுதற்கொரு தோடம் வந்ததுவே.
 (கச)

ஏதெனக் கேணி யிருவரும் வாழ்க்கை யெய்துறு
 நாளினி லிறைவன், ஞாதனைவிட்டே யழைத்தனன் சுதனைத்
 தொடர்ந் தன னரண்மனை யவன்றன், காதலார் மனைவி
 பூத்தலா லில்லின் கடைப்புறத் தொதுங்கின ளிருந்தான்,
 தாதையா னவனு மற்ற வ னேனாய்த் தங்கினு னங்கனோ
 ரிடத்தே. (கச)

அங்கைவா னே ந்தி மாநிலம் புரந்த வவனிபன்
 பேரவை புகுந்த, சங்கைதீர் கல்வி யறிவினிற் சிறந்த தனை
 யனுந் தன்ன கத் தெய்தி, மங்கையார் தனது சிறியதாய்
 தனித்து வளர்து யில் கூர்வதைக் கண் டந், நங்கையா
 னேனாய் யயலுறப் படுத்தா ன் நாடி லன் வினா யிமற் றையா.

(கரு)

இப்படி யிவர்க ளிருவரு முறக்கும் வேளையி
லியல்பிதாக் கண்டான், செப்பிடுந் திண்ணை சேர்ந்ததி
லிருந்தான் சிறுவனுந் தாயிதை யழியார், மைப்படு மிரவு
கழிந்தபின் னெழுந்த மகன் சிறு தாயெனத் தெரிந்து
தப்புயான் செய்தேன் தணிப்பைநீ யென்று தந்தைபா
லிறைஞ்சியே சலித்தான். (கசு)

எந்தைகேள் பிழைக ளேதிலா தெனினு மென்னுயிர்
துறப் புனென் றுரைத்தான், றந்தையா னவனுந்
தடுத்தாந் திட வுந் தீரீனியி லுள்ளபே ரெளரிதா,
நின்றையாச் சொல்வர் நிலையி ளகா
திருவரத்துறைப்புராணம்.

லாத் தேக நீக்கலே பெரிதென நினைத்தான், அந்தணன்
றாறு
மாய்ந்துநற் கழுவா யாமென விதனைமற் றறைந்தான்.
(கஎ)

புந்திரல் வாக்குக் காயமென் றிவைகள் பொருந்திடா
தமை
ந்த நற்பாவந், தொந்தியா துன்னைத் தொடர்ந்திடா
ததற்குத்
தொல்லைநா லறிவழியுனதா, லெந்தவா றென்னி லிங்குநற்
று சி
லியலுறு நீலமே தோய்த்து, முந்தவே யிருக்கு முனிபலர்
வழு

த்து மூதுள தலங்கணி புகுவாய்.

(கஅ)

எந்தநற் றலத்தி லீருங்கலை வெளுக்கு மத்தல
மெவற்றினு மேலாஞ், சிந்தையுட் கொ ண்டு சிறுவனே
செல்வாய் செப்பிய வாடைதான் சீராய், சுந்தரச்சேதிச்
சுடரொளியிலதேற் சொற் படி செய்க நீ யென்றான்; மந்திரம்
வேறு மற்றுனக் கில்லை மா பிதா வாக்கியங் காணே.
(கக)

சுத்தினான் றலங்கள் சொல்லிய வனைத்துஞ் சோதனை
சொற்படி காணான், சுத்தியார் தலங்கள் செகத்திலையென்றே
சீவனை விடுவதா நினைந்தே, நத்திய சுவேத நதிக்கரை யதனை
நண்ணி யே யதன்புடை யடைந்தா, னத்தக வரைப்பி
னடைவருந் துய ரா லயர்தலை நண்ணினு னன்றே
(உ௦)

ஒத்தவவ் வழியி லுறக்கமதானு னென்றுமே
யுணர்விலா னுய்ய, வத்தனுமங்கு மேடமாய் வந்தங் கருவியி
லாடையைச் சேர்த்துக், கத்திடு மோசை காதினிற் புருதக்
கலைவலா னெழுந் துடன் பார்க்கப், பத்தியநாகங் கங்குலு
நீங்கிப் பானிற டானதுங் கண்டான்.
(உ௧)

இத்தலங் கான மெவருமிங் கிலையா லீசனின் கிருக்கவு
மிலை யாற், கத்தனை யென்னைக் காப்பை நீ யென்றான்
கண்ணுத லங் னெதிர்ப்பட்டுப், பத்தனை.குற்றம் பொறுத்தவ
னென்பேர் பகர் தகர்த் துறையிதுவென்ன,
மெத்தவுங்கேட்டே யுளங்களி கொ ண்டு விதிப்படி பூசனை
புரிந்தே
(உ௨)

அருளிற்ற பரம னத்தல மமர்ந்தா னுள்ளானவனினு ம்
பெ ரியான், மருளுளா யங்கு மருவிநீ யிருந்து மாதவ
மிழைத்திடி னுனக்குப், பொருளுள நாமும் பூக்குழன்
மனையும்பொருந்தின்

பகைவனு முடியு, மருவிமேற் சொன்ன வாறுசெய்
பென்ன மைந்தனுக் கருக்கலுமுரைத்தான்.

(உரு)

திருமான் றுறைப்படலம்.

சுள

கேட்டிடுஞ் சுக்ரீ வனுமிக மகிழ்ந்தே கிளத்திய
தலமதை நோக்கி, வேட்டிடும் படியே விவாநதி யதனை
மேவியே விதிப்படி படிந்து, கோட்டுள மலரா தியாம்பல
மலருங் கொண்டுட னத் தலத் தீசன், ருட்டுணை துணையா
மனத்தினி லிருத்திச் சவுரீபை தமயினுக் கொண்டோன்.

(உச)

தைலமே முதலாக் சந்தன மீறுத் தருமபி டேகம
தியற்றி யயிலுறப் பலவா மடிசிலு மியற்றி யணிகொள்சோ
டசங்கனும் புரிந்த வ், கியலுறப் பணிந்து கண்கணி ரரும்ப
வென்புநெக்குருகி ட வினை த்து, து யிலுறும் போ தில்
கண்ணுதற் பெருமான் றேன் றின னருடரற் பொருட்டே.

(உரு)

கொஞ்சநாட் சென்று குறுகுவ னிராமன் கொற்றமா
வாஸி பைத் தொலைத்துத், தஞ்சநீ யடையத் தாரமோடச

தருஞ் வரனிராமனே யென்றான், பஞ்சிஸ்கொண் டடைந்த
 ரவிசுதன் கதையை வழுத்தினே மான்றுறை தலத்திற்,
 செஞ்சடை யீசன் வந்ததைக் கேண் யென்னவே
 செப்புறலுற்றான். (உசு)

திருவாடுதுறைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௨௭௨.

திருமான்றுறைப்படலம்.

அருந்தவா விதனுக் காறரை முக்கான் மாதிரு
 மான்றுறை யென்னப், பொருந்திய தலத்தின் பெருமையைப்
 புகலப் புண் டீ கற்குமே பொல்லி, பெருந்தல ழதற்குப்
 பேசவேறில்லைப் பெருநதி சுளேதைமற் றடையின், வருந்துற
 லனைத்துங் காணு முன் போக்கும் வரமெலாம் வழுத்துமுன்
 வருமே. (க)

வேந்தனே யதற்குக் காரணங் கேண்மோ விளம்புவம்
 விரி கடற் புனியிற், சேந்தவள் விலாசச் சிறப்பெலா
 முடையாள் செழிப்புள கடகமா நகரான், பார்த்தநால் வேதக்
 குலத்தினுற் ப்வித்தான் பகர்கலை யனைத்தையும்
 பார்த்தோன், காந்தையா ளோடு கலந்துவாழ் வுறுவோன்
 கற்றவர் குச்சக னென்பர். (உ) சஅ

திருவரத்துறைப்புராணம்.

பூக்கமலத்துப் புனிதன்செய் புனியிற் பொருந்திய

தவமெ லாம்புரிந்து, தேக்கமா முனிவர் தேவன தருளால்
தேவிபால் கருப்பம் வாய்ந்துற்று. மாக்கடாம் போற்று
நன்மக வாசி மதலைதா னுதித்தனன் மகிழ்ந்து, நீக்கலா
மனைவி நினைவிலா னுந் நெடுந்தவ நெடிய னோற்ப.
(௩)

நோக்குறுறுதலோ னெடுதிசை முகத்தோ னு வல்திரு
மா
ஹமே நேர்ந்து, ஊக்கமோ நெரப்பார் பெருத்தவஞ் செய்யு
முத் தமார்க்குத்தம நீசெய், நீக்கருந் தவத்தைத் திருவுள
மகிழ்ந்தே நினைத்திடு வரமெலா மீவோ, மாக்கையின் மிருக
சருமமேயந் தி டலான் மிருகண்டு வென்கநின் பேரே.
(௪)

திங்கற வேட்ட வரமெலா முதவித் திருமகள்
கொழுநனுந் திரும்பிப், பாங்குள வயனும் பரமனும் போனார்
பாலனும் பலத ரந்துதித்தே, திங்கறப் பிரமசரியால் விரதந்
திரன்பெறச் செய் தினிதிருந்தான், நீங்கல் செய் திதனை
நீமணம் புரிவானேரென நெடும்பிதா நிகழ்த்த.

(௫)

புதியின்மேற் பாவந் திரண்டொரு வடிவா ம்
பூவையைப் பொருந்துறு வேனோ, வையையெலா மறிந்து
மடியனு ட் கதனை யறைந்திடன் முறையதன் நென்னக்,
கவியெலா முணர்ந்த கர்த் தனை யினிரங் கால்வழி
பெயர்த்திடு மென்றான், இவையலாது ரைப்ப வினிதுவே
நிலையோ வென்பொருட் டியம்புதற்கென் னான்.

(சு)

சிறுவனு முரைத்த சேதிசேட் டையன் சீருள
 துனக்குநா னுரைப்பேன், முறுவலார் முல்லை மொய்குழற்
 சேர்ந்து முதல் வர்முத் தேவருமுற்றார், கறுவிலா வசிட்டன்
 காசிபன் கும்பன் கௌதமன் கலையுளார் முதலோர், பெறுமகிழ்
 வதனாற் பேசினான் நிப் பெயர்த்துமென் செய்தனர் பேசாய்.

(எ)

ஆனதா னீயு. மகமகிழ்ந் தருள்வா யமைவது தென்புலத்
 தவ ரீக்கா, மீனமா மென்றே நீக்கலை கொள்வா யிதுமிகத்
 தக்கதே யென்றான், தீனமாவார்த்தை செப்புதல்
 வேண்டாஞ் செய்மும் ஹ விதிப்படி செய்ய, நானுமே
 யுவந்தே னுன்சொலும் பாடி யே நண்ணிடின விழைகுவ
 னென்றான்.

(அ)

திருமான் துறைப்படலம்.

சுக

பெற்றதாய் தந்தை தமையன்சின் றுனைவர் பெறுவழி
 சுற் றமுள் எவளாய்ப், புத்தியுள் எவளாய்ப் பொருந்திய
 செல்வம் புகழ்குடிப் பிறந்தவள் புனித, மெத்தவுள் எவளாய்
 மிகவுமே னு லமெய்யிலாண்மிருதுவுள் எவளாய்ச்,
 சத்தமில் லவளாய்ச் சரசு நந் குணமாய்ச் சார்குறி நெடிவிலா
 தவளாய்.

(க)

ஒத்ததாய் தந்தை நோ யுனோர்க் குதித்தா னுருமிய
 சின் முனா னொருக்காற், சித்தமே யிரங்காள் செல்வனே
 முறுவல் செய்குவாள் பழுதுளாள் சிறுமை, சுத்ததன்

வணப்பு கீழ்க் பென்று சொல்லுவான் பெருமையை
யுரைப்பான், பத்தன மவ னை
யுளத்தையிட்டொழிப்பான் பார்த்திடிற் கணிகைய ரியல்பான்.

முந்துபெண் ணியலிற் சொல்லிய குற்றமுமுதற் கீக்கி
நீ யெனக்குத், தந்திட லாகில் தாரமேகொள்வே னலதெனிற்
ஹை யலைவேண்டேன்; சிந்தியாயென்று செப்பினான் சிறுவன்
சேர்ப்பி. தா தேடுவானாகி, அந்தரநாட்டு மவனிபாதலத்து
மலைத் தனன் தெடியேயலுத்தான் .

(கக)

இனியமை வேலை யாதென நாடி யிப்புவினமயக்
காட்டி, னனிமகிழ் முனிவ னுசத்திய னென்பா னன்மகள்
விருத்தையா நல்லான், மனையதற் கேடியம் மாதிகைக்கேட்டு
மணமுடி மாதவா வென்ன, வினையிது வென்று வெருதவ
ருரைக்க வேதனும் வி யாகுலந் தீர்தான்.

(கஉ)

உயர்தவ னுடனு முள்ளமு மகிழ்க்தே யொரு
நொடிப்பொ
முதினி லூர்ந்தே, யயர்தலில் லாம லவரையே கண்டா னகமகி
கிழந் தவர்பிக விழைத்த, பெயர்பெற நின்று பெறுமுப சாரம்
பெற்றபின் னிருவரும் பேசி, அயர்வுறு தங்க ணடிசிலு முண்
டே யான்பின் னரிவையைக் கேட்டான்.

(கங)

சிந்தையின் படியே சிறுவனின் மகற்குச் சேர்ப்பதே
சிறப்பதாமெனக்கு, முந்தியோர் வேறு முளர்கொலோவென்று

முனி வரை வாழத்தி நீரிங்கு, வந்ததேயில்லை வருத்த நீர்தீர
வதிதல் ிசய் திடுமிவ ணென்குன், முந்திடே வென்று
முனிவருங் கேட் கமுகமலர்ந் திருப்பதாய் மொழிந்தான்.
(கச)எ

டு0 திருவரத்துறைப்புராணம்.

காரிகை முனிவர் களித்தினி திருப்பக் கன்னியுங்
கடும்புனல் தோய, பாரிய நேசப் பாவைக ளுடனே பரிவுட
னடவியி ன டந்து, சீரதாய் சென்றாள் செழும்புனல்
தோயந்தாள் சீக்கிரம் வந்திட வெண்ணித், தாமணிக் சுண்ணி
தங்களோ டெழுந்தா டான் வரும் வழியினிற் கண்டாள்.
(கடு)

மதங்கொளு மியானையுருவினைக் கண்டு மங்கைய ரோ
டினர் மணம்போல், மிதங்கொளாத தூரமோடியே மெலிந்தார்
மெல் வியள் விருத்தையுந் தனியா, பொதுங்கினுள் பின்பே
யோடி னாள் வழியிலுயர்ந்துள தூர்வையான் மூடி ப்,
பொதிந்துள கிணற்றில் வீழ்ந்தன ளறியாள் பொன்னெனு
மங்கலைப்புதல்வி. (கக)

அ ந்தமா வா னை யப்புறம் போக வரிவையர் யாவரும்
வந்தே யந்தநற் பெண்ணை யெங்கணுந் தேடி யெதிர்ப்படா
தரகையா லோடி, யுந்தநற் பெண்ணும் யானைகண் டோடி
பொதுங்கினள் பின்புயாங் காணோஞ், சிந்தைநீர் வருந்த
வேண்டியதில்லைச் செ ல்வியைத் தேடிடு மென் றார்.

(கௌ)

அறைந்தனர் முகத்தி லாவலித் தந்தோ வருந்தவப்
புதல்வி யை நீரோ, புரிந்திரோ வென்றார் புராரிதன் செயலோ
பூவையைக் கேட்டவன் செயலோ, தெரிந்திலே
மென்றாவள்விதிப் பயனைத் தேர்ந்திவாரொனச் சென்று,
பிரிந்துமோ ரடியைப் பிசு கிடா தடைந்தார் பெரும்புதற்
கேணியைக் கண்டார். (கஅ)

இறந்தன ளீண்டே யிருக்கிரு னென்றே யினியதாய்
தந்தை தன்னுயிரை, மறந்தவ ரானார் மண முரைத் தவனு
மாப்பழிய டைந்தனமென்று, சிறந்திடு ங்ட்டைச் செயலின
லறிந்தே சிறு மியைத் தருகுவன் நிலநெய், மறந்திடா
துடலைப் பேணுமினெ ன்றே மன்னினான் பெருந்
தவமறையோன், (கக)

உத்தொரு தடத்தை யணுகிய ன் தகனை
யுளத் தினிலிரீஇத் தவமியற்ற, முந்துமக் களிறும் வந்திவன்
றன்னை மோப்பிடரே ற்றியே செல்ல, வந்தவா நென்னென்
றோதியா னோ க்க வள ங்கெழு கலிங்க நாடதனி, னந்தரி
புரமென் றொருநக ரதனின ண்ணினான் வுனிதர்தந்
குலத்தான். (உ௦)

திருமான் னுறைப்

படலம்.

ருக

அனைபவன் றேவதத்தனும் பேரோ னவனருத் தவத்
தினும் பெற்ற, தயைனுந் தரும தத்தன மவனுந்

தழைபெருஞ் செல் வமோடுறு கா, ள்ளையுடன் பிதாவு
 மிறந்திடத் துயரி னழுத்திமி மேல்வையி னவன்பால், விரயமா
 யிரச வாதிவந் தடைந்து மிகு பொரு ள்ளினத்தையு வ்
 கொணர்வாய். (உக)

இடம்பொருள் வைக்கவினியிலை பென்றே யிப்பற்றுவ
 னெ னவுரைத் திடலு, மடம்பெறு மனத்தோன் மனையுள
 பொருளு மற்றைய தருமமும் விற்புத், திடம்பெற த்தரலு
 மவைபெலாம் வாங்கித் தெரியவோர் குணத்தனில் வைப்பித்,
 துடம்பட ப்புகை யான் மயங்குழி வஞ் சிந்
 தொருகுணமுன்னென வைத்தான்.

அப்பனே யி ள்கு நினைக்கரி யாங் வாக்கினு வ்
 குறையனொ
 ன்றில்லை, முப்பகன் மனத்துங் காளிபை நினைத்து முதுமகம்
 பு ரிதரல் வேண்டும், அப்பகல் வரையு மனத்தெமை
 நினைத்தே யருந்தவமுழுத்திக் பென்றே, செப்படி வித்தை
 காட்டியோன் சென்றான் செல்வனு மவ்வண மிருந்தே.
 (உஃ)

போனவன் றன்னைத் தேடி யே காணு ன் பு குந்தறை
 திறந்து பார்த்திட்டா, னானவிக் குகையுங் கரியதாயிருக்க
 வவனிமேல் வி முந்துயிர் மாண்டான், வானமர் தருமம்
 விறற்காரணத்தால் வந் னன் களிபென வாய்ந்து, தானதை
 மாற்றத் தன்றவந் தன்னிற் றனியொரு நாட்டவந்தந்தான்.
 (உச)

ச ந் தியா
 மு நுவம் போயவன் குணு ந் தாக் கரும் விமான மே

தகொண்டு, வந்தியா வெவரும் வழுத்துற வமார் வரன்பத
மெய்தினுன்வள்ளல், சிந்தியா முன்போ லந்தகற் குறித்துச்
செய்

பெருந் தவத்தினு ளவனுய், வந்துடன் விருத்தையுயிர்தனை
நல் கிவழுத்தியே போயினுன் மன்றினு.

(உரு)

இங்கிவை நிற்க விவையெலாங்
ககண்யேன், சங்கரற் றியானித்துறு

கேட்டே யெழின்மிகு மிரு

தவலியற்றச்சம்புலுமினிதெ

முத்தருளிப், பெரங்கு மாதவத்தோய் வேட்ட வைபு கறி
புரிசுது ம வேட்டவா வென்றா, ன ன்தனா வடியேன்
பவஞ்சவாழ் க் கையி னூட முந்துத லழிந்தோ வென்றான்.

(உரு)

மிக்கமாதவந்தோ யுத்தியன் மக னே மிகுகடி கணம்
புண
ந்ந்தெம்மைத், தக்கவாபுசை புரிந்திடி னினக்குத் தநபன்
மார்

ருஉ

திருவரத்துறைப்புராணம். க்கண்டன்

வந்துதித்துப், பொக்கமாறியவன் பாலெமைக் காதி
புண்ணியத் தலத்தினிற் போற்றி, நக்கனம் மருளாற்
வென்று நற்புகழ் பெருக்கு நின் வழிக்கே.

சமனையும்

(௨௭)

ஆதலாலின்றே யருங்கடிக் குரிய வாக்கென
வேண்டுமெவ் வாறே, காதலாலவற்குக் கடிமணம் புணர்த்திக்
கலியாண சுந்தரநாம, மாதவா வெமக்கு வழங்குக
வென்று மறைந்துடன் போயினான் வள்ள, லேதுவா விதற்கு
மான்றுறை பென்ன வியம்புவர் கற்றறிந்தவரே.

(௨௮)

திருமான்றுறைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் ௩௦௦.

திருவாலத்துறைப்படலம்.

இசைகொ ளித்தல மொழிந்தன மிதன்குட திசையி
னசைவி ளங்கிடும் பதிக்கிணை சவிலுவ ருளரோ
பசையி னன்மைக ளிபாவையும் பவித்திடும் பாரிஸ்
வசைகள் யாவையு மொழித்திடு மதன்பெயர் வழங்கில்
(௧) சொன்ன நாமமா லந்துறை பென்னவே சொல்வர் பின்ன
தின்பெயர் மால்புரம் பிரமன் றன்புர
மன்ன வாலயத் திறைவர்டோ ளீசனா மண்ணல்
நன்று தற்பரட்டி பேர் பெரியநா யகியே.
(௨) பெரிய மாதவர் யாவரும் பெயர்வுறு தமர்வார்
ஆருவி யாததி சுவேதையு மவ்விடம் வசிப்பாள்
பிரிய மாக்கழு கரிசனந் தெங்குமே பெருகும்

உரிய வாணிபர் மறையுளரர் குடிவகை யுற்றார்.

(ந.) அருமை யாந்தல மனைத்தினும் பெரிதிதா மந்த
உரிமை யானதை யுரைக்கிறே னுட்புறம் பெல்லாந்' தரும
மாந்தலங் தேட்டிடு தரணிப முன்னம்

பெருமை வேலையி னமுதத்தைப் பங்கிடப் பெறுநாள்.

(ச) வஞ்ச மாஞ்செய லரக்கன மமுதத்தை வவ்வி

இகாஞ்ச முண்டன னென்றநா னிரவியுங் கூற

திருவாலந்துறைப்படலம்.

நூ.

கஞ்ச நாடியான் கண்டதைக் கந்தர மரிந்தான்
முஞ்ச னுற்றது மொழியுமங் வரக்கன துருவம்.

(நு) ஓரி ரண்டெனுங் கூறதா யுடறலை வேறாய்ப்

பாரி னுற்றது விண்ணொழிந் தித்தலப் பதியில்

மேரு ிவ்வலாய் காவென கம்மது விளப்பச்

சேரு மீசனுஞ் சிலவா மனித்தனன் சிகிக்கே.

(சு)

அய்ய னுலத்த னங்கமு மவ்வுரு வாகி

செய்யகேதுவு முடல் பெறச் செப்பிய ராகு

முய்யுங் கோளுட னுற்றன ரொருநவ மாக

செய்யி னுந்தவஞ் சேரருங் கதியினிற் சேர்ந்தான்.

அச்சிரந்தவம் புரிந்ததா லத்தல மதற்கு

மெச்சிப் பேசினார் கிரபுர மெனவதை மேலா வச்ச

விருட்சமும் வயங்கிடு மப்பதி வதிந்தாள் நச்சு நொய்களு
நாடிடா தோடிடும் நவிலீன். (அ)

பன்னு ஸாலதிற் பெருந்தவஞ் செய்தனன் பலநா ளென்ன
காரணத்தாலென்ன விறைவனே கேளுஞ் சொன்ன காசிபன்
சுதன்பெய ரிரணிய சொருபன் றன்னைப் போக்கிடச் சிங்கனா
யவனாவ தரித்தான். (க) மங்கு னீனிறத் தசுரனை மடி
யினில் வைத்தே யங்கை யாலவன் வயிற்றுள வுதிரந் ருந்த
சங்கை யன்றியுஞ் சன்னதங் கொண்டிதான் சரல தங்கு
நற்புவி யாரையுந் தளர்வுசெய் துறைந்தான். (க௦) அந்த
வேளையி லண்ணலுஞ் சரபமா யமைந்து சிந்தை கெட்டுறுஞ்
சிங்கன்மேற் சென்னியிற் சீரு வந்தி னானக முதிரமும்
மொருநொடி குடித்தான் சிந்தை நைந்தனன் சீதரன்
சிங்கமா னவனே. (க௧) அன்று தொட்டவன்

றுயருளா னுசித்தன் னாகம் வென்றி வேண்டியே புண்ணிய
ரிவாந்தி மேலி நன்றி பெற்றிடப் படிந்தான் பதத்தினை நாடி
பொன்று றும்படி பூசனை விதிமுறை யுஞற்றி. (க௨)

ருசு திருவரத்துறைப்புராணம். பணிந்தெ
ழுந்துநின் மஞ்சலி பன் முறை புரிந்த துணிந்தெழுந்து தோத்
திரம்பல கண்கணீர் சொடை வணிந்த கொன்றைபோன்
விடையின்மேற் றிருவுருவாகித் தணிந்த நல்லரு ணைக்கினன்
றருவனென் றிசைந்தான். (௧) பன்ன கேசன்மேற் பள்ளிகொள்
பசுந்தாமா யவன்றான் சென்னி நீருள செல்வமே
சிவபெருமானே

இன்னலி யாவையு மிரித்திடு வாயென விரந்தான் முன்னி
ருந்திடும் வலியெலாம் பெறுகென மொழிந்தான் சொன்ன
போதினிற் றுழாயவன் வணங்கியே சோதி பின்னு நானரும்
பிழைகளைச் செய்யினும் பெரிதா வுன்னுறே லுன்றன்
கருணைசெய் வாயென வுரைப்பக் கன்னல் வேளினைக்
காய்ந்தவன் கடைக்கணித் தளித்தான்.

மற்று மத்தலத் தத்திய மானதை வகுப்பாம ஒற்றை யாழியா
லுலவுமா புவிபையா னுறுவோன் சுற்ற றிந்தநன்
மரபினுன் கலிங்க நாடுடையான் பெற்ற மூர்தரு பிஞ்ஞகர்க்
கானவன் கண்டாய். (க௬)

களமர் தங்குறை சொன்னதாற் காட்டிடை வேட்டை
விளைதல் செய்திட விழைந்தனன் வெல்கதிர் வேலான் களம
னைத்தினும் வேடுவர் மான்வலை சுட்டிக் களப மான்முத
லுயிர்வகை பலவுமே காய்ந்தான். (க௭) கருது
வேட்டையாற் கடும்குற கண்டிகாவல்லு மரிது நீரெனப்
பேர்ந்தன னடவிகள் விட்டே திரித லானதால் வன்மலை
யருவியுந் தேடித்
தெரிதல் காணலா மென்றவனோடினான் சிற்றூர். (க௮)

கன்றினுன் பதி கடுகினுன் கலைமறை வீதி
சென்றனன் னதிற் செழுமறை வேதியன் வீட்டில் நன்றெ
னத்திரிந் துள்ளன பலவற்றை நண்ணித் தின்ற னன்னதைத்
தீர்ப்பதற் கார்வலார் திறலோய். (க௯) ஆக்கு நற்பல

பண்டங்கள் யாவையு மயின்றே தாக்கு நற்பசி தணித்தனன்

ருரு

மேற்குந் தென்புலத் தவர்க்கென னீட்டிய வெல்லா
மூக்க முற்றுட னுண்டன நொருநொடிப்
பொழுதில். (20) நாட்டம் வைத்துநான் பிதிர்க்கென
நண்ணிய வெல்லா மூட்டஞ் செய்தனை யுலகுளா யுணர்விலா
பையினூற் காட்டி லுற்றிதிங் காகமாய்க் கனவுரு வெடுத்து
நாட்டிற் செய்திதிப் பிண்டநீ பொசியென நவின்ருன்,
(21) என்று சொல்லிய வந்தணன் பின்னரு மெய்திச்
சென்று பற்பல கறிவகை யெவற்றையுந்தேடி
பின்றிச் செய்தனன் நிதிதனைப் பிண்டமு நல்க
முன்றி லுற்றவன் வாயச முனிவனை நோக்கி.
(22) இந்தச் சாபத்தை யொழித்திட வுபாயம்நீ யிசைத்தே
யுந்தச் செய்திடிற் நிகழ்மறைவேதனை யுணக்கிங் கெந்த
னாட்டினிற் பாதிநா டளிக்குவ னென்றான் புந்தி வல்லனுங்
காகமுஞ் சுற்றினர் புவிபை. (23)

எங்குஞ் சுற்றிப்பின் னித்தலம் வந்தன ரிவர்கள்
அங்கு றைந்திடுஞ் சிகரீபாலுற்றன ஈன்றி
புங்கவா வர ணத்தினை வலம்வந்து போற்ற
மங்கை பாகு னும் மகிழ்துநன் மன்னனா கென்றான்,
(24) கங்கு னீறிக் காகமா முருவமுங் கடத்தி
தங்கு மேனியும் பொன்னிறத் தரணிப னான
னெங்க னாபகர் வெந்தையே யென்னையா னுடையாய் திங்க

வெள்ளிடை யாபெனப் பணிந்தனர் துதித்து, (௨௫)
என்று போற்றினு னிறைவனு மிசைமறை யவனுக் கன்று
கூறிய படியவ னவர்க்கதை யளித்தான்
ஒன்று றும்படி யந்நகர்ப் பார்த்திப னுறைந்து
மன்ற லாரத்தான் றன்பதிப் பொருளினே வரித்து,
(௨௬) பண்டை நாளுள வாலய மானதாற் பணிகள்
கொண்டல் தாவிடு மதில்வகைக் கோபுரங் குயிற்றிக்
கெண்டை யின்விழிக் கவுரியின் னுலயங் கிளரச்
சண்டி கேச்சுர னுலயப் பணியெலாஞ் சமைத்தான்.
(௨௭) இஃ திருவரத்துறைப்புராணம்.

பின்னு மாகமம் பேசிய படியெலாம் பிறங்க
முன்னர்த் தந்திடு நிலத்தினு மும்முடி யுதவி
இன்ன லன்றியே பூசைக்கு வேண்டிய வெல்லாம் உன்னல்
கொண்டவ னுதவினு னுவப்பொடு மொருங்கே. (௨௮) ஆன்று
தொட்டதில் விழாவெலா மரபுளி நடத்தித் துன்ற லுற்றவுய்
யானமுஞ் சோலைபு மமைத்து நன்று றும்படி புரிந்துதன்
னாட்டிற்கு நடந்தான் கொன்றை யான்பதி யடைந்தமை
கூறினே முனக்கே. (௨௯) சொல்லி வந்திடு தலத்தினிற்
சுருதியே முதலா
வெல்லை யிற்றவ மிழைத்தவ ரீநிலா தவரால்
சொல்லினும் பழி யகற்றிடுஞ் சிறப்புயிக் குற்ற
நல்ல தாந்தல மிதன் புடைநவின் றிடக்கேனே.
(௩௦)

திருவாலந்துறைப்படல முற்றிற்று.

திருவாதிதுறைப்படலம்.

ஐம்புலத் தமையும் பாவ மனைத்தையு மாற்றி வைக்கும் பம்புநற்
பரமன் வாழும் பதிதனைப் பகர வென்னி லும்பரும் முனிவரி
யாரு முரைக்கொணு முதன்மை யுற்ற சம்புவின றலத்தைச்
சார்ந்த சத்தநற் றுறையி லொன்றே. (௧) கண்டிடு மிதன்மே
னாறு கடிக்கையா மதனுக் கப்பா லெண்டக வனைத்து நங்கு
மெழிலாதி துறைய தென்ப ரிண்டைசே ராதி சத்தி யீசனா
மிறைவ னாமங்
கெண்டையங் கண்ண னாமங் கிளர்தரு பெரிய நாயகியே.

(௨)

வேறு.

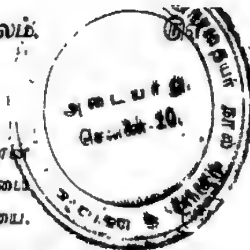
தூக்கல் செய்திடவே முடிவுறு தெவர்க்குந் தூபவித்
தலத் தினின் மேன்மை, யாக்க மெண் வகையு மமைதரு சித்தி
யத்த லமடைந்தவ ாடைந்தா, றேக்கமாம் பிறவி யெடுத்திடார்
பின்னு மிடைவரும் பிணிகளுஞ் சாரார், நோக்குறு மளவின்
மிகுமகப் புலனோபிற்னுந் தவப்பயன் மிகுமே.

(௩)

திருவாதிதுறைப்படலம்.

வேறு.

நம்பு மாமுனி வரளவ னத்திரி நாமன்
பம்புநற்றவப் பகுதியின் மேம்படு பண்பான்
துன்ப மென்பதைக் கண்டறி யாதவ யேமை
யின்ப மீந்திடு மிவன்மனை யெழிலனு சூயை.

கற்பின் மிக்கவ ளருந்ததி தன்னையே கடுப்பாள்
பொற்பு மேனியின் பொன்னுல கதனினுமில்லை
சிற்ப வேலையிற் செழுங்கரந் தேர்ந்தவள் சிறப்பாள். கற்க
வேண்டினோர்க் கருளுவாள் கருணையே மிக்காள். (ரு)
இல்லற மதனிலே யிவர்கள்வா ணுளையி லொருநாட் சொல்லு
நல்லிசை நாரத முனிவனார் தூயோன்
பல்ல நானுமித் தோகையாள் கற்பினைப்பழிச்சி
எல்லை யிப்புவி யெவருமே யறிந்திட விசைப்போன். (சு)
விந்தை யாகநல் லிருப்பெனுங் கடலையை வேண்டி
பந்த மற்றநற் திருமகள் வரணிபா ரதிபாற்
கந்த நாண்மலர் கழலினை கசிவுற வணங்கி
வெந்த கண்டலா யளித்திடு மென விளம்புற்றான். (எ)

எந்த நாளினு மெவருமே செய்திடா ரிதனை
யந்த நாளிலெம் மாண்முடி யுங்கொலோ வென்று தந்த வார்குழ
லாரவர் மூவரும் கழநச்
சந்த மேவிய வத்திரி முனிமனை சார்ந்தான், (அ)

கிரண மேற்கொளு நாரதன் கிட்டலு முனியத்
தருணம் வம்மென வாசனஞ் சடுதிரி லமைத்து
விருண யத்தோடு மிருத்தியே முகமனு நிகழ்த்திப்
பருணசா லைக்குநீர் வந்தவா நென்னெனப் பகர்ந்தான். (க)

பாங்கு கொண்டவிக் கடலையைப் பக்குவ மாக்கி
பிங்களித் திகெயான் வந்தது மிதற்கென விசைத்தான்
ஆங்கு யர்ந்திடு மம்முனி பன்னிமுந் தானே
வாங்கி மந்திரத் தாவிமீ தெழுவறுத் தீந்தான். (க0)

அ

இது திருவரத்துறைப்புராணம்.

பத்து நாலுள வுலசத்திற் பக்குவம் பாறேன்
கத்து வாரிதி சூழ்புவி யதனிலுங் காணே
னித்த கைப் புரி வோரென வியம்பிமுன் சொன்ன முத்த
வாணகை யார்முன்போய்க் கொடுத்தாண் 'மொழிந்தான் ()
வெந்த தானவிக் கடலையை விழைவுடன் கண்டு
யெந்தி டத்தினி லெவர்களா லனித்ததென் றிசைத்தா ரிந்த
னங்களை யெரித்திடு டெழிக்கெரி யிணையாள் சுந்த ரத்தினுங்
கற்பினுஞ் சொல்லொணு திணையே. (கஉ) தண்ட
காரணியத்துள வத்திரி தவத்தாற்
கொண்ட நன்மனைக் கோதையாள் கொடுத்தன ளீதைக்
கண்டி ரோவெனக் கற்பினின் மேன்மையைக் காட்டி விண்ட
மாதவ முனிவனும் விரைவுட னகன்றான். (கங)

வேறு,

ஆகன்றன் முனியு மப்பா லவமதிப் பதிசு மகிப் புகன்றிடு
மங்கை கற்பைப் போக்குவ மென்றே யெண்ணி நகம்பெரு
முலைமு வோரு நாயகர் தம்மை நோக்கிச் சகந்தரு தலை
ரன்னாள் கற்பினைத் தவிர்ப்பீ ரென்றார். (௧௪)

பகவர்தம் மாதர் மூவர் பகர்ந்திடு மொழியைக் கேட்டு
பகவனார் மூவர் தாமும் படியிசைப் புருடராடுப பகவன்றன்
சத்தி பெற்ற பதியிலாச் சமயம் பார்த்து மிகவன்பி னுடை
நீத்து வேண்டுவம் பிட்சை பென்றார். (௧௫) நித்தியம் மூவர்
கேட்ட நினைவையுங் குறிப்பும் பார்த்துக் கத்தனன் பூசைக்
காகுங் கமண்டல நீரையள்ளி சுத்தநன் கற்புமேன்மை
சூழ்ந்திடிற் சொல்லு முன்னே அத்தர்நீர்
பாலராவி ரென்றலு மாயி னாரால். (௧௬)

ஆக்குதன் பதியையெண்ணி யம்புனல் தெளித்த லோடும்
திங்கலாச் சிறுவ ரானார் தேவியு மாடை நீத்து
பாங்கிபோ லமுத மீந்து பாலரையேனை யிட்டா
நீக்கினார் பலநா ளங்கே தோய மூவர் தாமும்.
(௧௭)

திருவாதி துறைப்படலம்.

௫௬

இப்படி யிருக்க வீக்கே பேளின மூவர் தாமுஞ்
செப்பிடுங் கவலை யுள்ளார் செயல் மறந்தவர்களாகி யொப்பிடா
வினை மீட்டு முயர்முனி தன்னைக் கேட்டார் 'ஐம்பபடி

கண்ணாள் செய்யு மாயையின் வதிந்தா ரென்றார். (௧௮) ஆனதா
 லாங்குச் சென்றே யவனை நீ துதித்துக்கேட்டாற் போனபோர்
 வருவாரென்று புகன்றனன் முனிவனங்கே தானது செய்ய
 நானந் தாங்கியேதைய லார்தாங் கானமே பெரிதாவுற்றவாதா
 தியந் துறையைக் கண்டார். (௧௯) அப்பொழு தங்கணின்றே
 பம்பிகை தவத்தைச் செய்தா னப்பொழு தாதிசக்தியீசனா
 ராங்குவந்தார்

ஒப்பிலாப் பூசை செய்தா னுளமெலின் துரைத்தா ளங்கு
 நெப்புறுங் கண்ணு னங்கு நெடுந்துய ரகலச்சொல்வான்.

(௨௦) திக்கிடை யுன்றன் சீர்த்தி தேவரா னவற்கு மில்லை
 ஆக்கநன் மணியே குற்றமனைத்துமே வகல வன்பா யக்கொடி
 மடவாள் பங்கமடைந்துநீ யவளைக்கண்டு துக்கமாந் குறை. ள்
 கூறித் தொழுதுநீ சாற்றுகென்றான். (௨௧) அவ்வுரை
 தலைமேற்கொண்டே யரிவையரிருவரோடு மவ்வனுசூயை
 பாற்போ யறிவித்தா ரவைகளெல்லா முவவுல கங்கள் போற்று
 முதலுமை மலரான் வாணி கவ்வையை யொழித்தே யெங்கள்
 கணவரை யளிநீ யென்றார். (௨) இப்படிச்சொல்லக் கேட்ட
 யெழிலனு சூயை தாழ்ந்தே யொப்புள வர்க்கிய பாத்ய
 வுபசார மனைததுஞ் செய்து கைப்படுஞ் சிறுவர் தம்மைக்
 காளையராக்கி முன்போற் றப்பெலாந் தவிர்த்து விட்டே
 தையலீர் கொண்பி னென்றான். தங்க னாயகரைக் கூடுந்
 தன்மையா லுளம்பூ ரிக்ந்தே யெங்குள கற்பின் மிக்கா
 ரெவர்களு நின்னை யேற்ப பங்கமில்லாமல் வாழப் பல்லாண்டு
 பலவாய்க்கூறித் தங்கடா னங்க னுற்றார் தத்தமக் குரியா

ரோடும். (உச) ஶ்ரீமூண் டவணைப் பூசை யம்பிகை
புரிதலாலே
உலமார் தலத்தினுமஞ் செப்பாதி துறையாயிற்றான் கூ0
திருவரத்துறைப்புராணம்.

மூலமா மதனைக் கொண்டு முனிபல ருறைர் தாரங்கு காலமும்
பயனுங் கொள்வா ரீதன்றிக் கருத்திடாரே. (உரு)
என்னகர் விட்டு வந்திங் கீறிலா நாள்க ளாச்சு
தொன்னகர் தனிலே ராசன் றுரைத்தன மின்மையாலே
அன்னதா லூரும் கேக வனுமதி யருளீரென்று
மன்னவன் சொன்னா னிங்கு மாமுனி யுரைக்கலானான்.
(உசு) சொல்ல வேண்டிய தொருதுறை யிருக்குது சுருக்கி
னிலலி யம்புவே னிருபனே நீயதைக் கேட்பாய்
தொல்லை நாளுள தேவரு முறைதல மிஃதே
யல்லவா வதின் மகிமையைக் கேளென வழங்கும்.
(உஎ)

திருவாதிதுறைப்படல முற்றிற்று.
ஆ செய்யுள் ௩௫௭.

திருக்கரந்துறைப்படலம்.

மதிபுன லணியு மாதிரன் ம.ஹேசன்
மருவுறு தலத்தைபே கேணீ, துதியரத்துறைக்குக்காதமோ
ரரையிற்சொல்லிடும் கீழ்த் திசை யதனிற்,

பதியுள தொன்று நாமமற்றதற்குப் பகர்ந்திடிற் கரந்துறையா
கு, நதியதின் றென்பால் நாட்ட முன்றுடைய நர யக ரமரு
வாரென்றும். (க)

கழையொடு சாலி யரம்பையுங் கழனி கனத்ததெங்
கதுவு மே குழும், விழைவொடு பொ ழில்கள் விளங்குநன்
குடிகள் வி றிந்துள லுரினன் னும, மழிவிலாத் தெய் வ
நகரமாங் கோட்டை யழகிய பேரதற் காகு, மழைதவழ்
பொதிகை யதிலுறை முனி யுமாயனும் பூசை செய்திட்டார்.
(உ)

ஆனநற் றலந்தா னமைந்ததை யறைவே
ன்றிருரிலறிஞனே யறிவாய், போனதோர் யுகத்தில் புரந்திமும்
பாண்டு மரபுளான் புனிதனாய் வந்தா, னானவனாகும் நரேந்திர
னமன் றுன்வெகு தர் னிகா வல்லாய்ப், பாணுகுழ்
புவிபைப்பாலனஞ் செய்தான் புகர் மனு விதிப்படி பாரிஸ்.
(ஈ) திருக்கரந்துறைப்படல் கூ

ஆங் கவ னரச னான நாளதனி லனங்கனை யடக்கல
னகிப் பூங்கனைத் துன்பம் பொருந்தி யோர்கனியைப்
புகழ்மணம் புரி ந்தினி திருந்தான், றுங்கமண் ணதனிற்
சுதனிலா மையினாற் றவ த்தினோர் தம்மருளாலே, தீங்கிலாக்
குணமுந் திறல்வலி யூக்கந் திரண்டுள சிறுவன்வந்
துதித்தான். (ச)

உற்றசேய் தனக்கு வயதோ ி ரேழி லுற்றதா
யுலகுவிட் டொழிந்தாள், அற்றைநாட் சகல சாத்திரந்
தன்னி லழகனாய் ச்சிறுவனு மமைந்தான், மற்றமோர் சுரும

மனமுடன் செய்தா ன் மா ரிதி மறையவர்க் கீந்தான்,
பிற்பிறைநாட் டந்தை மீனகே தனனாற் பெரும்பிணி
யுற்றுடல்வெதுப்பி. (டு)

காந்தைய ராசைக் கடக்கொணு ததனாற் கடிமணம்
பிரிவு நென்றே, யேந்துமென் மருகி யவண்மிக வெழிலா
ளிசைவலா ளிலக்குமிக் கொப்பாள், வாய்ந்தநன் மடந்தை
வயதுளாளவளை வையசுத்தோர்சனா மறிய, ஆய்ந்தடு மாலை
யணிஞுவே நென்ன வவன்மக னதற்குமே நேர்ந்தான்.
(சு)

ஆதலாலந்த சித்திராங் கதையை யன்புடன்
விவாகமே செய்தான், காதலா லிருவர் கலந்துறை நாளிற்
கணவன்மே லன் பிலாளாகித்,
தாதவிழ் மலரா டன்னுளத்தெண்ணந்தன்மகன் றன் னெடுஞ்
சொல்லித், தீதிலாதுனக்கே யுரிமை யெனென்றுதிமொ
ழ்செவிப்பட வுரைத்தாள்.
(எ)

சொன்னதைக் கேட் ட சுருணசாரங்கள்
சுரோத்திரமடை த்துநீ சொல்லு, மன்னதோர் மொழிக்கு
மமைவனோ வதுவும நீதியோடுறுபழியலவோ, முன்னைநா
ளுளதும் முறமையோ பாவ முவுலகத்திலு முளதோ, அன்னை
நீ யுரைத்த கட்டுரையா லே காகிபோய்
வருவெனென்றுரைத்தான். (அ)

காரிகை நாணிக் சுருதுவாள் யுத்தி காவல

எறிந்திடினம் மைப், பா ரிதா னலளென் றுக்களை செய்வார்ன்
 பதியைவிட் டோ ட்டியே விடுவான், கோரினாள் முன்னஞ்
 சிறுவன்மேல் வைத்துக்
 கூவிடில் குறைவராதென்று, சேரவே மனது
 னைத் தெரிவித்தா ளரசனு மறிந்தே.

திடம்பெற வெண்

(கூ)

கூஉ

நிருவரத்துறைப்புராணம்.

மாயமா துரைத்த வார்த்தைபக் கேட்டு மனனலும் மன
 ம்பொறுனாகித், தாயிடஞ் செய்த தப்பினுன்மகளை தனிக்கரந்தா
 ளையுந் தறித்துத், தீயனின் பாவந்தீர்க்குயோனென்றான் கொலை
 செயுந்தீயரையழைத்துச், சேயனைக் கொடுப் பாய்ச் சேழுஞ்சுரம்
 தனிற் சீக்கரங்கால் கரஞ் சிதைமின். (கூ)

என்றுதான் சொல்லியேந்திழை தனக்கு யினைத் திட வகை
 மிக வுரைத்தே, கொன்றுறப்போன குழுவியின் வலக்கால் குறி
 ப்படி வலக்கரங் கொய்தார், சுன்றியே யெவருங் கருமமென்ற
 கன்றார் கடுங்கொலை யாளருங் கடந்தார், இன்றி வன் புரிந்த பழி
 யென வந்திக் கெய்தின விரவினி லிருளே. (கூக)

அண்டர்கள் முனிவரியாருமே துதிக்க மறிஞ ிலறிஞாஞ்
 சிறுவன், கண்டுமுற் காலஞ் செய்வினைப் பயனால காணுமுழ்

வினையிது வென்றே, கொண்டவில்லில் நிறைந்தினி திருக்
கும் கோலமே நீயெனைக்காவாய், பண்டுநீகூட லாடிய பரமபா
ருனக் கழுகதோவென்றான் (௬௨)

அந்தமாய்ச் சொல்லியமுமவ னுரையை பண்டாக ளுந்
ததேயன்றி, முந்தியங்குறையும் பூவராகனுமே முறைதனைக் கே
ட்டான் செய்பாச், சிந்தைபாய் நின்றான் சேர்கறை மிடற்றான்
நிருவருள் மேம்படப்பிரிந்தான், விர்தையாமதனை விளம்புவோ
மென்று வேடுவ முனிவனும் விரித்தான். (௬௩)

முந்திய யுகத்தி னிருதராயிருவர் வில்வலன்றுணைவன்வா
தாபி, விர்தையாமி ருவரிங்குளாரவரோ வீரமும்மாயமும்மிக்
கார், தொந்தமாய்பாவ, தொலைத்திடும் வாரணசியின் வழிகளிற்
றொக்கார், சுந்தரமான யாத்திரையோர்கள் சோறுணும் மடமெ
னத் தொடுத்தான். (௬௪)

வந்தவர்தம்மை வகையுட னழைத்து வழங்குவான் கறிக
ளோடன்னம், பந்தியில் யாரும்முண்டபின்னந்தகக்றிவகையி
சமாமவனைத், தொந்தமாய்விஞ்சைத்துணிவினால் லழைக்க வுண்
டதோர் பயற்றி நின்றாடனே, வந்துரங் கிழித்துவாவெனச்சொ
லுமுன் வருவன் வாதாபியென்பவனே. (௬௫)

திருவாரதிதுறைப்படலம்.

இப்படியா க விருவரும் வழியி லெவரையுந்
 திங்குசெய் திருநதார், மைப்படு கும்பமுனிவனு
 மதுவேமார்க்கமென்றவ்வி டம் வ ர்தான்.

தப்பிலாமுனிக்குத்தக்கநல்லிருந் துதந்துபின் றம்
 பிபைக்கவ, ஒப்பிலாமுனிவ னோர்நதிதை
 பே சீரண மென்றான்.
 யொழிக்கவுன்னி

(கக)

மட்டிலான் சொன்ன மாற்றமுன் னவனும்
 மறவிதன்னுல ளு டைப்புக்கான், விட்டி-டாத்துணை வன்
 வெருதுயருமுநது வேண் டிருந்முனிவனை வெருவாய்ப்
 பட்ட ஸுபாவம்போக்கிமுன்செய்து பாழ்வினை யொழிந்தது
 வேண்டி, இட்டமா ய் வேள்வி யியற்று வேனநற்குக்
 காவல்நீயிருவென விசைநான் (க௭)

கொட்டமாயி நக்கு மகரர்வாந் நாளுங் கொடும்பரித்
 தீயி னாலொழிந்தான், கட்டமாயிவனைக் கடததலே நினைத்து
 கண்ணு தலவனை யேகருதிச்,
 சட்டமா ய்வேள்விசமைததனனாங்குச்சர்ச்
 சனர்வநதவர்க்கெதிராய், இட்டமாம் வரமீந்தன மென்றான
 ரத வில்வலன் முனிவனாயி நுநதான்.

(க௮)

அப்பொ முத ககே
 வகத்தியா லேயமைந்தவன்பேரகத்தி ஈ ன், செப்பிடும்
 முமைப்பேரருள்செய்பூரணி தான் சேயமு வத
 னையேகேட்டுத், தப்பிலாதவனாய் தனியனாய்த்

துயர்நாங்கிட வசமிலாதவனாய், இப்புவனத்திற்
கிறைவனாய்ப் பின்னுஞ்சிறுவ னாய்நிரந்ததை யோர்ந்தான்.
(௧௯)

அய்யனே யி ன்கு வழுதூல் யாரோ வஞ்சலென்றவனை
நீய ளிப்பாய், துய்யனே யென்றுதூய வளுரைத்தான்
திர்க்கையை வென்றகாலோனும், கொ ய்யுநற்காலு வ
கரமுங்குடி டவே குறு கினர்வளர்ந்ததக்குறையே,
அய்யனுமெழுந்தே யரனடி பணி ர தே யண்ணலைப்
பாடினானந்தம். (௨௦)

விண்ணவர்மலரின் மாரி விட்டிறைத்தார் வினையை
நார தன்றொடுத்தான், பண்முறைமுனிவர் மங்களமறைந்தார்
பல்லி யந்து வைத்தனர்பல காற், கண்ணனுடையனுஞ்
சுரரொடுவிண்ணு கண்டலன் முதலியோர் வந்தார்,
கண்ணுதலோனும் கருணை செய் ஞளித்தான்
காவலனிதனையே காணான். (௨௧)

MAHAMAHOPADHYAYA
LIBRARY

௧௯௪

திருவரத்துறைப்புராணம்.

புதுமையைக்கேட்ட புகழ் நரேந்திரனுந்
னையேபுல்லிச், சதிசெயும்மனைபைக்கொலைசெயு
புகழ்மகன்றன்
படியாய்ச் சா
ற்றினான்சகலமும்மறிந்தான்,

விதுவணிபரமன் விரும்பிவாழ்கோ வில் விழைவுடன் தீரடி
வந்தடைந்து, அதுவினை கோவிலனை தீதையும்
புதுக்கியழகுடன் றிருவிழாவமைத்தான். (உஉ)

நண்டுகற் கருள்செய் நாதனல்லருளி னுட்டினிற்
றுன்ப முற்றோர்க, னெண்டிசை யுள்ளோரிங்கு
வந்தமர்ந்தேகயெழினதி
மூழ்கியே யென்னைக், கண்டுமை போடுங்
கைதொழு முனிவனைக் காணிற், பண்டு

கருத்திலி விருத்திக்
குறைபையப் பரகதி
யடைவார் பாரெனப் பரமனும் பகர்ந்தான்.

(உச)
தண்டிலஞ் சிலவந்தத் தான் கொணர்ந்தேனும் கக்
கற்பணத தினுலேனுட, கொண்டதிலமுது
கொடுத்திடினொருவர் கொள்வ தேயாயிரத்ததிகம்,
விண்டருமர ருலகமேத்திவிவர் மேன்மை கொள்
விமலனபாலடைவார், பண்டுமீபாலகா ளுங் கைகளுங் க
ண்டபா லனை பபட்டனைஞ் சேர்த்தே.

(உச)
சத்தியன்னியே சற்குணன்நீபே சற்புத்திர
சிசாமணிநீபே

இச்சுலமரம் செங்கென விதித்த யிறையுமே தான் நவமுற்று
 னுத்தமதலத்தின் பெருமைகளெல்லா முணரவே புபத்தினக்கு
 வித்தலவே மூலம விளையினுரென்று விரிதனர்புராணி மர்சின
 ங்க,

(2

ந) . திருக்கர்த்துடைப்படலமுற்றிற்று.
 ஆ செய்யுள் ௩௮௨

உபந்நியாசப்படலம்.

படித்திதிந் தலங்க னேகையும் பாரிற் பகரினும் புனித மெ
 ன்ருங்கு, அடுத்ததை யன்பு வைத்தரன் பணியை யழகதாய்ச்
 செய்வரே யானான், மொடுத்திடும் பலன்கள் யானுநீ ரதனைக்
 கேரவையய்க் கூறென வவனு, மெடுத்ததின் பெருமை யியர்
 புபேய்

உபந்நியாசப்படலம்

கூறு

வேறு.

மிக்கவெட்டெட்டு மெட்டெனுங் கலையினை விரிவாய் தக்கு
 மிம்மொழித் தரணிபா லெவர்களு மறியச் சிக்கு நற்பய
 னெவற்றையுஞ் சிந்திதா தெடுத்துப் பக்குவத்துட
 னுரைத்தன னுள்ளத்திற் பதிய.

(2) ஆன

தாலதை யறிந்ததைக் கேட்டதை யளவாச் சேனை சூழ்புவிக்

கரசெனச் செப்புவே னுனக்கு கான முந்துறு மாதியார்
துறைதனைக் கண்டு

தான மேசெய வாதியீச் கரன்பதந் தாமே.

(ந) பெருத்தெ முந்திடும் பெரும்பொரு ளளித்திடும் பிசகாக்
கருத்தி லுற்றிடு வருத்தமுங் கடத்திடும் கனலில்
உருத்திடு முள மருட்டினை யொருநொடி யோட்டும்
வருத்த வைம்புலன் வாடிவந் தவர்க்கவை வாங்கும்.

(ச) பின்பு னைத்திடு மாலயன் றுறை பெரும் பேற்றை யன்பு
றத்தரும் வலிமையு மேவிடு மகத்தோர்
தன்ப லத்தைபுங் கொடுத்திடும் தரணிசெய் வினையை முன்ப
கற்றிடி ல் மோக்கமு முடிவினிற் கொடுக்கும். (நி) நல்ல
மான் துறை தலத்தையே நாடிநின் றவர்க்குச் சொல்லு நாரியுஞ்
சுதருடன் வாழ்வுசுத் தமுமே எல்லையிலுறுங் கள்வரு
மவனிட மெய்தார்

மல்ல லம்புகி மன்னவ மனத்தினில் கொள்ளே,

(சு) தந்தை தாய்தருஞ் சாபமுந் தன்னைவிட் டோடு
நின்றை யென்பது நெடுநிலத் திருந்திடா தொழியும் முந்தை
யோர்தம் பங்கின்மேற் பங்குகொண் முரணும் புந்தி நேருறும்
பிழைகளை விரைவினிற் போக்கும். (எ) கஷ்ட நீக்கிடுங்
கருதிய தளித்திடும் காயக்

குஷ்ட நீக்கிடுங் கோகுலப் பதவியுங் கொடுக்குஞ் சிஷ்ட

ராமுனி வதிட்டன்றன் றுறையினைச் சேர்த்தால் இடி மா
ப்பலன் மாநிலத் தடைகுவனினிதே. (அ) காட்டு

மித்தலங் கருதிய நூலறி வனைத்து
மீட்டு மிச்சையு மிறையவன் பதவியு மீயும்

கூசு திருவரத்துறைப்புராணம்

மீட்டு நால்வரைச் சேனையு மேதினி முழுதும்
கூட்டி வைத்திடுங் குறுகிடி லவ்வரத் துறையே.
(கூ)

அன்றி யூக்கம தளித்திடு மாம்பல னெல்லா
மொன்று கூடிடு முளம்புறம் போடிடா துறையுங் குன்றெ னும்
புயமற்றதிற் குறைகெடுங் குணமாம் வென்றி யில்லவ
னிருப்பினு நினைப்பினும் விறலாம். (கூ) திருக்
கரத்துறை யுறுபிணி யனைத்தையுந் தீர்க்கும் பெருக்கும்
வித்தையும் பெருகும் விஞ்ஞானமும் பிறங்கும் செருக்குந்
தீயவை யனைத்தையும் போக்குறுஞ் செல்வ வருக்க மியாவையு
மளித்திடுங் கடைத் துறை மன்னா. (கக) விண்டவித்துறை
யேழுமே முறைமையின் விழையக் கொண்ட விட்டுறுங்
குறிகளென்றுளந்தனிற்கோடி விண்டு மார்க்கத்தைத்
துறையென விளப்பினார் விழைவாய்க் கண்டு கொண்டவர்
வீடதைக் காணுவார் கருதில். (கஉ)

அன்னமா மடஞ் சத்திர மாலயஞ் சமைத்தீதார் சொன்ன
கோபுர மேரிகுழ் பொய்கையே தடாகம் பன்னும் வேதநற்

பாடசாலைக்குத் பலவு

முன்னி யாக்கினோ ரடைகுவர் முடிவின் மோக்கம்.

(கந)

வேறு.

என்று மாதவ னியம்பலு மெழின்மிகு திரிபுவனன் றான்
துன்று மாலயந் திருமதிற் குழுறைத் தேவர்தங்கோயி
லென்று கூவனல் வீதிக ஞாயந்தரு பூரலர்ச் சோலை என்று
நாடக மண்டப நளிபுனற் றடமெலா மமைத்தே. (கச)

வேறு

ரித்தியம் பூசை குறைவினா திருக்க
ரிவேதனமமுதுநல்லெ ண்ணை, சத்திய விளக்கோ ளெள்ள
வாகனமுஞ் சாத்திடு ரதமு த விவையும், எத்தல மேனு
மிணையிலே யென்ன வேழ பிரகார
முமெழிலாய்த், தத்தமாயிவைக ணடைபெறு
வதற்காச் சாச்வத பூமியும் விட்டே.

(கடு)

உபந்நியாசப்படலம்.

கூடு

வேறு.

காடுக ளாழித்துப் போக்கிக் கனத்த பட்டணமாச் செய்தே
பிடுறும் பிழைகள் பார்க்கப் பெருமதி காரி வைத்தே
நாடுமென்னகர மேக நல்லிடை தருவீ ரென்றான் வீடுநீ ரேர
வின்னை வேந்தனை யேகுக்கென்றான். (கசு)

சொந்தமா மூருக்கேகிச் சூழ்புவி யரசு செய்து வந்தவ
 வ்வரசன் னாலும் வழியழி குலத்தோர்க் கெல்லாம் அந்தவேழ
 துறைக் குந்தானே வாதிக்கம் பதிவு செய்தே சிந்தனை
 செய்து வந்தான் செகத்துளோ ராருங்காண. (௧௭)
 உபநியாசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆரத்துறை நாதன்வாழி யடியார்க ளாரும் வாழி நிரத்துறை
 யேழும்வாழி நேர்த்துறை யுற்றார் வாழி விரித்ததை
 யுணர்த்தார் வாழி வேந்தன்மா மறைகள் வாழி தரித்ததைப்
 பார்ப்போர் வாழி சகலமும் வாழியாமே. (௧) தேவர்கள்
 யாரும் வாழி திருநீறஞ்செழுத்தும் வாழி மூவரும் வாழி
 பின்னு முத்தமிழ் நூலும் வாழி யாவரும் வாழி
 யிந்தவரத்துறைப்புராணஞ் சொன்ன பாவலர் சுற்றோர்
 கேட்டோ ரெழுதினோர் படித்தோர் வாழி. (2)

திருவரத்துரைப்புராணம் முற்றிற்று,
 ஆ. படலம் ௨௦.க்கு கூடிய செய்துள் ளுகூ.

சிருவரத்துறைபுராணம் பிழைதிருத்தம்,

விபரம்	பக்கம்	பாட்டு	அடி	பிழையுள்ளது	பிழையில்லாதது
மூர்த்திவி சேடம்	9	2	1	சிவனையல்லாத்	சிவனையல்லாத்
மூன்றோ ர்பாடல்	7 6௨	2 3	3 4	ராகபத்தவ விருமவி	ராகபத்தவ விருமவி
நாட்டுப்ப டலம்,	8	4	4	காயத்தின்	ராகபத்தின்
	10	9	1	சேடிமாரின்	சேடிமாரின்
	15	6	1	வநச	வராகனை
	38	17	1	பேசிரவியிஞல	பேசிரவியான்
	35	11	2	பையமது	பையமது
	44	8	2	சேருன்	சென்றான்
	52	27	2	சுமனை	நமனை
	57	10	4	வறுத்தீந்தான்	அவிற்றீந்தான்
	59	19	4	வாதாதி	கருநாதி
6௨	21	6௨		குறைன்	குறைகள்

தூம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வாயிலரத் துறை

என் று வ ழ ங் கு ம்

திருவரத் துறைநாதசதக
ம்.

இஃத

ஷை திருவரத்துறைவாசியாகிய

சோதிஷம்

காணீர்

அரங்காசாரி பெனவழங்கும்

நெங்கசாமி அய்யங்காரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

ஷைஸ்தலம் திருப்பணி

சீர்காழி- ம-பூதி அம்மையப்பிள்ளையவர்கள்

பொருளுதவியைக் கொண்டு

ஷை நெங்கசாமி அய்யங்காரவர்களால்

சுதம்பரம்

C. S. சதாசிவம்பிள்ளையினுடைய
சண்முகசுந்தரவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை அண்ணா ச.
1911 (ஸ்ரீ) மேய் 7.

உ
ஒம்கணேசாயநம:
திருவரத்துறைநாத சதகம்.

காப்பு.

திங்கள்சிரமிருத்துந்தேவன் திருவருளாற்
சங்கவரத்துறையான்றன்சதகம்—அங்கமுறப்
பாடுதற்குயர்ந்துதவும்பார்வதியாரீன்றவொற்றைக்
கோடுடையானென்றுதியைக்கொண்டு.

சிவபக்தர்கள்.

பூவுலகிலகத்தியன்சண்டிசனச்சதன்புரிய
ரண்டபாணசுரன் பெறுமையில் தூர்வரசன்
புனிதமார்க்கண்டன்னும்கமுற்றந்தீசனுங், காவறரு
பிருகுவுங் கண்ணுவன் மீசியுங் காணுமாணுப மன்புவும்,

காசீல்சீர்த்ததீசியுடன் கவுதமமுனிவருங்காணுபதின்
 மூவோரையும், ஆவினிவரம்புமதி யணிநின்ற
 வண்ணலுக்கான சிவபக்த ரென்பர, ரவருமவ்வப்பரோடு
 சம்பந்தர்சந்தரர்மாணி க்கராயகுரவர், பாவரையுந் து
 திசெயினனுதினம் பாவமுமனு கரம னீங்குமதனாந்,
 அகத்தினிடை யகலாமல் நிறுத்திவைபனு தின
 மரத்துறைப்பதி நாதனே. (க)

விஷ்ணுபாகவதர்கள்.

பேருலகில் நாரதன் பராசரன் பிரகலாதன் பிழையற்ற புண்டரீகன்
 பீடுசொல் வியாசமுனி சுகனம்பரீஷனெடு பின்னருறுநற் பீஷ்மனே
 சீருலவு சனகன்னுருக்கு மாங்கதன் விஜயன்செய்யதா ல்பியரிவதியுமே
 [ன் செப்புமாவலி யனுமன் விபீஷணச்சிரஞ்சீவி. செகமேத்து
 வசிஷ்டனுந்தா பாருணவுதான்கொண்டமாயவர்

க்கமைந்திட்டபக்தரென்றிவரையறைவார் பாசதனி விவர்பெயர்
 பண்போடு துதித்திடில் புரிசுத்ததின மெய்துமே ஆரணியு மண்ணலை
 யனுதினந் துதிசெய வுறிந்துகொள் ளவனிமீதி லகத்தினிடை
 யகலாமல் நிறுத்திவைபனுதினம்அகத்துறைப்பதிநாதனே

ஒவ்வோருவர்க்கொவ்வோர்சமர்த்து.

பூவுலகிலுதித்த வரிலொருவர்பேசிடவல்லர் புதிதொருவர்
 பாடவல்லார். அகழ்கின்ற

விசையோடுபடித்திடுவரேயொருவர்புதியநன் னூ லையெல்லாம் உ
 திருவரத்துறைநாநூதகம்.

நாவுறுதல்வாணியென நற்பயன்சொல்லிடுவர் நல்முத்தெ டுத்தாகவே

நானிலத்தெழுதிவிடவர் நல்விடகவி யானை காட்டினி லொருவனாவன் க
 ரவேறுதருவென்னகாரென்னவீந்தொருவன்காசி னியிலிசைபெருகுவான்
 காத்நாலும்பலநாளுங்கடைசியிலி லையெனுங்கெட்டுடொருவனாவா
 ன் ஆவல்கொள்ளவரவர்க்கோரோருசமர்த்தன் டியினித் துமேவாராதக
 ரன்

அகத்தினிடை யகலாமல்லி றுத்திவையனு தினமரத்துறைப்பதிநாதனே
 (௨)

நதலின் பெருமை

யாரேனு முலகுதனிசுறமாக வீட்டிபொருளானதை விருத்திசெய்து
 ஆடைநன் பூஷணமறுசுவை யுண்டியுமானபின் னதிகரித்தால்
 மாரியதும்றுமையில் லதுவத் ததவிதிமார்க்க முண்டதனையோசி
 மானிடர்தனக்குவெருவட்டி கையிலுமாப்பொன்னுமனத்தமாகும்
 வராததற்குவமை வந்திறந்தோர்க்கீயில் வழங்குவாரொன்றனந்தம்
 வருதமரினுள்ளோர்கள் வறுமைக்கிடங்கொடார் வந்தீவர்யாகரும
 ஆரோகிபணிமதி யணிந்தி மண்ணில யறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 அகத்தினிடை யகலாமல்லி றுத்திவையனு
 தினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (௪)

உத்தமமான வகை முன்று.

உலகுதனிலுதித்தவர் கனொவராயினுந் தருமவழியினுற்றபொருளை
 ஒங்குமுக்குற்றமுந் தீங்கென்றொழித்திட்ட வயர்மறை தவத்தோரிடம்
 விலகி வேதன்குறை விரித்தேத்தியீவது விளங்குமுதற்றானமென்பார்
 வேண்டுவருமதிதி பரதேசியுழியுணர்விலார்விரலிலார்முடவர்க்குமே
 செலவுசெய்தளித்திதிதல் மத்திமமாகுமாஞ் செப்பினேமதமதானஞ்
 சேரரிவைகைமாறுகண்ணேட்ட டம்பமாஞ்சேரச் சகாரணத்தால்
 அலையுமதியுடையோனு மானிக்கிலது வீணதாமன்பர்க்கு மன்புசெய்வாய்
 அகத்தினிடை ய
 கலாமல்லி றுத்திவையனு தினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (௫)

தானபாத்திர பலன் விதி.

திதிலாப்பொருளதனை யாவர்க்குமீவதுதெரிவைவிண்மாரிபோலாந்
தேருநீயதில்பேதமழைத்துளியினால்வருந்தேயாதசிப்பிமுத்து
கோதிலாக்கற்பூரங் கதலியிடைவந்திடுங் கொடுவிடநாகமமையுங்
குறித்தகடலதிலுப்பு பாலாழியிற்பாலுகொள்ளுசெம்மண்ணில்சேப்பாம்
சதெலாமழைத்துளியின் காரணம்வருகினு மெழில்வஸ்து பேதமாகும்
சுகின்றதாணபலன் பாத்திரப்படியமையுமெவருக்களிக்கினுந்தான்
ஆதலாலறிந்தியுமவனடைவன்றூணபலன்னைவர்க்குமாதாரமாம் அ
கத்தினிடை—யகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே, (சு)

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

நட

ஓர்குணத்தினு லுத்தமகுணங்கள் போய்விடும். உலகத
னிலுதித்திடுமானிடர்க்கிரண்டுகையதிலிட துணைப்பெருளையோம் ஒந்
சிவருமெதிரியின்குமிகைப்பற்றி மீமோதுபரிதனைநடத்தும் பெலம
சசர்பேட்டிக்குமுன்பேசியாசிடொலும்பேசிடெஞ்ஞதுமுதலாய பெருள்ள
களவுவகையதனில்பின்னின் றிடம்பேதைமைப்புத்தியதனால் கலைதெறியு
ங்கலிவாணர்மற்றவர் தமக்குமேகருதிக்கொடுப்பதிலையாற்
காசினியிற்சவுசாதிகாரமுனக்கென்றுதான்கழறினார்பேரியோர்களுே அலி
யெனினுமாருக்குமீவதெபெரும்பயனறிந்துகொள்ளவனியீதில்
ஆகத்தினிடை—யகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
(எ)

யாசகனிலக்கணம்.

[கவே

தாரணியில் மானிடர்குந்தனக்கில்லையெனகொர் ந
தாமொருவரைக்கேட் தானினைந்திடுபோதுதாழ்த்திடுஞ்
சாணென்றுதருமவனைக்காணவேகில் சீரிலாததிற்பின்னறுஞ்செப்பு
பாண்குறைவதாஞ்சேருமவ னூர்சென்றிடில் ம

சிறப்பன் நிசாண் திசுருதவதாஞ்செல்வனகஞ்சேரில் திசாண்
 குதவதா ஏர்பிரபுசமயத்தை
 த்வினவில்சாண் குதவதாமெழில் முகத்தானேக்கிளல் இருந்ததில்ச
 ண்ருதவயில்லையென்பதிலெண்சா னுமொருசாணதாம்
 ஆர்பெரும்பரமீனயன்போடு துந் ஷ யவறிந்து கொள்ளவனிமீதில் அகத்
 தினிடை யகலாமல்நிறுத்தியையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (அ)

இதுவுமது

பார்க்கின்றபூளையினதபமாம்பஞ்சவதிப்பகருயாசகனற்பமாம்
 [டான்
 பறக்காதிருப்பதென்காலின்முன்னவெனனின்பகர்வாத 11 அனானேன்
 விட ஏர்க்கின்றவர்க்குமுன்னெதிர்ப்பட
 த்கெழ்ப்பவொனவெண்ணியெயொதுங்கி ௧
 தேனுயில்லெபனஏற்பவர்க்கிசைத்திடி விசைபெருமைதானகலுமே
 கார்த்தின்நாசினியில்கனலோபய குமேகருதினோந்யாவிரிடல்
 ம் காட்டினிடைசன்னியாசிதண்டநம்போலவேதழந்திநிஞ்
 செல்வமெல்லா ஆர்க்கின்றவப்புவணியப்பினப்போற்றிடவறிந்துநகன்
 அவனிமீதில்
 அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்தியையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
 (ஆ)

சோடசமஹாதானம் 16 அறிய.

நாகமதுகுதிரைபெண்டலமானசுவர்ணமும்நங்கம்பனம்வீதிதான் நாடறியவு
 னையாநெற்கபிலைகன்றுடன்யசுகடம்நன்பகதிதான் தாகமொடுபூயியு
 ந்தயவாருநாங்குலத்தாழாதகால்நீங்கரம்
 தக்கவுயர்துலாப்பாரந்தலைபீணமெத்தையுந்தருதானம்பதினாறுதான் ப
 ஈசமுடனிதீனையேயுவகையாவீவோர்கன்பரராஜர்கொண்டாடவே
 பகரில்வெகுநீர்த்தியுடன்பாறாருமன்னராய்பரமனுக்கன்பரவோர் ச
 திருவரத்துறைநாதசதகம்.

ஆகமதுதுதிசெய்யுமடியவர்க்கடியனையருள்சிவிகைகொடையாளனே
அகத்தினிடையகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(
த13

குடும்பிக்கு ஆசிரமபலன்

பெத்ததன்மனையன்றிபிறர்மனையியாரவர்கள்பெழில்பெற்றவரினும்
பிரியமொசரசவகைசெய்யினும்பேசிடான்பேர்பிரமசாரியாவன்
நித்தியமுமொருவர்தம்பொருள்வரவுநினைவிலானேர்தானம்பதினாறையும்
நிதஞ்செய்யுங்கிரகவாச்சிரமத்தனவனெனவனைந்தனன்றருமவியாதன்
சத்தியந்தப்பாமற்றரணியில்வருபவன்சார்ந்தவானப்பிரஸ்தன்
சாருசுகதுக்கமுஞ்சமனென்றிருப்பவன்சார்புவியில்சுத்தஞானி
அத்திசூழரவமணிஅண்ணலேத்துதித்திடுமவனின்னபலனையடைவான்
அகத்தினிடையகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(க
க)

புருஷார்த்தபலம்.

புவிபிறந்தார்க்குதவிதபங்கொடையொழுக்கமாம்புகழ்கல்வி நான்கதாரும்
புரியுமதுநீராடல்தானமுதல்நால்விரதம்பொருந்துநய போஜனந்தான்
புவிபுனானாபினுமமையுமுச்சாகமொடுபலிப்பதேபுண்ணிபதேசாற்றம்
பகர்மின்ற அன்னபானாதிபரமந்திரம்பாருலகிலடிமைகாத்தல்
சுவியுறும்பிணிதீர்த்தல்சிறைகாத்தல்புறங்கூறல்கூறவைபிணமடக்கல்
கூரினோமிதுவெலாந்தேகோபகாரமெனக்குறித்துமறைப்பொருளியம்பும்
அவித்தைவிட்டுனையடையுமன்பருக்கருள்புரியுமத்தனையவனிடில்
அகத்தினிடையகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(
கஉ

புருஷ நற்குணம்.

நீண்டிடுமுயர்திணையிலுத்தமக்குணமதாம்நிணையாதவர்க்காயினுந்
நிகராதமெய்யுரைப்பயன்படுசொனல்வ
ார்த்தைநித்தமுஞ்செய்புண்ணிபம்

வேண்டுவதுவாக்கினதுவிதியானவுடலியல்புவிதித்தகன்னீராடலும்
[யாப் வேள்வியொடுதவஞ்செயல்வலம்வருதலாலயம்வெற்றிபெறு மன
ச்செய்கை மாபுலியிலுபகாரமாகவேவர் திடுமகத்துக் கங்குணமிதென்பார்
ஆண்டுபதினாயிரந்தேடினுங்காணாதவைய்யனைநிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. ௧

12

மாந்தர்க்கு 10 புத்திராள்.

பாருலவுமாந்தர்க்குப்பாலனோபத்தென்பார்கருவேனதையறியவே
புண்பானவவுரசன்கேந்திரஜன்கானியன்பகருகூடோத்பன்னனும்
சீருலவுதேவரன்னபிமானந்தத்தனஞ்சேருகிரீடோத்பன்னனஞ்
செப்பினோந்துறித்திரன்செய்மகப்புத்திரன்சேருமீரைந்துசுதனும்

திருவாரத்துறைநாதசுதகம்-

௫

கருலவுபுலியின்மேல்கருமஞ்செப்புரியார்கள்காணு
முன்னகத்திலேதான் கலியுகமதில்தத்தன்அவுரசன்துறித்திரன்காணுகூ
டோத்பன்னனும் சீருலவு
சென்னியுளவ்ய்யனைத்துதித்திடஅறிந்துகொள்ளவனிமீதில் அகத்தினிடை
யகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (௧௪)

திதுவுமது

கச்சையணிமாறாதமணஞ்செய்ததிற்கருவரிற்காணுமவுரசுபுத்திரன்
கருதுநற்பாரிபைபிறர்கலந்துதித்திடிச்சுழறுசேந்திரஜபுத்திரனும்[ம்
இச்சையாடொருபெண்ணைக்கடியுண்டானவனிணங்குகிரீடோத்பன்
னனா எழில்மனைவிதன்மனந்தெரியாமலுற்புத்தியேறுகூடோத்பன்னனும்
பகைமுடனேகன்னிகழியாதவவனோடுகலந்தசுதன்கானியனும் பா
ர்புலியில்மனைவியிடந்தேவர்முனிக்காஞ்சுதன்பகருதேவரபுத்திரன்

அச்சமில்லிவனடியை அன்புடைத், ஈனு தினமர்ச்சிப்பையவனிமீ தில்
அகத்தினிடை யகலாமல்லி றுத்திவையனு தினமரத்துறைப்பதிநா
தனே. (௧௫)

இதுவுமது

தண்ணுதமரோரிடம் தாக்கண்ணயமதுவேனுந்தங்குபரிஜனமீ தினிள் தயை
வத்தல்கவிஞர்பால்தானீ தலப்புறந்தக்கர்பாற்றானேசமாம் நண்ணுபுவிய
ரசர்பால்நயமுரைத்திடவேனுந்நாரிபாலெப்போதுமே நன்மை
யுரையாகாதுநானிலத்துட்டர்பாளும்தெண்டனைநீதியாம்
உண்ணினுஞ்சத்துருபாற்சவுரியமுரைத்திடுகவோதுமுபதேசியுயர்வோ
டுத்தவர்களின்மீதுபெருமையேவைத்திடுதலுலகத்தில்முறையாகுமாம்
[ல் அண்ணலைப்பொருளென்றுயாருமேயுரைத்திடுவர் அறிந்துகொள்
வவனிமீதி அகத்தினிடை யகலாமல்லி றுத்திவையனு
தினமரத்துறைப்பதிநாதனே (௧௬)

புருஷர்களுக்கழகானது.

அாசருக்கம்புவியில்ஞாயமேயுழகதாமரிவையர்க்கழகுநாணம்
அனைத்தையுமறிந்தவர்கனாகுமும்மலத்தையழித்திட்டிருப்பதழகாம்
சர்சமதுமிகவழகுசாதுரியகணிகைக்குசாத்தினைஞ்சுகவீலையாம்
சாருமறையோர்க்கழகுசுகஜமாமறையாதல்சூசுமிகவூர்க்கழகுகான்
பரியநிதிபடைத்தவர்கள்பேருதவிசெயினழகுபெரிதானவாசிக்குமே
பெரிதானநடையுழகுதெரியாமல்பிழை
சயில்பெரியோர்கள் தீர்ப்பதழகாம்

யுரைச்சணத்திடைவிடதரவமணியையனுக்கன்புசெய்யவனிமீதில்

அ
கத்தினிடை யகலாமல்லி றுத்திவையனு தினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (௧௭)

மாத்தர்களின் ரகசியம் நில்லாமை.

மணிகொண்டமாலையணிபாண்டுபுபதிமனைமாதரசிருந்தியென்பாள்
[ஞள் மிகவடை

பும்விஞ்சைபொருளாறையுங்கற்றுலகின்மைந்தனைக்கொண்டாடி சீ

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

கணியன்முடிச்சைபெற்றகர்ணமகாராஜனைக்களத்திடைச்சரித்தவகையால்
காரிகைகருத்துவெளிப்பட்டிடாதிருந்ததாற்சனபழிக்காளாகினோம்
திணிமுரசுகொடிதருமன்தீராதகோபனாய்தேர்வியன்முகநோக்கியே
தெரிவையர்களின்முதலேதேனுடிரகசியந்தெரிந்திடிப்பிறியவே
அணியணியறைந்திடச்சுபித்தனனுதிட்டிரன்அன்றுமுதலுளமடக்கார்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனை.

(கஉ) அஞ்சலிவிபரம்.

கவ்வநீர்காசினியிலகாணுமறையோரன்றிகழறுமுச்சாதியானோர்
[ட்டால் கவ்வியாற்கேழ்மையாற்பெருநிலப்பெருக்கினாற்கண்டொருவன்
தெண்டனி செவ்வையாயவருக்குபதில்தெண்டமிட்டிதல்சிறப்பத
ரமிதுவன்றியே ஜெகமெச்சஆசிகொளி
சேர்ஜென்மச்சொப்பென்மித்துஜெனங்களுககு ஒவ்வொருவர்த
மக்குமேதடியோடுகுப்பிட்டிவோதுகைப்பதிற்றண்டமும்
ஒராமலேயுலகிலெல்லார்க்குமடி மையாமோயாததொழில் கடருவான்
அவ்விதியினிப்படியஞ்சலப்பலவெனவறிந்துகொள்ளவனிடீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனை. [க

போதாயன அமாவாசி

செப்பிடுஞ்சுதூர்த்தசிசேருவாரந்தனில்செல்லுநால்யாமத்தினில்
சேர்ந்துவரிமாவாசினிநிறுற்றபோதினுஞ்செப்பிடுவர்போதாயனம்
இப்புலியிலமாவாசைபிரதமைகூடிவினியபிரதோடகாலம் எழிலாயமை
ந்துபின்னிடியேகுறைத்துவரிவிசைத்திடுவர்போதாயனம் தப்பிலாசச்சுதூர்த
சிதான்விருத்தியமாவாசைதானதில்குறைந்துவரினுத் தக்கதெ

ரூபிரதமைதுதிகைதானீனமாப்தான்பிறையுதிக்கிலறைவார்
அப்புபணிமதிருமெண்ணிலைநன்றாகவநிந்துகொள்ளவலரிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே
(211)

யுகப்பிரமாணமாவது.

கடையின்முன்வருகின்றகருதாதியு கமதில்காண்வயதுகோடிலெக்கம்
காணுநீயிரண்டதாம்புகமதனீலாயுருங்கருதினூர்லெக்ஷமெனறே
புடையில்வருதுவாபரம்புகலுவாராயிரம்பொருந்துகலியுகமதனிலே
பிழையன்றிச்சதவருடம்பூணுவாரதிநீர்க்கம்போனபின்மத்திபந்தா னை
'யதாமறுபதினூறுள்ளவயததாமிதற்குமேலற்பவயசு எ
ழிலாருமுப்பத்துமுன்றென்றுரைப்பரேயிதநீர்க்கமத்தியாற்பமாம்
அடைவுடன்னதையதையுமும்முன்றதாய்ப்பிரித்தநிந்துகொள்
ரவனிமீட்ட
யுகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(212
)

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

எ

சீரார்த்தத்துக்காக* தபுஷ்பம்.

திதியதனில்மர்லிகைத்தாழையோடலரியுந்தீண்டொணுமுல்லைமலருந்
தேகத்திலப்பியங்கனந்தீபமில்லாமல்,கிகழோமாமில்லாமலும் துதிசெயுந்தக்ஷ
ணையேன்றதில்லாமலுந்தொல்காகபலிபிண்டமும் தொகுத்ததனைவிட்
படிநூல்நாயதிலந்தள்ளினுந்தெரல்பிதாசபித்தேருவான்
சுதிசெயுந்தந்தைதாயென்னினுமவரவர்க்கானபடிசெய்யவேணும்
சுகமதனிலவர்களைச்சதநிதம்போற்றி,நூர்ச்சகலபலனைவர்கண்டாய்
அதிபருவம்வருமுனைசுந்தனையணிந்திலமமலனைப்போற்றிவார்ழநீ
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே'(213)

இதுவுமது.

என்றெனினுமாகாதுகுருமீமைசெவியீனனவயவந்துறைவாயினேன்
 இசைகினறசனரோகமுற்றவரிப்புவிவியெனழிற் பிரமசாரியானோர்
 நன்றிலாவபதீகனற்கருமம்விட்டவனவிலுசந்நியாசியோகிநாட
 தனிபாசெளசமுற்றவனற்குருநாடிடார்திதிக்குரியராய் அன்றியின்றன்
 சாநியதிவ்வராதவனையுமானகுலந்தலேழ்முன்றுறும் மவரின்வழியறியாத
 வதிசுத்தனென்னினும்யாருமேசேர்க்கொணாது
 அன்றிவருவோர்கூறையகற்றிவீடளித்தபிமய்யனைபறிந்துகொள்வாய் அ
 கத்தினிடையகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே, ௨௩
 எப்போதும் சுசியுள்ளவைகள்.

மசகம்பூவியுமினியதோர்பாலனுமெழிலுதவுவேசிமாரும்
 வரானவழலுடன்மானதிபுஷ்பமுமேங்கிடாப்பசவுமறைபோர் [ஞ
 சீயெனச்சொல்லொணச்சேர்ந்தவகையோர்க்கெலாஞ்சேர்ந்திடாதயஸ்குதக
 செப்பினுந்தேனுபூல்ரோசனைசவரமுஞ்சேர்முத்துசெந்தாமரை தீயிக, ௩
 ம்பொன்புணுருதானிபம்பட்டிடன் தேறுகற்சவ்வாதுதான்
 தேயமதில்பிறத்தவிமீனமாபிருக்கினுந் திரன்சுத்தவஸ்துவென்பார்
 ஆசரபமாகிரசின்கனைவீழ்த்தவாவய்யனையெனையாளுவாய் அகத்தினிடை
 யகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே, ௨௪

புருடர்க்குத் தீக்குணம் 10.

இந்தவுலகத்திலுளமனிதர்க்குத்தீக்குணமிழிவுளதுபத்துவென்பா [ள்
 ரேதெனிற்பெரியுரைகோட்சொலல்கோபித்தலேழில் பயனிலாதசொற்க
 வந்திடிவிதனையேவாக்குத்தீக்குணமென்பர்வகையிலாக்களவாடலோர்
 வறிதேதொழிற்செயல்கொலைசெயல்குதாடல்வளர்காயதீக்குணந்தான்
 நினைதயுளகொலைசெயநினைத்திமதலோர்காமநீட்டித்தேயாசைபெறுதல்
 நிலையிலாதொருசித்தநெடுமணக்குற்றமாமீணிலத்தவர்காணலே

அத்தமுடனவனிதனிலமர்ந்தேயிருந்திடும்கிலபரிபூரணையே
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

(1) அ

திருவாத்துறைநாதசதகம்.

வீட்டுவிடவேண்டியவர்கள்

தக்கொருசமயத்திலுதவாசுற்றமுந்தனக்குவேண்டியவரத்தைத்
தருவதற்கிசையாததெய்வமுந்தாவுபரிதானேறினடவாததும்
மீக்கசகலீலக்குமேவாசமங்கையுமேலானகல்வியதனை
மேதினியிலறியாதமானுடர்கள்நேசமுடிகுத்தவனாகிலுந்தான்
ரொக்குதவியில்லாமலுழியஞ்செய்திடுதலுயர்ந்தகற்சமயத்திலுமுத
வாதவிவர்களுயொழித்திடுதனலமென்னவோ, நமேநன்மறைகளை
அக்கரமைந்துளவையனைக்கண்டுநன்கறிந்துகொள்ளவனிதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே

(1)

நித்தியதேரிசனக்கிரமம்.

காசினியில்மானிடர்கள்வகுநாயிலெழும்பொழுதுகாணுநன்குறியானவை
கபிலையொடுதர்ப்பணங்கதிர்தனமுள்ளவன்காத்திடுமரசர்தன்னை
வீசுமறையோதுருவேண்டிமப்பதிவிதைவிட்டிடாதன்னமிடுவோன்
வேண்டில்ருணமீபவன்விநாயகனாகியாவிளங்குருவதெப்பவரனைக்
கூசல்விட்டனுதினங்குறித்தோரைக்காண்பதுகுணமாகுமிப்புவியினில்
ருவலயந்தனில்வாழ்க்கைசெய்யுமானிடருக்குவற்றவிதியென
ச்சொல்லினார் ஆசமுதல்விஸ்தாரமானகவியோர்புகழுமண்ணலைபறி
ந்துகொள்வாய் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்
துறைப்பதிநாதனே.உஎ

அந்தணர் ஆசியால்வகுங்குற்றம்

முந்தமறையோர்களின்முகமிவன்னோக்கிடிமூன்றண்ட

ஞ்செய்யவேண்டும் மோசமாயிருக்கவவன்மறைபாசிசொல்லிடிப் பூ
 ன்சொல்லுகுத்திரன்றான் நொந்துநகெய்திவெனூல்வலான்பின்
 ஏவன்னோகமரியாதைவிட்ட நோம்பிடுந்தவமற்
 றுநொடியினில்லாணையாயுதித்தனனிந்திரத்துய்மன் வந்தவனை ரகித்தவ
 ராகன்முதலோர் தொழுவருநாரிபாகனான வருகங்கைமதிபரவமத்தைய
 னியையனைவையகந்தன்னிலேநீ அந்தமுடனடிதொழுதரு
 ள்தனைப்போற்றிடவறிந்துகொள்-வவனிமீதில்
 அகத்தினிடையகலாமல்லி றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

(1)

குணமேலிடிற் குற்றங் குறைதல்.

ஒதுமதிதனக்கதிககுட்டமுண்டானதுமோங்கிமயமலையானதை
 யொழுகுபனிமுகையதுமுவுரியுப்பானதுமுயர்வறுமைகவியோர்க்குமே
 தீதுபெறவுற்றதும்ஸ்திரீதனந்தொங்கலுங்கிகழ்குமரிசிழமானதும்
 தெரிமணச்சந்தனத்தருவைபாம்புற்றதுந்தேமறைத்தான்கள்முள்ளும்
 யாதுவந்துற்றதையனுதினம்போசியவரவார்க்குற்றபடியே
 யமைந்திடினுமவரவர்கீர்த்திதான்போருமோயாதுவந்துற்றபோதும்
 ஆதியாம்புரமனைனுதினந்துதிசெய அறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 அகத்தினிடையகலாமல்லி றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

உக

திருவரக்துறைநாதசதகம்.

கக

விரத பங்கமில்லாதலுண்.

காணுமேயப்புபால் கனிகிழங்கவைகளுங்கருதுகெய்யவிசானதுங்
 காதலுறுமாவுடன் காணமறையோர்திதிக்கட்டளைக்காகவமைதல்

என் தோணுமேயிதுவெலாந்தோஷமேயிலெபனாந்மொதாருத்திநித்தரும
தூல்தா மொல்புலியில்கனரோகந்

மீதான்நிநிங்காலமுந்மொந்நரசர்க்கிங்காவலைப் பூணவேதவறினு
ம்விட்டிடினுமதற்காகப்பொருத்திடாதோடமென்பார் பேரத்
தூற்படிக்கதைபப்புறமெய்க்கலாம்பூரன்மையாகுமேதான் ஆணவம்நீ
க்கியெபரமனைத் துதிசெயவறிந்துகொள்ளவனிமீதில் அகத்தினிடைபக
லாமல்பிறத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிராதே.௪.௩௦

மரியாதையில்லாவிடம்நீக்க.

எழிலானமரியாதையிசைசுத்தநேசமுமிதுத்தானகவியோர்களும்
எப்போதுமோடுநீர்சைவைநதிகளுமேற்குமவர்க்கீதாதைபும் இழிவானரோ
கத்தையெடுத்திநிம்வைத்தியனியம்புநற்காலமதனை
இன்னதாமென்றுமேயிசைக்கின்றசோதிடனியல்பானதருமநீதி
[னும்] மொழிவானவிடமநனிவொருநாழிதிந்கொணு
தொழித்திட்டமேயோபெனி உற்றபெரியோர்ப்பரமனடி
யாரைப்போற்றிடவுவாரிசூழ்புலியின்மீதில் அழிவிடாச்செவனடிபைஅன்
பொதிதுதிசெயவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடைபகலாமல்பிறத்திவையனுதினமரத்
துறைப்பதிராதே.௪.௩௧

அறியாமை

விரிவுவந்தன்மங்கைவெருவடிவம்மன்னிது
ம்விரும்புவன்வேறொருவரைவிதைநகன்வெருவித்தைநகற்றலுமவின்மே
லென்னடிபைஅன்புலியில்பெரிதுநருமுலிகைகொல்லைவிருக்கிது
ம்பெரித்தென்னவதனைகாடார் பெறுபாலரிழிவானகா
ரியஞ்செய்யினும்பேசிடார்பெருமையென்பார்[னோர்
தெரியடிபைசெய்க்பெரிபர்வார்த்தைகைபத்தீவென்மீதெனிக்திடாமூடரா
தேசத்திலிருக்கின்றபெரியோரைநிந்தித்துநீரருநானடைகுவார்
அரிபணியுட்ப்பனை அனுதினம்போற்றிடஅறிந்துவாழவனிமீதில்
அகத்தினிடைப

கலாமல்லி றுத்தினையனுதினமரத்துறைப்பதிராதனே, ௩௨

முடர்க்கள் தொட்டதைவிடாழென்பது.

எப்போதுமிசைபெற்றவிசாவணன்காணவேயிலங்கையிற்றீயிட்டதும் எறி
கடலின்யீதுமலைகற்றெப்பமானதுமிழைத்ததுக்காணகொம்பு கொப்பாக

முவினதுங்குரங்குவந்துற்றதுங்குசஞ்சீவிமுதலாக்

குணமாக்கிடைத்ததுங்குவிவிட்டிறத்தபின்னாங்கவைகளுண்டாதலும்

பப்பாகமுதலானிற்பகைவனாலிடைத்ததும்பார்த்துமேயிராவணன்றான்

பார்மீ திலேசன்னைசெய்தேயிறந்தனன்பார்புவியிலிதையறிகுவாய்

அப்பாருளோர்காணகுடைசிவிகையிந்திமெய்யினையறிந்துகொள்வாய்

ஆகத்தினிடையகலாமல்லி றுத்தினை

யனுதினமரத்துறைப்பதிராதனே, ௩௩

40

தீருவரத்துறைராஜசதகம்.

சந்திரன் பெருமை.

சசிகனக்குரியதாம்பா லுசாகரமதிற்சசியுடன்பிறந்தோர்களுோ சீகலரு
ந்துதிக்கின்றயிலக்கு மியிந்திராணிசாற்றிடின்கொள்துவந்தான்

ரசிதவுடலோனென்றமான்சிபமிருந்திவனருவிபோற்றண்மைபாழே

னம்புவியிலேசரவசராதிகட்கெலாமானந்தமயமாயினான்

விசிதமுட்டாமரைவெண்டங்ளைக்கண்டிவென்கிபேருயிந்திவது

[ரே வெண்பிறையின்றேமெனவிளம்புதற்கென் ஞாபம்விரி

மாய்ச்சொன்னை ஆசிடனெனுமென்றீனபருளிறற்காத்திமெம்பீனபரி

ந்துகொள்வாய் ஆகத்தினிடையகலாமல்லி றுத்தினையனுதினம

ரத்துறைப்பதிராதனே, ௩௪

சேரிடமறிந்துசேர்தல்.

பார்மீ திலுதித்திமெம்பலவகைப்பறவையும்பகருவன மனைதச்சேருமே

சீபணிமெத்ததரளநகைபெனவனப்பெண்களுற்பார்த்தடைவர்புரு

—ரதன்னை சோமேஷநதிகளும்செழுங்கடல்தனிற்புகுஞ்வுசப்பிமீம்ப
 மரங்களோ செச்சவையாய்மலர்களின் தேனினிதைநாடிடுவ
 சமும்புணற்பன்னமேகும் ௨
 ரமேகமென்னவீமணிதனைச்சேருமேகாசினிபினற்கீர்த்திதான் நயரு
 ணசமர்த்தியசத்தியதிடசித்தனைநாடியேநிற்பனொகூழ்மி
 ஆர்பாவுகிரமுள்ளவப்பினைத்துகிசெய்யஅறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 ஆகத்தினிடையகலாமல்லிதுத்திவையனுதினமரத்துரைப்பதிநாதனை,
 (1)

காரியசித்தியாற்பகைவருதல்.

பேருலகில்நாரிக்குப்பிள்ளைகைக்கொத்தபின்வெறுபுருஷன்பை
 கவனுவான்
 பெருவித்தைதந்தபின்றேசிகன்பகைவனும்பேசுநேயங்கீர்த்திட்டபின்
 [ன் சீருலகில்வைத்தியன்பகைவனாய்ச்சேர்ந்திடுவன்செய்தாரங்
 கக்கொததபி சிறுமைபடப்பெற்றேவளர்த்ததாய்பகைவளாஞ்
 செப்பிடுனொழுலகிலென்பார் வாருலவுமாரபுதான் தளர்ந்தன்பதானபின்வரு
 நாரிபதிவிரதையாம் வனமானகாரிய
 மொன்றையமுடிக்கலான்வருபுவியிற்சாதுவென்பார்
 ஆருலவுமதிபுனையுமண்ணலைத்துகிசெய்வறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 ஆகத்தினிடையகலாமல்லிதுத்திவையனுதினமரத்துரைப்பதிநாதனை.

சதாசூனயமுள்ளவை.

கருத்திலாமு—ருக்கா னதையுரைக்கினுங்கருதடாருள சூனியம்
 கருதுகிசெம் திரம்வினக் கொழிந்திருந்திடினுங்காணவதுகிரகசூன்யம்
 பெருத்திநீந்தரித்திரமுற்றபேர்தனக்கெலாம்பேசிடம்பொருள்கூனியம்
 பேசிடம்பெரும்பாலில்லாதமீனயதேபெருமனைச்சூனியமென்பார்
 உரித்தானதெய்வநம்புகசையில்தவனுண்டிடுதலுயர் சூனியம் டோர்வ
 ராவியரநிலாவுருநான்கூனியமுதவிலான்வாழ்வுசூனியம் ஆர்த்திநிவ
 ர்திவினைப்பணியையநீயப்பனே அவனிமீதறிந்துகொள்ளே

அகத்தினி டையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிகாதனே. ௩௭

கிருவரத்துறைநாதசதகம்

௧௧

நித்தியயாகம்.

பிரதிதினமம்மியிற்பலபண்டமரைப்பதாற்பேசுநீரனலிபெதாற்
பெருகிமீம்பலகறிகளானவையனுப்பதாற்பிசகிவாதவிப்பதாலும் அரிய
புவிமீதினிலழகிலாமலசலமகத்தலால்வழிபோவதால்
அறியாமையுமிழ்தலாலாகின்றபாவங்களையாமல்கழிந்துவிடவே தெரி
திதினம்மறையோதலெனபாசனஞ்செயல்தேரீபலியிந்தலும்
தேவதாபூசையோடதிதியாராதனத்தெரிந்தமட்டவாவர்க்குந்
கருதிசெய்திடினுனக்கண்ணுதல்காத்திபவர்கைலையான்றினக்கருதினே
1. அகத்தினி டையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிகாதனே

௩௭

மேவலகன்.

உவரிசூழ்புவிமீதிலுளவாதிசைவருமுணருவைதானிசன்நான்
உறுதிகொள்பஞ்சராதீர்கவைணவனாகமுற்றால்விவர்முவரும்
கவுரியோர்பாதிபனகாளிங்கநிர்த்தனன்கருதிவாழ்வேயில்புனை
காசினிபிற்செயற்குரியாகாசினுக்குலோபிபாம்பநுதியேவேதெருவரை
விவரமறியாமலேவைத்திசுன்வேதவிதிவிசுகிபிந்தவாகன
வேண்டுவருகாரியாகாரியங்களுக்கவனவிவரம்நிவருவகாதாமே
அவரினமுறிந்துசெய்பாலபந்தனிலைந்தமரொருநீரீப
அகத்தினி டையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிகாதனே.

1. ௩

திருமதி

வைபகர்க்குனாபூணறுமுய்யிம்மிக்காகம்பருசானிக்கிராமயோகி

வாழ்வுருவி சந்தைமுதல்வரர் விருதை ௨௦௧௭-ம் ஆண்டும் பாங்கி நித்தானபன்
 மெய்யுடனினதை ௨௦௧௮-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் ௨௭-ம் தேதி வரலாறுபார்
 மேதினியிடுபாருருபு காரியத்தனக்காகாராமெய்யுடனவிடுக்கவேண்டும்
 பொய்ப்பன் நிவிடுக்கவேண்டிப்போதியென்றவர்க்குடையபுகாராசிரக்துமவனும்
 புவிபீதிவேலையுட்பாம்பாய்ப்பிறப்பென்னுரைக்குமெய்யுனிதது
 லோய்யெனும் நகரப்பொருளினுன்றன்னையஅறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 அகத்தினிடைபுகாராமல்நிறுத்தியவனுதினமரததுறைப்பதிசாதனை.
 ௪)

ஒருகுணத்தினாலேனகந்துர்க்குணம்நீங்கல்.
 நாடின்றிச்சாமிநையுன்னாகம்வசத்திநிந்தச்சாலையுள்ளதாய்
 நல்லகாய்கனியின்றிநாடிடப்பயங்கரநனியிகத்தருதாழைதான்
 காடண்டிவாழ்கினுட்கருதுமலர்க்குதமாங்காணுமனிதர்க்குநேசம்
 கண்டுகொள்கரும்பழகுகனருசிவாய்க்குதயுங்கருதுசர்க்கரைக்கானதாம்
 தாடண்டிபூவதில்தரித்தேழுனைத்திடுறாணிபிலொருவந்திண்டார் தா
 ளாமாயதனையோசிரீதணியில்தங்கிமிசையுணக்கு ஆடுண்
 மிதில்லேவனத்தேசத்திருந்தவனை அறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 அகத்தினிடைபுகாராமல்நிறுத்தியவனுதினமரததுறைப்பதிசாதனை, ௪௫ கடி
 திருவரத்துறைநாதசதாகம்.

அவசியம்எண்ணையிகோட்கள்.
 செய்யினும்புவிமீதிலெண்ணேய்த்திவிவதற்கெழிலிலாநாளாகினுஞ் செய்
 ய்வதற்குரிதாருஞ்செய்மணமுதற்றினஞ்சேர்ந்துவருதிப்பாவளி
 தையெனுமதிக்குமுன்வருபோகிபண்டிகைதங்குருதகந்திரினுந்
 தப்பாமனவராத்திரிபண்டிகைதன்னிலுந்தான்வெள்ளிபகலின்மேலும்
 மையேறுமாதர்விழிமங்கைபெய்யுமாதிபண்டிகைபகர்நாளொலாம்
 மனதொவ்வாத்திதிவாரமனக்கிலேசமாயினும்மாபுவியில்கீக்கொணுது

அப்பனேயித் தலத்தைத் துமொன்றானவீன அறிந்துகொள்வவனிடில்
அகத்தினிடை யகலாமல் ிறுத்திவைபனு தினமரத்துறைப்ப
சிறாதனே. ௪௨

உடற்குற்றம்.

தொடருவினயாலு—ரேன் நிமிப்புவிமீதுதுபுத்தருமதின்குற்றமோ
தாயபசிதாகமொடியம்வெருளியுவகையுந் தொடருநன்விருப்பமெல்லாம்
படருநன்னினைவுநோய்மரணமதிசயமோபாரிலுணுநக்கமென்பார்
பாழ்பிறவிமதமின்பம்விபுத்தலைபரவுடன்பாரததுவமதுபான
விடருதொகைபதினென்மெிச்சைபுசெய்ப்புரிவர்தனிடெனாதிக்கி
இபல்மனைதத்தன்வசஞ்செய்துமேரழ்பவரிசுணுககமுமைபாவார
அடருவினையததனையுமகற்றியேயாண்டிமெம்புனபுரீதி
அகத்தினிடை யகலாமல் ிறுத்திவைபனு தினமரத்துறைப்ப திராதனே
௪௩

கடிவர விதி.

செப்பிலாமானி—ர்க்காகாதநாளெனினுஞ்செய்கடிவரவிதிசுகிபம்
செவ்வையபயறியதைநீக்கிபின்காலமுஞ்செய்யுமேயிதி
உலொப்பிலாப்புண்ணியத்தலததுற்றநாளினுமோதுகலியாணமதிலும்
முடும்புற்றரோகமதுதீர்ந்தநாளதனினுமுபர்விலங்கரசு. காவல்
தப்பெலாமொழிபவிபகாளினுமாசொசத்தானதுநீங்குநீர்
தரணியில்மாந்தாக்குநாளபாககொளுதென்னுநவிவாதேடாகம்காண் அ
ப்புலங்கடீதின்முலர்வநதபொழுமண்ணலைபிநகலகாளோ
அகத்தினிடை யகலாமல் ிறுத்திவைபனு
தினமரத்துறைப்ப திராதனே. ௪௪

பிதிரார்சிதஸ்தலம்விடுங்காரணம்

எர்கொண்டவுலகுதனிலெவ்விடத்தாலினுமெழில்சுகங்காணலுற்றால்
எப்போதுமதைவிடாதிருப்பதெவெகுசலமினிபிபிரவாழ்தவி—ம
[முபாசேர்கொண்—தெனவெணுததில்வாழ்தனித்துவிபிநர்ததிலிதுவ
வகுநன்னைநேரிதற்குலமையேகருதிமுன்

ஞார்களுலமைத்திட்டகூபமெனினும்
 புரர்கொண்டீரதினவராயிருத்திஃபகர்விடாய்தணித் துமொசொல்
 பர்த்துநீசெய்திடுவையழஞ்சொறுமீந்தவிடம்பகருவார்கண்ணியென்றே
 புரர்கொண்டுவப்பினையனுதினம்போற்றிதுஅறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 ஆகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே,
 சடு.

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

கூ

ஒருவர்போல் மற்றொருவரிருக்கினுஞ் சமனாகார்.
 புவியதனிலுள்ளவுழைவகைகளையுதிர்த்திடும்பொருந்திடுஞ்சிங்கதந்தம்
 புகழானவாள்முன்னுபோனகமுற்றிடும்போய்வாழும்பிலமரசனார்
 திவியிராவென்னினுந்தீயசுரஞ்சென்றிடுந்தேருநாய்சிங்கமாமோ
 தேசத்திலுள்ளவொருபெரிசே
 ஞார்கள்மகிமைதனைதெளிவிலாதவரறிவரோ
 சிவிகையொடுசின்னமுஞ்சீர்காழிசம்பந்தன்சிதப்புடன்பெற்றதறிவாய்
 செகமெலாந்துதிசெயுந்திருவரத்துறைதலந்தெரிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 அவியேறுவாஹனன்னனுதினம்வணங்கிடுமப்பினையறிந்துகொள்வாய்
 ஆகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

(1)

தீலோதகவிதி

தன்பிதாவிற்றத்திஃபற்றகனஞ்செய்தப்புறந்தான்செய்கநக்கினந்தர
 னத்தினஞ்சிலைநட்டுதன்கரத்தெள்ளுநீர்தானீதல்மூன்றுதரமாம்
 பின்புதினமானதற்கொன்றொன்றுஜாஸ்தியாம்பெருநூசுநீரானதோர்
 பிரதிதினமூன்றுதாம்பேசுமிருத்தியோதகாபிசகாமல்மும்மூன்றுதாம்வன்
 பிண்டமொன்றொன்றுநாளினுக்காகுமேவாடிவவசிரார்தத்திதியோ

வருநாளிலொன்றைவிட்டுத்தநாளுதவதல்வாழ்மரபின்வருஞ் செயல்கள்
அன்புகொண்டிப்படி அனுசரித்திவேணுவவர்க்குற்றிப்பாடி
அகத்தினிடை யகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே
சஎ

இதுவுமது.

இப்புவிவினிருபத்தினுலதாமரசருக்கியல்வணிகர்க்கொன்றதிகமாம்
இனியதாமந்தணர்க்கெழுபத்தினுந்ததாமேற்றமாஞ்சுத்திற்கொதப்பில்
லேதொண்ணூறுசானெளஞநீர்தாந்தானடையுஞ்சுதகந்தான்
றருபத்துபனிரெண்டிருபக்கநான்கதாந்தரணியில்மசகாலஞ்
செப்பினே மதல்மரபுசேர்வரிசையாகவேசெய்யதிரிசாதிபார்க்கும்
செய்கைபுதினந்துநாள்சென்றபின்சுத்திரன்செய்வதற்காகமுமுறையே
அப்புதலைவிகுடும்அரவினைப்பூண்டோனைஅறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடை யகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமர
த்துறைப்பதிநாதனேசஅ

முடர்க்கு அறியன்மை.

பிறவிவிழிகுருடாகியுதித்தவர்களிவரோபெரியமாணிக்கமகிமை
பேசுபென்சுகமதனைப்பேடிதானறிவனோபெரும்புவியில்கண்ணியோர்கள்
திறமதாகக்கலவியின்பத்தையறிவனோதேர்ந்துவருமன்னநடையை
தெரியாதகாகமதுகற்றேநடக்குமோதேறுநீமகப்பெறுதலை
பிறவாதவந்தியர்கள்பெற்றவர்போலறிவனோபெறுகழுதைரகசியத்தைப்
பேசுதற்கறியுமோபெரிதானதரித்திரம்பெற்றபேர்சுகமறிவனோ அறி
வுள்ளவானியையசுடர்தானறிவரோவவிசாரிகற்றறிவனோ
அகத்தினிடை யகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனேசஅ

சச திருவரத்துறைநாதசதகம்.

வியாகுலம்பெரிதென்பது.

வாரிகுழ்புவியீதுமனைவியிரண்டுண்டவழங்குவார்விஷ்ணுவுக்கு

வாரணியுமில்லக்குமுவதிந்திடாளோரிடமசைவிலா திருப்பள்ளுமி
 [னே யோருமகனிரண்டென்பரோர்ஞானியாமொருவனுபர்சடலரி
 லேயொருவ புயரமளிசேடனாமிறைகடல்வீடதாமுருவான்பருந்தேறியே
 பாரிலிதையறிந்தவவன் தன்மனம்புண்ணாகப்பார்க்கமரமாகிவிட்டான்
 பார்க்கின்றபேர்களுங்காணலாஞ்செகந்நாதபழமைமயாந்தலமதனிலே யா
 ரெனினுந்தியவினே அகற்றிடுமையினையறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 அகத்தினிடையக

லாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பநிராதனே. ௫ ௩

தோஷமில்லார்களில்லையென்பது.

அயிராவதற்காட்டினண்டம்வந்துற்றதும்புலிக்கானகுறையும்
 ஆதிநாராயணனாய்நம்போனதும்புநீருவரானதுந்
 தையெனுந்தாசிபால்வதிட்டன்வந்துற்றதுந்தாணியில்மச்சகத்தித்
 ன்னிடைமவியாசன்வந்துற்றதுந்தழலினத்துன்பதந்தரணிந்தே பையரவ
 மணிசம்புபாவையோடாடினதும்பகருபாண்டவரைவரும் பார்மீதிலே
 வருக்குற்பத்தியானதும்பார்த்திடிற்றிடுஷமில்லையா
 லேயெனும்புலிமீதிலாருளாரன்புடனறிந்துகொள்ளவனிமீதி
 அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினம
 ித்துறைப்பநிராதனே. ௫ ௪

மணப்பெண்ணிலக்கணம்

தாய்தந்தையற்றபெண்துணைவரில்லாதவள்தக்கதுணைபெற்றிழந்தாள்
 தருசத்தம்புகழ்யோக்யஞ்செல்வமில்லாதவள்தருசல்லகுமியில்பிறவாள்
 தோய்பிணித்தந்தைதாயுற்றுளார்க்குதித்தவனாய்பரமனாமில்லாள்
 தொடர்ச்சியாயபமிருத்யுவாதையாலெழிந்தவனுரி
 யபெயர்தாதுற்றவள் பேய்நாமமிட்டவள்பெருமையதேசிகன்பெற்றிட்
 டபெண்ணுனவள் பேசாதஊமையொடுகூன்குருங்குறைவுடல்பெருதே
 கம்வெடிவுடையனே

யாயிழைக்குற்றமென் தம்புலியிலறைகுவாரானமிருகண்டுவரையே

அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. 12

இதுவுமது.

எப்போதும்பிறர்மனையிவிச்சையாப்ச்வு
சல்பவனெழில்சுணிகைவிழிபூணுகா
மொறமிரட்டுபவனேரேறுமிளஞரைபப்போதுமனத்துன்னுவாள்
[ள்] செப்பாமல்வீதிவாய்சேர்ந்தேயிருப்பவன்சிறப்பாகவாடைப்பணிகர்
செவ்வையாயலங்காரிஞ்செய்தெங்குமலைபவன்செல்புசிப்பதிகழு
ண்பாள் தற்பாவைபோலுடல்மறந்தேயுறங்கிவிவள்க
னவனுக்கதிகவயதும்
தருதிடாரேககோத்திரத்துற்றவள்கடைச்சாதியுயர்சாதியோர்
அழகாலுநிலக்கணவியம்புவோமன்புனறிந்துகொள்ளவனிமீதி
அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. 13

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

கரு

இதுவுமது.

குள்ளமாயிருப்பவன்பெரிதானதேகமுள்ளகூறிட்டுமெலிந்ததேகங் கூடவி
ம்படிக்குள்ளாகுநிலவடிவுகருமைபாள் கொண்டதோர்சுவர்ணமேணி
உள்ளநந்தேறமலுடம்பெலாழமுற்றவனாய்ரட்சிபூந்தவொளியாள்
உநீநிடுமநாணத்தைஒழித்தேயிருப்பவனோயாதபுணர்ச்சியுடையாள் வி
ள்ளுமோரதிசயங்காணாமல்பலகாலும்வீணதாய்நகைசெய்பவள்
விளங்குமெல்லியகுரல்விட்டேயிருப்பவள்வீணவார்த்தையாடித்திரிவாள்
ஆள்ளம்மறைமலரணியுமநிலாண்டமூர்த்தினை
பயறிந்துகொள்ளவனிமீதில் அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதி
னமரத்துறைப்பதிநாதனே. 14

இதுவுமது.

தந்தைதாய்கட்டளையீறியேநடப்பவன் தன்கோபமேஸட்டவன் தக்கமொ
ரழியன் றியேவீண்வா துபேசுவான் தப்பின் றிச்சண்டையிடுவான் வந்தை
யுளதோர்கூத்துச் சுவடுக்கைவிரும்புவான் விழைவுளான் விரகமதிகம் வேதா
கமஞ்சொலும்விபுதரைவீணென்பன் விதிமுறைமுனிவோர்குழா நி
ந்தையாய்கழ்பவன் நெடியபிறையுயிர்த்துயர்நேர்படிவிரங்காதவன் நி
லையுற்றகடினமொழிநீண்மரபொழுக்கமுநினைவின் நிப்போருமையான்
அந்தமுளதெனினுமதுவாகாதெனச்சொல்வரறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடை யகலாமல் ிறுத்திவையனுபினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

(1)

இதுவுமது

கற்புதனமென்பதைகாக்கவறியாதவன் கருதுபஞ்சேந்திரவழியாய்
கருத்துதான் செல்லாமற்றநிதி, நிதி இதுணிவதாய்காயி லேபறிந்தபேரை
சொற்பமாய்ச்சீயென்னுச்சி லையுள.
தாதெய்வமெனல் சொல்வயதுபத்திகு சொல்லுதற்கானவளார்த்தவ
ருசோயிபாள் சொல்லி நுமச்சமில்லான் [மாய்
நற்புவிபில்மனிதருக்கினிப, துணில் நானுதவி லுசனி பால்வார்த்தையும் க
ல்லதாய்தந்தையர்களைற்பாடுசெய்முன காடிப்பகணவனடைவான்
அற்புதமெழிலுநாளாகினும்விட்டுவிடவறிந் துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடை யகலாமல் ிறுத்திவையனுபி
னமரத்துறைப்பதிநாதனே. (10)

இதுவுமது

கடிவினுக்குவமைநமக்கீடே துமில்லையெனல்வனப்பில்வீரப்படுசொல்வான்
வருநாணமச்சமடம்பயிர்ப்பென்னுமிவை
களைவகையுடன்மனதிற்கொள்ளா மிடியர்ப்பெண்கெருடபார்வையுற்றிட்ட
வளியல்பிலாள் விலங்குவிழியாள்[ள்
மேற்புனைநேத்திரம்பெற்றவன்பார்வைதான்பலகாவிஞ்சமுளுமின்னாள்
[ள் கடிவேணிசெம்பட்டையுற்றவள்

சுருட்டைமயிர்கருதுபால்நதைக்குழலிஞ் சாரானவளகமதுபறட்டைய
புற்றவள்காணுமயிர்கடைகுமுன்றாள் அழுவணங்கியீயினுமாகாதென
ச்சொல்வறிந்துகொள்ளவனியிதில்.

அகத்தினிடையகலாமல்லி றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

(1) ௧௧

திருவரத்துறைநாதசதகம்

இதுவுமது.

கருநரியவிழிசெருகல்கண்மூக்குநெடியவள்காணவேபெருங்குரலினான்
கழறுசிறுகாதுளாளமையும்நீல்பல்லுளாள் கணவன்மேல்விழைவற்றவன்
மருவுமறுமுகமினார்கணங்கிலாமுலையினான்மாணுதற்போல்வயிற்றிஞ்சு
மகிழ்காயவிலக்கண் மலிதிப்படிக்கமையிலாள்மைகணங்காகபுடைபுடர்,
விரலுரியகுறியோடுகலேபூமிபடிவிலாள்விழைவுளங்கைநகமுமே
விசிதமுடனேசேப்புவிளங்காதிருப்பவள்விழைகரமென்மையற்றாள்
அரிவரியவதுவையரையாருமேகொள்ளார்களறிந்துகொள்ளவனியிதில்
அகத்தினிடையகலாமல்லி றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

(1)

அமுதநிலை.

அம்புவிபிலாடவற்கமுதநிலைபிருப்பிடமமவாசிபாட்டியமுதலாய்
ஆனதொருவலதுகால்பெருவிரலிருந்துபின்னாத்துதினககணுங்காலகா
நம்புதிதிதிருதினகநயமுழங்காலதாம்பாடுதொடை - தான்சவுத்திபாம்
நலமானவல்குலில்பஞ்சமிக்கமைந்திடம்நாபிதான்சஷ்டதங்கும்
வம்பிலாச்சத்தமிவழங்குமார்மத்தியில்வளர்ந்திடங்குசுடிட்டமி
வார்கொண்டபுஷ்பவமிவளர்நசமிதன் - மாம்பாழ்த்துமேகாதசியினில்
அம்பிகேன்களானமாம்துவாதசிக்கதாமுமாகும்விழிநிரயோத
அகத்தினிடையகலாமல்லி றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

(1)

இதுவுமது

வளர்ச்சுதூர்த்தசினெற்றி வாழ்தலைப்பூரணவழங்கிமெழுகெட்டுப் பார்
வாழ்மிர்ததானத்தினென்றிவிஷத்தானமாம்வருகிருந்தணபக்கபிரதமை
கிளர்தலைபின்னெற்றிவிழியாகுமதரமாங்கேசர்க ள்னபுஜமுமாதங்
வகடுவன்றிருசமதில்லப்புறமாமத்திகேட்டிகொயிதருநயம்
களிர்வொடைக்கப்புங்ங்ஙன முழந்தாரதாம்கண்மிகொர்நண்க்கால்விரல்
காசினியிலெல்லாரும்காணலாமமுதலிலைகாரிகைபூத்தரோட்கொண்
டளிமலரளிக்கின்றஅங்கனாக்கவ்வாறுமமைதனுவருமென்பாசிலபே
ரகத்தினிடையகலாமல்லிற்றுத்திவைய
நுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (சுட)

சிற்பம் 32 கரும்பெயா.

சேரானவிச்சுவதருமொடுவிச்வேசஞ்ஞெறத்தநல்விசுவசாரஞ்
சேருநல்விருத்தந்திராவிடநளமயஞ்செப்பனுமனூல்பாணுவா
மேரானசிருஷ்டமொடுகற்பமாரியத்து—னியலானமானசாரம்
இசைகின்றவஸ்துவீத்யாபதிபாராசரிபெழில்சீடகம்சயிந்தம்
பேரானவஸ்துவேபோதவிஸ்தாரம்புகழிந்திரவச்சிரசயும்
புனிதமுளவிசுவமாம்காசிபம்மகதந்திரம்புகழ்ச்சித்திரவிசாலமென்பார்
ஆறுனகங்கையணிமய்யனைப்போற்றிசுனகத்திலுளபூர்த்திசெய்வ
ரகத்தினிடையகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே
(சுச)

திருவரத்துறைநாதசத்தகம்.

சுச

இங்வுமது

தீப்புவிடில் காபிலாகாலங்கத்தொடுநாமசங்கீதைசாத்திக
 மிசைவிசுவபோதமொடு ஆதிசாரத்துடன்வெருசுருதிமானபேத்து
 செப்புமுப்பத்தினிரண்டதாஞ்சிற்பதூல்சேர்தொழிற்சுபயோகமோ
 செங்குலாடுகல்மரஞ்சோசுதைமண்லோஹஞ்சிறப்பானதந்தமெழுஞ் சூன்
 ஒப்புமினையோர்வண்ணம்கண்டசர்க்கலையோடுதொழிற்றுப்பீரைந்துத
 தொல்லைமன்றதூற்படியொன்றேறனுமுணர்ந்தவனுலகத்தில் சிறப்பியர்வரன்
 அப்புவருமிப்புவிடில்மருமுத்துளசிலிகை அன்பர்க்களித்தவரின்
 அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிகரதனே. கூட

கலியுகவியல்பு.

அமவாசினிரத்தந்தையழித்திடுவருலகத்திலாதித்தியகரும்விடுவார் அந்த
 ணற்குரியயவுபாசனம்விட்டிடுவார் அரிதாருநன்மாரிதான்
 அமைகெந்தவாசமலரணிவதைவிட்டிடுவார் ஆம்புளிக்கொட்டையணிவார்
 யாதேனுமீவதற்கறியாரதம்விடுவராகாதவழியிலர்வார்
 சமமற்றசாத்தானிச 1 திவைணவனென்பன்சங்கமனையனென்பான்
 சர்வபூவேதியர்கஞ்சுதூர்மறைகளோதிடார்சமமிலார்சத்தவிகளே
 அமைமதமுன்றேற்றுமானேதோலணிந்தவனையறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
 அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிகரதனே. கூட

இதுவுமது.

புருடர்தாணுபகாரம்பூமியில்விட்டிடுவார்புரிவரபகாபுகழை புனிதமாய்வே
 ரர்க்குப்போஜனம்கஷ்டமாம்பொருளுளான்னருளிலானும்
 கருடமாரணவிஞ்சைகருத்தினிவிச்சிப்பர்கற்பரேகட்சிவாதம்
 [யை கழறுமெய்வார்தலையையகனவினுங்க
 ணார்க்கற்கறிவெர்பொய்வார்த்தை புருஷருககுளவித
 தைபுந்தியலெண்ணார்கன்புரியார்கன் தீவதர்ப்பணம பொருள்கணிகைமாத
 ரொருபுருஷனோடிருந்திடுவள்புகழ்மனைவிபலரைய

டைவான்

அருட்கவியினுளபெருமையாரா லுரைப்பதுவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்

அகத்தினிடை யகலாமல் ிறுத்திவை யனு தினமர த்துறைப்ப திராதனே.
கச

இதுவுமது

காமர்திலவியிற் கருத்தைச் செலுத்தி வெர்காக்கும் நன்முறை மையர்
கருதரியஜா திமுறைவிதினை விலக்குவார்க ண்டெயர்கல்விசுண்பார்
ராமாதிதேவதலம் கம்பியேகும்பிடார் நன்முறைக்கீதம் கடைபிடி
நாடறியமரியாதையதனை விட்டிடுவர்க ண்ற்குணமதனை நாடார்
செவிகாரியாயிருக்கவே யிச்சிப்பர் செப்புவார்க்கொளினுந்
செல்வேத்சாஸ்திரஞ்சிறிதேனும் வேண்டிடார் செப்பிவெர்தர்வார்த் தன்மே
ஆமாந் குடல்பாதி அய்யனைத்துதி தினமுமறிந்துகொள்வன மீதில்
அகத்தினிடை யகலாமல் ிறுத்திவை யனு தினமர த்துறைப்ப திராதனே. கச

கஅ . தருவரததுறைநாதசதகம.

இதுவுமது,

சத்திபூசைகள் பூவில் சகலருஞ்செய்தி வெர்சாத்துவாராலயத்தை
சத்தியராமரயணஞ்சற்றேனுமனு கிடார் சக்கிலிப்பாட்டையறைவார்
பெத்ததாய்குருவண்ணன்பிதர்முதற்றம்பிகன்பேச்சிலாப்பகைவராவாற்
பெருதாரம்வைப்பாட்டிபேசுமவன்சுத்தழும்பெருகுலதெய்வமென்பா
ருத்ததாய்தந்தைதிதிகொடுப்பதற்கிசையார்களுரியவைப்பாட்டிதாய்க்
குலகெமெச்சிடவுணவளிப்பார்க்கன்பின்னுமேயுயர்வரிசைதானமிடுவார்
அத்திதன்சர்மமணி அய்யனை யனு தினமறிந்துகொள்வன மீதில்
அகத்தினிடை யகலாமல் ிறுத்திவை யனு தினமர த்துறைப்ப திராதனே
கச

முப்புவகை.

உவகத்தில் முப்புவெனவுரைத்தார்களுயர்முனிவருளவுதானறியாமலே
உவரிகடல்குழுவியிலுள்ளமானிடர்களிலுணர்வென்பதே துமில்லார்

கலகமீதியில்லைநாங்காணலாங்கனகத்தைக்கனசுபமென்றெண்ணியே
 கருதுவாருஷாங்கல்லதினீழ்தாங்காணுமதிரவியென்போ
 விலகவீதியில்லைகடல்பாறைபுப்பாமென்பர்விரும்பியேயலைவர்பின்னும்
 வீண்ணினிடிமேகஞல்விளையுப்புவென்றிடுவரவேறுவழியில்
 லையென்பார்

அலகையொபொரிடம்படைகொண்டவய்யினையறிந்துகொள்ளவனியில்
 அகத்தினிடைமகலாமல்நிறுத்திவைப்பதுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

௬௭

இதுவுமது,

காணர்களப்பையுங்கருதார்களுப்பையுங்கண்டார்சுத்தகங்கை
 காசினியிலாமுலபுளிதனைக்கற்றிடார்கற்கார்களாதுயநதம் சேனாதி
 புகழ்முனிவர்செப்பினகுத்திரஞ்சிறிதேனுமிகவறிகிலார் செய்ததொ
 ருதுல்பயன்சேர்குருவினாலறியார்செவ்வையுயர்க்கற்றதென்றே
 காணாதமலைகாடுகடல்வழிச்செடிகளுங்கடையினன்சாக்கையெல்லாங்
 கடன்வாங்கிசெலவிட்டிகையிளைத்தோய்வரேகருததேதுமில்லார்களே
 ஆனனவத்தையுமகற்றிநீபோற்றிடவறிநதுகொள்ளவனியீதில்
 அகத்தினிடைமகலாமல்நிறுத்திவைப்பதுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

இதுவுமது.

அமரியாம்பேரென்பர்அப்புறநீரென்பரானஜெயநீரென்போ
 அல்லாமல்சாகரநீருவநீரெனும்பெயர்சுத்தகங்கையென்பார்
 குமரியின்வீக்தென்பர்நாதமென்றதைருவார்குறித்தமுகில்குலென்பரே
 உசாமலாகாசநீரெனச்சொல்லுவார்குடிதண்ணீருமினியென்பார்
 திமிரிகெடவாணதைகுருகாலறிந்துமேதேர்சித்தனூலினாலும்

திருவாரூரிலிட்டொருவன்றைகத்திலநின்றவருஞ்சிறுநீரெனத்தெரிசுவா
 திரொடிதொழுதுவருமய்யனைப்போற்றிடவறிநதுகொள்ளவனியீதில்
 அகத்தினிடைமகலாமல்நிறுத்திவைப்பதுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

இதுவுமது.

பார்த்திடும்ரோமரிஷிகும்பமுனிபூரணம்பகர்ஞானவெட்டியெல்லாம்
பார்த்தாலுமேயிந்தபக்குவமில்லாமல்பகர்ந்திடார்வேறொன்றுமே
ஏர்த்திமீதுலின்வழியேதமுறியாதவர்கேதோதினுங்கேட்பரோ
இணைநீதிட்டவப்பினாண்டாகும்வாதமுறையெடுத்தாடிக்காணவென்றால்
கார்த்திட்டுதாற்பயன்கருத்தாலறிந்துமேகைமுறையுஞ்செய்துகாண்பாய்
காசினியிலின்னமும்வெளியாயுரைப்பரோகருத்தினாலையவேணும்
ஆர்த்திடுந்தண்டையணிகாசியோடாடிடுமையினையறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினயரத்துறைப்பதிநாதனே.

எ

இதுவுமது.

பிண்டமுப்பப்புறம்பிரமாண்டமுப்பதாம்பேர்சிங்கிவழியையுப்பாம்
பேண்டமுப்புசெயநீருமுப்பதாம்பேர்பாறையுப்பதாரும்
கண்டிலர்தீயுப்புகாண்பழம்புனியுப்புகருதுஆஷ்ரவுப்புமே
தல்லுப்புமுதலானகாரணப்பெயரெலாங்கருதுமுடல்மலமுப்பதாம் கண்டி
தைக்கைக்கொளும்வியாயமுஞ்செய்கையும்கருத்துறவறியவேணும்
காணியில்வாசுவசம்நன்மனஸ்தம்பமும்கார்த்தனாலறியவேணும்
அண்டமதிகங்கையணிபம்பலத்தாண்டவனையறிந்துகொள்ளவனியீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினயரத்துறைப்பதிநாதனே. எ

க

இதுவுமது.

தேவையெனின்கேட்குமெதெரிவையுப்பையுந்தேகத்தினின்றெடுக்க
தெரிந்துகொள்வாசுவசந்தேருமனஸ்தம்பமும்ஸ்திரவசப்பட்டபின்பு
கோவதின்பா லுடன்பாசியறன்னமுங்கொண்டுண்ணுதிங்கள்மூன்று
குறித்திடுங்காலத்தில்கூறுமதிநாஸ்தள்ளிருடித்திடுவையிறுநீரைதரண்ப
ாவமதுசொல்லொணுப்பகர்கின் றநீர்தில்பாராதுயந்தம்விட்டு பாருநடுநீ
ர்தில்பலமேயிரண்டுதான்பாரிலிருவேளையுண்பாய்

ஆவதுபாசீசனையனுதினம்போற்றிடவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்லிதுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

()

இதுவுமது

சொன்னதொருதூலின்வழிசொல்சலம்துவாருஞ்சொல்லியினுப்பென்
சுற்றுமதிலக்கினிசுவாலைதா னுள்ளதுகுழந்திடுந்தவத்தக்கினி
[பதோ அன்னதிலுமேலதிகமாம்வாசியோகமேயானபின்னவன்மலந்தா
னதிலாகுமுப்புமேலாமுலபுளியுப்புவறிந்துகொள்ளங்கியுப்பாம்
முன்னமுறையப்புப்புனதீயென்றதுமாக்கையால்முடிந்ததன்றோ
முளரிவளர்பிரமநிலைகாணாதமூடர்தான்முப்புதனையறிவார்களு
அன்னையெனும்பிகைக்கிடப்பாகமீந்திடுமையனை அறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்லிதுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

20

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

இதுவுமது.

இன்பமுடன்குடியென்றியம்பிட்டநீர்திலியாக்கைகாண்குத்தியாதும்
யெதெனிற்குள்ளிதன்சுசொம்பலுப்பினுன்னியநீர்தின்பாலுதான்
அம்புவியிலப்படியாக்கையாமண்டலமாயிடிற்சுத்தகங்கை
ஆய்வதினுப்புவுருமநிலைநீயப்போதுவாகுமலமுலப்புளி

பம்பைந் திருமுபுவியிற் பகருபலந் ரையும் பாண்டத் திலொன்றதாக்கி
பையவேகரைத்திட்டுபாணுவில்வைத்திடிப்படந் திடிமுப்புமுப்பாம்
நண்பனுக்கன்பராயடைந்தவர்க்காத்திடுமைபுனையறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே (74)

பூசைகாலமறிய,

தாலமதுவாறுதானாலாகுமப்புறங்கருதுரெண்டேகமென்பார்
காசினியிவ்வாரமதுபக்கநாட்பூசையாம்பகர் திங்களாண்டுபூசை
கோலமுடனித்தியநைமித்தியமென்றுறுங்குறைவிலாவுபரசாமோ
கூறுபதினாறுபின்ஷோடசநீபமாங்குறைவிவ்லாதொபாசனம்
மாலையினடத்தலும்கீதமுதலவாத் தியம்மாநடனமுதலானதும்
மாசிலாத் தேவாரமோ தலும்பலியிதென்மனத்துடன் புஷ்பாஞ்சலி
ஆலமமர்கண்டனுக்கனுதினமுமானதாமதிற்ருறையிலுவிவ்லையா
மகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே (75)

த்ருப்பக்ஷிபலன்,

கூறுவிற்பானுகூடுநாளநாழிகைகுறுகினும்பிரதேசகாலங்
கூடுமுற்றேதியானநாளானதேகுறித்ததிருப்பக்ஷியென்பார பூணுகாருதய
முன்புள்ளெழும்போதினில்போற்றிவிண்டேறாரயேதான் பூசைதா
னெவாரசெய்தபோதிலும்புரிவரவர்புவிமீதுமாங்கவருடம் பேணுபலன்
நாளொன்றிலுண்டென்றுரைக்குமேபெரிதானவாகமங்கள்
பேரிரவியுதித்தபின்செய்யினீ தில்லையாம்பேசிடுமாகமந்தான்
மடக்கலாம்செய்யிழையுனத்தையுமழித்தவனையாட்கொளளுவாய்
அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

(1)

பிரதோடகாலம

நண்ணுதிரயோதசினானதேபிரதோடம்நவிலிருபத்தாறுநின்மேல்
நல்லிரவின்மூன்றுகான்மூன்றுநாழிகையளவுநல்லிரதோடமென்பார்
உண்ணலதுநீத்தீசராலயத்துட்புகுந்தேத்திபிரதக்ஷணஞ்செய்

யோதுசிவநந்தியிருகொம்பினதிருஷ்டியாய்க்குறித்துசிவலிங்கம்மோக்ஷி
வெண்ணந்திகேசரன் பின்னின்றுவிழைவினாவினின்றவமிறைஞ்சி
லிமலசிவலிங்கத்தையுரகராவெனச் சொல்லிவிழைந்துதிரிசித்தோர்க்
அண்ணலருளாட்செல்வமாயுளும்பெறுவயேனாதியானபரனே

[கெலாம்]

திருத்தினிடையகலாம்பலிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (77)

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

உக

அபிஷேகாந்தியனைவேத்யம்.

அண்ணலுக்கபிஷேகமானவுடனக்கினியகம்தனிலதிகரித்தே
அமருதிரிலோகமுணவாற்றலாவாரப்போஅமுதவகைகைவேத்தியம்
திண்ணமெனப்பூசையுபசாரவகைசெய்யினவர்தீர்க்காயுசைப்பெறுகுவார்
திருபிலாதவர்களுடைத்தேயசுடனூக்கமுந்திறல்வயதுந்தின்னுவிடுவார்
கண்ணினிதுகண்டபலனீதாருமென்றுநான்கருதுதேயாகமங்கள்
கர்த்தன்முதல்மற்றுமுனவமரருக்கவ்வாறுகாசினியில்லீகருதுவா
[திவ்யன் னுதல்சேர்கண் ணுளனையனுதி
னந்துதித்திடவறிந்துகொள்ளவனிமீ
லகத்தினிடையகலாம்பலிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

78

உபசாரவகை.

அர்க்கியம்பாத்தியமாசமன்னியத்துடனமருதற்காசனந்தான்
அழகானஸ்தானநீருடைவஸ்த்ரசந்தனமமைவதோருபவீதமும் செருக்க
ல்பினாசமனஞ்செப்பிமெகூதைசேர்ந்தநற்றுபகீபம் செய்புநன்மலர்தூவல்
வைவேதனம்பானியஞ்செய்யினடைக்காய்தோத்திரவர்க்கமுடனிகனையுப
சாரவகையாமென்பர்வையகத்தறிவுளோர்கள் வழுய்
ராதிநிலதிகம்ராஜோபசாரவகைவழுத்தமேயாகமங்கள் அர்க்க

ஸ்செய்துர் ஸ்கவலி பப்பி' னர் போற்றி டவநிந் துகொள்ளவனிமீ தீவ்
அகத்தினி டையகலாமல்நிறுத்திவைப்பது தினமர த்துறைப்பதிநாதனே
(79)

சிவார்ச் சனைப்பலம்,

எழிலேறுநெருமுடுமென்போகவித்தையுமீ கையுஞ்சன்மார்க்கமும் 7. நில
ரகீர்த்தியுமினிதானதாரமுயிணங்குந் ஸ்வீ ஸ்வயதும்
பொழிலேறுகழனிபுத்திரசந்தானமும் பொறுமையு ஸ்குணகுணமும்
பொன்னுதிதானியம்வாழ்நைந் தூசுபோகாதவாளடிமையுஞ்
சுழியேறுகபிலையுஞ்சொல்விஜயா. ளக்கமுஞ்சயசத்தி அதிமகிழ்ச்சியுஞ்
சோர்விலாச்சந்தோஷ
ஞ்சொல்வொழுக்கத் துடன் குதுநோய்யில்லாமையும்
அழிவுதபுமையனையர்ச் சனைசெய்பலனைத் தையுந்தருவதாகு
மகித்தினி டையகலாமல்நிறுத்திவைப்பது தினமர த்துறைப்பதிநாதனே,
(7)

நீபாரி தனைவகை

நாகதீபத்தொடுகெஜமசுவதீபமும் நல்லி டபநவதீபமு
நாதிதற்கரிபுருஷமிருகதீபமாகுமாம் நல்வியாக்ரகுக்குடந்தான்
மோகமுடன்ரத்தீபம்நகூத்திரதீபமாம் முடிவிலாமேருதீபம்
முதல்மையாங்கடதீபமுறைதட்டிலைந்ததாமுறைமையி துபதினறுதான்
தாகழாமேருவுடன்கைவேவிலவார்த்திதான் நக்கதொருபஞ்சஹார்த்தி
தப்பாதுகொடைவிசிறிசாமரந்தர்ப்பணந்தடையின்றி துபதீப

ஆகமெய்ப்பாதியாயம்பிகைக்களித் திமிப்பரமனுக்காளருவார்
அகத்தினி டையகலாமல்நிறுத்திவைப்பது தினமர த்துறைப்பதிநாதனே. 81

காமிகாகமத்தொடியோசஞ்சிந்தியங்காரணமசிதபிம்பங்
கருதரியதிப்தமொடுஞ்சூழமஸஹஸ் திரந்தொன்வியசப்பிரபேதம்
தாமியத்தொடுவீரம்ரவுரவமனலமாம்ஸவாயம்புவம் ிசுமானம்
சக்கநிசுவாசமகுடமொடுவியமலமாந்தருசந்திரஞானகிரணம்
கேமியத்தொடுவளிதஸித்திசந்தானநேருசர்வோத்தமந்தான்
கேரிலாவாதுனிறைபுரோத்தீதமாம்நேர்பாரமேசுவரந்தர
னாமியம்மொழிநான்சேகழதரமாகமமிநிலுள்ளபேராகுமாம்
அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

82

லிங்க வகை

காசினியிலிங்கவகையேழுதாங்கண்டிடுங்காண் சுவயந்தெய்வீகமாம்
கண்டுகொள்ளாரணமானுஷம்ராசூஸங்கருதுமாரிஷம்பாணமாம்
தேசிகன் றறைபிரிவுமேழதாமிவைக்குரிமைஇருபதினெட்டதாகும்
தெரிதியின்னீசருக்கின்னவாகமமென்னவோர்ப்பாடுமுன்னமுளது
வாசியாரதை அநியார்வழக்கமுந்தப்புவார்வையகத்தில்வழங்கும்
வாகானகாரணங்காமியமகுடமொடுவளர்ச்சந்திரஞானகிரணம்
ஆசையாயமாந்தருளும்மண்ணலுக்

கானதென்றறைகுவாரிந்தபெரியோர் அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்
திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (83,

அர்ச்சகனியல்பு

ஆதிசைவத்துள்ளநன்மரபினுரியனாபாகமவொழுக்கமுளனா யாகமானுஷ்ட
னகாயத்திரியுடையனாபாலயமுறையாவையும்
போதியாஞானமுளபுத்திவானுசாரியவபிஷேகபுனிதமுளனாய் பொல்லாத
ரோகசினம்லோபகுணமில்லனாய்பூணுருவிலகுறையிலோனாய் நீதியாநன்
மார்க்கநெறியுளானானிகழுசிவபூஜைநேமம்
நோநதுவாரிலர்ச்சசர்க்கழகென்றுரைப்பரேநெடியகடங்குழ்புவிவிலே
பாதியாமண்ணலுக்கனுதினமுமன்பனென்றறிந்துகொள்ளவனிமீதில்

அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (84)

ஆலமுத்தீதில்செய்துற்றறிய.

ஆசாரமில்லாமலாலயநுழைவதுமாலயத்தெச்சிலுமிழ்கல்
 ஆனவதில்செல்போதில்பல்விளக்காமலும்மாமரபுடையிலாதும்
 லசாகமலஞ்சலங்கழித்ததிதல்நாசினீர்சிந்திதலேறுசனம்
 பெயழிலுடன்சயனித்தல்கானீட்டியுட்காரர்த்லியல்பிலாச்சுதாடலும்
 பாசமுடன்மயிர்கோதிமுடித்திதல்தம்பூலம்பாராமலுண்டிதலும்
 பாங்காகதலைமீதுதோண்மீதுதாசிடதல்பகர்பாதகுறிரைசுடி ஆசவநுழை
 னேகல். எனதும்பிழையென்பர் ஆலமமர்கண்டன்மனையீல்
 அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (85)

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

உரு

இதுவுமது

நிற்கின்றவிக்கிரகந்தன்னைபேரீணடிமதனீர்மாலியந்தாண்டலும்
 நீக்கிவைத்திருக்கின்றநீர்மாலியந்தனைநேர்படமிதித்தல்தானும்
 சிறக்கின்றஸ்தூபியுடன்துஜஸ்தம்பம்பவிபீடஞ்சேர்
 தெய்வநிழல்மிதித்தல்
 சீறப்பிலாவீண்வார்த்தைபேசல்பின்கிரித்
 தலுஞ்செய்சண்டைவீனையாடலு
 யிறுக்கல்நல்பவிபீடமீகனடுவேகலுமெழில்மாதரைக்காண்டிடிஸ்
 லிருதயத்தெண்ணலும்மீசனைச்சிலவென்னவிறைஞ்சிடாதிருத்தலேனும்
 அறுக்கின்றபெரும்பிழையாருமேசெய்யொணாதறிந்துகொ
 ள்ளவனமீளல்
 அகத்தினிடை யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

இதுவுமது

இறைவனுக்கப்பிஷேகநைவேதனச் சமயமெவருகிமேதெரிசித்திடா
இவ்வுடல்பூமிபடநாணிப்பணித்திடாரிழிவானகுலத்துதிப்பார்
மறைவிதிபடியந்தவாலயத்தொருபொருளேமனநிறைப்பெறமினைத்தல்
மேலேசனுக்குபயோகமானபின்னித்திடமிமாதருக்குதவிசெய்வித்தல்
உறைவிதிப்படிப்பணியார்வலம்வருதலானதுமூயர்மூன்றுதொகைகுறைத
உறுகோயிற்கேதேனுதவாம

ஸ்வசல்லுமுளத்திவரிடைவேறெண்ணலும்[லும்
அறையுமிவையாலையுமாமாலயப்பிழையென்னநிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்திவரிடையகலாமல்,நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(

87

சுவதரிசனபலன்

நித்தியவதேரிசனஞ்செயல்வேண்நிந்துயாய்நேரிலாதவர்களுக்கோ
நேர்திங்கல்சுருபுகர்வாரத்திருயினுநெடியுவாப்பிரதோடகாலம்
பத்தியமவாசியுமுறையையங்குண்பகர்வாசப்பிரப்பிலேனும்
பாரதியுமேகரகணஞ்சிவராத்திரிநலராத்திரிபகர்வாசுணசதூர்த்தசியுமே
முத்திதருமேயபரவஷ்டமிதநிதியினுமுக்யமாசோற்சவத்தும்
முத்திமொள்ளின்னாளில்முதல்வனைப்போற்றிடுவாரைத்திமொகமந்தான்
அத்திபுணையயுனருளண்பருககன்றியடார்பெறுவரவனிமீதி
லகத்திடையகலாமல்,நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

(88)

மாசாபிடேகம்

கோலமுடனபிஷேகம்விதிதிங்களில்செயல்குறித்துவருபூர்ணைகளில்
கடறினோமாபெருதுவீணைபின்களிறரிருறித்தநல்குமரிசெட்டி
நீலவுடலாந்தேருவிலுபின்மகரமுனீன்குடங்கயநீறதாய்
நேர்மருக்கொழுந்துபலாமுப்பழஞ்சர்க்கரைநேர்மையுளவதிரசந்தான்
சிலகுடனேசெயுந்திரட்டிப்பாலன்னமாஞ்செய்வகைத்தீபார்ச்சனை

செப்புநற்கிருதம்பின் நேனுதிருமது செழுந்தயிரீராறுதான்
ஆலமமர்கண்டனுக்கபிஷேகவிதிமானதிதுவென்றுசைப்பார் ர
கத்தினிடெயனுகாமல்நிறுத்திவையனுதிதிமரத்துறைப்பதிநாதனே, 89

உசு திருவாரத்துறைநாதசதகம்.

ஆமாதி திங்கள்சேய்செட்டி பொன் வெள்ளிசனியமருயிவ்வாரத்தினில்
லாடநல்லில்வந்துளபங் கவித்தமாமானவோர் மானுளம்பு
நாமாதிவவங்கமலர் செப்புநற்கொழுந்துரு நாடிமெய்ஷ்ணுகாந்தி
நன்மனத்துடனாடி சிவனைவர்ச்சித்திடில் நவிலுபலனேதென்பையோ
காமாதிவெண்ணித்திசெல்வமுமைந்தருங்கருதமெய்ஞானகல்வி
காசினிக்கரசாவன்கருதுளேய் தொலைந்திடுங்கண்டறிந்திவை
செய்துவாய யாமாது தலைதனிலமையுற்ற வேணிபான
வவநியோர்க்கருள்புரிசுவா னகத்தினிடெயனுகாமல்நிறுத
திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே, நற்றீர்த்தமபிஷேக
நல்லெண்ணை யரிசிமா நன்மஞ்சனெல்லிமுள்ளி
நல்லபில்லபிஷேகமரிதான நெய்தயிரீர்த்துபுனுகுஜவ்வாதுதான் கற்றோது
பஞ்சாமிர்தசர்க்கரைக்கதலி பிலாகாண் மானுளமிச்சையும்
காதலொடுநாரத்தை கொளஞ்சி கற்புரங்கருதுதேளிளனீரையுஞ்
சுத்தியஞ்சந்தனஞ் திரட்டுப்பால்மதுக்ஷீரஞ்சார்பெறுங்கரும்புரீராஞ்
சாத்தன்னமயில்வரீர் ஸ்தபனரீர்கலசரீர் சாருமேரத்தோதகம்
அத்தியுரிபோர்த்திடுமெண்ணலுக்கபிஷே"மானதிதுவே யறிசுவா
யகத்தினிடெயநலாமல்நிறுத்திவைனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே,

(91)

லிங்கபூசை.

ஆமாறுமண்லிங்கபூசைபுரிவோர்க்குமாயுசுவிருத்தியுண்டாம் மாவநற்ச

ராணிசிவமயிர் தமுண்டாநல்லவீபூதிமுததியுண்டாம்
கடமேருவிங்கமதுசெய்தபேர்க்கின்பமாங்கடறுநல்மைந்தருண்டாம்
கோருநற்சந்தனங்கொடுக்குநற்பாக்கியங்கட்பூக்கட்டடந்தான்
தாமேருநவனி ததக்கநற்றாரமாந்தானுத்திராஷ்டமாலை
தாணியில்பிறவியிலைத்தருனல்லுளமெனிற்றருகுமதுபூசெவ்வமே
யாமாதுயெடப்பாகன்றய்யறமவனையே அறிந்துகொள்ளவனிதில்
அகத்தினிடையகலாமல்லி றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (92)

இதுவுமறு,

மொழிபெயருமரிசனம்லிங்கமேயிசைதருமுகிழ்மலர்லிங்கசுகமா
முறையிமெழுதெனுமிலிங்கமேசம்பத்துவுரையடிசலிங்கமோதான்
மொழிவிளாதாக்கமாநீவோதினோகமமுயாகுளலிங்கபூசை
உலகத்தில்கிவபக்திதருகுமென்றுரைப்பரேவுளவருணநான்கினோரும்
இழிவிளாதாத்துமகிவபூசைபுரிவோர்க்குமிவைபலமெனவுரையார்
இனியபொன்வெள்ளிசெம்புடன்படிகமுமியல்நான்குபலனுள்ளதாம்
அழிவிளாதாத்துநாயில்தனிலொன்றானமகிபினைமறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்லி றுத்திவையனுதினமா
த்துறைப்பதிநாதனே. (93)

திருவரத்துறை, 11 து. 3 கம்.

2 (ரு)

இதுமவுது.

போருமேநம்பாவம்புகழ்துபமதனிலேடோய்விசியிருத்தூத்பம்
பொல்லாதநாகதீபமேபுத்திரர்பொங்குபசவிருத்திரிஷ்டம் ஏருமேரோகந
ாசமாநகாஷத்திரமெழிலானகடீபமோ
வறிவருங்குற்றங்களத்தனையுந்தீர்த்துவிசியிசைபுருஷமீருகதீபமோ
வாகுடன்சர்வசித்தியாம்பலன் தரும்வையகங்கொடையளிக்கும் வாகானத
ர்ப்பணமெழிலுளது. (94)

ரஞ்சனமனார் தபலன்னென்றோயறிந்துகொள்ளாவனியீதில்
 லகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவைவனுதினம
 ிவறைப்பதிநாதனே. (91)

சுவதரிசனகாஸபலன்,

பிரதிதினங்காலையின்பிவதரிசனஞ்செய்யிபிந்துவந்திபிராவமே
 பெருமைதருமத்திபாணம்பினைததரணேநோக்கிடிற்பெயர்ந்திசும்பகற்பாவ
 ம்ம மறதிக்கிடமின்றிமாசாயரணையல்லமேஹசேததரிசித்திபுல்
 மானிடர்க்கணுகாதுமாபிறவியழிணுள்மாடாபகநதாணும்
 ிருத்தசொற்படியர்த்தசாமத்திற்குயெய்சொராமல்பார்த்ததேர்க்கு
 சொல்துமகமோணுந்திமகாடியாய்யாகபலவ்வுசுல்லதேயகுடாகம
 ி அறிதியிதையனுதினமும்மரன்னைத்தொழுதுவாழ்நிசதுகொ
 ள்வனியீதி அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவைஅனுதினம
 ரததுறைப்பதிநாதனே. (95)

சிவசொத்தைஅபகரித்தல்

பேசியவாலயப்பொருளெனும்பெருளதைப்பிசகதாயனுவாகிலும்
 பெத்திமமானிடர்பெருநரகில்வீழ்வார்பிண்கிருபிபுழு வேனமாவார்
 தேசிக்குக்குடமாவர்தெளிவிவாக்குக்கலாய்தெரியட்டையீனாயாகி தேக
 மேயெய்தித்திவிரிதாக்கும்வகைகாரணாக்ளதேளகுளவியாகி ஈசன்நன்பெ
 ருளுக்கேற்படும்குற்றத்தையெந்தமுன்சொல்லலாமே எத்தவஞ்செ
 ய்யினுமிதைக்கவறியாகளம்மரபுளோராகினும் வாசவன்னெருடும்ணை
 ல்நனார்நாமமேதுதிவரிசையுடனவனியீதில் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்
 திவைவனுதினமுந்துறைப்பதிநாதனே. (98)

இதுவுமது.

இரவிமுன்னிருள்வரினுமெழில்சோரமங்கைக்கிணியகற்புண்டாயினும்
 யேதிலாகாமிக்குஞானமுண்டாயினும்நைகடனீரினிதாயினும் குருவிகொ
 ரக்காம்பநவைகோதிலாச்சீவனைகொன்றபேர்வீட்டையினும் கொழு
 யபாம்பதின்வாயிலிபிந்தமேதங்கினும்சுறுவனல்புனலாயினும் திரும்ருவு
 மார்பனரன்றேவதைபூசரன்றீதிலாரிவர்பொருளையே தெரிந்தேனு

கதெரியாமலேதேனுமுண்டவனைத்தீநரகத்திட்டுட்டது

ஆறுதலைமீனியண்ணலகத்தினும்பேரகாதறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடைபகலாமல்சிறுத்திவைவனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

[97] உகா

திருவர்த்துறை, திசுதகம்.

பிரத்தியகூடுதேரிசனம்

இப்புவிசீல்கோகாழியிலேவனுக்கீந்தனனிநிபதித்திலசீவிகைதா
னெழிலானசின்னமொடுதானமுந்தந்தனனிதைஞ்சுமப்பர்க்குநேராய்
தப்பிலாக்கடந்தையிற்றுளானுளினன்முத்திரைதரித்தபின்காயசுத்தி
தப்பாதுவாருமெனவப்பர்க்குரைத்தனன்றாணியில்வால்மீகரை
எப்புவிபிலத்திகரிதிலிருமென்றிசைத்துபின்னிரவிசுதனானகோட்டு
ழில்பெருமாய்ந்திங்கிருக்கவைகதாரன்றிபல்வாணிசாபம்நீத்தா
ரப்புடனாகமதிமத்தையனீயய்யனையறிந்துகொள்ளவனிமீதி
லகத்தினிடைபகலாமல்சிறுத்திவைவனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே,

(98)

மனுஷியர்க்குவேண்டியது.

சஞ்சீத்திவவுடல்சரவுநாளளவினுஞ்சஞ்சலந்தாளிவாமல்
சத்தாநினுந்தனந்தாழாமந்சடலநேய்சாராமல்வெங்கோபமும்கோ
ஞ்சமெனினுந்ததுசெய்யாமலொருவரீமேல்கோளுரைகள்பேசாமலும்கோ
நிவருநியரசுகற்கில்லையெனுமாலொபகுற்றங்கள்வாராமலும்வஞ்சமன
மில்லாமல்வயிரவகைவாராமல்வாஹைத்துதிசெய்திடவருபத்தியொடு
நேமஞ்சுத்தியவசனமும்வாழமனமெனக்கருளுவாயஞ்சலிசெய்திடவறி
ந்திலான்செய்ப்பிழையனேத்தையும்நீக்குமரையகத்தினிடை
பகலாமலரிந்துத்திவைவனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. 99

இதைச்சேர்ந்தசப்ததுறையின்பெயர்

இத்தலம்வாலமீகரிதன்மேற்குவதிட்டபுரமிருப்பேவதிட்டருந்தா
னிதின்னிருதியாடுதறைசுக்கிரீவராசனுஞ்சுகமுடன்பூசைசெய்தான்
ற்றவாவதின்மேற்குநாடுமிருகண்டெவும்பற்றவமிழைத்ததுறையதாம்

நல்லதாமதின்வாயுற்றிருமாலயன் ராகுதாவித்தவாலந்துறை மெத்த
 வும்பெரிதிதாமிதின்வடக்குள்ளதுதிருவாதிசத்திதுறைதான்
 மேதினியின்னமும்திருக்கரத்துறையொன்றுமேலிடுமேழுதுறையும்
 சதபுடாய்சகலபலனேசருவோடு
 வர்க்கெல்லாஞ்செகமீதிலுண்டென்பே அகத்தினிடைமகலாமல்லிற்று
 க்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. 100

சதகமுரைத்தருடை யபெயர்லிபரம் சீர்மேயு
 கலிவருடநாலதாமாயிரஞ்செப்பிளூந்தொனாயிரம்பின் சேர்ந்திடுந்தெ
 ண்ணாறுவாண்டதாஞ்சென்றதுசொற்சாலியாண்வெருடம்
 யேர்மேவுமாயிரமெண்புத்தினைன்றதாமிதில்செல்லுபிரபவாதியோ
 இத்தரையிலாமபெயர்விரோதியினப்தமாமிமல்மகரபூர்வபக்கம் த
 ஈர்மேவுதுதிகைதிதிசெக்குநாள்புதவராந்தலமரத்துறையிலுறைவோன்
 தருமனைருலத்தவன்னைவணவப்புகுரன்றருபெயரரங்கசாமி ஆர்மேவுஅண்
 ணன்மேலரத்துறைப்பெயர்சதகமமைத்தனன்னவனிமீதி ல
 கத்தினிடைமகலாமல்லிற்றுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே 101

MAHAMAHORAHVAஊகம்மற்றிற்று